

**Programma Vlaamse
verkiezingen**

7 juni 2009

INDELING HOOFDSTUKKEN PROGRAMMA VLAAMSE VERKIEZINGEN

1. Vlaanderen op eigen kracht (communautair)	pagina 's 2 -11
2. Directe Democratie	pagina's 12-14
3. Veiligheid en Justitie	pagina's 15-18
4. Het gezin	pagina 's 19-28
5. Immigratie en inburgering	pagina's 29-32
6. Welzijn	pagina's 33-48
7. Financiën	pagina's 49-52
8. Ondernemend Vlaanderen (economie)	pagina's 53-61
9. Onderwijs	pagina's 62-65
10. Sociale Huisvesting en Stedenbeleid	pagina's 66-70
11. Ruimtelijke Ordening en Grond- en pandenbeleid	pagina's 71-76
12. Leefmilieu	pagina's 77-81
13. Openbare Werken en Havenbeleid	pagina's 82-89
14. Mobiliteit	pagina's 90-95
15. Energie	pagina's 96-101
16. Landbouw, jacht, platteland en visserij	pagina's 102-105
17. Cultuur, Media en Jeugd	pagina's 106-111
18. Buitenlands Beleid	pagina 112
19. Sport	pagina 113-116
20. Concrete voorstellen Vlaams Belang (oplijsting)	pagina 117

I. Vlaanderen op eigen kracht

Gebrek aan inzicht. De Vlaamse Beweging is bijna even oud als de Belgische staat. Van meet af aan hebben de ‘Vlaamsgezinden’ de onderdrukking van de Vlamingen in België aan de kaak gesteld. Alhoewel de Belgische machthebbers weinig positieve signalen gaven en ze de Vlaamse Beweging zoveel mogelijk tegenwerkten, bleef de grote meerderheid van de Vlamingen tegen beter weten in geloven dat ze binnen het Belgische staatsverband moesten blijven en ze hun programma door Belgische staats hervormingen konden realiseren.

Veel Vlamingen pleitten voor federalisme. Zolang de Franstaligen in België de touwtjes stevig in handen hadden, verzetten deze zich evenwel tegen elke vorm van federalisme. Pas toen de Vlamingen sterker werden, en door hun demografische meerderheid en toenemende economisch gewicht de macht in België dreigden over te nemen, werd ‘federalisme’ bespreekbaar voor de Belgische machthebbers.

Het Belgisch federalisme kwam er niet als tegemoetkoming aan de Vlamingen, maar als een manier om de groeiende Vlaamse macht te kanaliseren en om te verhinderen dat de Vlamingen de Belgische staat zouden overnemen. Het was een geniale vondst. Aan de Vlamingen werd de indruk gegeven dat aan hun eisen werd tegemoet gekomen, terwijl de Vlaamse kracht in feite werd geneutraliseerd.

Al bij de eerste staats hervorming werd duidelijk dat het de Vlamingen totaal aan strategisch inzicht ontbrak. Bij de grondwets herziening van 1970 verkregen de Franstaligen de pariteit. Elke Belgische regering zou vanaf dan evenveel Nederlandstalige als Franstalige ministers tellen. De Waalse minderheid was dus in staat om op ieder ogenblik de Belgische regering te doen vallen en de Vlamingen dus te chanteren. Bovenop de pariteit kwamen er tweederde- en dubbele meerderheden en de alarmprocedure. Dit alles gaf aan de Waalse minderheid een ongehoorde machtspositie van waaruit ze elke verandering van de machtsverhoudingen kon blokkeren.

De opeenvolgende staats hervormingen kwamen altijd weer volgens hetzelfde stramien tot stand: Vlaamse toegevingen in ruil voor een herverdeling van geld en bevoegdheden die ook Wallonië ten goede kwam en die onze hoofdstad Brussel uit Vlaanderen loswekte. De erkenning van Brussel als volwaardig gewest was het sluitstuk van een noodlottig proces dat alleen te verklaren is door de tamheid, de onderdanigheid en het schrijnend gebrek aan strategisch inzicht aan Vlaamse zijde.

Verslaafd aan Vlaams geld. Het Vlaams-nationalisme is niet te herleiden tot een loutere centenkwesie. Toch zijn sociale zekerheid, staatsschuld, welvaart, belastingen en werkloosheid belangrijke aangelegenheden waardoor de meeste Vlamingen zich rechtstreeks aangesproken voelen. De financiële transfers vormen bijgevolg geregeld de kern van het Vlaams-nationaal betoog.

De geldstromen zijn ontstaan omdat men in Wallonië in de tweede helft van de 20ste eeuw een beleid gevoerd heeft dat veel socialistischer was dan in Vlaanderen. Veel meer dan in Vlaanderen werd in Wallonië de indruk gewekt dat de overheid in staat was alles op te lossen, als ze er maar genoeg geld tegenaan gooide. Omwille van deze mentaliteit gaf de overheid relatief meer uit in Wallonië dan in Vlaanderen. Hierdoor werd Wallonië een deficitaire regio. De werkloosheid groeide. Wallonië geraakte in een vicieuze cirkel en de transfers groeiden alleen maar aan.

Wallonië is verslaafd aan Vlaams geld. De PS garandeert dat ze dit geld zullen blijven krijgen op voorwaarde dat de Walen voor haar stemmen. Door de blijvende geldstroom vanuit Vlaanderen ontbreekt de prikkel om initiatief te nemen en zelfredzaam te worden.

Alle studies wijzen uit dat de geldstroom van Vlaanderen naar Wallonië niet opdroogt, integendeel. Van het fameuze Marshallplan dat Wallonië een nieuw economisch elan moest geven, valt tot nader order nog niet veel te merken. Het verschil in bruto binnenlands produkt (BBP) per inwoner tussen Vlamingen en Walen bedroeg in 1995 33,25 % en was in 2004 al opgelopen tot 36,93 %. De investeringsgraad in Vlaanderen bedroeg in 2004 62,34 %, het aandeel van Wallonië is amper 21,89 %!

Elke Vlaming betaalt jaarlijks meer dan 2.000 euro aan Wallonië. De Nationale Bank van België analyseerde de bestaande transfers via de federale begroting en via de solidariteitsmechanismen. Hieruit blijkt dat het Vlaams Gewest voor alle categorieën (geldstromen in de directe belastingen, indirecte belastingen, Bijzonder Financieringswet en federale dotaties) een netto-betaler is. Het Waals Gewest daarentegen is nagenoeg overal ontvanger van federale (para)fiscale middelen en ook het Brussels Gewest is globaal een netto-ontvanger.

Ook de Bijzonder Financieringswet is nadelig voor Vlaanderen. In principe worden de federale middelen uit de personenbelasting verdeeld volgens het lokalisatiecriterium maar de verdeling wordt echter gecorrigeerd door de solidariteitstussenkomst waarbij een gewest waar de personenbelasting per inwoner onder het rijksgemiddelde ligt, recht heeft op bijkomende middelen. Hierdoor hebben Wallonië en Brussel recht op extra middelen uit Vlaanderen.

Aan de federale uitgavenzijde verlopen de transfers via de sociale zekerheid. Hier komen vooral de verschillende regionale situaties inzake vergrijzing en arbeidsmarkt tot uiting. De hogere werkloosheidsgraden in Wallonië en Brussel veroorzaken betekenisvolle transfers via werkloosheidsuitkeringen van respectievelijk 619 en 425 miljoen euro. Ook in de gezondheidszorg zijn Wallonië en Brussel netto-ontvangers. Wallonië ontvangt ook relatief meer invaliditeitsuitkeringen en uitkeringen voor beroepsziekten dan de andere gewesten. Vlaanderen is bovendien een netto-betaler van kinderbijslag ten voordele van de overige twee gewesten en via het leefloon en de overige sociale uitkeringen (de fondsen voor bestaanszekerheid, het fonds voor de sluiting van ondernemingen, uitkeringen aan gehandicapten, inkomensgarantie voor ouderen, enz...) draagt Vlaanderen eveneens fors bij, voornamelijk richting Wallonië.

De totale transfer (inbegrepen de bijna 6 miljard euro via de intresten op de schuld) vanuit Vlaanderen bedraagt meer dan 12,68 miljard euro per jaar. De Vlamingen verliezen op deze manier meer dan 7% van hun BBP. Dit is een afdracht van meer dan 2.000 euro per Vlaming per jaar. Dit is wellicht de hoogste transfer binnen een federaal land, waar ook ter wereld. Het is zeker hoger dan wat West-Duitsers afdragen aan het voormalige Oost-Duitsland.

De kloof tussen Vlaanderen en Wallonië wordt steeds groter en bijgevolg moet Vlaanderen in toenemende mate 'solidair' zijn met zijn ondankbare zuiderbuur. Het voortbestaan van België kost aan de Vlamingen bijzonder veel geld. De reserves die Vlaanderen broodnodig heeft om zijn eigen sociale zekerheid veilig te stellen en zich voor te bereiden op de vergrijzing, worden volledig afgeroomd. De Vlaamse ondernemers moeten zich in hun concurrentie met het buitenland laten beperken door Belgische handicaps.

Zelfs een nieuwe staatshervorming lukt niet meer... Het ingewikkelde Belgische federalisme, met zijn gemeenschappen en gewesten en onwaarschijnlijke instellingen als een ‘Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest’, is hopeloos inefficiënt. Veel bevoegdheden zijn verdeeld over het federaal niveau enerzijds en de gemeenschappen of gewesten anderzijds. Zelfs zeer gematigde Vlamingen begrijpen dat er verdere bevoegdheidsoverdrachten nodig zijn om te komen tot wat men ‘homogene bevoegdheidspakketten’ noemt. Alleen zo is een goed bestuur mogelijk.

Begin 1996 startte de Commissie voor Staatshervorming van het Vlaams Parlement een reeks hoorzittingen en besprekingen met de bedoeling om in Vlaanderen een zo groot mogelijke consensus te vinden rond nieuwe bevoegdheidsoverdrachten van de Belgische federatie naar Vlaanderen. Dit verlanglijstje werd in 1999 afgewerkt en gestemd. De teksten werden bekend als de ‘Vijf Resoluties van het Vlaams Parlement’. Ze werden later geactualiseerd. Het Vlaams regeerakkoord van 2004 verwijst uitdrukkelijk naar deze resoluties. Voor de Vlamingen die (nog) niet voor onafhankelijkheid kiezen, zijn deze teksten een leidraad. Ze geven aan hoe de overgrote meerderheid van de Vlamingen invulling wil geven aan de Belgische federatie. Maar meer dan tien jaar na het begin van de hierboven vermelde werkzaamheden staan de Vlamingen nog nergens. Een grondige hertekening van de Belgische federatie is voor Wallonië onbespreekbaar. Vlamingen en Walen praten wel over ‘België’ en over ‘federalisme’, maar ze bedoelen er iets compleet verschillend mee.

Vlaams Regeerakkoord niet uitgevoerd. De Vlaamse Regering had de verwezenlijking van de ‘Vijf Resoluties’ in haar regeerakkoord ingeschreven, maar ze is er niet geslaagd om ook maar een klein succesje te boeken. De Franstaligen slaagden er de voorbije twaalf maanden zelfs in om de uitvoering van het Octopusakkoord van februari 2008 over de zgn. “eerste fase” van de staatshervorming (de zogenaamde borrelhapjes: sociale economie, huurwetgeving, het Fonds voor Collectieve uitrustingen, de onteigeningswetgeving, het Kringloopfonds, het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, enz...) te blokkeren. De Franstaligen beschreven deze eerste fase overigens als “des détails marginaux”, “un transfert des compétences très limité, qui est anecdotique.” en “des transferts limité de compétences accessoires». Maar zelfs dit gunden ze dus niet aan de Vlamingen.

Lege handen. Minister-president Kris Peeters droomde luidop van een “Copernicaanse omwenteling” waarbij het politiek gewicht bij de deelentiteiten zou komen te liggen, en de federale instellingen zich tot een ondersteunende rol zouden beperken. Het is bij dagdromen gebleven. Kris Peeters is nooit erg concreet geweest. Een “Copernicaanse omwenteling” impliceert toch de volledige overheveling van de personenbelasting, het arbeidsmarktbeleid, het werkgelegenheidsbeleid, de vennootschapsbelasting, de normerings-, uitvoerings- en financieringsbevoegdheid betreffende het volledige gezondheids- en gezinsbeleid met inbegrip van de gezondheidszorgverzekering en de gezinsbijslagen, de verkeerswetgeving en het verkeersveiligheidsbeleid, het energiebeleid, het volledige justitiële welzijnsbeleid met het jeugdsanctierecht, de wetgeving over de handelsvestigingen, de organisatie van de civiele bescherming en de brandweer,... naast de splitsing van de NMBS, de telecommunicatie, het wetenschap- en technologiebeleid,...?

Na de mislukte pogingen van Yves Leterme om tot een nieuwe Belgische staatshervorming te komen, wilde Kris Peeters het via een zogenaamde ‘gemeenschapsdialoog’ proberen. Er moesten concrete resultaten en dus deelakkoorden worden geboekt vóór de verkiezingen van 7 juni 2009. Uiteindelijk moest ook Kris Peeters toegeven dat hij geen enkele vooruitgang kon boeken. Het mislukken van de gemeenschapsdialoog werd definitief het lot bezegeld van het communautaire luik van het Vlaams Regeerakkoord van 22 juli 2004 en blijven de CD&V en N-VA met lege handen achter.

Ondertussen heeft de financieel-economische crisis het debat over de staatshervorming naar de achtergrond verdrongen. De financieel-economische crisis zal uiteraard niet meteen verdwijnen. Vlaanderen heeft op dit ogenblik niet de bevoegdheden om de effecten van de financieel-economische crisis met o.a. groeiende werkloosheid doeltreffend aanpakken. We kunnen dus niet de belasting op arbeid gevoelig verlagen, een doorzichtig fiscaal beleid voeren, een moderne gezondheidszorg uitbouwen, een toekomstgericht gezinsbeleid en een gedurfd mobiliteitsbeleid uittekenen,... En het Belgische niveau is hopeloos geblokkeerd.

Elke vraag om de bevoegdheden te herschikken, stoot op het Franstalig 'non'. Dat mag niet verwonderen. Het Belgisch federalisme heeft immers niets te maken met het streven naar efficiëntie en goed beleid. Het hoofddoel was en is om aan de Vlamingen de illusie van autonomie te geven, terwijl de Franstalige machtspositie en de geldstroom naar Wallonië blijven bestaan. Ondertussen draaien de Belgische instellingen vierkant. Er is geen Belgisch model. Er is geen federale loyaliteit. Er is alleen maar de permanente blokkering, het afdreigen, het compenseren en het afkopen. Het perverse van het mechanisme zit hem in de onmogelijkheid voor Vlaanderen om de situatie nog te verbeteren. Wallonië kan elke beslissing van de Vlaamse meerderheid blokkeren. Wallonië kan verhinderen dat de geldkraan wordt dichtgedraaid. Met deze spelregels kan Vlaanderen niet winnen, en Wallonië kan verhinderen dat de spelregels gewijzigd worden. De oplossing kan dan ook nooit liggen in nog maar eens een rondje Belgische staatshervorming.

De Vlamingen hebben veel te lang gewikt en gearzeld. Ze zijn veel te lang teruggeschrokken voor de waarheid. Veel te lang hebben ze gezegd: 'Met België als het kan, zonder België als het moet'. Maar het kan niet mét België.

En steeds meer Vlamingen zien dit in. Toen in 1977 een aantal Vlaams-nationalisten definitief afstand namen van de onzalige weg om door middel van staatshervormingen en de onvermijdelijk bijhorende toegevingen stilaan meer autonomie voor Vlaanderen te verwerven, en ze met de nieuwe partij 'Vlaams Blok' voluit voor Vlaamse onafhankelijkheid opteerden, werden ze beschouwd als een marginaal groepje van wereldvreemde idealisten. Nu is Vlaamse onafhankelijkheid uitgegroeid tot het alternatief voor het geblokkeerde België. Verschillende opiniepeilingen tonen aan dat ondertussen bijna de helft van de Vlamingen onafhankelijkheid wel ziet zitten. Alleen al dreigen met onafhankelijkheid zou een sterk wapen zijn. Helaas missen de meeste Vlaamse politici karakter en ruggengraat om dit wapen te gebruiken.

De voorbije legislatuur bleek de Vlaamse Regering opnieuw niet veel meer te zijn dan de reservebank van de federale regering. Yves Leterme, Inge Vervotte en Steven Vanackere (allen CD&V) ruilden een Vlaamse voor een federale ministerspost in. De Vlaamse Regering werd voortdurend mee gesleurd in een spiraal van Vlaamse communautaire toegevingen en halfslachtige compromissen rond onder andere B-H-V en de gemeenschapsdialoog, die moet dienen om de gammele federale constructie rond de regeringen Leterme en Van Rompuy overeind te houden.

Zelfs Brussel-Halle-Vilvoorde geraakte niet gesplitst. Nog steeds kunnen de Waalse partijen vanuit Brussel en heel Wallonië stemmen ronselen in Vlaams-Brabant. Deze praktijk is een manifeste overtreding van het gelijkheidsbeginsel en moet stoppen. Zolang de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde er niet komt, hebben de Franstalige politieke partijen er electoraal baat bij om de verfransing van de Vlaamse rand rond Brussel in de hand te werken.

Onder impuls van een groep burgemeesters uit Vlaams-Brabant en de niet aflatende druk van het Vlaams Belang raakte dit dossier de voorbije vijf jaar weer bovenaan de politieke agenda. Al meer dan veertig jaar

bijten de Vlamingen hun tanden stuk op de terechte vraag om de kieskring en het gerechtelijk arrondissement te splitsen. In het Vlaams regeerakkoord werd de eis tot splitsing uitdrukkelijk opgenomen en dit “onverwijld” en zonder het betalen van een “prijs”. De voorbije jaren werden in het federale parlement wetsvoorstellen voor de splitsing van de kieskring uitgewerkt en in de bevoegde Commissie uiteindelijk goedgekeurd. Via verschillende belangenconflicten verhinderen de Franstaligen nu al maandenlang dat het dossier nu verder wordt behandeld in de plenaire vergadering en de splitsing een feit wordt. De Vlaamse traditionele partijen blaffen wel, maar ze bijten nooit. Ze durven niet de stok achter de deur gebruiken die ze nota bene zelf in het Vlaams Regeerakkoord hebben opgenomen, met name dat de Vlaamse regering „de institutionele middelen waarover ze in het kader van het coöperatief federalisme beschikt” effectief zou gebruiken. De traditionele partijen blijven bereid om na de verkiezingen van 7 juni over B-H-V te “onderhandelen” en bijgevolg ook een zware prijs te betalen.

Het Vlaams Belang eist :

- correcte splitsing van het kiesarrondissement én het gerechtelijke arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde - zonder dat hierover onderhandeld wordt en zonder enige tegenprestatie;
- afschaffing van de taalfaciliteiten voor Franstaligen in gemeenten van het Vlaams Gewest (zowel in de rand rond Brussel als in de taalgrensgemeenten).

Wat de Vlamingen nodig hebben... De regimecrisis die na de federale verkiezingen van 10 juni 2007 begon, maakt duidelijk dat Vlamingen en Walen een fundamenteel verschillende weg willen uitgaan. De overlevingskansen van de Belgische federatie worden later dan ooit ingeschat. Vlaanderen moet niet alleen durven kiezen voor onafhankelijkheid. Het is nodig om ons op een ernstige manier op de Vlaamse onafhankelijkheid voor te bereiden en mogelijke valkuilen te vermijden. Daarbij is het van cruciaal belang dat de onafhankelijkheid op een vreedzame manier gerealiseerd wordt, voldoende democratische legitimatie heeft en tot een probleemloze erkenning van Vlaanderen als onafhankelijke staat leidt. Buitenlandse voorbeelden (scheiding van Noorwegen en Zweden in 1905, scheiding van Tsjechoë en Slovaakse in 1992, scheiding van Servië en Montenegro in 2006) bewijzen dat dit kan.

De Vlamingen hebben een belangrijk strategisch voordeel ten opzichte van de Schotten, de Basken, de Catalanen en de meeste andere volkeren die naar onafhankelijkheid streven. Vlaanderen is demografisch de belangrijkste en economisch de sterkste van de twee grote entiteiten binnen de Belgische federatie. De Schotten kunnen het Verenigd Koninkrijk niet blokkeren. De Basken en de Catalanen kunnen Spanje niet blokkeren. Maar de Vlamingen kunnen België wel blokkeren.

Er bestaat geen internationaal aanvaarde standaardprocedure om tot onafhankelijkheid te komen. Verschillende pistes zijn mogelijk: een onafhankelijkheidsverklaring van het Vlaams Parlement, een referendum, een Vlaams-Waals akkoord,... Aan mogelijke scenario's is er dus geen gebrek. Wat de Vlamingen nodig hebben, zijn politici die de politieke moed hebben om het door chantage geblokkeerde België achter zich te laten en de stap naar Vlaamse onafhankelijkheid te zetten.

Professor Paul van Orshoven verklaarde in “Knack” van 22 augustus 2007: *“Er komt een moment waarop de bestaande wettelijke regelgeving er niet meer toe doet. Ik denk dat steeds meer verstandige mensen er rekening mee houden dat Vlaanderen finaal kan besluiten uit België te stappen, zonder dat er daarvoor de wettelijke vereiste 2/3 meerderheid dient worden gezocht. Het niet kan blijven duren dat een kleine minderheid de legitieme en democratische aspiraties van de meerderheid aan haar laars lapt. Ook Tsjechoë en Slovaakse zijn uiteen gegaan op een manier waarin de grondwet niet was voorzien.”* (...) *“Het is geoorloofd, om in weervil van de bestaande grondwet met een eenvoudige*

meerderheid van Nederlandstalige in Kamer en Senaat om uit te stappen. Legitimiteit hiervoor kan worden ontleend aan het bestaan van een brede consensus van de Vlaamse bevolking en haar politieke leiders dat het anders moet.”

Het Vlaams Belang gelooft niet langer in Belgische staatsvormingen. Nu de Vlaamse Regering vaststelt dat Wallonië weigert te onderhandelen over de grondige hertekening van de Belgische federatie op basis van de “Vijf Resoluties” moet ze een volgende en logische stap durven zetten : de realisatie van de Vlaamse onafhankelijkheid.

Het Vlaams Belang wil :

- de Vlaamse onafhankelijkheid zo snel mogelijk gerealiseerd zien;
- dat de Vlaamse regering - bij verdere weigering van Wallonië om de Belgische federatie grondig te hertekenen op basis van de ‘Vijf Resoluties’ - meteen overgaat tot de realisatie van de Vlaamse onafhankelijkheid.

Een onafhankelijk Vlaanderen, een beter Vlaanderen. In de plaats van het federale België moet er iets komen dat een efficiënter en democratischer beleid mogelijk maakt. Het Belgische staatsverband moet plaats maken voor een Vlaamse staat. De staat is geen achterhaald concept, ook niet in de 21ste eeuw. We staan zowat de helft van ons inkomen af aan de staat. In ruil verwachten we een goede infrastructuur, een verzekerde sociale bescherming, een veilige omgeving, degelijk onderwijs en de mogelijkheid om ons cultureel te ontplooien. Een Vlaamse staat beschikt over de meeste troeven om die verwachtingen behoorlijk in te vullen. Het is de entiteit waarbinnen we optimaal met elkaar kunnen communiceren omdat we dezelfde taal hanteren, waarbinnen voldoende consensus aanwezig is om de politieke tegenstellingen te overstijgen, waarbinnen solidariteit en samenhangigheid vanzelfsprekend zijn. Een onafhankelijke Vlaamse staat is de entiteit waar democratische inspraak en besluitvorming optimaal kunnen tot stand komen.

Een onafhankelijk Vlaanderen zal democratischer zijn dan het federale België. Binnen België zijn zowel de regeringsvorming als het beleid immers steeds het resultaat van een koehandel tussen Vlaanderen en Wallonië. De Belgische evenwichten leiden tot moeilijk werkbare coalities en dus tot slecht bestuur. In een onafhankelijk Vlaanderen, met één parlement en één regering, zal de wil van de kiezer veel beter tot zijn recht komen. Een minister of een partij die niet langer door de bevolking gewest wordt, kan bij verkiezingen weggestemd worden. Steeds meer Vlamingen komen daarom op voor Vlaamse onafhankelijkheid.

Vlaamse onafhankelijkheid geeft aan de Vlamingen niet alleen de kans om afscheid te nemen van de geblokkeerde Belgische federatie. Het geeft hen ook de mogelijkheid om een nieuwe staat uit te bouwen, die democratischer en efficiënter functioneert.. De invulling van het onafhankelijk Vlaanderen is een res publica.

We laten de Belgische constructie, met zes regeringen en zeven parlementen achter ons. In de ‘Proeve van Grondwet voor Vlaanderen’ die we in 1999 opstelden, kiezen we voor één Vlaamse regering (met maximum 9 ministers) en één Vlaams Parlement.

Brussel: tweetalige hoofdstad van Vlaanderen. Voor het Vlaams Belang is Brussel in een onafhankelijk Vlaanderen onze hoofdstad. Brussel vormt een tweetalig gebied. Inzake taalwetgeving

verandert er dus niet veel, behalve dat het onafhankelijke Vlaanderen de taalwetten correct zal toepassen. Een ruime culturele en taalkundige autonomie zal worden ingericht voor Franstalige bewoners.

Deze toekomstvisie biedt voor alle betrokkenen belangrijke voordelen. Brussel blijft internationaal en qua bevolking volledig ingebed in zijn natuurlijke omgeving, wat heel wat perspectieven opent voor de verdere sociaaleconomische ontwikkeling van de stad. Inzake ruimtelijke ordening en mobiliteit is een afstemming en een interactie met en op het ruimere hinterland perfect mogelijk, wat in alle andere scenario's moeilijk of onmogelijk is. Dit is een belangrijke voorwaarde voor de verdere socio-economische vooruitgang van Brussel. Bovendien behoudt Brussel haar hoofdstedelijke functie in de Vlaamse staat en naar alle waarschijnlijkheid ook voor de Europese Unie, zodat zij haar huidige economische structuur, die hierop is afgestemd, kan behouden en verder ontwikkelen. Vlaanderen van zijn kant is financieel perfect in staat om de sociale, economische en financiële problemen waar Brussel mee te kampen heeft de baas te kunnen. Sociaaleconomisch en geopolitiek biedt deze formule dus veruit de meeste voordelen voor Brussel.

Het Vlaams Belang wil Brussel op institutioneel vlak politiek ontvetten. In plaats van de huidige Brusselse instellingen, zowel op gewestelijk als op gemeentelijk vlak, pleit het Vlaams Belang voor de oprichting van één enkel bestuur over gans Brussel.

De verfransingsproblematiek in de Vlaamse Rand. Wie beweert dat het de goede richting uitgaat in de Vlaamse Rand maakt zichzelf wat wijs. De verdringing van de autochtone inwoners en de ontnerlandsing van de Vlaams-Brabantse gemeenten in de gordel rond Brussel zetten zich onverminderd door. De gevolgen doen zich in eerste instantie in de faciliteitengemeenten gevoelen, maar blijven evenwel niet daartoe beperkt. Die taalfaciliteiten vormen wel een extra aantrekkingskracht uit op Franstaligen en anderstaligen die in de Rand komen wonen.

Terecht titelde het Vlaamse regeerakkoord in 2004 : “de Vlaamse Rand en de faciliteitengemeenten verdienen meer aandacht”. Maar hebben ze die ook gekregen ? Ja, maar.... Binnen de Belgische context is het stopzetten en terugdringen van de verfransing een quasi onbegonnen opdracht. Brussel opnieuw leefbaar maken om de uitwijking van anderstaligen in te dijken ligt buiten de bevoegdheid van de Vlaamse overheid. Maar de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, de afschaffing van de faciliteiten en een op zijn minst restrictieve toepassing ervan zijn zaken die de Vlaamse politieke partijen wel in handen hebben. Voor sommige daarvan volstaan vijf minuten politieke moed.

Studies tonen aan de taalfaciliteiten waarbij Franstaligen in zes van de randgemeenten rond Brussel steeds in het Frans terecht kunnen bij hun contacten met de openbare diensten, de verfransing in de hand werken. De faciliteiten, die in de jaren zestig van de vorige eeuw werden ingevoerd om Franstaligen de kans te geven zich in te passen nadat de taalgrens definitief werd vastgelegd, hebben uiteindelijk het tegengestelde effect gehad. Ze zijn misbruikt om de verfransing in de hand te werken. Het verschil met tweetaligheid is zo subtiel dat de meeste mensen het niet eens zien. Maar ook buiten de zes faciliteitengemeenten neemt de druk op het Nederlandstalige karakter van de gordelgemeenten toe. Het Vlaams Belang waarschuwt al jaren voor een doelbewuste strategie van de Franstalige politici om Wallonië aan Brussel te linken. Het jongste jaar hebben die hun kaarten op tafel gelegd. Ze trachten hun ambitie ter zake zelfs niet meer te verbergen. Het is voor iedereen duidelijk dat de Waalse en de Franstalige politici uit Brussel beide entiteiten aan elkaar willen linken vooraleer de opheffing van de Belgische federatie een feit is.

Daartoe blijven ze een actieve verfransingpolitiek in Brussel en in de faciliteitengemeenten voeren, nemen en ondersteunen ze allerlei initiatieven in de Vlaamse Gordel en schakelen ze internationale instanties zoals de Raad van Europa in, om hun internationale positie te versterken.

Afschaffing van het faciliteitenonderwijs in Vlaanderen. De afgelopen legislatuur gaf de Vlaamse regering nagenoeg 50 miljoen euro uit aan Franstalige faciliteitenscholen in Ronse en in de zes faciliteitengemeenten van de Vlaamse Rand. Nochtans werd in het Vlaamse regeerakkoord en in de extra regeerverklaring van 18 mei 2005 uitdrukkelijk opgenomen dat er tegen 1 januari 2006 een oplossing moest zijn inzake de pedagogische- en taalinspectie in het faciliteitenonderwijs, of dat de Vlaamse Gemeenschap anders eenzijdig maatregelen zou nemen. In 2007 dienden de meerderheidspartijen een zogenaamd interpretatief decreet in. Daarin werd verduidelijkt dat de pedagogische inspectie en de leerlingenbegeleiding wel degelijk onder de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen. Ook hier kiezen de Franstaligen voor de strategie van de belangenconflicten, zodat het decreet niet definitief zal kunnen worden goedgekeurd voor het einde van deze regeerperiode. Het gevolg is dat na de verkiezingen alles opnieuw moet beginnen.

Het Vlaams Belang eist dat de volgende Vlaamse regering het faciliteitenonderwijs in Vlaanderen de facto afschaft en dat de financiële middelen die daardoor vrijkomen worden geïnvesteerd in een vlotte integratie van anderstalige kinderen in de Vlaamse scholen.

De taalfaciliteiten in Vlaanderen zijn door de Vlamingen altijd beschouwd geweest als een middel tot integratie en zijn derhalve uitdovend. Eens dat proces doorlopen, vervalt immers de nood aan taalfaciliteiten. Door de Franstaligen worden ze evenwel als een eeuwigdurend en steeds hernieuwbaar recht beschouwd, waardoor er geen onderscheid meer is met officiële tweetaligheid. Beide opvattingen zijn onverzoenbaar. Aangezien de faciliteiten in Waalse faciliteitengemeenten amper niet of zeer restrictief worden toegepast, eist het Vlaams Belang de afschaffing ervan en in afwachting een even restrictieve interpretatie en toepassing van de faciliteiten als in Wallonië.

Naleving wetten en decreten. De Vlaamse regering had zich voorgenomen om de faciliteitengemeenten te stimuleren zich in te schrijven in het beleid van de Vlaamse Gemeenschap en om alle Vlaamse decreten op een volwaardige manier toe te passen. Daar waar ze dat konden (bibliotheekdecreet, jeugdwerkbeleidsplan, e.d.m) hebben de betrokken gemeentebesturen dat hooghartig naast zich neergelegd. Ook de omzendbrief Peeters inzake het restrictieve karakter van de faciliteiten, die de afgelopen legislatuur nog eens werd bekrachtigd door minister Keulen, werd door de deloyale burgemeesters van de faciliteitengemeenten genegeerd. Overtredingen werden al te lang geduld. De niet benoeming van drie burgemeesters die obstinaat weigeren om de taalwetgeving – nochtans een wet van openbare orde - toe te passen, is onvoldoende. Slechts tuchtsancties, waardoor de betrokkenen ook niet het mandaat van waarnemend burgemeester kunnen invullen, zijn een afdoend antwoord op de voortdurende provocaties vanuit Franstalige hoek.

Het Vlaams Belang eist :

- tuchtsancties ten aanzien van politieke mandatarissen die weigeren de wetten en decreten toe te passen. Desnoods moet de Vlaamse regering een regeringscommissaris sturen te vervanging van burgemeesters die weigeren de wet toe te passen;
- de afschaffing van de faciliteiten en de afdwingbaarheid van de taalwetgeving.

Extra maatregelen voor de Rand. Van het Vlaams Regeerakkoord waarin staat dat maatregelen zouden worden genomen met het oog op de vernederlandsing van het straatbeeld, is weinig in huis gekomen. In een studie die tien jaar terug op aanvraag van de Vlaamse overheid door Professor Boes werd uitgevoerd werden nochtans heel wat concrete aanbevelingen geformuleerd die het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse Rand moeten versterken. De twee vorige Vlaamse regeringen hebben die nooit in de praktijk durven te brengen. Als schaamlapje bestelde de

uittredende Vlaamse regering een nieuwe studie bij professor Veny. Die zwakte heel wat van de aanbevelingen van zijn collega af en werd daarin door de Vlaamse regering gevolgd. Van het Vlaams Regeerakkoord waarin staat dat maatregelen zouden worden genomen met het oog op de vernederlandsing van het straatbeeld, is derhalve weinig in huis gekomen.

Hetzelfde kan gezegd worden voor wat betreft de naleving van het zgn. Septemberdecreet, dat het taalgebruik binnen het toenemend aantal bedrijven in Vlaanderen regelt. In 2007 bijvoorbeeld werden er slechts 33 controles uitgevoerd bij bedrijven in de Vlaamse Rand.

Al te vaak moet worden vastgesteld dat Vlaamse decreten in de faciliteitengemeenten niet worden toegepast en/of niet afdwingbaar zijn. Dat geldt ondermeer voor het jeugdwerkdecreet en het bibliotheekdecreet. Algemeen moet ervan worden uitgegaan dat de Vlaamse regelgeving ook gevolgen kan hebben voor de Vlaamse Rand en meer in het bijzonder voor de faciliteitengemeenten.

Het Vlaams Belang wil dan ook dat de volgende Vlaamse regering – mogelijk in samenwerking met de Task Force Vlaamse Rand- een systematische toetsing voorziet voor de gevolgen van decreten, besluiten en reglementen in de Vlaamse Rand.

De rol van de volgende minister voor de Vlaamse Rand moet alleszins niet beperkt blijven tot het coördineren van de functioneel bevoegde ministers. Hij of zij moet daarnaast ook stimuleren en zelf initiatieven nemen.

Het Vlaams Belang eist :

- dat de volgende Vlaamse regering de aanbevelingen uit de studie van Professor Boes over de vernederlandsing van het straatbeeld, in de praktijk brengt;
- dat de naleving van het Septemberdecreet dient een prioritair punt van aandacht te zijn;
- de invoering van een Vlaamse Rand-toets in de decreet- en regelgeving;
- de uitbreiding van de bevoegdheden van de Vlaams Minister voor de Vlaamse Rand

Hulpdiensten. Na veel trekken en sleuren werden er eind 2008 drie nieuwe MUG-diensten toegestaan, waaronder één in Halle. Dat was dringend nodig. De regio Halle kreeg pas enige jaren terug een PIT (paramedisch interventieteam) en werd voor het overige bediend door de MUG van het Waalse Tubeke, met vaak Nederlandsonkundig personeel. De slechte communicatie die daarvan het gevolg is, hield een gevaar in voor de veiligheid en het comfort van de patiënten. Dat aan dit specifieke geval uiteindelijk een mouw werd gepast mag niet doen vergeten dat de Vlaamse Rand nog al te vaak bediend wordt door hulpdiensten – meestal uit het Brusselse - die het Nederlands niet machtig zijn. Ook voor de Vlaamse Rand is het dus primordiaal dat de tweetaligheid van de Brusselse spoeddiensten en de Brusselse openbare ziekenhuis wordt afgedwongen.

Het Vlaams Belang eist :

- het afdwingen van de tweetaligheid van de Brusselse spoeddiensten en de Brusselse openbare ziekenhuizen.

*
* *

II. Directe democratie

Voor het Vlaams Belang is de geloofwaardigheid van het politieke bestel onlosmakelijk verbonden met het principe van maximale directe democratie. Directe democratie versterkt immers het democratisch gehalte van onze instellingen. Daarom moeten rechtstreekse verkiezingen en andere plebiscitaire vormen (zoals referenda en burgerinitiatieven) sterker worden ingebouwd in de bestaande vertegenwoordigende democratie.

In België blijkt directe democratie (referendum) echter niet mogelijk te zijn. Het Belgische regime is als de dood voor een situatie waarbij er ten noorden en ten zuiden van de taalgrens een andere meerderheid zou zijn. In het onafhankelijke Vlaanderen moet directe democratie wel kunnen. Over bepaalde zeer belangrijke onderwerpen kunnen geen beslissingen genomen worden zonder dat de bevolking daarover haar mening heeft kunnen geven. Beslissingen die diep ingrijpen in het maatschappelijk leven moeten ook door die samenleving gedragen worden. Rechtstreekse beslissingen door referenda hebben een grotere legitimiteit dan beslissingen door verkozen vertegenwoordigers. Dat geldt zeker wanneer de denkbeelden van de politieke klasse sterk verschillen van wat er onder de bevolking leeft, bv. inzake immigratie, drugs, criminaliteit, het Turks lidmaatschap van de EU of verdere soevereiniteitsoverdrachten naar Europa.

Rechtstreekse verkiezing van de Vlaamse Minister-President. Enkele jaren geleden werd een studie gepubliceerd waaruit bleek dat 71 percent van de Vlamingen gewonnen zijn voor de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester en zelfs bijna 80 procent voor de rechtstreekse verkiezing van de Minister-President.. Het kan niet dat de Vlamingen geen rechtstreekse inspraak hebben in de aanduiding van een Minister-President die de eindverantwoordelijkheid draagt voor het Vlaams regeringsbeleid. Een rechtstreekse verkiezing van de minister-president zou duidelijkheid scheppen voor de kiezer. Nu wordt daarover beslist in onderling overleg tussen de partijen.

Rechtstreekse democratie en burgerparticipatie op de sporen zetten. De toepassing van het beginsel van zogenaamd 'actieve openbaarheid van bestuur' dreigt vandaag al te snel te ontaarden in een goednieuwsshow over de bestuurskracht van de zittende regeringsmeerderheid. Het spontaan inlichten van de burgers over bestuursdaden en -voornemens draait helaas vaak uit op platte regeringspropaganda. Onze partij wil de actieve bestuursopenbaarheid aanvullen met echte subsidiariteit. Concreet zijn we voorstander van volksraadplegend en decreetgevend initiatiefrecht van de Vlamingen. Wie genoeg handtekeningen achter een bepaald voorstel krijgt, kan dit na kosteloos advies van de Raad van State in een voorstel van decreet laten gieten en als zodanig namens het Vlaamse volk indienen in het Vlaams Parlement. Het spreekt dan ook voor zich dat onze partij gewonnen is voor de bindende volksraadpleging op volksinitiatief. De overheid organiseert dan kosteloos de volksraadpleging op het bestuurlijke niveau dat bevoegd is voor het vraagstuk in kwestie.

Het Vlaams Belang eist :

- een decreetgevend initiatiefrecht van de Vlamingen (burgers moeten de mogelijkheid krijgen zelf wetgevende initiatieven in te dienen bij het parlement);
- bindende volksraadplegingen;

Ontvetting van het politiek bedrijf en afschaffing van de kabinetten. Het Vlaams Belang pleit voor de ontvetting van het politiek bedrijf. De inflatie van parlementsleden, ministers, regeringen en

parlementen op alle niveaus leidt tot een steeds groter wantrouwen van de burger, inefficiëntie en slecht bestuur. Ook het Vlaams Parlement moet streven naar minder politici, minder bureaucratie en meer democratie.

Een beter gestroomlijnde decreetgevende vergadering dient haar natuurlijk verlengstuk te vinden in een ontwarring van de politiek-ambtelijke Gordiaanse knoop van de uitvoerende macht. In de basisprincipes van het door het Vlaams parlement goedgekeurd Beter Bestuurlijk Beleid (BBB) staat duidelijk dat de voorbereiding, uitwerking en bewaking van het beleid zou verschuiven van de kabinetten naar de departementen. Zoals het er nu voor staat is het proces van Beter Bestuurlijk Beleid echter een maat voor niets geweest. Op 31 december 2008 waren er in de Vlaamse kabinetten niet minder dan 452 voltijds medewerkers aan de slag voor 9 ministers. De Vlaamse ministeriële kabinetten blijken verlengstukken te zijn van de politieke en administratieve secretariaten van de betrokken partijen. Eind 2008 bleek dat de Vlaamse kabinetten in totaal maar liefst 8 burgemeesters, 25 schepenen, 49 gemeenteraadsleden, 15 provincieraadsleden, 15 OCMW-raadsleden, 3 OCMW-raadsleden vast bureau, 1 OCMW-voorzitter en 1 districtsraadslid tewerkstelden. Absolute kampioen in de aanstelling van mandatarissen van de eigen partij is het kabinet van de Minister-president (Peeters; voorheen Leterme), waar 23 kabinetsmedewerkers een politiek mandaat bekleden (waaronder 3 burgemeesters en 9 schepenen), gevolgd door het kabinet van minister Van Mechelen (inclusief ex-kabinet Moerman), waar 14 cabinetards een politiek mandaat uitoefenen (waaronder 2 burgemeesters en 2 schepenen), en het kabinet van minister Crevits, waar 12 kabinetsmedewerkers een politiek mandaat bekleden (waaronder 1 burgemeester en 4 schepenen). De kabinetten van de CD&V-ministers spannen de kroon. Op de CD&V-kabinetten waren gedurende deze legislatuur in totaal 5 burgemeesters, 14 schepenen, 16 gemeenteraadsleden, 10 provincieraadsleden, 1 OCMW-voorzitter en 3 OCMW-raadsleden werkzaam. Ook bij Open VLD en sp.a-Vl.Pro is de situatie niet anders. Wat de Open VLD-kabinetten betreft, waren hier gedurende deze legislatuur in totaal reeds 3 burgemeesters, 4 schepenen, 18 gemeenteraadsleden, 5 OCMW-raadsleden, 2 provincieraadsleden en 1 districtsraadslid werkzaam, bij sp.a-Vl.Pro 7 schepenen, 12 gemeenteraadsleden, 7 OCMW-raadsleden en 3 provincieraadsleden.

In de praktijk houden al deze politieke mandatarissen zich vooral bezig met sociaal dienstbetoon ten voordele van hun minister en partij. In de praktijk zijn de ministeriële kabinetten goedgeoliede dienstbetoonmachines in functie van de eigen partij. Uiteraard doet dit alles vragen rijzen inzake belangenvermenging. Burgemeesters, OCMW-raadsvoorzitters en schepenen allerhande maken immers als kabinetsmedewerkers zelf deel uit van de toezichthoudende overheid die controle op de OCMW's en de gemeenten moet uitoefenen.

Daarom pleit het Vlaams Belang voor de afschaffing van de gepolitiseerde ministeriële kabinetten. In plaats van de partijpolitiek benoemde ministeriële kabinetten stelt het Vlaams Belang voor om naar Nederlands model beperkte beleidsondersteunende cellen op te richten bestaande uit gedetacheerde ambtenaren.

Het is overigens hoog tijd voor een herwaardering van het werk dat de administraties zelf kunnen leveren. Betere interne communicatie op alle beleidsniveaus en performante netwerkingstructuren moeten het hokjesdenken in de Vlaamse overheid doorbreken. De bestuurskracht moet toenemen, maar eveneens de openheid van alle beleidsverantwoordelijken. De politieke verantwoordelijkheid voor beleidsdaden moet duidelijk zichtbaar zijn voor ambtenaren én voor de Vlaamse burgers. Ombudsdiensten en klokkenluiders hebben al afdoende aangetoond aan dat de Vlaamse overheid nog te veel Belgische trekjes heeft. Hoog tijd om dat te veranderen.

Het Vlaams Belang wil :

- de afschaffing van de gepolitiseerde ministeriële kabinetten;
- de ontvetting van het politiek bedrijf.

Een interne Vlaamse staats hervorming via de afschaffing van de provincies. Er heerst momenteel een enorme “bestuurlijke drukte” op het bestuurlijk middenveld. Naast de provinciebesturen opereren zowel streekontwikkelingsintercommunales, beleidsvoorbereidende streekraden (RESOC’s), provinciale ontwikkelingsmaatschappijen (POM’s), autonome provinciebedrijven, grensoverschrijdende samenwerkingsverbanden (bv. Eurometropolen) waardoor er een volstrekt gebrek aan transparantie heerst en de burger door de bomen het bos niet meer ziet. Gemeenten moeten evenwel het recht behouden om vrijwillig intergemeentelijke samenwerkingsverbanden aan te gaan met elkaar.

Het Vlaams Belang is voorstander van de afschaffing van de provincies en de arrondissementen. De provinciale bevoegdheden worden overgeheveld naar enerzijds de steden en gemeenten en anderzijds de Vlaamse overheid.

Het Vlaams Belang wil :

- de afschaffing van de provincies en de arrondissementen;

Een kandidaat zetelt in het parlement waarvoor hij of zij zich kandidaat stelt. Nauwelijks twee jaar na de federale stembusslag vechten heel wat politici (van alle partijen) die toen verkozen werden een nieuwe kiesstrijd uit. Dit keer voor het Vlaams of Europees parlement.

Het Vlaams Belang is voorstander van het principiële uitgangspunt dat wie verkozen is bij een verkiezing en al een mandaat heeft, het nieuwe mandaat moet opnemen en ontslag moet nemen uit het oude. Maar dan moet dit principieel correct uitgangspunt ook wettelijk worden verankerd en aldus van toepassing zijn op alle partijen.

*

* *

III. VEILIGHEID EN JUSTITIE

De misdaadcijfers blijven torenhoog in België en Vlaanderen. Moegetergde winkeliers geven er de brui aan. Oudere mensen durven 's avonds vaak de straat niet meer op. De samenleving wordt steeds meer geconfronteerd met extreme, zinloze agressie. Ook agressie tegen dienstverleners in de hulpverleningssector, op het openbaar vervoer en in scholen neemt toe. Mensen, wijken en steden geraken gevangen in een wurggreep van angst en onzekerheid. En toch blijven de traditionele partijen laattunkend doen over het probleem. Volgens hen gaat het maar om een 'gevoel van onveiligheid.' Het Vlaams Belang heeft genoeg van de struisvogelpolitiek. Het terugdringen van de criminaliteit moet de topprioriteit van elke regering worden. Wij eisen daarbij een harde en kordate aanpak.

Een Vlaamse Justitie. Er moet prioritair werk gemaakt worden van de splitsing van zowel Justitie als politie. De verschillen in opvattingen tussen Vlaamse en Waalse partijen over het justitie- en veiligheidsbeleid zijn zodanig groot, onder meer over jeugdcriminaliteit, de magistratenopleiding en de organisatie van de rechtbanken, dat Vlaanderen en Wallonië dringend een autonoom beleid moeten kunnen voeren. Halle-Vilvoorde dient meteen een autonoom gerechtelijk arrondissement te worden.

Het Vlaams Belang wil :

- een Vlaamse politie en Justitie.

Voorkomen van criminaliteit begint bij preventie. Hierbij is aandacht voor de herwaardering van het gezin belangrijk. De anti-autoritaire ideeën van mei '68 hebben geleid tot een vervaging van het normbesef en zijn voor een stuk verantwoordelijk voor de stijging van de criminaliteit. Het gezin blijft de belangrijkste plaats van waardenoverdracht en is de opvoedende factor bij uitstek in de samenleving. Een warme en stabiele thuisbasis is de beste garantie voor een goede opvoeding en een dam tegen mogelijke ontsporingen. Het gezin, het onderwijs en de jeugdbeweging moeten niet alleen aandacht hebben voor prestaties, maar ook voor het meegeven van waarden als verantwoordelijkheid, respect en solidariteit. Zo bv. vraagt het Vlaams Belang een verstrakking van de wet met betrekking tot het schuldig verzuim, bijvoorbeeld als men geen hulp biedt aan gewonden bij een ongeval of aan iemand die het slachtoffer is van agressie. Preventie alleen kan nooit een oplossing bieden. In veel gevallen is repressie nog altijd de beste vorm van preventie. Het vooruitzicht op arrestatie, snelle veroordeling en een effectieve straf brengt potentiële misdadigers op andere ideeën.

Kordate reactie. Het heeft natuurlijk niet veel zin dat de politie meer overtreeders verbaliseert en meer criminelen arresteert, als het gerecht nadien in gebreke blijft. Met een enorme gerechtelijke achterstand en overvolle gevangenissen besluit Justitie vaak om de daders van 'kleine' of 'onbelangrijke' misdrijven niet te vervolgen. Dit gedoogbeleid, dat zo kenmerkend is voor de voorbije twintig jaar, werkte de criminaliteit alleen maar verder in de hand. Het Vlaams Belang pleit voor een drastische ommekeer.

Het Vlaams Belang wil :

- een viersporenbeleid van (1) preventie én (2) kordate reactie, van (3) alternatieve én (4) effectieve, en onsamendrukbare straffen;
- de consequente toepassing van het nultolerantieprincipe in probleemwijken. Volgens dit principe dient elk misdrijf aanleiding te geven tot een politionele of strafrechtelijke reactie.
- invoeren van een efficiënt snelrecht

Uitbreiding celcapaciteit. Het Vlaams Belang hekelt de groeiende laksheid op het vlak van de strafuitvoering, de stelselmatige inkorting van de celstraffen, de massale omvorming naar werkstraffen en elektronisch toezicht en de niet-uitvoering van zogenaamde ‘korte straffen.’ De rode draad in het beleid van de justitieministers Wathelet, De Clerck, Van Parijs, Verwilghen, Onkelinx, Vandeurzen en opnieuw De Clerck is de alsmaar groeiende laksheid op vlak van strafuitvoering. Telkens weer wordt het gebrek aan celcapaciteit als voorwendsel naar voor geschoven. Tegenwoordig moet zelfs een groot deel van de veroordeelden tot een effectieve straf van 1 tot 3 jaar niet meer naar de cel. Met een aantal maanden enkelband is men er al van af. Het Vlaams Belang kan deze straffeloosheid niet aanvaarden. :

Doeltreffende gevangenisstraf. Het Vlaams Belang gelooft in het nut en de doeltreffendheid van de gevangenisstraf. Het Vlaams Belang pleit dan ook voor een streng basisregime, dat sterk onderscheiden is van het leven in de buitenwereld. Bijkomende rechten kunnen stapsgewijs toegekend worden, uitsluitend aan wie voor reïntegratie in aanmerking komt en rekening houdend met de ernst van de feiten, recidive, berouw en de houding tegenover de slachtoffers.

Het Vlaams Belang wil :

- strenge beteugeling van de kleine criminaliteit;
- uitbreiding van de maximale termijn voor politiearrest van 24 naar 48 uur;
- verstrakking van de wet m.b.t. het schuldig verzuim.
- een drastische uitbreiding van de celcapaciteit van 9000 naar 14.000 plaatsen. De huidige uitbreidingsplannen tot 10.000 cellen (evenveel als het actueel aantal gedetineerden) vinden we veel te beperkt, ook al omdat ze louter gericht zijn op het comfort van de gevangenen (één man één cel);
- het zwaartepunt van de bestraffing opnieuw bij de strafrechter leggen;
- de wet-Lejeune afschaffen;
- de strafrechter de mogelijkheid geven om cumulatieve straffen uit te spreken voor veelplegers én de mogelijkheid om zeer zware criminelen en terroristen voorgoed uit de samenleving te bannen via beveiligingsstraffen.

Politie herwaarderen. Het Vlaams Belang wil meer politiemensen op straat, ook en vooral in die wijken die de andere partijen hebben ‘opgegeven’. Wij willen méér steun en méér waardering voor dit gevaarlijke, maar zo belangrijke beroep. De politie moet opnieuw gemotiveerd aan de slag kunnen en dient respect af te dwingen. Er moet tevens een betere juridische bescherming komen voor politiemensen. Vandaag is het immers zo dat vele politiemensen het gevoel hebben dat zijzelf meer geïsoleerd worden door de overheid dan de criminelen die ze moeten bestrijden.

Verder willen wij ook de wijkagent herwaarderen. Hij moet in zijn buurt een zichtbaar centraal aanspreekpunt en de vertrouwenspersoon bij uitstek zijn. Daardoor zal hij vaak verdachte ontwikkelingen kunnen signaleren of ingrijpen.

Versterking van politieparketten en heldere strafprocedures. Het werk van de politie moet steeds gevolgd worden door een correcte reactie van de parketten die opnieuw het zenuwcentrum van de criminaliteitsbestrijding moeten worden. Het Vlaams Belang hekelt de jarenlange bewuste verwaarlozing van onze parketten en onderzoeksgerechten en het onverantwoorde seponeringsbeleid dat daarvan het gevolg is. Ook verzet het Vlaams Belang zich tegen de pogingen om de strafprocedures nog

ingewikkelder en nog meer formalistisch te maken. Niet alleen leidt dit tot een bovenmatige bescherming van verdachten, bovendien dreigen de moeilijker strafonderzoeken hierdoor helemaal vast te lopen.

Het Vlaams Belang wil :

- meer mensen en middelen voor de parketten en het beroep van parketmagistraat aantrekkelijker maken;
- een helder en eenvoudig procedurerecht naar Nederlands model, waarbij verhinderd wordt dat criminelen zomaar kunnen vrijkomen ten gevolge van vormelijke fouten.
- meer waardering en steun voor de politie;
- betere juridische bescherming;
- herwaardering van de wijkagent

Jeugdsanctierecht. Het Vlaams Belang wil breken met de lakse jeugdbeschermingswet en is voorstander van een streng jeugdsanctierecht, waarbij de rechter verplicht wordt om rekening te houden met de zwaarte van de feiten.

Het chronisch plaatsgebrek in de instellingen van de Gemeenschappen moet opgelost worden. Het is onverantwoord hoe men vandaag telkens opnieuw zwaar criminele jongeren vrijuit laat gaan wegens plaatsgebrek in de instellingen.

Het Vlaams Belang wil :

- een versnelde uitvoering van de plannen tot voorzien van bijkomende opvangcapaciteit voor delinquente jongeren. De plannen voor de uitbreiding van Everberg en voor de instelling van Achêne volstaan hoegenaamd niet en brengen geen soelaas op korte termijn. Het aantal voorziene plaatsen moet worden verhoogd;
- dat deze instellingen het karakter krijgen van volwaardige jeugdgevangenissen, waar zwaar delinquente jongeren vanaf 12 jaar hun volledige straf kunnen uitzitten. Het regime dient er merkkelijk strenger te zijn dan dat van de huidige gemeenschapsinstellingen. Inkorting van de opgelegde straffen is mogelijk via tuchtstages;
- de organisatie van tuchtstages naar het Amerikaanse model van de ‘bootcamps’ – een project dat ook in Nederland en in Denemarken navolging kent – waarbij losgeslagen jongeren via een strenge en mentale training heropgevoed worden;

Statistieken volgens nationaliteit en afkomst. Naar Nederlands voorbeeld dienen de gegevens omtrent ‘ethniciteit en criminaliteit’ verzameld te worden voor elke leeftijdscategorie en voor ieder niveau van het strafstelsel, dus zowel bij politie, parket, straftoemeting en strafuitvoering.

Het Vlaams Belang wil :

- dat er statistische gegevens worden bijgehouden van de criminaliteit volgens nationaliteit én afkomst;
- dat alles in het werk gesteld wordt opdat buitenlandse gedetineerden hun straf zouden uitzitten in het land van herkomst. Bij een veroordeling omwille van zware of herhaalde criminaliteit, dient de nationaliteit te worden afgenomen;

Geen legalisering van drugs. Het Vlaams Belang wil géén legalisering of gedoogbeleid voor drugs en ijvert voor de intrekking van het door de toenmalige CVP ingevoerde gedoogbeleid.

Het Vlaams Belang wil :

- een sterk ontradingsbeleid in de scholen;
- een harde aanpak van de drugproductie en drughandel via zware celstraffen, afschrikwekkende boetes en meer mogelijkheden tot inbeslagname en verbeurdverklaring van hulpmiddelen en opbrengsten van drugcriminelen;

Efficiënt slachtofferbeleid. Het recht van verdediging is voor de burger de laatste zekerheid die hij heeft tegen criminele aanvallen. Dat recht is voor het Vlaams Belang een onvervreemdbaar en fundamenteel mensenrecht.

Slachtoffers van misdrijven moeten via een eenvoudiger manier klacht kunnen neerleggen. Zij dienen via elektronische weg de evolutie van hun dossier te kunnen volgen en op de hoogte gehouden te worden van alle fasen van de strafuitvoering. Het Vlaams Belang pleit voor de ambtshalve toewijzing van een pro deo advocaat aan slachtoffers en voor het beter bekend en toegankelijk maken van het hulpfonds voor slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Het Vlaams Belang wil :

- betere ondersteuning van slachtoffers van criminaliteit;
- het recht op noodweer uitbreiden naar de verdediging van de eigen goederen, naar het voorbeeld van de bestaande wetgeving in Nederland en Duitsland;
- een grotere betrokkenheid van de bevolking bij het veiligheidsbeleid, via wijkveiligheidscomités en buurtinformatienetwerken;
- de invoering naar Rotterdams voorbeeld van een Veiligheidsindex, als gestandaardiseerde graadmeter voor de veiligheid op nationaal, regionaal en lokaal niveau.

Overheveling verkeersbeleid naar deelstaten. De pakkans bij overtredingen moet voldoende hoog zijn.

Het Vlaams Belang wil:

- dat het volledige verkeersbeleid en de verkeersveiligheid overgeheveld wordt naar de deelstaten;
- dat de verkeersboetes volledig ten goede komen van de politiezones waarin ze uitgeschreven worden;
- de onmiddellijke stopzetting van de geldstroom van Vlaanderen naar Wallonië in het verkeersboetefonds.

*
* *

IV. HET GEZIN

Het Vlaams Belang is de enige echte gezinspartij die altijd en overal de belangen van het gezin centraal stelt en verdedigt. Het gezin vormt voor het Vlaams Belang immers de hoeksteen van de samenleving. Als kleine maatschappelijke kern biedt het gezin een vorm van zekerheid, duidelijkheid en geborgenheid aan de gezinsleden. Het gezin is de elementaire vorm van “samen-leven”.

Het gezin als maatschappelijke instelling is de natuurlijke basis van elk samenleven en is dus een belangrijk beschavingsgegeven. Het is een plaats waar er naast lichamelijke, materiële en juridische voorzieningen aandacht en plaats is voor liefde, genegenheid en affectie. En zonder twijfel ook voor het meest fundamentele : de opvoeding van de kinderen.

Gezinnen vormen de band van solidariteit tussen de generaties, tussen het verleden en de toekomst. Zij zijn het beste kader om normen en waarden door te geven. Een gezinsvriendelijk klimaat is dan ook de beste voorwaarde en waarborg voor een gezonde samenleving.

Vlaams beleid voor Vlaamse gezinnen. Zonder gezinnen is er geen toekomst. Gezinnen vormen immers de samenleving van morgen. Het Vlaams Belang bepleit een politiek die volwaardig en volledig rekening houdt met het gezin en die het gezin zijn onvervangbare plaats in de samenleving laat en waar nodig teruggeeft. Het beleid moet er naar streven dat gezinnen door geen enkele maatregel worden benadeeld.

Maar de toekomst voor gezinnen is vandaag niet gunstig. Een bijzonder ernstig probleem is het dalende geboortecijfer dat Vlaanderen ver onder het vervangingsniveau plaatst. Om dit vervangingsniveau te bereiken moet iedere vrouw gemiddeld 2,1 kinderen hebben. Vlaamse vrouwen hebben vandaag gemiddeld 1,76 kinderen. Maar ook de groep actieven wordt steeds kleiner. Dit gaat op korte termijn leiden tot gigantische problemen rond de betaalbaarheid van de pensioenen en de ziektekosten.

Het Vlaams Belang wil dan ook dringend werk maken van een kwaliteitsvol kindvriendelijk gezinsbeleid, waarbij koppels worden aangemoedigd tot het verwezenlijken van hun kindwens. Wie kinderen krijgt, mag financieel noch professioneel worden gestraft, maar moet kunnen rekenen op financiële, fiscale en economische ondersteuning alsook op de uitbouw van sociale voorzieningen die gezinnen met kinderen zo ruim mogelijk bijstaan.

Vlaanderen is helaas nog steeds niet in de mogelijkheid een eigen, onafhankelijk, samenhangend gezinsbeleid uit te bouwen omdat nog al te veel materies federale bevoegdheid zijn. Daarom is het dringend noodzakelijk alle gezinspolitieke bevoegdheden onmiddellijk en volledig over te hevelen naar Vlaanderen teneinde een beleid uit te werken dat volledig beantwoordt aan de noden en verwachtingen van de gezinnen in Vlaanderen.

Het Vlaams Belang wil :

- de volledige overheveling van alle gezinsbevoegdheden naar Vlaanderen zodat Vlaanderen een eigen onafhankelijk, coherent gezinsbeleid kan voeren;
- een Vlaams minister voor Gezinsbeleid;
- dat elk gezin in de mogelijkheid dient te zijn de mogelijke kindwens te verwezenlijken wat tot uiting moet komen in een gezinsvriendelijk overheidsbeleid;
- het wegwerken van alle discriminaties van gezinnen tegenover andere leefvormen;
- voldoende financiële ondersteuning van de gezinnen en het invoeren van gezinsmodulering in de sociale zekerheid;
- bijzondere aandacht voor de kwetsbare gezinnen (eenoudergezinnen, problematische situaties, enz...);

- de uitbouw van een gezinsvriendelijke fiscaliteit;

Gezinseffectenrapport. Gezinnen vragen terecht dat ze volwaardig worden betrokken bij het beleid en dat ze van dat beleid daadwerkelijk ontplooiingskansen krijgen. Gezinsbeleid is niet terug te brengen tot een strak afgelijnd bevoegdheidsdomein, maar moet een aandachtspunt vormen in elke beleidsdomein van waaruit maatregelen kunnen worden genomen die de welvaarts- en welzijnspositie van gezinnen mee bepalen.

Het Vlaams Belang pleit voor :

- de invoering van een gezinseffectenrapport waarbij een analyse wordt gemaakt van de effecten van overheidsmaatregelen op het gezin;

Gezinnen moeten een stem krijgen. Rekening houden met de stem van de gezinnen is noodzakelijk voor de uitbouw van een écht gezinsvriendelijk beleid. In het Vlaamse adviesradenlandschap dient plaats te worden gemaakt voor de grootste gezinsbeweging in Vlaanderen, de Gezinsbond, die als volwaardige gesprekspartner moet kunnen optreden inzake gezinsbeleid en dit op een systematische en gestructureerde wijze. Ook het sociaal-economisch beleid is nauw verweven met het gezinsbeleid. Binnen de SERV moet ook plaats worden voorzien voor de grootste gezinsbeweging in Vlaanderen als volwaardige sociale gesprekspartner. In zijn huidige samenstelling (werkgevers en werknemers) zijn de adviezen die uitgaan van de SERV vooral economisch en/of sociaal geïnspireerd, maar worden ze niet bekeken op hun gezinsvriendelijkheid.

Het Vlaams Belang wenst eveneens dat in het Overlegcomité Vrouwen binnen de SERV ook een vertegenwoordigster zetelt van een vereniging die de belangen van de thuiswerkende ouder verdedigt.

Het Vlaams Belang wil :

- dat de Gezinsbond een volwaardige gesprekspartner wordt van de Vlaamse Regering en de SERV in beleidsdiscussies en beleidsadviezen die het gezin betreffen;
- dat in het Overlegcomité Vrouwen binnen de SERV er een afgevaardigde zetelt die aandacht geeft aan de belangen van de thuiswerkende ouder.

Opvoedings- en gezinsondersteuning : nadruk op kwaliteit. Kinderen zijn volwaardige burgers in onze samenleving en verdienen een opvoeding tot zelfbewuste en verantwoordelijke mensen. Een beleid inzake opvoedings- en gezinsondersteuning is hierbij belangrijk.

Het Vlaams Belang wil :

- een degelijk, vrijwillig, ruim en divers ondersteuningsaanbod dat inspeelt op de vragen en noden van ouders en jongeren en dat moet gericht zijn op iedereen die mee een verantwoordelijkheid draagt bij de opvoeding;
- een sterke ondersteuning van de gezinsrelaties. Het beleid kan hierbij kwaliteitsvolle vormingsinitiatieven tot relatiebekwaamheid en hulpverlening bij huwelijksmoeilijkheden of crisissituaties ondersteunen met bijzondere aandacht hierbij voor de gevolgen voor de kinderen.

Gelijkwaardigheid. Het Vlaams Belang pleit duidelijk en ondubbelzinnig voor een gelijkwaardigheid van man en vrouw en voor een gelijkwaardigheid van de thuiswerkende ouder en de buitenhuiswerkende ouder. De vrije keuze inzake de combinatie van gezin en arbeid dient centraal te staan. Aan de gezinnen wordt de volledige vrijheid gegeven om zelf te kiezen of een van beide partners thuisblijft voor de opvoeding van de kinderen en voor het thuiswerk (waarbij er dient te worden onderlijnd dat dit ook de vader kan zijn die hier bewust voor kiest), dan wel dat beide partners buitenhuis gaan werken en de zorg voor het gezin onder elkaar verdelen. Maar alvorens het gezin tot die vrije keuze kan overgaan, moet er ook een daadwerkelijke mogelijkheid tot kiezen bestaan. Deze keuzemogelijkheid is een uitsluitende verantwoordelijkheid van de partners binnen het gezin. Een echt gezinsbeleid dient deze vrijheid van keuze te ondersteunen.

Het Vlaams Belang erkent dat de thuiswerkende ouder een belangrijke plaats inneemt in de samenleving en wil haar of hem een eigen statuut - gekoppeld aan een financiële ondersteuning - toekennen. Vandaag is het voor vele gezinnen zeer moeilijk, vaak onmogelijk, om met één inkomen een gezin met één of meerdere kinderen te onderhouden. Daarom is het Vlaams Belang al jarenlang pleitbezorger van het opvoedersloon. Dit opvoedersloon bestaat uit een uitkering voor de thuiswerkende ouder, variërend in functie van het aantal kinderen, dat maximaal oploopt tot 140 % van de uitkering in het kader van het huidige ouderschapsverslof. Verder pleiten we voor een pensioenkrediet ter bijkomende honorering van de periode tijdens dewelke de thuiswerkende ouder vrijwillig uit her arbeidscircuit is gestapt ter opvoeding van de kinderen. Ook de drempel om na de periode van thuistijd opnieuw uitwerken te kunnen gaan, moet worden verlaagd. Het is belangrijk dat een kwaliteitsvolle mogelijkheid tot beroepsopleiding en herscholing voor herintreders wordt aangeboden teneinde het recht op herintrede te waarborgen.

Het opvoedersloon is voor het Vlaams Belang een middel om het gezin de fundamentele keuzevrijheid te geven om hun gezin uit te breiden. Hiermee wordt de keuze voor het gezin versterkt.

Het Vlaams Belang wil :

- een eigen statuut voor de thuiswerkende ouder gekoppeld aan financiële ondersteuning en pensioenkrediet;
- invoering van een opvoedersloon voor de voltijds thuiswerkende ouder.

Harmonieuze combinatie van gezin en arbeid. Voor veel gezinnen is het moeilijk om gezin en arbeid op een harmonieuze wijze te combineren. Maar wanneer de combinatie tussen het gezinsleven en de arbeid niet op een harmonieuze wijze verloopt, leidt dit tot een te hoge prestatiedruk, stress, en vele hieruit voortvloeiende problemen. Voor gezinnen die er bewust voor kiezen dat beide ouders buitenhuis werken, moeten er ondersteunende beleidsmaatregelen worden uitgewerkt. Het Vlaams Belang is voorstander van concrete maatregelen die de combinatie van gezin en arbeid op een harmonieuze wijze laten samengaan en stimuleren. Dit is de belangrijke uitdaging voor een dynamische gezinspolitiek.

Meer en soepeler kinderopvang. Kinderopvang is één van de basiselementen bij de uitwerking van een beleid dat een harmonieuze combinatie van gezin en arbeid mogelijk wil maken. Kinderopvang is hierbij een basisrecht, zodat de uitbouw van een goede, kwalitatieve en betaalbare kinderopvang een belangrijke prioriteit is. Centraal staat hierbij het belang van het kind. Het Vlaams Belang pleit voor een degelijke, betaalbare en kwaliteitsvolle kinderopvang. Belangrijk is de mogelijkheid die kinderopvang te kiezen die het beste aansluit bij de noden van het gezin. Het belang van het kind dient hierbij centraal te staan. Kinderopvang heeft immers ook een duidelijke pedagogische opdracht. Een kwaliteitsvolle kinderopvang dient betaalbaar te zijn. De betaalbaarheid is gekoppeld aan de problematiek van de

ouderbijdragen, die financieel haalbaar moeten zijn voor alle gezinnen, rekening houdend met de draagkracht van het gezin : niet alleen het inkomen is belangrijk maar ook het aantal kinderen ten laste. Bijzondere aandacht voor gezinnen met een laag inkomen en eenoudergezinnen is noodzakelijk. Ook flexibiliteit in de kinderopvang is belangrijk, op voorwaarde dat hierbij ernstig rekening wordt gehouden met het belang van de kinderen, dat steeds centraal dient te staan. Vele ouders dienen te werken op moeilijke uren, in het weekend of 's avonds en 's nachts. Ook zij hebben recht op kinderopvang indien noodzakelijk. Aanpassing van de openingsuren aan flexibele werktijden en soepele instapmogelijkheden zijn belangrijk. Binnen de kinderopvang is ook aandacht voor zieke kinderen noodzakelijk en dit voor kinderen tot 12 jaar. Thuisopvang is hierbij belangrijk, vermits een ziek kind het best in de eigen omgeving kan worden verzorgd. Een bijzonder knelpunt blijft de opvang van gehandicapte kinderen of kinderen die een bijzondere opvang vereisen. Ook die kinderen hebben recht op bijzondere aandacht en een specifieke aanpak met opvang die zoveel mogelijk dient te worden ingeschakeld in de bestaande vormen van kinderopvang. Het aantal opvangplaatsen voor kinderen met een verhoogde zorgbehoefte moet dringend worden verhoogd. Tenslotte moeten er ook voldoende occasionele opvangplaatsen worden voorzien voor kinderen van thuiswerkende ouders of ouders in een crisissituatie.

Vandaag bestaan er in de kinderopvang nog steeds lange wachtlijsten. Het wegwerken van deze wachtlijsten is dan ook een prioriteit en vereist dringend grotere investeringen. Er is nood aan het opstellen van een stappenplan, met hierbij bijzondere aandacht voor de situatie in Brussel. Het Vlaams Belang wil werk maken van een harmonisering van het versnipperde kinderopvanglandschap. De opheffing van de discriminatie tussen de zelfstandige kinderopvang en de erkende en gesubsidieerde kinderopvang is noodzakelijk met eenzelfde fiscale regime en een vaste onkostenvergoeding per plaats.

Wat het statuut van de onthaalouder betreft pleit het Vlaams Belang ondubbelzinnig voor de toekenning van een volwaardig werknemersstatuut. Kinderopvang is immers geen vrijwilligerswerk, maar moet integendeel worden beschouwd als een volwaardige professionele opdracht. De onthaalouder heeft dus recht op een volledige bescherming van het arbeidsrecht en de sociale zekerheid en dient bijgevolg een volwaardig statuut te krijgen. Ook de bedrijven dienen te worden aangemoedigd om waar mogelijk hun verantwoordelijkheid inzake de organisatie van kinderopvang op te nemen met een financiële en organisatorische ondersteuning door de overheid en fiscale voordelen.

Ook de aandacht voor de informele kinderopvang mag niet uit het oog worden verloren, in het bijzonder door grootouders en familieleden. Ook hier zijn ondersteunende maatregelen belangrijk, ondermeer op het vlak van kwaliteit en vorming, van materiële ondersteuning en op het vlak van occasionele opvang bij ziekte of tijdelijke afwezigheid van de informele kinderopvang. Ondersteunende maatregelen, ondermeer betreffende een occasionele opvang bij ziekte of tijdelijke afwezigheid van de informele kinderopvang is noodzakelijk.

In de buitenschoolse opvang zijn er dringend bijkomende investeringen nodig om ook hier erover te waken dat deze opvang gewaarborgd is voor ouders die hierop een beroep dienen te doen. Belangrijk is hierbij de betaalbaarheid met financiële correcties voor de lagere inkomensgroepen.

De bevoegdheden en middelen van het FCUD (het Fonds voor Collectieve uitrusting en Diensten), gefinancierd met jaarlijkse bijdragen van werkgevers, middelen die gebruikt worden voor de ondersteuning van initiatieven inzake voornamelijk buitenschoolse kinderopvang, dienen volledig naar Vlaanderen te worden overgeheveld. Vandaag komen slechts 44 % van de gelden naar Vlaanderen.

Daarnaast is het ook belangrijk om voor tieners buitenschoolse projecten voor opvang te ontwikkelen.

Het Vlaams Belang wil :

- maatregelen die de harmonieuze combinatie van gezin en arbeid stimuleren;
- voldoende betaalbare, kwaliteitsvolle en flexibele kinderopvang waarbij de ouders de mogelijkheid moeten krijgen die kinderopvang te kiezen die het beste aansluit bij de noden van het gezin en met ouderbijdragen die rekening houden met de financiële draagkracht van het gezin;
- bijzondere aandacht voor zieke kinderen en voor opvang van gehandicapte kinderen die een bijzondere opvang nodig hebben;
- een volwaardig werknemersstatuut voor onthaalouders;
- volledige harmonisering van het versnipperde kinderopvanglandschap met volledige opheffing van de discriminatie tussen de zelfstandige en gesubsidieerde kinderopvang;
- aandacht en ondersteuning voor de mantelzorger die vaak op een informele wijze kinderopvang organiseert;
- meer investeringen voor de buitenschoolse opvang met meer aandacht voor tieners;
- het einde van alle onterechte geldstromen van Vlaanderen naar Wallonië in de kinderopvang, zoals in het Fonds voor Collectieve Uitrusting en Diensten (FCUD);
- meer aandacht voor de opvang van oudere kinderen en tieners in buitenschoolse projecten.

Een gezinsvriendelijke bedrijfscultuur. Ook de bedrijfswereld heeft een belangrijke verantwoordelijkheid. Hier dient rekening te worden gehouden met andere dan louter economische en productiefactoren bij de arbeidsorganisatie. De vraag van de werkgevers tot flexibiliteit moet worden aangevuld met een flexibiliteit op maat van de gezinnen.

Bedrijven dienen te worden gestimuleerd om een gezinsvriendelijke bedrijfscultuur uit te bouwen, waarbij niet enkel de belangen van de werkgever centraal staan, maar tevens de belangen van de kinderen van de werknemers, zodat de werknemers niet enkel hun verantwoordelijkheid kunnen opnemen binnen het bedrijf, maar ook binnen hun eigen gezin. Deze beslissingen van de bedrijven dienen te worden gecompenseerd met financieel ondersteunende maatregelen van de overheid en met fiscale voordelen.

Het Vlaams Belang wil :

- een gezinsvriendelijke bedrijfscultuur stimuleren met financiële ondersteunende maatregelen en fiscale voordelen

Thuiswerken en deeltijdswerken. Het Vlaams Belang is voorstander van de uitbouw van het telewerken, maar onder bepaalde voorwaarden. Belangrijk hierbij zijn het voorkomen van een te grote verstrengeling tussen arbeid en gezin enerzijds en van een sociale isolatie anderzijds.

Het Vlaams Belang is voorstander van het uitwerken van een telewerkplan ter bevordering van telewerken in samenspraak met het bedrijfsleven. Bedrijven die investeren in telewerken moeten hiervoor fiscale en andere stimuli krijgen.

Arbeidsflexibiliteit is een mooi principe en onze partij is ook voorstander van dit beginsel. Het Vlaams Belang is voorstander van een "Duoflexpart" waarin werkgevers en werknemers met elkaar afspreken om meer arbeidsflexibiliteit te compenseren door meer soepelheid in tijd die werknemers aan hun gezin willen besteden. Ook het behoud van de zondagsrust is hierbij belangrijk.

Het Vlaams Belang pleit voor :

- het uitwerken van een duurzame visie op thuiswerk door het uitwerken van een telewerkplan door overheid en bedrijfsleven dat thuis- of telewerk fiscaal aantrekkelijk maakt, maar de grenzen tussen “thuis” en “werk” niet volledig laat vervangen;
- het afhankelijk maken van de compensatie van loonverlies in geval van deeltijds werk van het basisinkomen van het gezin en het aantal kinderen ten laste;
- een flexibilisering die steeds rekening houdt met de nood van kinderen aan vaste structuren, tijdstippen en leefpatronen;

Betaalbare loopbaanpauzes. Er dienen ruime mogelijkheden te worden voorzien voor loopbaanonderbreking omwille van familiale en gezinsredenen. De drie thematische verloven, die werknemers toelaten om hun loopbaan tijdelijk te onderbreken en om zorg op te nemen, gekend onder de noemer van het “tijdskrediet”. De tijdsduur van ouderschapsverlof, zorgverlof en palliatief verlof zijn echter nog te beperkt en moeten worden uitgebreid. Ook de minimumvergoeding moet stijgen en variëren naargelang het basisinkomen en het aantal kinderen ten laste. Wie “verlof” opneemt, mag hierdoor niet inboeten aan sociale zekerheidsrechten, maar moet tevens zekerheid krijgen over zijn of haar mogelijke herintrede op de arbeidsmarkt..

Het Vlaams Belang wil :

- de uitbreiding van de themaverloven tot drie jaar ouderschapsverlof, drie jaar palliatief verlof en een jaar zorgverlof;
- de mogelijkheid om ouderschapsverlof op te nemen tot de leeftijd van 18 jaar van het kind;
- hogere uitkeringen voor wie gebruik maakt van een verlofstelsel;
- pensioenkrediet voor wie tijdelijk stopt met werken om zorg op te nemen;
- de harmonisering van de stelsels voor wie in de openbare, de private, de academische of nog een andere sector werkt;
- vergelijkbare verlofmogelijkheden voor wie zelfstandige is;

Bevallingsverlof en borstvoedingsverlof uitbreiden. Het Vlaams Belang vindt de duur van het bevallingsverlof te kort. Thans bedraagt het bevallingsverlof in totaal vijftien weken, waarvan één week verplicht vóór de bevalling moet worden opgenomen en negen weken verplicht na de bevalling. Vóórbevallingsrust kan opgenomen worden vanaf de zesde week vóór de vermoedelijke bevallingsdatum. De nabevallingsrust van negen weken kan verlengd worden met een periode die gelijk is aan de duur van de periode waarin de zwangere werkneemster verder gewerkt heeft vanaf de zesde week vóór de vermoedelijke bevallingsdatum. De duur van het bevallingsverlof in België is beperkt in vergelijking met andere Europese landen. Het Vlaams Belang wil het bevallingsverlof of zwangerschapsverlof optrekken tot 26 weken, waarvan twee weken verplicht vóór de vermoedelijke bevallingsdatum moeten worden opgenomen en 12 weken na de geboorte. Zoals thans het geval is, kan zwangerschapsverlof worden opgenomen vanaf de zesde week vóór de vermoedelijke bevallingsdatum en kan de periode van nabevallingsrust worden verlengd met de periode gedurende dewelke de zwangere werkneemster na dit tijdstip is blijven doorwerken.

Het Vlaams Belang wil :

- het bevallingsverlof of zwangerschapsverlof optrekken tot 26 weken;

Financiële ondersteuning en kostendekkende tegemoetkomingen. De Vlaamse overheid moet de financiële draagkracht van de gezinnen versterken. Vandaag lijden gezinnen met kinderen altijd welvaartsverlies ten overstaan van gezinnen zonder kinderen. Een ruime waaier van financiële tegemoetkomingen naar gezinnen toe is essentieel. De financiële tegemoetkomingen ter ondersteuning van gezinnen dienen volledig geregeld te worden op Vlaams niveau. Dat vereist dat Vlaanderen de hefboomen krijgt om zijn bevoegdheid over gezinsbeleid adequaat te kunnen invullen. Het Grondwettelijk Hof en de Raad van State hebben herhaaldelijk bevestigd dat alleen Vlaanderen hier bevoegd is.

De uitkeringen die afhangen van de sociale zekerheid dienen te worden gekoppeld aan de samenstelling van het gezin. Het Vlaams Belang is voorstander van het principe dat bij het toekennen van uitkeringen in het kader van de sociale **zekerheid** rekening wordt gehouden met de samenstelling van het gezin. De sociale uitkeringen dienen te worden verhoogd in functie van het aantal kinderen ten laste. De koppeling van sociale uitkeringen aan de kinderlast zou eventuele financiële, die kunnen ontstaan als gevolg van een grote kinderlast, voorkomen. Op die manier wordt de bestaanszekerheid van gezinnen gevoelig verbeterd. Bijzondere aandacht dient hierbij naar alleenstaande ouders te gaan.

Jonge gezinnen dienen te worden gestimuleerd tot gezinsuitbreiding. Dit kan door het uitwerken van financiële maatregelen die de verwezenlijking van de kindervens vergemakkelijken en stimuleren. De toekenning van een geboortepremie door de Vlaamse Gemeenschap kan hiertoe bijdragen. De huidige geboortepremie dekt niet de hoge kostprijs van een geboorte. Na een volledige overheveling van alle bevoegdheden naar Vlaanderen inzake de sociale zekerheid dienen het huidige kraamgeld en de geboortepremie te worden samengevoegd en op een realistisch bedrag te worden gebracht dat de werkelijke kostprijs van een geboorte volledig en integraal dekt.

Het systeem van de kinderbijslagen is één van de belangrijkste gezinsondersteunende maatregelen. Maar de huidige kinderbijslagen zijn onvoldoende om de minimumkosten te dekken. Kinderbijslag moet tegemoetkomen aan de minimumkosten van het opvoeden van kinderen en moet welvaartsvast zijn. De basisbijslagen dienen substantieel te worden verhoogd, evenals de leeftijdsbijslagen, teneinde de reële kost te benaderen.

Het Vlaams Belang is voorstander van een Vlaams eenheidsstelsel met dezelfde basisbedragen voor alle kinderen. De kinderbijslagen en leeftijdsbijslagen dienen dan ook gelijk te zijn voor alle kinderen ongeacht het statuut van de persoon ten laste van wie ze zijn en ongeacht de rang.

Studeren kost voor ouders handenvol geld. Daarom is het Vlaams Belang voorstander van de invoering van een dubbele maand kinderbijslag, uit te betalen in de maand september.

De belastingvrije sommen moeten omhoog. De huidige regeling discrimineert gezinnen met een laag inkomen die immers niet ten volle kunnen genieten van de belastingsaftrek omdat hun inkomen te laag is. Er dient een regeling te worden uitgewerkt waarbij deze gezinnen behoorlijk worden gecompenseerd. Tevens dienen de belastingvrije sommen voor het tweede kind en volgende ten laste te worden verhoogd. Ook de belastingvrije som voor kinderen tot 3 jaar die thuis worden opgevoed, moet worden uitgebreid tot de leeftijd van 12 jaar, naar analogie van de aftrek van de kosten voor kinderopvang die opgetrokken is tot 12 jaar en uitgebreid werd met internaten, sportkampen, enz...

Er is ook nood aan bijzondere tegemoetkomingen voor gezinnen met kinderen. Uit onderzoek blijkt dat nog altijd veel kinderen in economische onzekerheid leven. Nochtans is het de kerntaak van de overheid ieder gezin te laten delen in het algemene welzijn en in de algemene welvaart. Het is de plicht het

draagkrachtverlies op een voldoende en doeltreffende wijze te compenseren. Dit is mogelijk door een financiële ondersteuning van gezinnen met kinderen in het algemeen maar vooral van gezinnen met kinderen met een beperkte financiële draagkracht. Een compensatie doordat de overheid in de kosten van de kinderen tegemoetkomt is hierbij noodzakelijk. Het Vlaams Belang heeft hier een zeer duidelijk, gedetailleerd en financieel haalbaar voorstel tot de invoering van een bijzondere tegemoetkoming aan gezinnen uitgewerkt.

Het Vlaams Belang wil :

- de koppeling van werkloosheidsvergoeding, ziekte- en invaliditeitsvergoeding en bestaansminimum aan de gezinssamenstelling;
- hogere geboortepremie in afwachting van een integratie van geboortepremie en kraamgeld in één kostendekkende tegemoetkoming na overheveling naar Vlaanderen van sociaal-economische hefbomen;
- een Vlaams eenheidsstelsel voor de kinderbijslag met dezelfde voldoende hoge basisbedragen voor alle kinderen (alleen kinderen met een handicap hebben recht op nog hogere bijslag) ongeacht het statuut van de ouders en ongeacht de rang;
- de invoering van een dubbele maand kinderbijslag in september;
- een compensatie voor de laagste inkomens die onvoldoende van belastingsaftrek kunnen genieten, het verhogen van de belastingsvrije sommen voor het tweede kind en de volgende kinderen ten laste en het uitbreiden van de belastingsvrije som voor kinderen tot drie jaar die thuis worden opgevoed tot twaalf jaar;
- een bijzondere financiële tegemoetkoming aan gezinnen.

Van huwelijksquotiënt naar gezinsquotiënt. Het Vlaams Belang is voorstander van een gezinsvriendelijke fiscaliteit. Belangrijk is een veralgemeende gezinsmodulering waarbij rekening gehouden wordt met de werkelijke gezinslast. De regeling van het huwelijksquotiënt dient te worden hervormd naar een gezinsquotiënt dat beter afgestemd is op zorg- en opvoedingssituaties door het aantal gezinsleden ten laste mee te verrekenen in het maximaal over te hevelen gedeelte en zo de bestaande plafondbedragen te verhogen rekening houdende met het aantal gezinsleden.

De fiscaliteit dient voor ieder gezin dezelfde principes te hanteren, onafhankelijk van het gezinstype. Koppels die bewust kiezen voor het huwelijk mogen hiervoor niet fiscaal afgestraft worden in vergelijking met gezinnen waar de partners feitelijk samenwonen. Ondanks verschillende maatregelen blijven er nog steeds fiscale handicaps verbonden aan het huwelijk in vergelijking met feitelijk samenwonenden. Het Vlaams Belang wil ook deze oplossen. De resterende of zelfs verscherpte discriminaties tussen gehuwden en samenwonenden dient te worden weggewerkt.

Een aantal gezinnen met een laag inkomen kunnen het fiscale voordeel van kinderen ten laste niet genieten. Het terugbetaalbaar belastingskrediet dient substantieel te worden verhoogd, minstens verdubbeld. Ook de forfaitaire belastingvrije som voor kinderen jonger dan drie jaar voor wie de ouders geen opvangkosten aftrekken, dient te worden verhoogd. Tevens mogen fiscale hervormingen geen benadeling zijn voor gezinnen met een gezinspensioen. Deze belastingsverminderingen moeten worden verhoogd, pro rata de belastingsvermindering die de partner zonder pensioen zou genieten indien zijn of haar gedeelte dat in het gezinspensioen vervat zit, wel als individueel pensioen zou worden beschouwd.

Ook dient er binnen de fiscaliteit aandacht uit te gaan naar de mantelzorger. Wie in een gezin zorg draagt voor de kinderen, voor personen met een handicap of voor (inwonende) ouders, moeten hiervoor fiscale voordelen genieten.

Het Vlaams Belang wil :

- de hervorming van het huwelijksquotiënt in de fiscaliteit naar een gezinsquotiënt die beter is afgestemd op de zorg- en opvoedingssituaties;
- de verhoging van de belastingvermindering voor gezinnen met een gezinspensioen;
- de fiscale beloning van de mantelzorger.

Zwangerschapsbegeleiding in moeilijke omstandigheden. Het aantal zwangerschappen in Vlaanderen blijft toenemen. Dit betekent helaas nog niet een daling van het aantal abortussen. Eén zwangerschap op zeven eindigt in een abortus. In het kader van het Vlaams welzijnsbeleid dient de Vlaamse overheid meer aandacht te hebben voor de begeleiding van en de hulpverlening aan ongewenst zwangere vrouwen en meisjes. Het is daarom noodzakelijk om aan ongewenste zwangere vrouwen een behoorlijke materiële, praktische en psychologische ondersteuning te bieden die ze nodig hebben om de zwangerschap te voleindigen. Aan de banalisering van abortus moet een einde komen. Een samenleving die mensenrechten hoog in het vaandel voert, maar toelaat dat baby's in de moederschoot gedood worden, is op zijn minst schijnheilig. Het recht op leven is immers het belangrijkste mensenrecht.

Het Vlaams Belang wil :

- de uitbouw van een netwerk van centra voor zwangerschapsbegeleiding om deze ondersteuning te kunnen bieden en dit op professionele basis.

Pleeggezinnen en adoptie. Het Vlaams Belang erkent het zeer grote maatschappelijke belang van pleegzorg voor kinderen en jongeren die voor een korte of langere termijn niet bij hun ouders kunnen wonen en voor volwassenen die niet zonder hulp een eigen thuis kunnen maken. Er is dringend nood aan meer pleeggezinnen. Pleeggezinnen (bestaande uit man en vrouw) dienen te worden gestimuleerd en beter ondersteund.

Het Vlaams Belang wil :

- de uitwerking van een statuut voor pleegouders, dit gekoppeld aan ondersteunende maatregelen om meer opvangplaatsen te creëren in de pleegzorg;
- dat pleegzorg steeds het eerste alternatief is bij uithuisplaatsing van kinderen jonger dan 14 jaar;
- een systeem van tijdskrediet voor pleegzorg en de mogelijkheid van pleegzorgverlof voor alle Vlaamse ambtenaren;
- het wegwerken van een aantal belemmeringen;
- dat ook pleegouders die zorgen voor een gehandicapt kind recht hebben op een persoonlijk assistentiebudget;
- het wegwerken van de knelpunten inzake kinderbijslag;

Nieuwe kansen voor alleenstaanden en gezinnen na echtscheiding. Het Vlaams Belang wil ook oog hebben voor moeilijkheden binnen gezinnen. Investeren in initiatieven die koppels ondersteunen in het werken aan duurzame relaties is zeker geen overbodige luxe. In onze samenleving dienen we vast te stellen dat het aantal echtscheidingen blijft toenemen. Vooral bij hoogoplopende conflicten lijden kinderen hier enorm onder. Preventie van ouderconflict dient dan ook bijzondere aandacht te krijgen. Meer ondersteuning van scheidings- en ouderschapsbemiddeling zijn dringend noodzakelijk. Er dient een automatische toeleiding naar echtscheidingsbemiddeling te komen voor scheidende ouders met kinderen

teneinde een regeling uit te werken die vooral rekening houdt met het belang van de kinderen. Ook de alleenstaande ouder mag niet aan zijn of haar lot worden overgelaten. Maar ook nieuwe gezinsverbanden – wel te begrijpen vanuit de traditionele man/vrouw-verhouding - dienen een positieve aandacht te krijgen. Voor deze nieuw samengestelde gezinnen is er nood aan een hervorming en aanpassing van het familierecht in functie van de nieuwe gezinsvormen.

Het Vlaams Belang wil :

- dat alle vervangingsinkomens alleenstaanden en eenoudergezinnen voldoende beschermen tegen armoede;
- het toetsen van beleidsmaatregelen op hun gevolgen voor alleenstaande ouders;
- het wegwerken van discriminaties bij nieuw samengestelde gezinnen door ondermeer de invoering van een dubbele domiciliëring;
- een gezinseffectenrapport dat beleidsmaatregelen niet alleen toetst aan hun gevolgen voor volledige gezinnen, maar ook aan die voor eenoudergezinnen;
- het bijsturen van de vervangingsinkomens voor de categorie van de eenoudergezinnen;
- het in kaart brengen van discriminaties waaronder nieuw samengestelde gezinnen hebben te lijden, om met een gericht te beleid deze stapsgewijs weg te werken.

Geweld in het gezin : voorkomen is beter dan genezen. Huiselijk geweld blijft helaas toenemen in alle lagen van de bevolking. Het geweld kan fysisch, psychisch, seksueel of economisch zijn. Jaarlijks moeten duizenden vrouwen vluchten omwille van geweld in de eigen thuisomgeving. Ook het aantal meldingen van kindermishandeling binnen het gezin of de familie blijft toenemen. Geweld mag nooit worden aanvaard noch verantwoord.

Het Vlaams Belang wil :

- het versterken van de positie van het slachtoffer door een snellere procedure tot uithuis zetting van de dreigende partner, omgangsverbod, omgevingsverbod en strikte controle op de effectieve toepassing hiervan;
- de ondersteuning van het slachtoffer om in de gezinswoning te kunnen blijven, enz..
- een verplichte dadertherapie;
- initiatieven om familiaal geweld uit de taboesfeer te halen;
- meer investeringen in de uitvoering van het nationaal actieplan tegen partnergeweld;
- een zwaardere bestraffing voor geweld tussen partners en het mishandelen van kinderen en ouders.

Invoering van een verplichte familiale polis. Ofschoon de premie van een familiale verzekeringspolis beperkt is, zijn heel wat gezinnen met kinderen niet verzekerd tegen schade die ze ongelukkigerwijs kunnen berokkenen aan derden. Vandaag is de familiale verzekering niet verplicht. Nochtans kan dit bijzonder nuttig zijn en vele financiële problemen voorkomen. Voor die gezinnen waarvoor de betaling van de premie moeilijk is door te beperkte financiële middelen, heeft de overheid de plicht ervoor te zorgen dat er een mogelijkheid wordt gecreëerd voor een financiële bijpassing voor de betaling van deze premie.

Het Vlaams Belang wil :

- een verplichte familiale verzekeringspolis.

*

*

*

V. IMMIGRATIE EN INBURGERING

Vlaanderen is een van de dichtstbevolkte regio's in de wereld. Vlaanderen is geen immigratieland. Vreemdelingen die toch naar Vlaanderen kwamen en zich hier definitief hebben willen vestigen, moeten in de eerste plaats onze wetten respecteren. Bovendien moeten ze zich aanpassen aan onze cultuur, onze normen en waarden, onze leefgewoonten en aan belangrijke traditionele principes van de beschaving die zich op het Europese grondgebied heeft ontwikkeld, zoals onder meer de scheiding van kerk en staat, de democratie, de vrije meningsuiting en de gelijkwaardigheid van man en vrouw.

Aanpassen of terugkeren. Voor vreemdelingen en inwijkelingen die zich weigeren aan te passen moet een terugkeerpolitiek worden ontwikkeld. Wetgeving inzake politiek asiel, nationaliteit, veiligheid en uitwijzing moet aan deze principes worden aangepast. Illegale en criminele vreemdelingen moeten daadwerkelijk worden gerepatriëerd. Stemrecht is vanzelfsprekend voorbehouden aan staatsburgers.

De zorg voor identiteit vereist een antwoord op immigratievraagstukken. Het Vlaams Belang komt op voor het behoud van culturele eigenheid en voor de identiteit van het eigen volk en bijgevolg tegen het multiculturele denken.

In 1974 werd een officiële immigratiestop afgekondigd. Desondanks blijven de immigranten toestromen. Bovendien komen er jaarlijks duizenden illegalen het land binnen en ook tienduizenden zogenaamde asielzoekers. Het Vlaams Belang wil dat de immigratiestop waterdicht wordt.

Het Vlaams Belang wil :

- een waterdichte immigratiestop;
- het aanpassen van de wetgeving inzake politiek asiel, nationaliteit, veiligheid en uitwijzing aan de uitgangspunten “aanpassen of terugkeren”.

Behoud Westerse waarden. Voor de twee grootste groepen niet-Europese vreemdelingen, Turken en Marokkanen, verloopt de aanpassing en inburgering in Vlaanderen veel moeizamer dan bij de vroegere groepen inwijkelingen zoals de Italianen, Polen en Grieken. Soms is er zelfs totaal geen aanpassing. De culturen van die inwijkelingen staan dan ook veel verder af van onze cultuur. De aanwezigheid van heel wat mensen die blijven vasthouden aan de eigen islamcultuur leidt tot spanningen met de Vlaamse bevolking.

Een bijkomend probleem is dat sommige van hun praktijken niet zomaar anders zijn dan de onze, maar onaanvaardbaar en strijdig met de mensenrechten. Zo kent de islam geen gelijkberechtiging van de vrouw en geen scheiding van kerk en staat en bevordert deze religie een klimaat waarin zogenaamde eremisdaden gepleegd worden, waarbij vrouwen van wie nog maar een vermoeden van oneerbaarheid wordt uitgesproken, vogelvrij worden verklaard. Sommige imams verkondigen dat de sharia, het islamitische recht, voorrang heeft op onze wetten. Dat soort gebruiken en verklaringen zijn onaanvaardbaar in een democratie. Ze botsen met de Europese mensenrechtenverdragen. Voor ons blijven de gelijkwaardigheid van man en vrouw, de vrijheid van meningsuiting en de scheiding van kerk en staat fundamentele waarden.

Het Vlaams Belang wil :

- de intrekking van de erkenning en aldus subsidiëring van de Islam;

- een niet alleen door privé-initiatief maar ook door de overheid ontwikkeld Islamobservatorium dat nagaat hoe de islamisering in Europa vordert. Hierbij zouden burgers dan bijvoorbeeld kunnen melden wanneer kruisen of kerstbomen uit culturele centra of bibliotheken verwijderd worden wegens geen respect voor de islam, wanneer er rituele slachtingen plaatsvinden buiten de officiële slachtplaatsen, of zouden ze bv. de verspreiding van radicale boodschappen in moskeeën kunnen melden.

Gezinshereniging verstrengen. De gewoonte van vele vreemdelingen en allochtonen van de tweede of latere generatie om iemand uit het moederland te laten overkomen om mee te huwen, is een rem op de aanpassing. De kinderen uit die huwelijken beginnen opnieuw met een grote achterstand. Dikwijls beheersen ze onvoldoende het Nederlands. Daarmee blijven die families eerste-generatie-immigranten en moet de assimilatie telkens opnieuw beginnen.

De gezinshereniging is een grote rem op de assimilatie van vreemdelingen.

Het Vlaams Belang wil :

- de bestaande regeling rond gezinshereniging moet drastisch worden verstrengt en verstrakt.

Asielmisbruik tegengaan. Asielzoekers moeten zoveel mogelijk in hun eigen regio worden opgevangen. Een lijst van onveilige landen moet het mogelijk maken slechts echte politieke vluchtelingen toe te laten.

Een gebrekkig uitwijzingsbeleid van uitgeprocedeerden en andere illegalen geeft het signaal dat België voor iedereen toegankelijk is. Als gevolg daarvan stijgt het aantal economische vluchtelingen die naar België willen komen.

Het Vlaams Belang wil :

- een strenger en strikter uitwijzingsbeleid. De regering moet daadwerkelijk repatriëren;
- geen algemene regularisaties;
- dat illegalen actief opgespoord worden. Alle illegalen moeten efficiënt en kordaat worden uitgewezen en gerepatriëerd. Ook algemene regularisaties van illegalen kunnen voor het Vlaams Belang absoluut niet.
- dat asielzoekers tijdens het hele verloop van de asielprocedure in gesloten asielcentra in de grensgebieden worden ondergebracht;
- op Europese bodem alleen nog opvang van Europese asielzoekers;
- de dringende opmaak van een lijst van "veilige landen" van waaruit asiel sowieso onmogelijk is;

Afschaffing snelbelgwet. De toename van de volgmigratie kan vooral verklaard worden door de regularisatie van het verblijf van tienduizenden illegalen, die nu massaal gebruik maken van het recht op gezinshereniging, en door de inwerkingtreding van de snelbelgwet op 1 mei 2000. De verkrijging van de Belgische nationaliteit door honderdduizenden vreemdelingen brengt immers mee dat voor deze 'nieuwe Belgen' soepelere regels gelden inzake gezinsmigratie.

Het Vlaams Belang wil :

- afschaffing van de snelbelgwet uit 2000;
- dat het beginsel van afstamming moet opnieuw de basis vormen van het Belgische (in de toekomst het Vlaamse) nationaliteitsrecht. De toekenning van het staatsburgerschap op grond van de afstamming van een Belgische (Vlaamse) ouder moet de algemene regel zijn
- dat naturalisatie enkel mogelijk is na een geslaagd assimilatieproces. Het verkrijgen van de Belgische (in de toekomst de Vlaamse) nationaliteit is bovendien enkel mogelijk indien de oorspronkelijke nationaliteit wordt opgegeven. Het Vlaams Belang wijst het meervoudige staatsburgerschap af;
- geen stemrecht voor vreemdelingen. Het gemeentelijk stemrecht voor vreemdelingen moet worden afgeschaft. Het stemrecht of de stemplicht moet bij alle verkiezingen voorbehouden blijven aan volwaardige staatsburgers.

Verplichte inburgering. Assimilatie betekent dat wie zich in Vlaanderen wil vestigen, bereid is om onze manier van leven tot de zijne of de hare te maken en zijn of haar lot te delen met dat van onze gemeenschap. Dit wil zeggen dat hij of zij zich loyaal moet opstellen. Essentieel is ook dat de vreemdeling zich het fundamentele waarden- en normenpatroon van onze Europese beschaving eigen maakt. Het Vlaams Belang vindt dat alle vreemdelingen die niet de nationaliteit van een EU-lidstaat hebben en hier permanent wensen te verblijven, aan een inburgeringsplicht moeten onderworpen worden. Tevens moeten zij verplicht worden een inburgeringsexamen af te leggen. Wie niet slaagt voor het examen, dient – op eigen kosten – een inburgeringscursus te volgen. Deze verplichting geldt ook voor zogenaamde ‘oudkomers’. Nieuwkomers moeten sowieso – naar Deens voorbeeld – een drie jaar durend inburgeringsprogramma volgen, dat onder meer bestaat uit lessen Nederlands en lessen over onze Vlaamse samenleving. Dit inburgeringsprogramma mondt eveneens uit in een inburgeringsexamen. Wie voor dat examen niet slaagt, komt niet in aanmerking voor een permanente verblijfsvergunning. Degenen die in het kader van gezinsvereniging naar België wensen te komen, moeten – voorafgaand aan de immigratie – in een buitenlands agentschap reeds een basisexamen afleggen, waarin de kandidaat-immigrant een elementaire kennis van het Nederlands dient aan te tonen. Nadat de kandidaat-immigrant het basisexamen met succes heeft afgelegd en daadwerkelijk tot ons land is toegelaten, moet hij of zij, net als alle nieuwkomers, aan zijn inburgeringsverplichtingen voldoen. Bovendien moeten alle vreemdelingen van buiten de EU in een loyaliteitsverklaring beloven de fundamentele waarden van onze samenleving te respecteren en onze wetten na te leven.

Het Vlaams Belang wil :

- dat niet-EU'ers, die hier permanent wensen te verblijven, aan de inburgeringsplicht worden onderworpen en een verplicht inburgeringsexamen afleggen. In een loyaliteitsverklaring moeten de vreemdelingen van buiten de EU beloven de fundamentele waarden van onze samenleving te respecteren en onze wetten na te leven;
- dat de Vlaamse overheid opleidingen organiseert ter voorbereiding van het inburgeringsexamen. Vreemdelingen moeten deze opleidingen volgen op eigen kosten. De vreemdeling die niet slaagt in het inburgeringsexamen of die een loyaliteitsverklaring weigert af te leggen, krijgt geen permanente verblijfsvergunning;
- dat in een aantal plaatsen, zoals in overheidscholen en in lokalen van openbare dienst, hoofddoeken zonder meer verboden worden. Hoofddoeken zijn niet strikt religieuze symbolen, maar symboliseren de opmars van de politieke macht van de islam. Bovendien symboliseert de hoofddoek de publieke onderwerping van moslima's aan hun mannen;
- de intrekking van de erkenning van de islamitische godsdienst en voor de sluiting van moskeeën waar haat wordt gepredikt tegen de westerse samenleving;

- dat vacante betrekkingen in het openbaar bestuur voorbehouden worden voor staatsburgers.

Geen subsidiëring van lokale islamitische geloofsgemeenschappen. Het Vlaams Belang heeft zich in 2004 in het Vlaams Parlement hardnekkig verzet tegen het decreet betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten. In dit decreet werd immers ook de Islam opgenomen waarmee de wettelijke basis werd gecreëerd voor de subsidiëring/financiering van de lokale werking van de Islam in Vlaanderen. De uitbouw van een islamitische zuil in Vlaanderen zal het gebrek aan integratie en inburgering nog in de hand werken. Uit de gebrekkige samenstelling van veel van de aanvraagdossiers tot erkenning blijkt trouwens dat de lokale islamitische geloofsgemeenschappen (de zgn. moskeeverenigingen) niet meteen uitblinken in integratie en inburgering. In zeer veel gevallen is de Imam niet eens het Nederlands machtig en is er grote onduidelijkheid over de financiële situatie en plannen van de vzw's. Zelfs de reeds erkende lokale islamitische geloofsgemeenschappen hebben de grootste moeilijkheden met het opstellen van een (meerjaren)begroting en geven bovendien blijk van een bijzonder geringe bereidheid tot structurele samenwerking met andere erkende moskeeën (nochtans een decretale verplichting).

Het Vlaams Belang wil :

- de schrapping van de Islam uit het decreet betreffende de materiële organisatie en werking van de erediensten.

*

* *

VI. WELZIJN

Welzijn op Vlaamse leest geschoeid. Welzijn en welvaart zijn belangrijk voor de Vlamingen. Maar er gaat geen dag voorbij of Vlaanderen wordt geconfronteerd met een gebrek aan eigen bevoegdheden.

Het Vlaams Belang wil :

- de onmiddellijke overheveling van alle bevoegdheden inzake welzijn, sociaal beleid en gezondheid om zo een efficiënt, gestroomlijnd en doorzichtig sociaal beleid te kunnen voeren.

Solidariteit tussen alle Vlamingen : zorgen voor elkaar Vlamingen hebben elkaar nodig. De bereidheid er te staan voor een ander leeft in Vlaanderen. Denken we maar aan de vele mantelzorgers en vrijwilligers. Maar steeds meer Vlamingen maken zich ernstig zorgen over de zekerheid op zorg voor zichzelf of hun familie naar de toekomst toe. Het is dan ook belangrijk dat er voldoende waarborgen zijn voor de zorg die ze zelf of hun ouders, kinderen, familie, vrienden nodig hebben. Vandaag zijn die waarborgen er niet. De wachtlijsten in de zorgsector blijven stijgen.

Maar ook het ‘welzijn’ van de Vlamingen laat veel te wensen over: een stijgend aantal zelfmoorden en depressies, een toenemend drugs- en alcoholgebruik, meer chronisch zieken, een toenemend aantal kankergevallen, meer diabetici, de problematiek van de zwaarlijvigheid,...

Het Vlaams Belang wil :

- een geïntegreerd zorgbeleid waarbij specifieke noden van de zorgvrager worden beantwoord en alle verschillende vormen van zorg op een gecoördineerde wijze worden;
- dat voldoende geïnvesteerd wordt in de uitbouw van preventie en gezondheidspromotie, thuiszorg en eerstelijns- en residentiële zorg, waarbij er telkens voldoende middelen worden vrijgemaakt om dit op een degelijke en afdoende wijze te organiseren;
- aandacht voor de thuiszorg zodat mensen in een zorgbehoevende situatie die ervoor kiezen om thuis te blijven, hiertoe ook effectief de mogelijkheid krijgen zonder hierbij financieel te worden gediscrimineerd. Zorg op maat is hierbij essentieel;

De mantelzorger. Het Vlaams Belang heeft grote bewondering voor de mantelzorger. Zorg dragen voor kinderen, zorgbehoevende mensen, zieken of ouderen is een grote uitdaging. Dit vraagt meer waardering en een betere ondersteuning. Belangrijk hierbij is de uitwerking van een sociaal en fiscaal statuut voor de mantelzorger. Ook de garantie dat er in een moeilijke situatie onmiddellijk kan worden voorzien in tijdelijke opvang, is fundamenteel noodzakelijk. Hierbij is de uitbreiding van dagverzorgingscentra en centra voor kortverblijf belangrijk.

De thuiszorg. Het Vlaams Belang is voorstander van de uitbouw van een sterke en goed ondersteunde thuiszorg. Omdat voor de meeste zieken, ouderen of personen met een zorgbehoefte thuiszorg immers de beste keuze is

Een verder uitbouw van de thuiszorg met uitbreiding van het aantal zorgverstrekkers en hulpverleners is noodzakelijk opdat mensen die kiezen voor thuiszorg kwalitatief en kwantitatief voldoende zorg kunnen krijgen.

De vrijwilliger. In Vlaanderen zet ongeveer 1 op 5 mensen zich in als vrijwilliger. De meerwaarde op verschillende niveaus valt niet te ontkennen. Vrijwilligerswerk binnen onze samenleving is heel verrijkend. Het is belangrijk dat mensen aangespoord worden zich onbezoldigd in te zetten voor één van de vele maatschappelijke noden. Dit moet door de overheid worden ondersteund. Er is nood aan de ontwikkeling van een Vlaams vrijwilligersbeleid. Binnen het Vlaamse niveau dient er een inclusief beleid te worden uitgewerkt waarbij vrijwilligerswerk binnen alle beleidsdomeinen consequent en permanent aan bod komt.

Het Vlaams Belang wil :

- de ontwikkeling van een inclusief Vlaams vrijwilligersbeleid waarbij vrijwilligerswerk binnen alle bevoegdheidsdomeinen consequent en permanent aan bod komt;
- het creëren van een vrijwilligersvriendelijk klimaat door maatregelen te treffen die de inzet en het engagement aanmoedigen, hiervoor de nodige financiële middelen vrij te maken om dit beleid te ondersteunen en binnen de regelgeving rekening houden met alle mogelijke effecten op het vrijwilligerswerk;
- het voeren van beleidsondersteunend onderzoek ter bevordering van de ontwikkeling van het vrijwilligerswerk.

Relatie wonen en zorg. De relatie tussen wonen en zorg wordt steeds belangrijker. Door het fenomeen van de vergrijzing maar ook bij personen met een handicap. Binnen het woonbeleid is het dan ook noodzakelijk meer aandacht te besteden aan de meegroeiwoningen.

Het Vlaams Belang wil dat het ontwerpen en bouwen van aanpasbare woningen beter wordt gepromoot en dat de overheid hiervoor beleidsinitiatieven ontwikkelt op het vlak van vergunningen, premies en fiscaliteit om de verschillende vormen van zorgwonen haalbaar te maken.

Vaak is het nodig de woning aan te passen, maar dit heeft vaak een negatieve fiscale impact. Het Vlaams Belang eist dat de verhoging van het kadastraal inkomen wordt uitgesloten zolang de zorgbehoevende na de aanpassing in de woning blijft wonen.

Het Vlaams Belang wil :

- het recht op zorg is een afdwingbaar recht : elke Vlaming moet in functie van zijn behoeften beroep kunnen doen op kwaliteitsvolle en betaalbare zorg en dit zonder lange wachttijden;
- de uitbouw van een geïntegreerd zorgbeleid met het waarborgen van de continuïteit tussen preventie, thuiszorg, eerstelijnszorg en residentiële zorg is essentieel;
- het geven van financiële en fiscale stimuli aan de Vlaming die er bewust voor kiest de zorg op zich te nemen voor de kinderen, de ouderen, familie, enz. zodat deze in de eigen thuisomgeving kunnen blijven;
- een betere ondersteuning van de mantelzorger : het uitwerken van een fiscaal en sociaal statuut waarbij de mantelzorger in de zorgperiode sociale rechten kan opbouwen en de opgebouwde sociale rechten kan behouden, met de erkenning als volwaardige partner in het geheel van de zorgverlening gekoppeld aan sociale en financiële rechten, uitbreiding van de duurtijd van de

periode van onderbreking van de arbeidsactiviteiten, verhoogde belastingvrije sommen met uitbreiding van het belastingvoordeel voor inwonende zorgbehoevende familieleden jonger dan 65 jaar, fiscale aftrekmogelijkheden voor de kosten gemaakt in de hoedanigheid van mantelzorger, professionele begeleiding van de mantelzorger, meer aandacht in de opleiding en nascholing bij zorgdisciplines en waarborgen voor een onmiddellijke opvang bij problemen of in crisissituaties;

- de thuiszorg dient op een volwaardige wijze te worden erkend door deze prioritair te ondersteunen en subsidiëren. Het aantal zorgverstrekkers en hulpverleners dient te worden verhoogd. Er moet een goede samenwerking worden uitgebouwd tussen de hulpverleners en zorgverstrekkers, waarbij de huisarts een centrale rol speelt;
- tegemoetkomingen voor thuiszorg in het kader van de zorgverzekering moeten gelijk worden gesteld aan de tegemoetkomingen voor de residentiële zorg. Thuiszorg moet financieel neutraal zijn en mag niet duurder zijn dan een opname in een voorziening;
- het aanbod van kortverblijf, dagverblijf en nachtopvang dient drastisch te worden verhoogd zodat snel een antwoord kan worden geboden op alle terechte vragen;
- meer aandacht aan aanpasbare meegroeiwoningen.

Respect voor de zorgverlener. Het respect voor de zorgverlener is onmogelijk in woorden uit te drukken. Nochtans is een job in de zorgsector dankbaar en geeft dit werkzekerheid. Belangrijk zijn een goed sociaal personeelsbeleid met aandacht voor een harmonieuze combinatie tussen gezin en arbeid, en ruimte voor flexibele werkregelingen, een correcte verloning voor de onregelmatige uren, het weekend werk en het nachtwerk. Ook permanente bijscholing en levenslang leren zijn hierbij belangrijk.

Herwaarderen van de rol van de huisarts. Er bestaat een redelijke vrees dat er over enkele jaren een tekort aan huisartsen zal ontstaan. Meer dan de helft van de actieve huisartsen is ouder dan 50 jaar. Voor een coherent beleid ter zake is er nood aan een kadaster van het aantal actieve geneesheren. Daarnaast is het voor het Vlaams Belang belangrijk om de taak en functie van de huisarts te herwaarderen. Terecht wordt beklemtoond dat de huisarts door zijn expertise en veelvuldig contact met patiënten een belangrijke rol kan spelen in het preventiebeleid. Ook dient de huisarts beter te worden ondersteund bij de informatisering van zijn praktijk.

Het Vlaams Belang wil :

- de herwaardering van de rol van huisarts: de huisartsen veel meer betrekken bij het preventiebeleid en ze tot bevoorrechte partner van de Vlaamse Gemeenschap promoveren;
- dat dringend een kadaster van actieve geneesheren wordt opgemaakt om het aantal afstuderende artsen af te stemmen op de toekomstige noden.
- het opstellen van een actieplan om het groot personeelsverloop in de welzijnssector tegen te gaan. Hierbij is een sociaal personeelsbeleid met aandacht voor een goed carrièreperspectief, een harmonieuze combinatie van gezin en arbeid en aan flexibele arbeidsregelingen zeer belangrijk, alsmede een betere verloning voor de onregelmatige uren, het weekendwerk en nachtwerk. Extra inspanningen om 50-plussers langer aan de slag te houden is hierbij belangrijk.
- de ondersteuning van de opleiding van jongeren in de zorgsector (huisarts, verpleegkundigen én zorgkundigen).
- het herbekijken van de erelonen voor prestaties verricht door een specialist met een beter evenwicht komen tussen de zeer goed betaalde prestaties van bepaalde specialisten tegenover minder vergoede prestaties van andere dokters-specialisten.

Dringende nood aan administratieve vereenvoudiging De welzijnssector in het algemeen en de vigerende regelgeving in het bijzonder zijn zeer complexe dossiers. Talrijke en ingewikkelde regelgevingen maken het vaak bijzonder moeilijk.

Het Vlaams Belang wil :

- administratieve vereenvoudiging en een coördinatie van de regelgeving;
- het beperken van de regelgeving voor de zorgvragers en zorgverstrekkers;
- het automatisch toekennen van voordelen waar de zorgbehoevende recht op heeft

Zorg voor personen met een handicap. Het Vlaams Belang is een sociale volkspartij die solidariteit met de zwaksten van ons volk hoog in het vaandel draagt. Voor het Vlaams Belang is het onaanvaardbaar dat mensen die de zorg dragen voor gehandicapten onvoldoende ondersteund worden. Het is eveneens onaanvaardbaar dat er niet alles aan gedaan zou worden om mensen met een handicap in staat te stellen volwaardig te participeren aan onze samenleving.

Daarom is het belangrijk dat het gehandicaptenbeleid een gestroomlijnd, goed gecoördineerd beleid is en dat versnippering door middel van allerhande kleine projecten moet worden tegengegaan. Het gehele Vlaamse gehandicaptenbeleid moet worden ondergebracht bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap.

Wachlijsten. In de gehandicaptensector blijft de problematiek van de wachlijsten het grootste probleem. Het is onaanvaardbaar dat in de gehandicaptensector het aantal personen met een dringende vraag om zorg die niet geholpen konden worden (en dus op de wachtlijst belanden) deze legislatuur in snel tempo is gestegen. Ook bij het persoonlijke assistentiebudget is de toestand even zorgwekkend.

Deze structurele wachlijsten voor personen met een handicap blijven voor schrijnende toestanden zorgen, waarbij de levenskwaliteit van zowel de gehandicapten zelf als die van de mensen in hun directe omgeving ernstig wordt aangetast. Dit is onaanvaardbaar in het welvarende Vlaanderen.

Er zijn financiële middelen en deze moeten bij voorrang worden besteed aan dringende noden. Het wegwerken van de wachlijsten in de gehandicaptensector is voor het Vlaams Belang dan ook een dringende prioriteit. Deze kunnen alleen maar verdwijnen als er zorgzekerheid is. Het recht op zorg moet dan ook een afdwingbaar recht worden zodat gebruikers echt zekerheid hebben de beloofde zorg en ondersteuning ook effectief te krijgen wanneer het nodig is.

Persoonlijk assistentiebudget (PAB) Het voorstel om een zorgvoucher in te voeren krijgt onze steun. Het systeem van de zorgvoucher laat toe dat men in grote persoonlijke vrijheid op zoek gaat naar de gepaste voorziening of hulpformule. Dankzij de zorgvoucher zal men bovendien veel sneller op de vraag kunnen inspelen.

Toegankelijkheid. Het Vlaams Belang is van oordeel dat gehandicapten op een volwaardige wijze moeten kunnen deelnemen aan het economische en sociale leven. Tal van voorzieningen, gebouwen en diensten zijn momenteel niet voor iedereen toegankelijk. Vooral voor de rolstoelgebruikers, mensen die minder goed te been zijn en visueel gehandicapten blijft de toegankelijkheid van gebouwen nog steeds een groot probleem.

Het is ook niet aanvaardbaar dat bijna de helft van de schoolgebouwen is niet of slechts in geringe mate toegankelijk voor leerlingen met een handicap. Er dient dringend werd te worden gemaakt van een volledige toegankelijkheid.

Het openbaar vervoer gebruiken is voor een motorisch of visueel gehandicapte nog steeds een heikele onderneming. Het openbaar vervoer moet op termijn volledig toegankelijk worden voor gehandicapten. Als alternatief voor het openbaar vervoer moeten ook de Minder Mobielen Centrales worden ondersteund die vervoer van gehandicapten tegen kostprijs laten verzorgen door vrijwilligers.

Het Vlaams Belang wil :

- zorgzekerheid : het recht op zorg moet onmiddellijk worden ingevoerd en decretaal worden verankerd. Zo kan het recht op zorg worden gewaarborgd en afdwingbaar gemaakt wanneer zorg en ondersteuning noodzakelijk zijn. De wachtlijsten in de gehandicaptensector moeten onmiddellijk worden weggewerkt. Er moet onmiddellijk voldoende geld worden uitgetrokken om de urgente problemen in de residentiële sector op korte termijn op te lossen, maar ook om een structurele oplossing te bieden aan de zorgvragen van alle personen op de wachtlijst;
- de onmiddellijke uitbreiding van het Persoonlijk Assistentie- en Persoonsgebonden Budget (PAB). Gehandicapten die een eigen, autonoom bestaan willen opbouwen en daarbij een beroep willen doen op thuisverzorging moeten meer financiële steun kunnen genieten. Zij dienen voorrang te krijgen bij het toekennen van een PAB.
- dat gehandicapten een betere toegang tot de arbeidsmarkt dienen te krijgen. Het Vlaams Belang wil meer aanwervingen in de overheidssector voor personen met een handicap. Ook bedrijven dienen te worden gestimuleerd tot het aanwerven van personen met een handicap.
- de positieve beeldvorming bij het brede publiek ten aanzien van personen met een handicap dient te worden bevorderd en alle vooroordelen en misverstanden moet worden weggewerkt;
- het wegwerken van leeftijdsdiscriminaties voor mensen met een handicap;
- de bouw van aanpasbare woningen moet worden gestimuleerd met een aanpassing binnen de fiscaliteit zodat het kadastraal inkomen na aanpassing niet kan worden verhoogd.;
- de technische hulpmiddelen moeten beter worden terugbetaald. Het Vlaams Belang eist de invoering van een kwaliteitslabel voor technische hulpmiddelen zodat wie een dergelijk hulpmiddel koopt, verzekerd is van de kwaliteit en de levensduur ervan;
- de toegankelijkheid van gebouwen en openbaar vervoer voor personen met een handicap moet worden verbeterd. Trein- en busperrons, evenals de voertuigen zelf moeten toegankelijk gemaakt en uitgerust worden voor rolstoelgebruikers;
- dat het openbaar vervoer op termijn volledig wordt toegankelijk gemaakt voor gehandicapten. Alternatieven voor het openbaar vervoer, die betaalbaar vervoer garanderen aan gehandicapten, dienen behoorlijk ondersteun te worden;
- dat mensen met een niet-aangeboren hersenletsel in het kader van hun revalidatie, maar ook achteraf, kunnen rekenen op een zorg ‘op maat’.

Zorgverzekering

Het Vlaams Belang wil :

- de berekening van de premie voor de zorgverzekering op basis van het gezinsinkomen;

- meer mogelijkheden voor Brusselse Vlamingen om verzorgd te worden in hun eigen taal, onder meer door het aanbod aan ouderenvoorzieningen vanuit Vlaanderen drastisch te verhogen;
- wegwerken van alle discriminaties binnen de Vlaamse zorgverzekering.

Armoedebestrijding structureel aanpakken. Armoedebestrijding in Vlaanderen heeft nog een lange weg af te leggen. Voor een welvarend land telt Vlaanderen nog steeds teveel armen en bestaansonzekereren. Een op de zeven Vlamingen leeft in armoede. Uit een universitaire studie over armoede blijkt dat bijna 19 procent van de kinderen in Vlaanderen leeft in een gezin met financiële moeilijkheden. Een op de zeven kinderen woont in een gezin dat echt onder de armoedegrens leeft. Armoede kent diverse oorzaken en hangt vaak samen met de gezinssituatie, de afkomst, de leeftijd en de tewerkstellingssituatie.

Het Vlaams Belang heeft altijd gesteld dat het armoedeprobleem in Vlaanderen structureel moet aangepakt worden. Door het voeren van een degelijk sociaal-economisch beleid zou Vlaanderen er gemakkelijk kunnen voor zorgen dat geen enkele Vlaming nog armoede hoeft te lijden.

Een politiek ter bestrijding van armoede moet erop gericht zijn mensen uit de armoede te houden en dient bijgevolg ook aandacht te hebben voor de bestaansonzekereren. Armoedebestrijding vereist immers een inclusief en gecoördineerd beleid van alle beleidsverantwoordelijken.

Een bijzonder aspect van armoede is thuisloosheid. De ontankering op persoonlijk, maatschappelijk en relationeel vlak, het inkomensgebrek en de sociaal-economische problemen en de woonproblematiek zijn belangrijke aspecten van thuisloosheid. Er zijn drie kernproblemen : wonen en dakloosheid, bestaansmiddelen en bestaansonzekerheid en sociale netwerken en ontankering.

Naar een nieuw OCMW. De functie van het OCMW behelst de welzijnsverdeling in de maatschappij. Hoofdtaken worden gevormd door maatschappelijke dienstverlening, bedeling van maaltijden, gezinshulp, juridische dienstverlening en bejaardenhulp. Dit omvat ook het aanbieden van serviceflats en woningen.

De OCMW's beheren ook heel wat ziekenhuizen en rust- en verzorgingstehuizen. Deze taken wenst het Vlaams Belang over te hevelen naar de Vlaamse Gemeenschap. Het Vlaams Belang pleit voor de oprichting van een onafhankelijke gemeenschapsdienst die alle hulpverlening bundelt in de schoot van een Vlaams Ministerie voor Welzijnzorg of tenminste een integratie van de OCMW's als structuur en bestuurlijk niveau in de gemeenten. De twee belangrijkste functies van dit nieuwe en niet-gepolitiseerde OCMW zullen de dienstverlening zijn en de opvang van diegenen die werkelijk behoeftig zijn.

Sociaal Loket. Het Vlaams Belang is van oordeel dat solidariteit niet mag vertrekken vanuit een levensbeschouwelijke of partijpolitieke overtuiging. Wij pleiten voor de solidariteit tussen de gezonde en de zieke, tussen de rijke en de arme, tussen de jongere en de oudere, tussen de werkende en de niet-werkende inwoners van Vlaanderen. Maar eveneens belangrijk is dat de sociale voorzieningen voor elke Vlaming toegankelijk moeten zijn.

Het Vlaams Belang wil dit realiseren via het Sociaal Loket. Een Sociaal Loket per stad, gemeente of wijk moet een aantal verzekeringen beter toegankelijk maken voor ieder die er recht op heeft. Naast het bestaande Sociaal Huis, als de plek waar burgers in hun gemeente terecht kunnen met vragen omtrent sociale dienstverlening in hun gemeente, buurt of wijk. Het Vlaams Belang wenst dat het Sociaal Loket ook een aanspreek- en informatiepunt is waar de lokale bevolking terecht

kan met vragen met betrekking tot hun rechten inzake gezondheidszorg, invaliditeits- en werkloosheidsuitkering. Laagdrempelige toegang is een belangrijk succescriterium voor een hoogstaande kwalitatieve sociale hulpverlening voor alle inwoners van Vlaanderen.

Maximumfactuur voor de zorg In het Vlaams regeerakkoord beloofde de Vlaamse regering een maximumfactuur voor zorg te zullen invoeren. Dit houdt in dat wanneer de kosten voor zorgbehoevenden voor een gezin een bepaalde grens zouden bereiken, de overheid financieel zal bijspringen. Vandaag staat vast dat de maximumfactuur er niet komt. Nochtans brengt de toenemende kloof tussen arm en rijk een dualisering van de gezondheidszorg met zich mee. Voor vele Vlamingen is de bovengrens van de persoonlijke bijdrage bereikt. Er zijn dan ook dringende maatregelen nodig om een verdere stijging te vermijden en zelfs de bijdrage terug te schroeven. Het blijven garanderen van de toegankelijkheid van de zorg is absoluut noodzakelijk. Het Vlaams Belang eist dan ook de onmiddellijke invoering van de noodzakelijke maximumfactuur voor zorg.

Het Vlaams Belang wil :

- een structurele aanpak van armoede. Een actief Vlaams tewerkstellingsbeleid zal ervoor zorgen dat er werk is voor iedereen. Het verhogen van de arbeidskansen van mensen die in armoede leven : meer jobs zijn de beste garantie tegen armoede. Het beleid dient dan ook dringend werk te maken van het creëren van meer werk;
- onderwijs, gezondheidszorg, openbaar vervoer, huisvesting en rechtsbedeling moeten voor iedereen toegankelijk en betaalbaar zijn. Het wegnemen van de financiële drempels in het onderwijs voor kinderen die leven in gezinnen in armoede. Internet en computermogelijkheden zijn vandaag een absolute noodzakelijkheid. Ook voor mensen in armoede dient dit de toegang tot ICT te worden gerealiseerd teneinde iedere vorm van uitsluiting te vermijden. Een betere toegankelijkheid van de gezondheidszorg : de gezondheidskloof in Vlaanderen is groot wat de ongelijkheid in gezondheid tot onmiddellijke gevolg heeft. Ook hebben mensen in armoede nood aan het verhogen van de eerstelijnszorg, het versterken van de preventie en het wegnemen van alle financiële drempels;
- meer ondersteuning van de gezinnen : Een grote oorzaak van armoede is het uiteenvallen van gezinnen. Door het voeren van een actief gezinsbeleid kan heel wat armoede worden voorkomen Kwetsbare alleenstaande ouders met kinderen (helaas meestal vrouwen) moeten beter worden ondersteund. Belangrijk hierbij is de waarborg van de toegang tot de kinderopvang zodat dit geen hinderpaal kan zijn bij de zoektocht naar werk;
- een verhoogde aandacht voor de bestedingspatronen : Het voorkomen van schulden kan o.m. worden bereikt door het beperken van de kredietmogelijkheden die vandaag zeer uitgebreid zijn en aanleiding geven tot afbetalingsmoeilijkheden en de hieruit voortvloeiende financiële problemen. Het Vlaams Belang eist een betere bescherming van de consumenten tegen misbruiken, het advies en de begeleiding van de bevolking in verband met bestedingspatronen en ondersteunende maatregelen tegen het uiteenvallen van gezinnen. Beperking van de kredietmogelijkheden is hierbij cruciaal. In het middelbaar onderwijs dient er aandacht te gaan naar financiële educatie zodat jongeren erop worden voorbereid op eigen bene te staan.;
- het verhogen van de rechtsbedeling door het beter bekendmaken van het pro deo systeem en de mogelijkheden tot kosteloze rechtsbijstand;
- het uitwerken van een algehele strategie ter preventie van thuisloosheid met bijzondere aandacht voor de samenwerking en gedeelde verantwoordelijkheid van alle betrokken beleidsdomeinen om te komen tot een algehele aanpak en concrete beleidsmaatregelen met een structurele oplossing voor alle onderliggende problemen;

- de oprichting van een Sociaal Loket in elke gemeente of wijk dat alle sociale rechten verstrekt : ziekte- en invaliditeitsuitkeringen, werkloosheidsvergoedingen, sociale huisvesting, pensioenen, kinderbijslag, enz.
- de invoering van een maximumfactuur voor gezondheidszorg die beschermt tegen onaanvaardbaar hoge kosten in vergelijking met de draagkracht.

De geestelijke gezondheidszorg. Binnen de geestelijke gezondheidszorg blijft het aantal zorgvragen toenemen. Vele mensen kunnen de druk en stress van het dagelijkse leven niet aan. Ook het aantal zelfdodingen blijft een belangrijke doodsoorzaak. Het Vlaams Belang stelt vast dat het aanbod onvoldoende is. De geestelijke gezondheidszorg heeft dringend behoefte aan een forse budgetverhoging en een jaarlijkse verzekerde groei-index op het globale budget. De nood is het hoogste voor de doelgroep kinderen en jongeren. Vlaanderen is zelfs één van de trieste koplopers in Europa wat depressie en zelfdoding betreft.

Een specifieke doelgroep waarvoor er een opvangtekort bestaat zijn de jongeren met een drugverslaving, een groep die helaas blijft stijgen. De vraag naar behandeling is groter dan het aanbod. Dit geldt ook voor drugverslaafden met een psychiatrisch probleem

Jongeren die op vrijwillige basis behandeling van hun drugverslaving wensen, blijven vaak in de kou staan. Maar ook bij gedwongen collocatie is er geen zekere onmiddellijke opvang. Ook bij ouderen blijven depressie en aanverwante aandoeningen toenemen.

Er dienen dan ook dringend initiatieven te komen voor een toegankelijke, betaalbare en deskundige behandeling van mensen met psychische problemen. Therapie en begeleiding zijn hierbij belangrijk. Er dienen bijkomende middelen te worden ingezet in de geestelijke gezondheidszorg, in het bijzonder voor kinderen en ouderen. Er moet werk worden gemaakt van een betere terugbetaling van psychische hulpverleners en in het bijzonder van de uitbreiding van het aanbod van psychiaters in het algemeen en kinder- en jeugdpsychiaters in het bijzonder.

Het Vlaams Belang wil :

- psychosociale hulpverlening moet een voor iedereen afdwingbaar recht zijn. De aanpak van de wachtlijsten GGZ (geestelijke gezondheidszorg) door een behoorlijke uitbreiding van de capaciteit zowel bij de residentiële opvang als de psychiatrische thuisbegeleiding, de centra GGZ en de private geestelijke gezondheidszorg. De zekerheid tot onmiddellijke opvang in crisissituaties moet gewaarborgd worden. Belangrijk is hierbij te waken over de laagdrempeligheid van de hulpverlening;
- extra inspanningen om de tekorten in de jeugdpsychiatrie weg te werken en in voldoende capaciteit te voorzien om opvang en begeleiding te bieden aan kinderen en jongeren met psychiatrische problemen;
- een gecoördineerd beleid met verantwoordelijkheid van alle ministers om te komen tot een degelijk preventiebeleid voor depressies en zelfdoding;
- dat jongeren die problemen hebben met drugverslaving op voldoende opvang kunnen rekenen met voldoende aandacht voor diversiteit en de gespecialiseerde aanpak volgens de noden van de drugverslaafden.

Meer aandacht voor kinderen in een problematische opvoedingssituatie. Onze samenleving moet meer begrip hebben voor de moeilijke situatie waarin vele jongeren leven. Er dient meer te worden

geïnvesteed in de hulp aan deze jongeren. Onze aandacht dient dan ook te gaan naar de grote groep van jongeren in een problematische opvoedingssituatie. Het versnipperde beleid rond de bijzondere jeugdbijstand leidt vaak tot uitzichtloze situaties voor deze kinderen.

Op de eerste plaats moet er voorrang worden verleend aan gezinsondersteunende maatregelen binnen de integrale jeugdhulpverlening. Er moeten meer aandacht en middelen gaan naar thuisbegeleiding. Soms is plaatsing een noodzakelijke zaak. Maar daar zijn er lange wachtlijsten. Opvangmogelijkheden zitten vol, wachtlijsten voor ambulante begeleiding bedragen gemiddeld één jaar. De situatie dreigt te escaleren. Dit is onaanvaardbaar. Wat men nu niet investeert in de opvang van jongeren, zal men later moeten investeren in de opvang van volwassenen. Er is dringend nood aan een gedifferentieerd plaatsingsbeleid. Belangrijk is hierbij dat deze jongeren die helaas niet thuis kunnen worden opgevangen en opgevoed in deze instellingen de juiste aandacht, ondersteuning, begeleiding en discipline krijgen zodat ze later op eigen benen kunnen staan. Er is nood aan meer middelen om de jeugdconsulenten bij de jeugdrechtbank hun job te laten doen. Ook pleegzorg kan een belangrijk alternatief zijn voor deze jongeren.

Het Vlaams Belang wil :

- een gedifferentieerd plaatsingsbeleid waarbij rekening gehouden wordt met de specifieke problematiek van de jongeren waardoor de jongeren op deze wijze geplaatst worden in de juiste inrichting. Zorg op maat is immers essentieel voor de toekomst van het kind;
- voldoende personeelsomkadering en financiële middelen om de noodzakelijke taken kwaliteitsvol te kunnen uitvoeren;
- het wegwerken van de wachtlijsten bij tehuizen voor werkenden en begeleid en beschermd wonen zodat er voldoende plaatsen vrijkomen voor licht mentaal gehandicapten jongeren vanaf de leeftijd van 18 jaar;
- meer initiatieven voor trajectbegeleiding voor jongeren met een complexe problematiek en licht mentaal gehandicapte jongeren vanaf 18 jaar, gekoppeld aan de uitbouw van voorbereidingshuizen verbonden aan de instelling om deze jongeren voor te bereiden op de trajectbegeleiding. Het mediërend agogisch handelen als nieuwe techniek dient hierbij te worden gestimuleerd en financieel ondersteund;
- dringend structurele maatregelen om de armoedeproblematiek in Vlaanderen beter te bestrijden met bijzondere aandacht voor gezinnen waar kinderen in een problematische opvoedingssituatie leven;

Een strenge aanpak van criminele jongeren. Door het plaatstekort in de gesloten en halfopen jeugdinstituten worden criminele jongeren veel te snel weer vrijgelaten, hetgeen totaal onverantwoord is.

Iedere jongere die zich schuldig heeft gemaakt aan als misdrijf omschreven feiten heeft recht op een tweede kans. Hiervoor is het noodzakelijk dat de jongere bewust worden gemaakt dat het in Vlaanderen onaanvaardbaar is dat ze zich schuldig maken aan misdadige feiten. Een te laks beleid hierbij dient deze bewustmaking niet. Enkel een kordate aanpak van deze jongeren gekoppeld aan heropvoeding en voorbereiding op de reïntegratie in de samenleving kunnen een oplossing bieden.

Het Vlaams Belang wil dat er komaf wordt gemaakt met het huidige knuffelbeleid ten aanzien van probleemjongeren. In de plaats van zinloze projecten dient de overheid te voorzien in een aantal degelijke integratieprojecten die de jongeren de nodige vakkennis en gedragsbekwaamheid bijbrengen. Het Vlaams Belang is van mening dat jongeren die omwille van criminele feiten gedurende een periode in een private-, gemeenschapsinstelling of jeugdgevangenis hebben gezeten, tijdens de duur van de vrijheidsberoving én na hun vrijlating moeten kunnen rekenen op een degelijke begeleiding voor hun reïntegratie in de maatschappij.

Ondanks de inzet van heel wat opvoeders en begeleiders in de bijzondere jeugdbijstand zijn er jongeren die door een langdurig verblijf in instellingen in een negatieve uitzichtloze spiraal terecht komen. Projecten (bv. tuchtstages) in Nederland en de Verenigde Staten hebben zich gespecialiseerd om deze jongeren van de laatste kans terug op het rechte pad te krijgen en te laten zien dat zij zelf hun toekomst een positieve wending kunnen geven.

Wanneer een minderjarige zich schuldig heeft gemaakt aan 'lichtere' vormen van misdrijven, kan de jeugdrechter alternatieve maatregelen opleggen. Lichte delicten waaraan het parket vroeger geen gevolg gaf, worden nu door herstelbemiddeling en alternatief sanctioneren afgehandeld.

Het Vlaams Belang eist dat deze maatregelen goed opgevolgd worden en dat jongeren die zich niet houden aan de opgelegde maatregel of verplichtingen een zwaardere maatregel krijgen opgelegd. Uiteraard kunnen jongeren die ernstige criminele feiten hebben gepleegd hiervoor niet in aanmerking komen.

Het Vlaams Belang wil :

- de invoering van een stringent jeugdsanctierecht, herstelbemiddeling en alternatieve straffen mits voldoende opvolging, een degelijke opvolging en nabegleiding van geplaatste jongeren en de harde aanpak van hardnekkige recidivisten;
- de uitvoering van het protocol tussen de federale en Vlaamse overheid van november 2008 dient versneld te worden geïmplementeerd zodat er onmiddellijk meer plaatsen worden gecreëerd in de gesloten instellingen teneinde ieder opvangtekort te voorkomen;
- een kordaat heropvoedingssysteem van zwaar criminele jongeren. In deze instellingen moet Vlaanderen een pedagogische, herstelgerichte en responsabiliserende rol vervullen.

Ouderenzorg. Ouderen spelen in onze samenleving een bijzonder belangrijke rol die moet worden gewaardeerd en ondersteund. Het is een belangrijke uitdaging om de ouderen zo lang mogelijk op een positieve wijze te betrekken in onze samenleving, met hen rekening te houden en vooral naar hen te luisteren.

Het Vlaams Belang wil :

- dat ouderen een belangrijke verantwoordelijkheid kunnen opnemen als mantelzorger en vrijwilliger. Maar tegelijkertijd moeten ze zorgen voor de eigen ouders die vaak nog in leven zijn. Initiatieven ter ondersteuning zijn dan ook belangrijk. Dit is een mogelijkheid om bepaalde sectoren te ontlasten van de veel te hoge werkdruk, zoals bijvoorbeeld in de zorgsector;
- dat iedereen op een waardige manier kan genieten van een rustige oude dag. De minimumpensioenen dienen te worden verhoogd en moeten gelijke tred houden met de inflatie zodat ze een waarborg zijn voor een comfortabele oude dag. Het Vlaams Belang pleit voor welvaartsvaste pensioenen en uitkeringen die de basisbehoeften dekken. Het Vlaams Belang vraagt de uitwerking van een structurele financiering die de toekomst van het pensioenstelsel waarborgt en pleit voor een robuust pensioenstelsel dat recht geeft op pensioen na 40 jaar arbeid, wat neerkomt op de loskoppeling van leeftijd en pensioenberekening. Ook moeten ouderen vooral in steden 's avonds de zekerheid hebben dat ze veilig op straat kunnen komen. Het veiligheidsbeleid dient hier extra aandacht aan te besteden;
- een pluralistisch samengestelde Vlaamse ouderenraad die een inclusief ouderenbeleid moet helpen ontwikkelen en stimuleren;

- ouderen stimuleren om hun sociale netwerken te onderhouden. Hier ligt tevens een belangrijke opdracht voor het verenigingsleven want hier kunnen ouderen hun sociale contacten blijven onderhouden.;
- Hoe langer ouderen op een zelfstandige wijze kunnen wonen en leven, hoe minder vlug ze in een afhankelijkheidspositie terecht komen. Het Vlaams Belang wil voorrang geven initiatieven om de oudere te stimuleren en de kans te geven zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving te kunnen blijven. Zo lang mogelijk in de vertrouwde leefomgeving blijven wonen vereist ook de nodige ondersteuning door de mantelzorger en professionele hulpverlener;
- de versterking van de thuiszorg. Iedere zorgbehoevende ouder moet een gewaarborgde toegang krijgen tot de thuiszorg, de gezins- en poets hulp, en dag-, nacht en kortverblijf. De gevraagde uren thuiszorg en poets hulp moeten zowel continu als gegarandeerd zijn.;
- meer initiatieven om de thuiszorg beter te koppelen aan residentiële zorg. Ook de financiering is hierbij cruciaal : thuisverzorging dient financieel neutraal te zijn en mag niet duurder zijn voor de oudere dan een verblijf in een rust- en verplegingstehuis of in het ziekenhuis;
- dat in het licht van de toenemende vergrijzing, de grote nood aan bijkomende rusthuizen en serviceflats, de wachtlijst van 100.000 zorgbehoevende ouderen met een aanvraag voor opvang in een rusthuis er dringende bijkomende investeringen nodig zijn.
- dat in Brussel - waar er nog altijd maar één Nederlandstalig rusthuis is - meer oudere Brusselse Vlamingen in de toekomst kunnen verzorgd worden in hun eigen taal via investeringen in kortverblijf
- dat bij het bouwen van nieuwe RVT's en serviceflats het belangrijk is voldoende aandacht te besteden aan kwaliteit en comfort. Het Vlaams Belang is tevens van oordeel dat een rusthuis een goede basiskwaliteit moet aanbieden tegen een betaalbare prijs.
- dat wat de rusthuisfactuur betreft de onderhoudsplicht van de kinderen voor hun ouders die in een rusthuis verblijven wordt afgeschaft. Deze onderhoudsplicht tast de menselijke waardigheid aan, aangezien een oudere op die manier volledig financieel ten laste komt van de kinderen, wat hen vaak opzadelt met een schuldgevoel;
- dat vanuit de vaststelling dat het personeelstekort in rusthuizen nefast is voor de werking van het rusthuis, zowel voor de verpleegkundigen die geconfronteerd worden met een verhoogde werkdruk als voor de ouderen die niet de zorg krijgen die zij verdienen er concrete maatregelen komen die een oplossing kunnen bieden aan het schrijnende personeelstekort.
- dat vanuit het beleid de nodige initiatieven worden ondernomen om jongeren te overtuigen een beroep in de zorgsector te kiezen en dit beroep dan ook voldoende aantrekkelijk te maken. Het herscholen van langdurig werklozen is bijvoorbeeld een mogelijke denkpiste. Veel oudere werknemers kampen in deze sector met gezondheidsproblemen, mogen de job niet meer ten volle uitvoeren, zijn langdurig afwezig...wat maakt dat in de praktijk de personeelsbezetting steeds lager is dan op papier. Het zou goed zijn de personeelsnorm op te trekken om deze leeftijdsgebonden tekorten op te vangen;
- een gestructureerd beleid met meer initiatieven om de toenemende ouderenmis(be)handeling tegen te gaan. Bijzondere aandacht dient hier te gaan naar de problematiek van de te hoge werkdruk in de residentiële instellingen waardoor ouderen niet de nodige aandacht en zorg krijgen die ze verdienen. Ook is er nood aan meer aandacht voor deze problematiek in de opleiding en bijscholingen. Op ouderen mishandeling rust nog steeds een taboe. De ouderen die slachtoffer zijn, vragen zelden hulp uit angst of schaamte. Er moeten initiatieven komen om dit taboe te doorbreken.
- voldoende bijscholing voor het personeel teneinde gespecialiseerde zorg te kunnen verlenen aan ouderen met specifieke problematiek, bv. dementie, detectie van depressies, enz.

Drugspreventie. De drugsproblematiek blijft toenemen. Het gebruik blijft stijgen. Uit alle onderzoeken blijkt telkens weer de verontrustende toename van het drugsgebruik bij de Vlaamse minderjarigen. Niet alleen neemt het aantal regelmatige druggebruikers toe, men begint er ook op steeds jongere leeftijd mee te experimenteren. Het gaat hierbij niet enkel om cannabis, ook het cocaïne-, XTC- en speedgebruik neemt nog steeds toe. Cannabis is niet enkel schadelijk voor de gezondheid, het heeft ook een effect op de gehele maatschappij. Er is een verkeerde aanpak. De publieke overheidsuitgaven voor de preventie liggen zeer laag. Het Vlaams drugspreventiebeleid wordt geïnspireerd door een theorie waarbij alle genotsmiddelen over één kam worden geschoren. Op die manier wordt drugsgebruik gebanaliseerd tot een alledaags feit. Drugsgebruik is altijd problematisch. Elke vorm van gedoogbeleid is uit den boze. Cannabis is niet enkel schadelijk voor de gezondheid, het heeft ook een effect op de gehele maatschappij. Daarnaast is er ook grote schade die volgt uit de druggerelateerde criminaliteit.

Drugsvrije scholen. Drugscontrole op school is noodzakelijk. Ten eerste om het gebruik tijdig op te sporen, zodat er hulp kan worden geboden vooraleer een echte verslaving heeft kunnen optreden. Ten tweede om de ouders te kunnen informeren. Doordat ze niet vertrouwd zijn met de symptomen van drugsgebruik worden de meeste ouders dikwijls pas met de harde waarheid geconfronteerd als het al veel te laat is. Dit willen wij voorkomen. Ten derde omdat scholen een bij uitstek opvoedende taak hebben. Studeren en drugs gebruiken gaan niet samen. Bij vaststelling van drugsgebruik kan het CLB dan in samenspraak met de leerling en zijn ouders een geschikt begeleidingsplan uitwerken.

De school moet op ieder moment het medisch team van de Vlaamse gemeenschap kunnen verzoeken controles uit te oefenen. Dit zal het mogelijk maken in een vroegtijdig stadium een gepaste en efficiënte hulpverlening te bieden en te voorkomen dat het probleem escaleert. Scholen die aan een dergelijk anti-drugsprogramma meewerken zouden hiervoor een bijzondere ondersteuning kunnen krijgen vanwege de Vlaamse Gemeenschap en met recht en reden het kwaliteitslabel 'School zonder drugs' kunnen verdienen. Eenvoudiger zou zijn dat scholen het verbod op drugsgebruik in hun schoolreglement opnemen, wat hen zelf de mogelijkheid zou geven om hun leerlingen aan een eenvoudige, door de schoolarts uit te voeren urinetest te onderwerpen. Een bijzonder geschikt controlemoment is alleszins het medisch schoolonderzoek uitgevoerd door het CLB (Centrum voor Leerlingenbegeleiding).

Het Vlaams Belang is de enige partij die het drugsgebruik radicaal durft aan te pakken. Wij blijven beklemtonen dat het gebruik van drugs tal van negatieve en schadelijke gevolgen met zich meebrengt op fysisch, medisch, psychisch en sociaal vlak. Naast een aantal maatregelen in de justitiële sfeer, hetgeen een federale bevoegdheid is, moet ook de nodige en juiste aandacht worden besteed aan preventie.

Het Vlaams Belang wil :

- de organisatie van een 'Centrum voor drugsbestrijding' waar alle kennis over drugs en drugsbestrijding wordt gebundeld en van waaruit alle antidrugcampagnes worden gecoördineerd. Alle actoren, van de overheid tot de media en het onderwijs dienen samen te werken om een breed maatschappelijk antidrugklimaat te creëren;
- een pleidooi voor een coherente doeltreffende ontradringsstrategie t.a.v. alle drugs : iedere vorm van gedoogbeleid is onaanvaardbaar en zorgt alleen voor een totale verwarring bij jongeren, ouders, politie, onderwijs.

- structurele drugspreventie , niet louter projectgewijs. In het preventiebeleid moet men meer de nadruk leggen op het ontraden van druggebruik en de financiële middelen voor preventie moeten aanzienlijk worden verhoogd zodat efficiënter en op grotere schaal kan worden gewerkt. Het Vlaams Belang wil regelmatige, grootschalige preventiecampagnes ter creatie van een maatschappelijk antidrugklimaat;
- een strenge aanpak van de drugmaffia en de drughandel, gekoppeld aan zware straffen. Enkel zware celstraffen, hoge boetes en het in beslag nemen van misdadgeld zijn doeltreffend. Drughandelaars van vreemde oorsprong al dan niet legaal in het land, moeten onmiddellijk het land worden uitgezet. De oprichting van een gemeenschappelijke recherche bij lokale en federale politie is noodzakelijk. Kleinere politiekorpsen moeten worden versterkt om weerstand te kunnen bieden aan druggerelateerde problemen. Elke stedelijke politiezone moet een drugpreventieteam krijgen. Samenwerking tussen politie, staatsveiligheid, fiscus, handelsregister, sociale inspectie, enz. zijn belangrijk om de inkomsten van de georganiseerde misdaadbenden op te sporen en in beslag te nemen;
- aandacht voor de verhoging van de weerbaarheid : de kleine druggebruiker is weliswaar geen crimineel maar hij of zij moet er wel op worden gewezen dat druggebruik maatschappelijk niet aanvaardbaar is alsook op de gevaren van druggebruik;
- meer aandacht voor hulpverlening : iedereen, moet de kans krijgen om zijn verslavingsprobleem aan te pakken. Belangrijk hierbij is de aanpak van de wachtlijsten en de organisatie van een zorg op maat;
- ondersteuning van de ouders van drugsverslaafde jongeren. Hierbij is er dringend nood aan meer gespecialiseerde opvangplaatsen;
- een nultolerantie van druggebruik in het verkeer door de verplichte uitvoering van de speekseltest;
- drugsvrije scholen door drugscontrole op school;
- preventie is belangrijk : scholen en leerplannen moeten meer aandacht besteden aan de drugproblematiek. Bij preventiecampagnes moet expliciet gewezen worden op de gezondheidsrisico's en verslavende effecten van de zogenaamde softdrugs. Vanaf het lager onderwijs dienen er ontradingscampagnes te worden gevoerd. Directies moeten de mogelijkheid krijgen om drugstest te laten uitvoeren door de' politie op school;
- dat bij iedere manifestatie die op welke wijze dan ook gesteund wordt door de Vlaamse overheid of die plaatsvindt in eigendommen van de Vlaamse overheid, de wet wordt nageleefd en dat dit door de Vlaamse overheid ook als dusdanig wordt gecontroleerd;
- dat er geen forum wordt geboden aan voorstanders van drugsgebruik in publicaties die gesponsord worden door de Vlaamse Gemeenschap;
- dat ouders, leerlingen en leerkrachten moeten degelijke informatie krijgen over drugs en de symptomen van druggebruik. Het Vlaams Belang eist dat vlugger werk wordt gemaakt van de bekendmaking van nieuwe drugs en dit op grotere schaal. Onaangekondigde drugstest in scholen moeten minstens ter gelegenheid van het medisch schoolonderzoek absoluut mogelijk worden gemaakt.

Gezondheidsbevordering en ziektepreventie. Voor wat de gezondheidszorg betreft, is de Vlaamse regering voorlopig enkel bevoegd voor de preventie. Deze kunstmatige scheiding tussen preventieve en curatieve gezondheidszorg is uiteraard niet logisch en staat een coherent en efficiënt gezondheidsbeleid in de weg. Zelfs de aspecten van de preventieve gezondheidszorg zijn in federale handen gebleven. Hoe kan bijvoorbeeld een efficiënte vaccinatiestrategie worden uitgewerkt terwijl het verplichten van een aantal vaccinaties federale bevoegdheid is gebleven?

Door de federale staatsstructuur wordt een degelijk Vlaams beleid onmogelijk gemaakt: door het Waalse neen komt er bvb. in Vlaanderen voorlopig geen veralgemeende vaccinatie tegen HPV.

Om beter en efficiënter te kunnen werken eist het Vlaams Belang dan ook de onmiddellijke overheveling van de gehele gezondheidszorg naar de gemeenschappen. Het is uiteraard verheugend vast te stellen dat de levensverwachting in Vlaanderen nog steeds toeneemt. Dit is voor een groot stuk het gevolg van de enorme vooruitgang in de curatieve geneeskunde. Wij moeten er echter rekening mee houden dat deze vooruitgang van de medische macht ten eerste niet eindeloos is en ten tweede onbetaalbaar dreigt te worden voor de samenleving. Ook mogen we ons niet blindstaren op de kwantiteit, maar moeten we tevens oog hebben voor de kwaliteit van deze gewonnen levensjaren.

De mogelijkheid bij uitstek om tegen een relatief lage prijs zowel de levensverwachting als de levenskwaliteit nog fors te doen toenemen, ligt in de preventieve gezondheidszorg. Deze heeft tot taak door een doelmatig preventief optreden enerzijds de mensen zo lang mogelijk uit de curatieve gezondheidszorg te houden en anderzijds medische problemen in een zo vroeg mogelijk stadium op te sporen om zo een zo efficiënt mogelijke behandeling mogelijk te maken.

Het Vlaams Belang hecht dan ook veel waarde aan een goed uitgebouwde preventieve gezondheidszorg. Het is immers altijd beter en meestal ook minder duur te voorkomen dan te genezen. In de preventieve gezondheidszorg is in ons model een belangrijke taak weggelegd voor de huisartsen, onder meer door het bijhouden van een Globaal Medisch Dossier (GMD).

In onze visie op het GMD maken ook deel uit: een geïndividualiseerde preventiestrategie die rekening houdt met zijn eigen gezondheidstoestand, zijn persoonlijke risicofactoren, zijn arbeidsomstandigheden en zijn familiale voorgeschiedenis.

Ook de overheid is echter een belangrijke actor in het preventieve gezondheidsbeleid.

De belangrijkste oorzaken van gezondheidsproblemen zijn ongezonde leef- en werkgewoonten. Ook lage scholing speelt hierbij een rol.

Door de bevolking permanent en correct te informeren over een gezonde levenswijze, door een beleid van actieve gezondheids promotie te voeren, kunnen een zeer groot aantal aandoeningen en vroege overlijdens worden vermeden. Vooral op het vlak van gezonde voeding, actieve sportbeoefening, preventie van zwaarlijvigheid, roken en alcoholisme zijn er nog heel wat mogelijkheden. Maar ook op het gebied van hygiëne en de gezondheid in de woning kan nog veel gebeuren, het aantal ongevallen in de privé-sfeer kan naar beneden, de vaccinatiegraad kan worden opgevoerd, de preventie van huidkanker kan worden verbeterd evenals de vroegtijdige opsporing van tbc en allerlei vormen van kanker. Dit kan niet zonder meer overgelaten worden aan een vrijblijvend iets als de LOGO's (Lokaal Gezondheidsoverleg).

De huisartsen moeten hierin een bevoorrechte partner worden van de overheid, iets wat tot op heden niet het geval is.

Bijzondere aandacht moet hierbij gaan naar mensen in armoede voor wie de toegankelijkheid tot de gezondheidszorg moet worden gewaarborgd.

Inzake jeugdgezondheidszorg pleit het Vlaams Belang voor een uitsplitsing in twee verschillende niveaus. Enerzijds is er de gezondheidsopvoeding, waarin het onderwijs een belangrijke taak heeft en waarbij weloverwogen gebruik van informatie- en communicatietechnologie (ICT) een meerwaarde betekent. Anderzijds pleiten wij ervoor om het medisch onderzoek en de vaccinatie van leerlingen te integreren in de eerstelijnsgezondheidszorg, waarin de huisarts een eersterangsrol te vervullen heeft.

Indien men het ernstig meent met de preventieve gezondheidszorg, moeten er ook de nodige middelen voor uitgetrokken worden.

Vaccinatie baarmoederhalskanker. Gezien de Vlaamse Gemeenschap verantwoordelijk is voor preventie, lijkt het niet meer dan logisch dat de Vlaamse Gemeenschap de vaccinatie tegen HPV zou opnemen in haar basisvaccinatieschema. Gezien de vaccinaties gezondheidswinst opleveren en dus op termijn een besparing meebrengen voor de federale kas, gebeurde de aankoop van deze vaccins tot op heden steeds in samenspraak met de federale overheid en dus ook met de Franstalige Gemeenschap. Vermits de Franse Gemeenschap zich bleef verzetten kon op de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid geen overeenkomst werden bereikt om het HPV vaccin in te voegen in het basisvaccinatieschema (met de klassieke verdeelsleutel tussen het federaal niveau en de gemeenschappen die respectievelijk 2/3 en 1/3 van de kost op zich nemen). De Franse Gemeenschap probeert de kost van 1/3 van de aankoop te vermijden. Onderhandelingen om massaal het vaccin aan te kopen zouden zonder twijfel kunnen leiden tot een gevoelige daling van de aankoopprijs van het HPV vaccin en zou een veel hogere vaccinatiegraad kunnen worden behaald. Vlaanderen wordt aldus andermaal gegijzeld.

Palliatieve zorgen. Palliatieve zorg vereist specifieke deskundigheid en dit kost tijd én geld. Door een financieringstekort kunnen echter niet alle maatregelen worden genomen. Tegelijkertijd zijn de bevoegdheden vandaag niet homogeen wat tot verkeerde beleidsimpuls leidt. Dit komt vooral tot uiting bij de palliatieve dagcentra. De federale overheid staat in voor de erkenning maar de Vlaamse overheid is verantwoordelijk voor de financiering. De erkenning van deze dagcentra staat echter ieder jaar terug op de helling. Vlaanderen wenst wel een visie te ontwikkelen op het gewenste aanbod binnen de palliatieve functie maar heeft daarvoor niet voldoende bevoegdheden.

Het Vlaams Belang wil :

- de overheveling van de volledige gezondheidszorg naar de gemeenschappen;
- een verdere uitbouw van de preventieve gezondheidszorg en de jeugdgezondheidszorg in Vlaanderen met een belangrijke rol voor de huisartsen;
- meer algemene informatie over het voorkomen en de gevolgen van diabetes waarbij de scholen en ouders moeten worden betrokken;
- dringend meer investeringen in wetenschappelijk onderzoek naar de oorzaken en behandeling van CVS;
- dat rond de preventie van baarmoederhalskanker de federale regering zo snel mogelijk het verzoek van de Vlaamse Gemeenschap inwilligt en dat zo dit niet gebeurt de Vlaamse Gemeenschap op eigen initiatief tot gemeenschappelijke aankoop overgaat en desnoods de volledige kostprijs voor haar rekening neemt;
- het ontwikkelen van een structurele visie op het gewenste aanbod binnen de palliatieve functie in Vlaanderen en een structurele oplossing voor de palliatieve dagcentra

*

* *

VII. FINANCIËN

De situatie op economisch vlak is stilaan dramatisch. VOKA stelde eind februari dat de Belgische economie wel eens tot 4 procent zou kunnen krimpen. Dit impliceert dat de private sector 6 tot 8 procent achteruitgaat. Bij een inkrimping van de economie met 3 procent zit men al snel aan 100.000 bijkomende werklozen. Bovendien heeft de helft van de Vlaamse ondernemingen problemen om kredieten te bekomen. Tegelijkertijd zullen de deelstaten door de tegenvallende economische groeicijfers in 2009 1,65 miljard euro minder dotaties krijgen dan verwacht. Vlaanderen heeft vorig jaar 100 miljoen euro teveel gekregen en zal in 2009 ruim 900 miljoen euro minder krijgen dan verwacht. De begroting 2009 in evenwicht houden en de beloofde investeringsinspanningen uitvoeren zal niet evident zijn. Volgens de SERV oogt de goedgekeurde begroting voor 2009 in ieder geval beter dan ze in werkelijkheid zal zijn. Bovendien zal de economische crisis vooral zijn weerslag krijgen op de begroting 2010. De Vlaamse Regering houdt in de meerjarenbegroting zelf al rekening met een tekort van 352 miljoen euro in 2010. Daarnaast is er de nefaste evolutie van het federale begrotingstekort. Het begrotingstekort van 3,4 procent dit jaar en minimum 5 procent in 2010 impliceert dat we deze legislatuur wellicht 50 miljard euro minder zullen kunnen sparen om de vergrijzingskosten te betalen. Dat komt overeen met 25 jaar Vlaamse jobkorting. De EU heeft reeds aangestipt dat 70 procent van het tekort structureel is. Op enkele maanden is de staatsschuld sterk toegenomen en zitten we weer pijnlijk dicht bij de 100 procent van de totale inkomsten van de staat op een jaar tijd.

Vlaanderen moet zijn financiële bevoegdheden zo goed mogelijk inzetten ten bate van het algemeen Vlaams belang. De vrijwaring van onze welvaart en ons welzijn vergt een oordeelkundig overheidsbeleid. Goed bestuur begint bij een behoorlijk beheer van de centen en dus bij een billijke inning van belastingen en taken.

Een solidaire jobkorting. De Vlaamse Regering trekt ruim 710 miljoen euro uit voor de jobkorting maar reserveert ze alleen maar voor werknemers. Meer dan 1.250.000 mensen worden uitdrukkelijk niet gesteund. Het Vlaams Belang wil echter dat de koopkracht van iedereen wordt verhoogd, en dus zeker ook van de mensen die dat het meest nodig hebben. Dat zijn de lagere inkomensgroepen. Wat de lagere inkomensgroepen betreft zijn er bv. de zogenaamde “doelgroepwerkers”, nl. mensen die voor ze aan de slag gingen in een sociale werkplaats omwille van hun handicap vijf jaar inactief waren en kortgeschoold. Deze mensen werken deeltijds en tegen een minimumvergoeding met als gevolg dat er onvoldoende bedrijfsvoorheffing is om het bedrag van de jobkorting daarvan af te trekken. Deze laagverdieners krijgen de jobkorting pas na de belastingverrekening en dat is dus pas volgend jaar.

Een verrekening van de jobkorting via de bedrijfsvoorheffing is in ieder geval ongelukkig voor mensen die weinig verdienen en toch de korting het meest nodig hebben !

Het Vlaams Belang wil :

- een uitbreiding van deze korting tot de lagere inkomensgroepen.

Alternatieve financiering. De Vlaamse Regering wil met publiek-private samenwerking investeringen realiseren die ze met klassieke budgettering de eerstkomende jaren onuitvoerbaar acht. Gelet op de afspraken tussen de federale overheid, de gewesten en de gemeenschappen, in het kader van de normen vastgelegd door het Europese Stabiliteitspact, zijn er immers budgettaire beperkingen : klassieke overheidsleningen noch begrotingstekorten zijn mogelijk. Daarom wilde en wil de Vlaamse Regering financieringstechnieken gebruiken die het vorderingensaldo niet beïnvloeden of met andere woorden

ESR-neutraal zijn. In nagenoeg alle beleidsdomeinen werden pps-projecten aangekondigd, samen voor ruim 6 miljard euro.

Begin 2009 is duidelijk geworden dat het verhaal van de publiek-private samenwerking voor de Vlaamse Regering veel minder succesvol is dan gedacht. Het gros is nog in voorbereiding of werd afgevoerd. Er zijn slechts weinig projecten in de aanbestedings- en toewijzingsfase aanbelaand. Begin maart geraakte ook een rapport van het Rekenhof bekend dat scherpe kritiek formuleert op het Vlaams investeringsbeleid via PPS. Het Rekenhof nam 11 Vlaamse pps-projecten onder de loep. Bijna nooit werd een meerwaardetoets gemaakt en alternatieven werden door de Vlaamse Regering amper onderzocht. Het risico werd onvoldoende ingeschat waardoor niet optimaal kon worden onderhandeld over de contractvoorwaarden met het risico op meerkosten tot gevolg. Risicobeheersing is bijna nergens te bespeuren, noch een back-upplan voor als de pps fout zou lopen. De ramingen gebeurden vaak te weinig onderbouwd en laten geen exacte inschatting van alle kosten toe.

Bovendien wordt men bij projecten waarbij financiële instellingen betrokken zijn die lijden onder de financiële crisis geconfronteerd met het “on hold” zetten van de projecten en met discussies over bijkomende elementen. Door de kredietcrisis worden PPS-projecten dus minder opportuun. Steeds meer kredietinstellingen haken af. De banken bestempelen de financiering namelijk als een te hoog risico en zijn niet bereid dit te lopen zonder overheidsgarantie. Volgens sommigen haalt de invoering van een overheidsgarantie bij PPS-investeringen het principe van privaat-publieke samenwerking (PPS) zelf onderuit. Er is immers geen sprake meer van spreiding van risico's en voordelen tussen private en publieke partner. Om een lening als privé te classificeren en een investering zodoende buiten de begroting te houden, moet de overheid namelijk kunnen aantonen dat een aanzienlijk deel van het risico verschoven is naar de private partner. In het geval van een overheidsgarantie is dat natuurlijk niet meer mogelijk.

Het Vlaams Belang wil :

- dat de vergelijking tussen de kostprijs van de alternatieve financiering en die van de klassieke financieringsmechanismen grondiger onder de loep wordt genomen waardoor ook een meer doordachte keuze voor PPS kan gebeuren.

Successierechten sterk beperken. Het moeten betalen van successierechten is een onrecht zonder meer. Zo betaalde de erflater in het verleden onder andere al personenbelasting. Dit is strijdig met het beginsel non bis in idem. Op hetzelfde vermogen zou de fiscus niet meer dan een keer belasting mogen heffen. De meeropbrengst van verlaagde schenkingsrechten is nu een cadeau voor de Vlaamse overheid, maar op langere termijn zullen de inkomsten uit successierechten drastisch terugvallen. Het is bovendien allesbehalve zeker of de recente afschaffing van de regel dat een persoon die een schenking ontvangt alsnog successierechten moet betalen, indien de erflater tot drie jaar na de schenking overlijdt, meer mobiliteit op de vastgoedmarkt in de hand zal werken.

Het Vlaams Belang wil :

- de volledige vrijstelling van successierechten voor nalatenschappen in rechte lijn en tussen echtgenoten en samenwonenden;
- voor erfenissen tussen alle andere personen een sterk verlaagd tarief van 7%;
- de volledige vrijstelling van een belasting op het schenken van privé-goederen.

Ongelijke behandelingen afschaffen. Zolang onze voorstellen niet zijn uitgevoerd vinden wij dat de Vlaamse Regering de bestaande successierechten tenminste op een rechtvaardige manier moet innen. Het decreet dat de langstlevende partner vrijstelt van successierechten op de nettowaarde van de gezinswoning behandelt erfenissen anders naargelang de aanwezigheid van een gezinswoning in de nalatenschap en het relatieve gewicht van die woning in de erfenis.

Het Vlaams Belang wil :

- de uitbreiding van de vrijstelling van successierechten ten voordele van de langstlevende partner tot de volledige nalatenschap;
- aan ‘gezinswoning’ een ruimere invulling geven, zodat partners die een woning bezitten, maar er niet in verblijven, evenmin successierechten moeten betalen;
- dat - overeenkomstig de termijn van meeneembaarheid van registratierechten - een meeneembaarheid van de vrijstelling van successierechten van maximum twee jaar tussen de verkoop van de oude gezinswoning en de aankoop van een nieuwe wordt ingevoerd.

Meeneembaarheid van registratierechten verbeteren. De stijging van de grond- en woningprijzen in Vlaanderen was de afgelopen jaren erg uitgesproken. Sinds 2000 zijn de prijzen van woningen en appartementen in Vlaanderen nagenoeg verdubbeld, terwijl de prijs van de bouwgrond met 120% steeg. Indien eigenaars hun oude woning verkopen en een nieuwe aankopen, is het bedrag van de meeneembaarheid gedurende twee jaar van registratierechten van 12.500 euro ondertussen niet meer aangepast aan de sterk gestegen vastgoedprijzen. Het financiële voordeel voor de kandidaat-kopers neemt af en het terugverdieneffect voor de overheid dreigt te verwateren. Het Vlaams Belang wil dan ook een correctie van het bedrag van de meeneembaarheid.

Een ander probleem waarmee eigenaars die een woning op klein beschrijf kochten, hebben af te rekenen, is dat ze eventueel betaalde aanvullende registratierechten niet kunnen meenemen, als ze van plan zouden zijn een nieuwe woning te kopen. Die aanvullende registratierechten op het klein beschrijf zijn verschuldigd indien de koper zich niet binnen de drie jaar domicilieert in de gemeente van de woning met klein beschrijf of daar geen periode van drie jaar ononderbroken bewoning kan bewijzen. Indien iemand die aanvullende rechten moet betalen, is het toch al te gek dat hij die niet zou kunnen meenemen, indien hij een andere woning op het oog zou hebben.

Een netelige kwestie is de 1% registratierechten die verschuldigd is op de verdeling van onroerende goederen in geval van echtscheiding. Dit is in feite een belasting op tegenspoed en is onbillijk overeenkomstig het principe non bis in idem.

Met het optrekken in 2007 van de vrijstelling op registratierechten voor een eerste woning van 12.500 naar 15.000 euro hoopt de Vlaamse Regering het privaat verwerven van woningen aan te zwengelen. Het was dan ook niet wijs dat onze regering nog steeds een registratierecht van 1 % hief op het vestigen van een hypotheek en de federale staat ook nog eens 0,3 %. Wie geen geld heeft, betaalt dus 1,3 % belastingen méér dan iemand die wel geld heeft.

Sinds 1 januari 2009 heeft de Vlaamse Regering dit registratierecht weliswaar met 1.000 euro verminderd, maar slechts in een zeer beperkt aantal gevallen.

Het Vlaams Belang wil :

- het optrekken van het maximum meeneembare bedrag aan registratierechten tot 20.000 euro;
- het waarborgen van de meeneembaarheid van aanvullende registratierechten;

- de afschaffing van registratierechten op de verdeling van een woning bij echtscheiding;
- voor de enige woning de hypotheekrechten af te schaffen;
- deze maatregel combineerbaar te maken met de meeneembaarheid van registratierechten, zodat voormalige eigenaars eveneens kunnen genieten van dit voordeel;
- deze vermindering ook toe te passen voor mensen die reeds vóór 1 januari 2009 een bouwgrond of een woning in hun bezit hadden en nu een hypotheek wensen af te sluiten voor bouwen of verbouwen.

Hervorming van de autofiscaliteit mag geen synoniem zijn voor de invoering van de ecoscore.

Vandaag zijn de verkeersbelastingen gewestelijke belastingen, de inning gebeurt door de federale overheid. Vlaanderen wil de verkeersbelastingen zelf innen om het systeem doorzichtiger en efficiënter te maken. De Vlaamse Regering wil dat de inning van de forfaitaire verkeersbelastingen op 1 januari 2010 is overgeheveld van het federale naar het Vlaamse niveau. Vervolgens zou de nieuwe belastingsbasis de ecoscore worden die volgens de Vlaamse Regering een evenwichtige graadmeter zou zijn over de milieu-impact van een voertuig. De bedoeling zou zijn de verkeersbelasting te berekenen op basis van de graad van milieuvervuiling van de auto. Door de BIV te koppelen aan de milieukeurmerken van het voertuig wil men het aankoopbedrag van de consument sturen. De ecoscore is echter veel te ingewikkeld en moeilijk toepasbaar : verschillende schade-effecten zoals het broeikaseffect, effecten op luchtkwaliteit en geluidshinder zouden in rekening worden gebracht via een beoordeling van de wagen op een schaal van 0 tot 100. De toegepaste milieuevaluatie zou toelaten deze verschillende effecten te combineren in één enkele indicator ! De werkwijze die hiervoor gehanteerd wordt, is deze van een well-to-wheel benadering. Hierbij worden zowel emissies in rekening gebracht die gepaard gaan met het rijden van het voertuig, als met de productie en distributie van de brandstof (benzine, diesel, LPG, elektriciteit, ...).

Hoe men de verkeersbelasting op basis van dit ingewikkeld ecoscore-model in de praktijk zal berekenen, zeker voor oudere auto's, is nog een vraagteken. Voor het overgrote deel van de automobilisten zal de verkeersbelasting, berekend volgens deze fameuze "ecoscore", flink hoger uitvallen dan daarvoor en wie aan de verhoging van de verkeersbelasting wil ontsnappen zal zich een klein autootje moeten aanschaffen met daarin bovendien ook nog eens de laatste nieuwe hi-tech motor. Voor de meeste gezins- of reiswagens zal men een flink stuk méér verkeersbelasting betalen dan nu. Wie helemaal het gelag zullen betalen zijn de mensen die zich geen nieuwe (kleinere, modernere, duurdere...) auto kunnen permitteren en zich met een oudere tweedehandse wagen moeten behelpen. Hoe ouder een auto, hoe minder hij immers zal beantwoorden aan de strengste milieunormen en hoe hoger de nieuwe verkeersbelasting zal zijn.

Het Vlaams Belang wil :

- de overheveling naar Vlaanderen van de inning van de verkeersbelasting zonder deze later te koppelen aan een ecoscore.

*

* *

VIII. ONDERNEMEND VLAANDEREN

Vlaanderen is een wereldvermaarde economische topregio. Sterke troeven zijn onze productiviteit, onze creativiteit en ons innoverend vermogen. Deze pluspunten zijn generaties lang ontwikkeld in de schoot van het unieke Vlaamse KMO-landschap. Onze open exportgericht economie is evenwel ook kwetsbaar. De mondiale financiële crisis en economische recessie tonen dit aan. Vlaanderen moet beschikken over de hefboomen om structurele zwaktes aan te pakken. Deze economische instrumenten moeten een beleid op maat van de Vlaamse mogelijkheden en beperkingen mogelijk maken. Vlaanderen moet zijn economische toekomst zelf kunnen invullen, zonder België. Al decennia is het enige leidmotief van het Belgische economische beleid de bestendiging van de armlastigheid van Wallonië. Met Vlaams geld. Dit moet stoppen want het ondermijnt de Vlaamse welvaart nu en de Waalse voorspoed in de toekomst. De Vlaamse bedrijven worden momenteel tijdens de nog steeds aanwezige financieel-economische crisis op zeer veel exportmarkten buiten geconcentreerd. De loonkostenhandicap ten opzichte van de burens blijft immers groot.

De vraag is of grote plannen zoals het Sociaal-Economisch Actieplan "Vlaanderen in Actie" (VIA) op korte en zelfs middellange termijn soelaas kunnen brengen. De horizon wordt nu al gelegd op 2020 (Pact 2020) en de vraag is ook of de Vlamingen vandaag de dag – op een moment dat duizenden jobs in productiebedrijven worden bedreigd - een boodschap hebben aan de volgens VIA noodzakelijke omslag naar een innovatieve kenniseconomie. Verschillende specialisten stellen dat er dit jaar wel eens 60.000 mensen zouden kunnen werkloos worden en dat dit aantal volgend jaar zelfs zou kunnen oplopen tot 100.000.

Maar de maatregelen en projecten in VIA en het Vlaamse Relanceplan van november 2008 zullen nooit ten volle effect sorteren zonder een volwaardige staatsvorming waarbij Vlaanderen volledige bevoegdheid zou krijgen over het volledige tewerkstellingsbeleid, arbeidsmarktbeleid (zodat Vlaanderen bv. zelf selectief de sociale lasten kan verlagen), de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, het innovatie- en wetenschapsbeleid én de normerings-, uitvoerings- en financieringsbevoegdheid betreffende het volledige gezondheids- en gezinsbeleid.

Vlaanderen van de subtop naar de wereldtop. Maar wanneer ? Er zijn door de Vlaamse overheid het voorbije decennium nogal wat plannen de wereld ingestuurd. De vorige Vlaamse Regering bv. beoogde met het project Kleurrijk Vlaanderen het langetermijndenken in Vlaanderen aan te wakkeren en te stimuleren. Alle Vlamingen werden uitgenodigd mee te debatteren over de uitdagingen voor dewelke Vlaanderen de volgende decennia gesteld zou worden op diverse maatschappelijke vlakken. Tijdens de eerste fase van het project werden "Vlaamse conferenties" georganiseerd, die resulteerden in een gezamenlijk engagement van de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners, geconcretiseerd in het "Pact van Vilvoorde" van 22 november 2001. Dat pact bevatte 21 doelstellingen voor de 21ste eeuw, te realiseren tegen 2010.

In een tweede fase (2002-2003) werd een ruim publiek van verenigingen, organisaties en individuele burgers bij het debat betrokken. Maar vervolgens deemsterde het plan, het project weg en werd er nauwelijks nog iets van gehoord. Men pakte echter 2003 met alweer een ander plan, de zgn. Ondernemingsconferentie. Daar lagen liefst tweehonderd beleidsvoorstellen op tafel, waarvan de vooruitgang door de Vlaamse overheid een tijdlang (lees: tot de verkiezingen van 2004) in een gedetailleerd online scorebord werd bijgehouden.

Het Pact van Vilvoorde had als tijdshorizon 2010, dat is volgend jaar, en was gekoppeld aan de zgn. Lissabon-strategie waarbij Europa tegen 2010 "de meest concurrerende en dynamische kenniseconomie van de wereld" moest worden. Yves Leterme's "Vlaanderen in Actie" ging hierin mee en richtte ook de

blik op 2010, het jaar waarin de Vlaamse overheid dus een afspraak zou hebben met de doelstellingen van de Lissabon-strategie en het Pact van Vilvoorde.

Toen Minister-President Peeters overnam werd het geweer van schouder opnieuw van schouder veranderd. In december 2007 verklaarde hij over “Vlaanderen in Actie” : *“Vanaf vandaag kijken we verder – moeten we verder kijken – en richten we het vizier op 2020. Voortaan is 2010 onze kortetermijnhorizon, het jaar waarin we stilaan aansluiting moeten vinden bij de groep van Europese topregio’s. Aan de horizon van de lange termijn ligt 2020, het jaar waarin Vlaanderen een vaste en duurzame plaats verworven moet hebben in het keurkorps van de Europese topregio’s.”* M.a.w. bijna stoemelings werd nu gesteld dat we volgend jaar, in 2010 dus, “stilaan” aansluiting moeten vinden.

De verschuiving naar 2020 was natuurlijk geen toeval. Vlaanderen zal volgend jaar GEEN aansluiting vinden bij die Europese topregio’s. In mei 2008 was er immers de bekendmaking van de studie van de Vlaamse administratie, een benchmarkstudie waarin Vlaanderen vergeleken wordt met 125 andere Europese regio’s. In die rangschikking van 125 Europese regio’s naar bbp per inwoner staan we ‘maar’ op de 27ste plaats. Als het om uitgaven voor onderzoek & ontwikkeling en om werkgelegenheid in kennisintensieve sectoren gaat, vallen we buiten de top-20. Met onze kosten per arbeidseenheid staan we op een weinig benijdenswaardige 117de plaats – al is het zo dat onze hoge productiviteit dat vooralsnog tot op zekere hoogte compenseert. Inzake werkzaamheidsgraad van de 55-plussers doen we het met plaats 109 evenmin schitterend. En onze uitvoer is nog te zeer op de Europese Unie gericht, en nog te weinig op de BRIC-landen en de Aziatische Tijgers.

Wanneer men de concrete streefcijfers uit het Pact 2020 van naderbij bekeken vinden we een heleboel zaken die eigenlijk tegen volgend jaar moesten worden bereikt. Een greep uit de trommel : tegen 2020 moet de werkzaamheidsgraad in Vlaanderen minstens 70 procent (nu is dat een dikke 66 procent) bedragen, meer mensen moeten meer en langer leren, het aantal kortgeschoolden moet met de helft dalen tegen 2020, de hulp- en zorgverlening moet beter, voor minstens de helft van de kinderen tot 3 jaar moet er kwaliteitsvolle kinderopvang zijn, om een competitieve en duurzame economie te realiseren herwint Vlaanderen zijn verloren aandeel in de wereldexportmarkt en neemt het aantal exporterende bedrijven toe en verdubbelt het aantal exporterende kmo's. Vlaanderen zou tegen 2014 ook drie procent van zijn bbp aan Onderzoek & Ontwikkeling (O&O) moeten besteden en ICT, gezondheidszorg, logistiek en de hernieuwbare energiesector moeten prioriteiten worden net als een efficiëntere overheid en een intensievere strijd tegen armoede.

Ondanks alle goede intenties en al deze streefcijfers blijven we op die manier natuurlijk bezig en verleggen we de horizon telkens opnieuw.

Het Vlaams Belang onderschrijft de visie dat Vlaanderen moet excelleren op elk maatschappelijk domein: wetenschappelijk, economisch, ecologisch, onderwijskundig, sociaal, internationaal en bestuursmatig. We zijn het er ook over eens dat Vlaanderen – gezien de evoluties op wereldvlak en de verschuiving van de economische zwaartepunten - zoveel mogelijk de omslag dient te maken naar een innovatieve kenniseconomie. Toch mogen we wat deze omslag betreft niet vergeten dat het nog steeds de industriële bedrijven die voor heel wat werkgelegenheid zorgen. Direct, maar ook indirect in andere sectoren. 760.000 Vlamingen hebben een job dankzij de klassieke industrie en hierbij gaat het niet alleen om hooggeschoolde kenniswerkers, maar ook en zelfs in ruime mate om laaggeschoolde jobs. Men mag ook niet vergeten dat bv. de verwerkende nijverheid in ons land in haar geheel ook nog altijd zorgt voor 75 %

van onze export en voor 80 % van de inspanningen voor onderzoek en ontwikkeling. Het is dus zaak om voldoende industriële activiteiten in Vlaanderen te behouden.

“Vlaanderen in Actie” is al te veel gericht op de middellange en lange termijn en bevat onvoldoende visie voor de aanpak van de huidige recessie. De doelstellingen van VIA en het Pact 2020, zullen - wanneer niet definitief wordt afgerekend met de traagheid van het Belgisch overlegmodel, de versnippering van de bevoegdheden en dus het gebrek aan sociaal-economische hefboomen van Vlaanderen zoals arbeidsmarktbeleid en fiscaliteit – nooit volledig kunnen worden verwezenlijkt.

Geen doeltreffend Vlaams relanceplan zonder sociaal-economische en fiscale hefboomen voor Vlaanderen. Op 14 november 2008 heeft de Vlaamse Regering het Vlaams relanceplan ‘Herstel het vertrouwen’ gelanceerd, om in het licht van de financiële crisis het vertrouwen van de ondernemingen, werknemers en burgers te herstellen. De krachtlijnen van dit Vlaams relanceplan zijn : 1. De bevordering van de financiering van ondernemingen in het kader van een versterkt economisch beleid 2. De versterking van het activerend arbeidsmarktbeleid o.m. inzake herstructureringen. 3. Het versnellen en versterken van de publieke en private investeringen.

De Vlaamse regering heeft echter gewoon maatregelen vooruit geschoven die sowieso gepland waren. Bovendien ontbreekt het Vlaanderen aan belangrijke bevoegdheden inzake arbeidsmarkt en fiscaliteit om echt het verschil te kunnen maken. Een fundamentele hervorming van de staat blijkt geen ideologisch fetisj te zijn, maar een noodzaak voor de Vlaamse economie. Vlaanderen is sinds 2008 schuldenvrij, maar door het Belgisch intern stabiliteitspact kan Vlaanderen geen nieuwe schulden aangaan om grote investeringsprojecten aan te vatten. Het Belgisch stabiliteitspact veroordeelt Vlaanderen tot creatieve technieken zoals PPS-constructies die allesbehalve succesvol blijken. Vlaanderen moet de financiële competentie krijgen om voluit te investeren. Het Vlaams Belang wil dat de volgende Vlaamse regering het intern Belgisch stabiliteitspact opzegt. Vlaanderen kan niet langer gevangen zitten in het carcan van een Belgische schuldnorm die op federaal vlak niet nageleefd wordt.

Pas dan gaat Vlaanderen de publieke investeringen in o.a. ziekenhuisinfrastructuur, scholen, service flats, instellingen voor personen met een handicap, heraanleg en onderhoud van gewestwegen, de ontwikkeling van een economische cluster rond hernieuwbare energiebronnen kunnen versterken. Een versterking van het activeringsbeleid kan pas indien Vlaanderen ten volle bevoegd wordt voor het doelgroepenbeleid en een specifiek eindeloopbaanbeleid kan voeren. Nu wordt dit permanent doorkruist door federale maatregelen.

Een volwaardig Vlaams relanceplan kan ook niet zonder de ontvetting van het Vlaams overheidsapparaat.

.Het Vlaams Belang wil :

- de overheveling naar de gewesten van alle sociaal-economische en fiscale bevoegdheden;

Vlaamse verankering en de ontwikkeling van een eigen Vlaamse productie-economie. Het verankeringsdebat blijft actueel. Men moet meer inzetten op de oprichting van bv. een groot durfkapitaalfonds waarbij diverse kleinere spelers hun middelen bundelen. Een groot Vlaams fonds moet het mogelijk maken dat Vlaams durfkapitaal meespeelt in de grote dossiers. Een bundeling zou

Vlaanderen op de Europese kaart plaatsen. Ze zou ons en onze bedrijven weer doen meespelen op de overnamemarkt, ook in het buitenland. De markt van het durfkapitaal zou groeien en professionaliseren. En daar kunnen expanderende bedrijven alleen maar mee van genieten. Vlaamse kapitaalverschaffers moeten aangemoedigd worden om te investeren in Vlaamse bedrijven of ten minste de eigendomsstructuur ervan te helpen verankeren

Overnames en fusies zijn als zodanig niet negatief voor onze economie, maar onze Vlaamse bedrijven zijn een ideale overnameprooi. Ze hebben concurrentiële voordelen, maar hun institutionele bescherming is zwak. Een Vlaams corporate governance staat nog in zijn kinderschoenen. Strategische sectoren, zoals energie, telecom en de banksector moeten zoveel mogelijk in binnenlandse handen blijven. In Duitsland is sinds kort een wet in voege die toelaat dat de overheid transacties onderzoekt waarbij buitenlandse bedrijven meer dan 25% van het kapitaal van een Duits bedrijf in handen krijgen.

Tegelijkertijd is het duidelijk dat de industriële productie in Vlaanderen en met name ook de autoassemblage (met o.a. de Opel-vestiging in Antwerpen en de Ford-vestiging in Genk) steeds sterker onder druk komen te staan. Op het moment dat dit programma wordt gefinaliseerd onderhandelen de directie van GM Europe en de betrokken Europese vakbonden nog steeds over de 1,2 miljard dollar besparingen die door GM werden opgelegd aan GM Europe en waarbij men fabriekssluitingen zou proberen te vermijden. Ook rond de overheidssteun van de Duitse bondsregering en de inbreng van nieuwe privé-investeerders is nog niets definitief beslist. Het Vlaams Belang vindt hoe dan ook dat de Vlaamse overheid ook op een ernstige wijze de mogelijkheid dient te onderzoeken van een eigen Vlaamse autoproduktie, o.a. via het idee van een Flanders Car Assembly. Hierbij zou de overheid zelf een autofabriek kunnen aankopen en (hoogtechnologische) nichewagens bouwen in onderaanneming met tegelijk een klassiek model voor een groot merk dat dan voor voldoende produktiecapaciteit dient te zorgen. Vlaanderen moet zijn middelen durven inzetten. Telenet is vandaag een beursgenoteerd bedrijf van omvang omdat Vlaanderen er bij de opstart in geloofde en er geld in heeft geïnvesteerd. IMEC is vandaag een wereldwijd erkend onderzoeksinstituut in de micro-elektronica omdat Vlaanderen er bij de start voluit is voor gegaan. Waarom geen dergelijke offensieve keuzes en waarom worden niet enkele honderden miljoenen euro's gemobiliseerd, liefst in team met privé-investeerders ?

Waarom niet denken aan de massaproductie van hybride waterstofbussen ? De autocarproducent Van Hool heeft al een prototype rondrijden. Of waarom niet meer inzetten op de uitbouw van hoogtechnologische toeleveranciers die rechtstreeks aan de autoproducenten kunnen leveren ?

Voor het Vlaams Belang maken de kenniseconomie en de diensteneconomie geen kans zonder een stevige productie-economie, weliswaar een productie met een hoge toegevoegde waarde. Vlaanderen heeft veel troeven in handen om te slagen. Er is de kennis van jarenlang auto's en bussen fabriceren, er is een diverse toeleveringsindustrie, er is academische kennis, er zijn spin-offs en we hebben topdesigners bij verschillende automerken.

Het Vlaams Belang wil :

- bijkomende initiatieven om Vlaams kapitaal aan te trekken;
- de oprichting van een volksbank of een algemene participatie- en investeringsmaatschappij met Vlaams spaargeld voor Vlaamse projecten.
- vetorecht van de Vlaamse overheid tegen fusies of overnames die de belangen van Vlaanderen en de Vlaamse bevolking kunnen schaden.
- het behoud van een stevige productie-economie in Vlaanderen met een hoge toegevoegde waarde;
- een ernstig onderzoek naar de mogelijkheid van een eigen Vlaamse autoproduktie

Regionalisering handelsvestigingsbeleid. De inplanting van grootschalige winkelcentra kan niet zonder een stedenbouwkundige vergunning en eventueel een milieuvergunning en een socio-economische vergunning. Deze vergunningen situeren zich evenwel op respectievelijk het Vlaamse en het federale beleidsniveau. Ook hier is er dus dringend nood aan een verdere regionalisering. Hierbij moet het concept van kernwinkelgebieden worden ingevoerd.

Het Vlaams Belang wil :

- de koppeling van de stedenbouwkundige en socio-economische vergunning, m.a.w. grote winkelvestigingen integreren in de ruimtelijke ordening, met kernwinkelgebieden en aangepaste afbakening van kleinhandelszones;
- de regionalisering van de wet op de handelsvestigingen.

Vlaams Steunfonds voor Zelfstandigen. Het ontbreken van een sociaal vangnet is ongetwijfeld één van de voornaamste redenen die ondernemers in spe doet afhaken nog voor ze met hun zaak van start zijn gegaan. Ziekte of een ongeval vormt voor de zelfstandige ondernemer al een zware financiële beproeving, maar bij faillissement is dat des te meer het geval. De federale sociale verzekering tegen faillissement tracht het leed te verzachten, maar de uitkeringen zijn ontoereikend om daarmee een menswaardig bestaan te leiden.

Het Vlaams Belang wil :

- de invoering van een Vlaams Steunfonds voor Zelfstandigen dat gedurende een jaar een aanvullende uitkering waarborgt.

Geen verdere uitbreiding van het aantal koopzondagen met uitzondering van de toeristische gebieden. De steeds grotere bereidheid van de federale overheid om een steeds groter aantal koopzondagen ook buiten de toeristische gebieden toe te laten is nefast voor de kleine zelfstandige.

Vermindering administratieve last. Het is van cruciaal belang dat de administratieve last daadwerkelijk daalt. Zo kunnen ondernemingen zich ten volle op hun bedrijfsactiviteiten concentreren. Er is niet alleen de gigantische papierberg waar bedrijven zich moeten doorworstelen, maar er zijn ook de talloze statistiekverplichtingen, waarvoor perfect andere oplossingen bestaan.

Het Vlaams Belang wil :

- de lijst van technologieën die in aanmerking komen voor steun uitbreiden met ook in KMO's haalbare milieuvriendelijke technieken

Meer en makkelijker aanwerven. In tijden van economische en financiële crisis zijn de torenhoge loonkosten nagenoeg onhoudbaar voor de werkgevers. Dit geeft onze bedrijven een bijkomend

concurrentienadeel. Het aanwerven door KMO's van werknemers moet trouwens vlotter kunnen. Hun zichtbaarheid op de arbeidsmarkt is geringer dan die van grote bedrijven. De VDAB moet hier bijzondere inspanningen voor doen. Een uitbreiding van de accreditering "Elders Verworven Competenties" van werkzoekenden met "Elders Verworven Kwalificaties" kan bijkomend soelaas bieden.

Het Vlaams Belang wil :

- volledige overdracht van het arbeidsmarktbeleid naar het Vlaamse niveau;
- VDAB moet nog meer een ondernemersgerichte organisatie worden;
- de loonkost van werknemers verlagen;
- toepassing door Vlaanderen van een netto loonindexering om de koopkracht te vergroten en het overheidsbeslag op lonen in de hand te houden.

Ruimte voor KMO's en duurzaam beheer van bedrijventerreinen en snellere planologische oplossingen voor zonevreemde bedrijven. Goede en betaalbare bedrijventerreinen zijn van levensbelang voor de Vlaamse economische structuur. Vlaanderen beschikt over een groot aantal brownfields. Dit zijn verwaarloosde of onderbenutte gronden die slechts na sanering opnieuw economisch dienstig kunnen zijn. Aangezien er in een aantal regio's in Vlaanderen een tekort is aan bedrijventerreinen, dient er in sneltempo werk gemaakt te worden van de sanering van deze bedrijventerreinen. Doelstelling is 6.000 hectare nieuwe bedrijventerreinen tegen 2012.

Door de overheid opgestarte planologische oplossingen voor zonevreemde bedrijven zoals een RUP moeten binnen een termijn van twee jaar worden gefinaliseerd. De aanvraag van een zonevreemd bedrijf voor een planologisch attest moet binnen een termijn van vier maanden worden beantwoord.

Het Vlaams Belang wil :

- de snelle sanering van brownfields om ze ter beschikking te kunnen stellen van kandidaat-ondernemers en een financiële tussenkomst van de overheid in saneringskosten van KMO's die kampen met verontreinigde terreinen;
- de reeds bestemde bedrijventerreinen versneld bouwrijp maken;
- de oplossingen voor zonevreemde bedrijven binnen de 2 jaar finaliseren;
- uitspraak over de aanvraag tot planologisch attest van een zonevreemd bedrijf binnen de 4 maanden;
- reconversie van oude kazernes naar bedrijventerreinen voor KMO's.

Stimuleren van de ondernemerszin. De ondernemersgraad is het percentage van de beroepsbevolking dat een onderneming aan het oprichten is of reeds oprichtte. Voor Vlaanderen bedroeg die graad 3,70% in 2007. Dat is bitter weinig in vergelijking met het EU-gemiddelde (5,27%). Uit deze ratio kunnen we bovendien afleiden dat het aantal mensen dat bezig is een onderneming te starten hoger is dan het aantal mensen dat recentelijk een nieuwe onderneming heeft opgericht. Er is dus sprake van een heuse ondernemerschapsval, wat wil zeggen dat er een grotere wil is tot ondernemerschap dan tot de realisatie van de ondernemersdroom. In Vlaanderen richt slechts 26% van de ondernemers die van plan zijn een onderneming te starten, ze ook daadwerkelijk op. Een steeds weerkerend probleem voor starters is blijkbaar het vergaren van het nodige startkapitaal.

Het Vlaams Belang wil :

- de verdere uitbreiding en verhoging van de waarborgregeling voor banken en kredietverschaffers;
- de ruimere promotie van de winwinlening voor starters en de ondernemerschapportefeuille BEA (Budget voor Economisch Advies);
- het vereenvoudigen van het systeem van de ecologiepremie (waarbij de starter gemakkelijker vooraf kan bepalen of de onderneming aan welbepaalde criteria voldoet (een meer rechtszeker systeem van steunverlening);
- de oprichting van een financieringsagentschap voor KMO's – als dochter van de Participatiemaatschappij Vlaanderen – en dit ter vervanging van alle andere reeds lopende fondsen en subsidiëringstelsels.

Minimale fiscale druk op KMO's. De meeste Vlaamse gemeenten heffen naast de aanvullende personenbelasting en de opcentiemen op de onroerende voorheffing nog een aantal andere belastingen. Zij beslissen niet alleen autonoom over het type belasting, ze geven ook een eigen invulling van de taks. De invulling daarvan kan verschillen tussen twee buurgemeenten. Op dit ogenblik beschikt het Vlaams Gewest niet over een wettelijk instrument om de wildgroei aan en de grote verschillen tussen gemeentebelastingen tegen te gaan.

Het Vlaams Belang wil :

- de afschaffing van taksen die zelfs hun administratieve kostprijs niet dekken en de bundeling van de overige KMO-relevante belastingen.
- de tewerkstellingsvoorwaarde voor vrijstelling van successierechten bij de vererving van familiale bedrijven schrappen

Keuzevrijheid voor een rookregime in de horeca. De horecasector in Vlaanderen is een kroonjuweel dat in binnen- en buitenland gewaardeerd wordt. Horecaondernemers hebben echter vrijheid en middelen nodig om te kunnen ondernemen. De Vlaamse overheid slaat de horeca met de regelmaat van de klok om de oren met steeds nieuwe of vernieuwde regelgevingen. Inmiddels hebben heel wat restaurants en cafés het steeds moeilijker het hoofd boven water te houden.

De horeca is ook een arbeidsintensieve sector. In het recente verleden trok de sector herhaaldelijk aan de alarmbel omdat er onvoldoende instroom van mankracht was om de continuïteit en de expansie van de sector te verzekeren. Daarenboven nam de uitstroom exponentieel toe omwille van de krapte op de arbeidsmarkt en de atypische werkomstandigheden eigen aan de sector.

Het Vlaams Belang wil :

- in het kader van het rookverbod de afschaffing van de 33%-drempel (omzetregel) en uitwerking van equivalente regels voor alle horecazaken die eten opdienen;
- dat in Vlaanderen eindelijk werk wordt gemaakt van een tewerkstellingsbeleid dat gericht is op de dienstverlenende sectoren waarbij jongeren de gelegenheid krijgen om in de horecasector “werken” en “leren” te combineren. Een dergelijke aanpak veronderstelt wel ondersteuningsmaatregelen voor de werkgever en een uitbreiding van het aanbod van werkervaringsprojecten en bijscholingen
- de promotie van het technisch en beroepsonderwijs in de horecasector en het wegwerken van de financiële drempels voor ouders bij de inschrijving in een hotelsector

- dat de VDAB een sectorale horecavisie ontwikkelt en in uitvoering van deze visie in overleg met de sociale partners uit de horecasector actieplannen opstelt;
- dringend werk wordt gemaakt van sectorspecifieke tewerkstellingsmaatregelen door o.a. het wegnemen van de druk op de loonkost en een vermindering van de administratieve lasten
- de mogelijkheid voor restaurants en eetcafés om rookkamers in te richten;
- de keuzevrijheid voor de uitbater van een drankcafé om zijn zaak al dan niet rookvrij te maken;

BTW-problematiek in de horeca. Na meer dan tien jaar getouwtrek kwam er half maart eindelijk Europese witte rook voor een permanent verlaagd btw-tarief op restaurants, boeken, renovatie van woningen en een aantal lokale diensten als kappers, schoenlappers, schoonmaak en thuiszorg. De lijst met diensten en sectoren waarin een BTW-verlaging mogelijk wordt, zal niet voor alle EU-lidstaten dezelfde zijn, maar het principe dat bepaalde lokale dienstensectoren een BTW-verlaging krijgen is verworven. In België gaat het naast restaurants onder meer over thuiszorg. Lidstaten kunnen maar hoeven dat verlaagd tarief niet te hanteren. Tot eind 2010 kunnen lidstaten nu al een verlaagd btw-tarief hanteren op enkele arbeidsintensieve diensten. België paste dit tot op heden niet toe voor de horeca. Ook na het Europees akkoord twijfelt de federale regering er aan of ze 6 of 12 procent zal hanteren. Nochtans zou een tarief van 6 procent een belangrijk instrument kunnen worden in de strijd tegen zwartwerk en de creatie van nieuwe jobs. Een verlaagd BTW-tarief voor de restaurantsector zou op geen enkele wijze de interne handelsbetrekkingen tussen de Lidstaten verstoren. Daarenboven zou iedere lidstaat een gelijke toegang moeten krijgen om een verlaagd BTW-tarief toe te passen voor bepaalde diensten. Toch is het ook duidelijk dat de BTW-verlaging niet voor gewone cafés zal gelden. Bovendien moet ook nog met de Europese Commissie worden onderhandeld over welke etablissementen wel en welke niet onder de nieuwe regeling zullen vallen. De BTW-verlaging zal in ieder geval de restaurants wat zuurstof geven wat hen zou toelaten hun voor het ogenblik krappe winstmarges te verhogen.

Het Vlaams Belang wil :

- de verlaging van het BTW-tarief voor de horeca van 21% naar 6% waarbij deze ook voor de gewone cafés moet gelden;
- volledige vrijheid van de wijze van betalen : geen verplichte elektronische betalingen;
- een volledige fiscale aftrekbaarheid van restaurantkosten in plaats van de huidige aftrekbaarheid van 69%;
- de regionalisering van alle beleidshefbomen om deze hervormingen in Vlaanderen te kunnen doorvoeren.

Een eigen bedding voor de sociale economie. De sociale economie kent de jongste jaren een forse uitbreiding. Het Vlaams Belang bepleit een evenwicht tussen de reguliere en de sociale economie. Beide functioneren immers volgens een andere logica en zijn dus best gebaat bij een eigen 'bedding' in het economisch leven. Zo moeten we er ons voor hoeden om in een periode van economische recessie het jobaanbod in de sociale economie te corrigeren ten koste van jobs in de reguliere sector. Initiatieven in de sector van de sociale economie moeten immers een aanvulling zijn op het reguliere stelsel. Het is in de sociale economie dat heel wat mensen uit kansengroepen aan de slag gaan.

Het Vlaams Belang wil :

- de beëindiging van de Vlaamse samenwerkingsakkoorden met het federale niveau en dus de volledige regionalisering van de sociale economie;
- een specifieke invulling van sociale economie in een sterk competitieve Vlaamse economische context;

Gerichte overheidssteun voor innovatie. Cijfers uit 2008 van de SERV tonen aan dat de samenwerking tussen bedrijven en onderwijs- en onderzoeksinstituten gedaald is met 13% tot een schamele 7%. Ook blijkt dat Vlaamse bedrijven amper 17% van hun omzet uit nieuwe producten en diensten halen. Deze schamele percentages beloven niet veel goeds als we rekening houden met de 25% tegen 2010, zoals afgesproken in het Pact van Vilvoorde. De overheidssteun voor innovatie mist volledig haar doel.

Het Vlaams Belang wil :

- een betere samenwerking tussen de onderwijs- en onderzoeksinstituten en de bedrijfswereld;
- het dringend uitwerken van een nieuwe benadering van het stelsel van steun voor innovatie;
- de volledige regionalisering van alle bevoegdheden in het wetenschapsbeleid;
- de doelgerichte ondersteuning van onze KMO's door Flanders Investment & Trade (FIT) en door het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen (VAIO); wij denken ondermeer aan subsidiëring van de deelname aan beurzen, maar ook steun voor de uitvoering van haalbaarheidsstudies, marktonderzoeken en zelfs demonstratieprojecten.

*

* *

IX. ONDERWIJS

De grondwettelijke vrijheid van onderwijs vormt het onloochenbare fundament van het onderwijsprogramma van het Vlaams Belang. Niet alleen garandeert de onderwijsvrijheid dat ons scholenlandschap zeer divers blijft (op zowel pedagogisch als op levensbeschouwelijk vlak), maar daarenboven zorgt die verscheidenheid er voor dat er voor elk kind een school op zijn maat is. Elk kind verdient het onderwijs dat hem toekomt. De enorme diversiteit in scholen ten gevolge van de grondwettelijke onderwijsvrijheid vormt dan ook de hoeksteen van de Vlaamse onderwijskwaliteit. Jammer genoeg heeft deze vrijheid het afgelopen decennium veel ingeboet. Het beleid van de voorbije jaren, dat erop gericht was die onderwijsvrijheid in te perken om zo te komen tot een grotere eenheidsworst en gelijkschakeling, heeft de scholen en leerkrachten onder zeer grote druk gezet. De gelijkschakeling zorgde eveneens voor een daling van de onderwijskwaliteit, aangezien de eindtermen de norm werden waaraan elke leerling moest voldoen.

Onderwijsvrijheid als troef. De overheid heeft de onderwijsvrijheid onder enorme druk gezet op verschillende vlakken. Ten eerste zorgt het GOK-inschrijvingsdecreet ervoor dat schooldirecties niet langer zelf kunnen bepalen hoe hun schoolpopulatie is samengesteld. Nu geldt de regel ‘eerst komt, eerst maalt’ waardoor scholen bv niet zelf kunnen vastleggen hoeveel anderstaligen er maximaal in dezelfde klas kunnen zitten. Daarbovenop zorgt de nieuwe financieringsmethode – die niets wezenlijks zal veranderen aan de sociale determinatie van het schooltraject – eveneens voor een veranderende schoolpopulatie en een grotere heterogeniteit, die het moeilijker werken maakt voor de scholen. Dit is allerminst een efficiënt en verantwoord gebruik van overheidsmiddelen. Tegelijk met dat nieuwe financieringsmechanisme werd ook het begrip ‘maximumfactuur’ ingevoerd. Op zich is dit uiteraard een lovenswaardig initiatief, omdat op die manier de kosten voor de ouders tot een minimum herleid worden. Maar de koppeling tussen financiering van de scholen en maximumfactuur leidt ertoe dat die scholen, waar vooral Vlaamse leerlingen zitten waarvan beide ouders werken, onvoldoende geld hebben om bv nog zwemlessen te organiseren. Ten derde vormen de eindtermen de mal voor de opmaak van de lesinhouden, zodat de impact van de overheid op de lesinhoud zeer groot is. Tenslotte wil de overheid via de zogenaamde “diversiteitstoets” ook het lerarenkorps samenstellen. Stuk voor stuk hebben deze vier factoren zwaar beslag gelegd op de onderwijsvrijheid, de diversiteit tussen de verschillende scholen en de kwaliteit.

Het Vlaams Belang wil :

- dat scholen in het vrije net het recht hebben om leerlingen of leerkrachten, die zich niet aansluiten bij het pedagogisch en/of religieus project van de school – en zich bijgevolg niet schikken naar de essentiële voorschriften – te weigeren en/of uit te sluiten;
- een totaalverbod op hoofddoeken in het onderwijs, noch voor leerlingen, zowel voor leerlingen, als voor leerkrachten;
- een inschrijvingsstop voor leerlingen met een niet-Vlaamse culturele achtergrond, indien het aantal allochtone leerlingen de draagkracht van de school dreigt te overbelasten;
- dat elk doelgroepenbeleid in het onderwijs stopgezet wordt. Wél is er nood aan een degelijk zorgbeleid voor alle leerlingen, waardoor ook voor o.a hoogbegaafden een beleid op maat van de leerling kan uitgewerkt worden.
- een onderwijsfinanciering die gericht is op de praktijk en in overeenstemming met de reële noden omdat goed onderwijs niet “maakbaar” is door de overheid. De financiering moet bijgevolg

losgekoppeld worden van de politiek correcte, maar onderwijskundig irrelevante factoren waarop zij nu gestoeld is;

- een zo groot mogelijke kosteloosheid van het leerplichtonderwijs;
- de afschaffing van de maximumfactuur in het leerplichtonderwijs.
- de afschaffing van het GOK-inschrijvingsbeleid, zodat scholen in het vrije net het recht hebben om leerlingen of leerkrachten, die zich niet aansluiten bij het pedagogisch en/of religieus project van de school – en zich bijgevolg niet schikken naar de essentiële voorschriften - te weigeren en/of uit te sluiten.

Nederlands als onderwijstaal. Voor het Vlaams Belang is het Nederlands de enige valabele instructietaal. Voor het secundair onderwijs verzetten wij ons tegen CLIL, een onderwijsvorm waarbij inhoudelijke vakken zich met taalvakken laten combineren (bv. biologie in het Frans). In plaats van wederzijdse stimulering van taalvak en inhoudelijk vak, hebben ze beide van elkaar te lijden. Vanzelfsprekend vinden wij ook het volgen van hoger onderwijs in de Nederlandse taal een democratisch basisrecht. Wij verwerpen dan ook met klem elke aanpassing van de huidige decretaal vastgelegde regeling. De vrijwaring van het Nederlands als onderwijstaal in heel Vlaanderen betekent tot slot dat het faciliteitenonderwijs moet uitdoven. Het is duur, contraproductief en anti-Vlaams, terwijl de Franstaligen bovendien de wettelijke verplichtingen (taal- en pedagogische inspectie) absoluut niet nakomen.

Het Vlaams Belang wil :

- Nederlands op alle onderwijsniveaus de onderwijstaal is; wij verzetten ons dan ook tegen de sluipende invoering van het Engels als onderwijstaal in het hoger onderwijs.
- kinderen die het Nederlands niet voldoende machtig zijn in een taalbadklas terecht komen; dit op basis van een taalttest die peilt naar de kennis van het Nederlands op de overgang van kleuter naar lager onderwijs en van lager naar secundair onderwijs;
- het onderricht van (vreemde) talen opnieuw gewaardeerd wordt door aanpassing van eindtermen, met meer nadruk op kennisverwerving;
- het faciliteitenonderwijs verdwijnt.

Kwaliteitsonderwijs in praktijk brengen. Onze partij is van mening dat kwaliteitsonderwijs steunt op cultuuroverdracht. Dit betekent de transfer van kennis, de vorming van de persoonlijkheid en respect voor gezag. Kennisoverdracht stoelt op het evenwicht tussen zuivere kennis en vaardigheden. Vandaag is de slinger te ver doorgeslagen richting ‘vaardigheidsonderwijs’, waardoor leerlingen niet meer kunnen steunen op kennis, wat tot de daling van het behaalde niveau leidt. Eindtermen zijn dan ook een te enge invulling van wat goed onderwijs is. Ook gezag valt niet te verenigen tot het ‘doen luisteren’ van leerlingen. Een leerkracht moet gezag verdienen, wat persoonlijk zelfrespect en cultureel zelfvertrouwen van deze man of vrouw verlangt. Slechts wie stevig in eigen schoenen staat, zal vertrouwen van leerlingen krijgen.

Het Vlaams Belang wil :

- dat de initiële lerarenopleiding voorbereidt op kennis- en cultuuroverdracht;

- een volledige hervorming van het eindtermenstelsel, met voldoende aandacht voor het belang van het kennisaandeel;
- het herstel van schoolautonomie om een voldoende streng, maar rechtvaardig en ondubbelzinnig schoolreglement ook in de praktijk te kunnen afdwingen;

Veiligheid op school. Leerkrachten moeten het vertrouwen waarmaken dat leerlingen in hen stellen, wanneer zij terecht een veilige schoolomgeving verlangen. Een verontschuldigende houding van leerkrachten en directie tegenover geweld op school bekrachtigt dit asociaal gedrag alleen maar. Het is slechts een kordate aanpak van meet af aan die remmend werkt en een spiraal van geweld snel en doeltreffend doorbreekt. Bovendien moet worden vastgesteld dat scholen steeds vaker geconfronteerd worden met leerlingen die drugs gebruiken en/of dealen. Scholen hebben echter vaak niet de moed om dit toe te geven, laat staan dat zij deze problematiek doeltreffend aanpakken.

Het Vlaams Belang wil :

- een kordate aanpak van geweld op school.
- Een ondubbelzinnige veroordeling van elke vorm van drugsgebruik op school én een streng optreden t.o.v. leerlingen die gebruiken. Leerlingen die dealen, moeten onmiddellijk van school worden gestuurd.

Een doordacht hoger onderwijsbeleid Het hoger onderwijs is de laatste decennia onderhevig aan een ongekeerde veranderingsdrift. Het zogenaamde ‘Structuurdecreet’, goedgekeurd tijdens de vorige legislatuur, deed reeds in belangrijke mate afbreuk aan de specificiteit en de kwaliteit van het Vlaams hoger onderwijs door ons hoger onderwijs af te stemmen op de internationale context. Deze BaMa hervorming dreigt niet alleen te leiden tot een nivellering naar beneden van het onderwijsniveau, zij zorgde bovendien voor een ongekeerde verhoging van de werklast van het docentenkorps. De laatste maanden wordt meer en meer gepleit voor het weghalen van de masteropleidingen aan de hogescholen, om ze onder te brengen bij de universiteiten (de zogeheten “inkanteling”), wat er op lijkt te wijzen dat de academisering van de hogescholen mislukt is. De output-financiering, die deze legislatuur werd ingevoerd, koppelt de middelen die universiteiten en hogescholen krijgen aan het aantal diploma’s dat uitgereikt wordt. Dit dreigt het niveau van het hoger onderwijs nog verder naar beneden te halen, waardoor zelfs mag gesteld worden dat een diploma hoger onderwijs op termijn zal herleid worden tot een vodge papier. Het protest binnen de universiteiten en hogescholen werd echter vakkundig in de kiem gesmoord. Bovendien blijkt na al die jaren dat het stelsel van sociale voorzieningen aan de hogescholen nog steeds ondergewaardeerd wordt, in vergelijking met hun tegenhangers aan de universiteiten.

Het Vlaams Belang wil :

- een financieringssysteem dat gekoppeld is aan objectieve parameters (het aantal studenten, de reële studiekost, de infrastructuur, ...)
- een versterking van de eigenheid van de Vlaamse opleidingen, om zo niet alleen onze internationale concurrentiepositie veilig te stellen, maar tevens de huidige kwaliteit te behouden;
- de uitbouw van een autonoom stelsel van sociale voorzieningen aan de hogescholen, met een degelijk personeelsstatuut voor de medewerkers en gestuurd door een sociale raad, die evenredig is samengesteld uit studenten en hogeschoolpersoneel.

Het onderwijsberoep in eer herstellen. De vele veranderingen en de veeleisende samenleving eisen hun tol van het lerarenkorps. De werkdruk is enorm gestegen, de verloning en het werkcomfort daarentegen niet. Zowel de sociale status, de arbeidsvoorwaarden en de ingeperkte bewegingsruimte maken het lerarenberoep in die mate minder aantrekkelijk dat het lerarentekort niet weggewerkt raakt. Ook het ambt van schooldirecteur wordt stilaan een knelpuntberoep, om dezelfde reden. De overheid moet, door een aantal ingrepen, ervoor zorgen dat jongeren opnieuw bewust kiezen voor het beroep van leerkracht en dit niet langer zien als een mogelijkheid na ettelijke andere mislukkingen.

Het Vlaams Belang wil :

- verlaging van de planlast voor leerkrachten
- de nodige administratieve omkadering, zodat schooldirecties en leerkrachten zich op hun kerntaak kunnen toeleveren;
- aanpassing van de lonen aan het werkvolume en aan de belangrijke maatschappelijke rol van leerkracht of schooldirecteur: de leraar dient opnieuw te worden erkend als lesgever, de directeur als professioneel leider van het schoolteam;
- volwaardige (ortho-)didactische opleiding voor leerkrachten om alle leerlingen in de klas optimaal te kunnen begeleiden;
- permanente bijscholingsmogelijkheden voor alle leerkrachten

Rust in het onderwijslandschap. De laatste decennia werd het onderwijs overspoeld door veranderingen, hervormingen, proefprojecten,... Zo werd deze legislatuur het 'leerzorgkader' gelanceerd, waarbij de opdeling tussen gewoon en buitengewoon onderwijs zou vervagen. Vlaams Belang is er zich van bewust dat, omwille van de veranderde maatschappelijke inzichten, de huidige indeling in acht types van het buitengewoon onderwijs niet meer werkt. Wat dat betreft, vertrekt het leerzorgidee vanuit de correcte vaststelling. De uitwerking ervan is echter absoluut onvoldragen. Vlaams Belang stelt zich dan ook ernstige vragen bij de uitgetekende plannen. Gelukkig was het protest uit de onderwijswereld zelf zo groot, dat de minister besloten heeft deze hervorming niet meer door te voeren deze legislatuur.

De aangekondigde hervorming van het secundair onderwijs doet eveneens het ergste vrezen. Ettelijke jaren na de mislukkingen van het VSO (vernieuwd secundair onderwijs) en daaropvolgend het eenheidstype, vindt men de tijd blijkbaar rijp om een nieuwe golf veranderingen te lanceren. De plannen, zoals ze nu voorliggen, zijn echter waanzinnig. Niet alleen zijn er helemaal geen lessen getrokken uit het verleden, ook blijkt nog maar eens overduidelijk dat de enige onderliggende gedachte een verdere gelijkschakeling, een verdere nivellering naar beneden is van ons onderwijs.

Het Vlaams Belang wijst de hervorming van het secundair onderwijs, zoals de plannen nu voorliggen, radicaal af.

Het Vlaams Belang wil :

- geen hervormingen meer die van bovenaf opgelegd worden;
- een grondige evaluatie, bespreking en bijsturing van de voorliggende plannen m.b.t. het leerzorgkader met alle betrokkenen.

*

* *

X. SOCIALE HUISVESTING EN STEDENBELEID

Bouwgrond is schaars en de woningprijzen zijn de afgelopen jaren sterk gestegen. Het Vlaams Belang is een sterke voorstander van het private eigendom in al zijn vormen. Ongetwijfeld is het bezit van een eigen woning ook het meest maatschappelijk relevant: het geeft elk Vlaams gezin letterlijk een 'plek onder de zon' en een plaats tussen zijn mede-Vlamingen. In hoofdstuk VI 'Financiën' gingen we al uitgebreid in op maatregelen die de overheid kan treffen om het verwerven van een eigen woning betaalbaar te maken. Tegelijkertijd blijft de sociale huisvesting een zeer belangrijk instrument om mensen die in een kwetsbare socio-economische situatie verkeren op een structurele wijze in een betaalbare en kwaliteitsvolle woning te voorzien.

Voldoende en leefbare sociale huisvesting. Het Vlaams Belang beklemtoont reeds jarenlang de problematiek van de betaalbaarheid van kwaliteitsvol wonen. Uit de resultaten van recent wetenschappelijk onderzoek, uitgevoerd door het Kenniscentrum voor Duurzaam Woonbeleid, blijkt dat het wonen in een betaalbare, kwaliteitsvolle woning voor nogal wat mensen onder druk staat., zeker voor de huishoudens met de laagste inkomens. Het is vanzelfsprekend dat mensen die geen eigen woning willen of kunnen aankopen toch ondersteund worden in het vinden van een goede woning op de huurmarkt. Een heel aantal mensen kan zelfs geen betaalbare woning vinden op de private huurmarkt. Om een voldoende aanbod aan betaalbare, kwaliteitsvolle woningen te realiseren zal men zowel verder moeten inzetten op de uitbreiding van het aanbod sociale huurwoningen als op het verbeteren van de woonsituatie op de private huurwoningmarkt. Er blijft in de sociale huisvesting een nijpend tekort aan woningen. Nog steeds wachten maar liefst 76.689 Vlaamse gezinnen op een sociale woning. Het streefcijfer van jaarlijks 2.500 nieuwe woningen werd nooit gehaald.

Een kwart van de sociale woningen in Vlaanderen gaat naar allochtonen, De toevloed van allochtone huurders leidt in steeds meer gebouwencomplexen en sociale woonwijken tot gettovorming en tot aantasting van de leefbaarheid. De regering weigert deze gettovorming echter een halt toe te roepen. Kandidaat sociale huurders moeten zich nu bereid verklaren Nederlands te leren. In de praktijk mogen zij niet worden uitgezet wanneer later blijkt dat ze dit toch niet doen.

Het Vlaams Belang wil :

- ambitieuze streefcijfers in de sociale woningbouw en een overeenkomstig bouwbeleid, waarbij de regering durft denken op termijn van een generatie.
- de verhoging van het aanbod van sociale woningen;
- de reorganisatie van de sociale huisvestingssector door middel van audits, fusies en depolitisering;
- een aangescherpt leefbaarheidsbeleid in de sociale huisvesting;
- de beperking van het aandeel niet-Europese allochtonen per sociale woonblok en woonwijk overeenkomstig hun aandeel in stad of gemeente, maar met een maximumgrens van 10%;
- dat allochtone sociale huurders voorafgaand aan het afsluiten van hun huurcontract hun effectieve kennis van het Nederlands bewijzen;

Helder huurprijsbeleid. De huurprijzen blijven inmiddels jaar na jaar stijgen. Het nieuwe sociale huurbesluit van oktober 2007 leidde opnieuw tot forse huurprijsstijgingen voor de meeste huurders. Daarbij komt dat het nieuwe systeem van huurprijsberekening, zoals vastgelegd in het nieuwe sociale huurbesluit, even ondoorzichtig is voor de sociale huurders als het vroegere berekeningssysteem. De huurprijsstijgingen worden daarenboven niet gecompenseerd door een verhoging van de kwaliteit van de sociale woningen. Veel sociale woningen zijn van een bedroevende kwaliteit.

Het Vlaams Belang wil :

- dat sociale huurprijzen vast liggen en dat verhogingen slechts beperkt mogen blijven tot de indexering;
- dat sociale huisvestingsmaatschappijen met de huurders op een duidelijke en begrijpelijke manier communiceren betreffende de huurlasten;
- dat de overheid fraude hard aanpakt en onder meer een onderzoek voert naar onroerende eigendommen en inkomsten van allochtone sociale huurders in het land van herkomst;
- een centraal en onafhankelijk informatiepunt voor sociale huurders.

Vlaams huursubsidiesysteem uitbouwen. In het voorjaar van 2007 werd een wijziging van het huursubsidiestelsel doorgevoerd waarbij zowel de subsidiebedragen als de inkomensgrenzen en maximale huurprijs werden geactualiseerd. Het huidige aantal begunstigden van een huursubsidie kent vandaag slechts een bereik van ongeveer 2 % van alle private huurders. De Vlaamse OCMW's hebben kritiek op het huursubsidiestelsel van de Vlaamse Regering, dat in feite voor een beperkte categorie van huurders hoogstens de verhuis van een slechte naar een betere huurwoning subsidieert. Dit stelsel komt dus in het geheel niet ten goede aan de vele huurders die niet langer in staat zijn hun huur te betalen.

Het Vlaams Belang wil :

- de uitbouw van een volwaardig Vlaams huursubsidiestelsel tegen het koopkrachtverlies van lage inkomens;
- huursubsidies voor woningen die aan de minimumkwaliteitsnormen van de Vlaamse Wooncode voldoen en afhankelijk gemaakt van het inkomen en de gezinssituatie van de huurder.

Regionalisering van de huurwetgeving en het uitwerken van een herwerkt en globaal premiestelsel. Naast de ondersteuningsmaatregelen gericht op het verbeteren van de woonsituatie van de private huurders, dient eveneens de nodige aandacht uit te gaan naar de aanbodzijde op de private huurwoningmarkt. Vandaag is het rendement voor investeerders op de private huurwoningen relatief beperkt. Dit lage rendement, de risico's van wanbetaling, verwaarlozing en leegstand (in combinatie met de hoge woningprijzen) zet nogal wat eigenaars-verhuurders aan om hun woning te verkopen in plaats van verder te verhuren. Hierdoor dreigen de keuzemogelijkheden, in het bijzonder voor de zwakste inkomensgroepen, op de private huurmarkt te worden beperkt.

Het Vlaams Belang pleit voor de overheveling van de huurwetgeving naar de gewesten. De regionalisering zal bijdragen tot een meer uniform bevoegdheidspakket inzake wonen. Ook geeft het Vlaanderen de mogelijkheid om te komen tot een huurwetgeving op maat van de specifieke situatie en knelpunten.

Vlaanderen kent verschillende premies voor eigenaars van oudere woningen. Er is de verbeterings- en aanpassingspremie (VAP) die personen met een bescheiden inkomen helpt hun woning te verbeteren en die ouderen helpt bij het aanpassen van hun woning aan hun fysieke beperkingen. Er is ook de Vlaamse renovatiepremie waarvan in bepaalde gevallen mensen kunnen genieten die hun woning renoveren. Evenwel vallen voor beide stelsels te veel mensen uit de boot. Anderzijds is er ook sprake van misbruiken door een aantal mensen die wél een premie in de wacht konden slepen.

Het Vlaams Belang wil :

- dat de stelsels van het VAP en de renovatiepremie tot één globaal en voor iedereen rechtvaardig premiestelsel worden herwerkt;
- dat fraude streng wordt beteugeld.

Huisjesmelkerij genadeloos bekampen. Heel wat mensen leven in zonder meer mensonwaardige omstandigheden in woningen die in het geheel niet beantwoorden aan de meest minimale kwaliteitsnormen. Huisjesmelkers maken misbruik van de precare financiële positie van de armsten om relatief hoge huurprijzen te vragen voor woningen die vaak nog slechts goed zijn voor de sloophamer.

Het Vlaams Belang eist :

- de uitbreiding van de controles van huurwoningen in slechte staat.

Stedenbeleid. Onze Vlaamse steden worden geconfronteerd met onveiligheid, immigratie, illegaliteit, vervreemding, stadsvlucht, vergrijzing, verloedering en verkrotting,... De situatie stelt zich het scherpst in de grootsteden Brussel, Antwerpen en Gent, die geconfronteerd worden met een overconcentratie aan maatschappelijke problemen. Maar ook middelgrote en zelfs kleine steden ontsnappen er niet aan.

Veel van de huidige probleemwijken in onze steden waren vroeger levendige en walvarende wijken. De vestiging van een groot aantal moeilijk integreerbare vreemdelingen in steeds meer stadswijken leidde tot een toename van de criminaliteit, tot samenlevingsproblemen, een daling van de kwaliteit van het onderwijs, sluikstort, kortom, een daling van de leefbaarheid. De meer gegoede inwoners van deze wijken verlieten de wijk en maakten plaats voor nóg meer vreemdelingen. Stilaan verandert de wijk in een getto, waar de wetgeving nog amper wordt toegepast.

Het Vlaams Belang meent dat we de huidige situatie niet op zijn beloop mogen laten. De stedelingen verdienen beter. Heel Vlaanderen heeft er belang bij dat onze steden leefbaar, proper, veilig, aangenaam en welvarend zijn. Onze steden vervullen immers een belangrijke rol als centra waar heel wat diensten worden aangeboden (scholen en universiteiten, winkels, tewerkstelling, ontspanning, cultuur,...), waardoor ze heel wat pendelaars en bezoekers aantrekken. Bovendien functioneren onze steden in het buitenland als uithangbord van Vlaanderen. Een negatief beeld van de bezochte stad straalt af op het imago van gans Vlaanderen. Men kan dus gerust stellen dat wanneer het goed gaat met de steden, het ook goed gaat met Vlaanderen.

Veilige steden. De Vlaamse steden kampen met een immens veiligheidsprobleem. De hoogste criminaliteitsgraad vindt men in de grootsteden. Mensen durven de deur niet meer opendoen, mensen durven bepaalde buurten niet meer betreden, vermijden buiten te komen als het donker is, durven hun kinderen niet meer alleen naar school laten gaan, ... Het is duidelijk dat de onveiligheid in de steden de kwaliteit van het leven er in ernstige mate aantast. Ook de economie lijdt onder de onveiligheid: talrijke middenstanders sluiten hun handelszaak omdat zij de aanhoudende diefstallen en zelfs overvallen beu zijn.

Het Vlaams Belang eist:

- dat veiligheid ook in onze steden een recht wordt. De topprioriteit voor de overheid en de eerste en belangrijkste voorwaarde voor het herstel van de leefbaarheid is het garanderen van de veiligheid van de stedelingen en de bezoekers.

- dat er ook in de gettowijken onmiddellijk komaf wordt gemaakt met de gedoogpolitiek ten aanzien van illegaliteit, kleine criminaliteit en overlast.
- dat er in de steden werk wordt gemaakt van een operatie ‘grote schoonmaak’, waarbij stadsbestuur, politiediensten en parket nauw samenwerken in dossiers als de harde aanpak van de straatcriminaliteit, waaronder de drughandel, een strenge controle op allochtone vzw’s, die vaak opereren als dekmantel voor illegale praktijken, een consequente controle op de toepassing van de wetgeving (sluiting, handelspraktijken,...) door winkelluitbaters, een strenge aanpak van het sluikstortprobleem en het nauwlettend opvolgen van de kwaliteit van de huurwoningen, gekoppeld aan een harde aanpak van huisjesmelkerij.
- meer blauw op straat. Om een doeltreffend veiligheidsbeleid te voeren is het nodig dat het stedelijke politiekorpsen worden uitgebreid. Niet-politionele taken moeten waar mogelijk te worden uitgevoerd door administratieve krachten. De politie dient zeer wijkgericht te werken, zodat snel kan worden ingespeeld op de problemen in de betrokken wijken.
- dat meer normbevestigend wordt opgetreden. Wat kan en wat niet kan, moet duidelijker dan voorheen worden omschreven. Hierbij dient gestreefd te worden naar een eenduidig normatief referentiekader voor de hele stadsgemeenschap. Het Vlaams Belang wil hiertoe in de steden een ‘Code van goed nabuurschap’ in het leven roepen, waarin de rechten en de plichten van de stadsinwoner ondubbelzinnig worden vastgelegd.

Vlaamse steden. Door de blijvende instroom van vele duizenden nieuwe immigranten via asiel, gezinshereniging en huwelijksimmigratie wordt de integratie permanent gehypothekeerd en de achterstand bestendigd.

Het Vlaams Belang eist:

- dat in steden met hoge concentraties niet-geïntegreerde allochtonen in het belang van de leefbaarheid een inschrijvingsstop wordt uitgevaardigd voor allochtone nieuwkomers.
- dat complementair aan de inschrijvingsstop er een kordaat cultuur- en assimilatiebeleid wordt gevoerd, met het oog op de bestendiging van het Vlaamse karakter van de stedelijke wijken.

Een gezins- en ondernemersvriendelijk klimaat in onze steden. Om gezinnen en ondernemingen een extra stimulans te geven om zich in de steden te vestigen is het nodig dat er in de steden een gezins- en ondernemersvriendelijk klimaat gecreëerd wordt. Ondermeer via ingrepen in de fiscaliteit moeten de steden opnieuw aantrekkelijk worden gemaakt voor nieuwkomers uit de middenklasse. Het Vlaams Belang wil dat de fiscaliteit zodanig wordt herzien dat wonen en ondernemerschap in de stad beloond in plaats van bestraft. Het wonen in de stad moet goedkoper gemaakt worden, zodat de stad ook op dat terrein opnieuw aantrekkelijk wordt voor jonge gezinnen met kinderen. Een lagere onroerende voorheffing in de steden zal jonge gezinnen met kinderen aanzetten om in de stad een huis te kopen.

Het Vlaams Belang eist:

- dat de kadastrale inkomens zo worden aangepast dat ze eerder mensen naar de stad lokken dan ze af te stoten. Het Vlaams Belang meent dat de kadastrale inkomens, zeker in de zogenaamde probleemwijken van de steden, lager zouden moeten liggen dan in de randgemeenten. .
- dat ernstig werk gemaakt wordt van de opwaardering van de huidige probleemwijken tot ‘heroplevingszones’. Het Vlaams Belang stelt voor dat middenstanders en andere ondernemers die zich in een dergelijke ‘heroplevingszone’ vestigen, kunnen rekenen op bepaalde fiscale en

andere tegemoetkomingen vanwege de overheid (de stad, de Vlaamse overheid en de federale overheid), waardoor de nadelen waarmee zij geconfronteerd worden door de vestiging in een probleemwijk worden gecompenseerd door bepaalde voordelen.

*

* *

XI. RUIMTELIJKE ORDENING EN GROND- EN PANDENBELEID

Vlaanderen moet leefbaar blijven. Er moet voldoende plaats zijn om te wonen en te werken, maar ook genoeg open ruimte voor landbouw, natuur en recreatie.

Actualisering van het RSV. Terwijl de periode voor de invoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (1997) niet uitblonk door betrouwbaarheid van lokale overheden in de bestemming die ze aan gronden en oppervlaktezones gaven, is voor de betrokken burgers de rechtszekerheid sinds het RSV zeker niet toegenomen, integendeel. Oorzaak is de regeldrift, de overdaad aan wetten en decreten. Op een paradoxale manier ervaren de Vlamingen opnieuw overheidswillekeur, net door een overdaad aan regelgeving. Logica en vooral gezond verstand in gebiedsbestemmingen en afbakeningsprocessen zijn volledig zoek. Voor lokale overheden neemt de waarde van het RSV als lokaal plannings- en beleidsinstrument snel af, omdat actualisering van het RSV, mede in het licht van demografische voorspellingen, op zich laten wachten. Zonder actueel RSV dreigt een beleidsvacuüm en een grote woningnood in Vlaanderen. Tegen 2012 zal in Vlaanderen een behoefte bestaan aan 100.000 nieuwe woningen. Evenwel leren we uit de Vlaamse Regionale Indicatoren (VRIND) dat er in Vlaanderen in bestaande woongebieden nog 500.000 bouwkvavels onaangeroerd liggen. Benutting van deze vrije kvavels zou perfect passen in een beleid van wooninbreiding.

Het Vlaams Belang wil :

- de actualisering, evaluatie en gedeeltelijke herziening van het RSV;
- een grondige integrale herziening van het RSV om zo vlug mogelijk een visie op het toekomstig ruimtegebruik en ruimtebeslag in Vlaanderen te ontwikkelen
- de vereenvoudiging en bespoediging van complexe planningsprocessen;

Vlaams Stedelijk Gebied rond Brussel (VSGB). Het Vlaams Belang verzet zich met de grootste nadruk tegen het zogenaamd “Vlaams stedelijk gebied rond Brussel”, waarmee de Vlaamse Regering een zeer groot stuk van de Vlaamse Rand intensief wil gaan verstedelijken. Door het massaal optrekken van de woonlagen en de concentratie van allerlei bijkomende stedelijke functies en grote nieuwe bedrijvenparken dreigt een volledige morfologische en feitelijke versmelting met Brussel. Het Vlaams beleid inzake ruimtelijke ordening was er in het verleden steeds op gericht een zo groot mogelijk fysisch onderscheid in stand te houden tussen de Vlaamse gordelgemeenten en Brussel-19. Daarmee wordt nu radicaal gebroken. Eén en ander is het gevolg van de zwart/wit-benadering van de ruimtelijke ordening in Vlaanderen. Men wil ieder gebied indelen in hetzij een openruimtegebied, hetzij een stedelijk gebied. Hierdoor is er te weinig aandacht voor het overgangskarakter van sommige streken en voor de specifiek communautaire aspecten in de Vlaamse Rand rond Brussel. Gevolg van dit verstedelijkingsbeleid is onvermijdelijk een nieuwe, massale inwijkingsgolf vanuit Brussel, uitgerekend in het gebied waar de verfransing zich de voorbije decennia het meest concentreerde. De Vlaamse Regering rolt dus volop de rode looper uit voor de verdere verBrusseling van de Vlaamse Rand.

Met het Vlaams Stedelijk Gebied rond Brussel ondersteunt men ongewild de logica van het grote stadsgewest en de “communauté urbaine” en versterkt men de Brusselse aspiraties tot uitbreiding en annexatie. Ook het project “Brussels Metropolitan Regio”, dat Brussel (samen met Waals-Brabant en heel Halle-Vilvoorde) uitroept tot één groot stedelijk geheel, ademt dezelfde sfeer uit. Het Vlaams Belang verwerpt deze grootheidswaan met alle kracht.

In de plaats daarvan wil het Vlaams Belang een specifiek ruimtelijk ordeningsbeleid dat rekening houdt met de zeer bijzondere situatie van de Vlaamse Rand en dat een duidelijk fysiek onderscheid in stand houdt met Brussel. Verhoging van woonlagen kan enkel in functie van de regularisatie van een bestaande toestand of wanneer dit gekoppeld is aan een krachtig Vlaams woonbeleid waarbij strikte voorrang wordt gegeven aan Vlaamse gezinnen, in het bijzonder aan de autochtone Vlaamse bevolking van Halle-Vilvoorde.

Het Vlaams Belang wil :

- de integrale schrapping van het concept “Vlaams Stedelijk Gebied rond Brussel”;
- een ruimtelijke ordening op maat van de Vlaamse Rand, waarbij een duidelijk fysiek onderscheid wordt behouden met Brussel, gekoppeld aan een krachtig Vlaams woonbeleid.

Betaalbaar wonen in de Vlaamse Rand. Het Vlaams Belang stelt vast dat de Vlaamse Regering, ondanks veel lippendienst, nog steeds geen doordacht en samenhangend woonbeleid voert voor de Vlaamse Rand. Nochtans gaan de verBrusseling en de verdringing van de Vlaamse bevolking er aan een ijlt tempo voort. Het Vlabinvest-project is nauwelijks meer dan een druppel op een hete plaat en ook het nieuwe grond- en pandendecreet reikt te weinig instrumenten aan. Zo zijn de bindingsvereisten voor nieuwe woonkavels lang niet verregaand genoeg en blijft het systeem beperkt tot woonuitbreidingsgebieden. Het Vlaams Belang wil een drastische ommekeer en heeft een noodplan uitgewerkt voor de Vlaamse Rand, waarbij regionale en lokale woonregies niet alleen zorgen voor nieuwbouw, maar bovendien systematisch bestaande panden en huizenrijen in de woonkernen opkopen en renoveren, met het oog op een aantrekkelijke huisvesting voor Vlaamse gezinnen en dus een strikt voorrangsbepaald. De inwijking vanuit Brussel moet op deze wijze sterk ontmoedigd worden.

Het Vlaams Belang wil :

- de snelle invoering van een Noodplan voor de Vlaamse Rand, dat zich toelegt op de opkoop en renovatie van woningen en huizenrijen in de woonkernen, ten behoeve van Vlaamse gezinnen.

Grond- en pandenbeleid en betaalbaar wonen. Het decreet grond- en pandenbeleid probeert een antwoord te bieden op de problematiek van betaalbaar wonen. Het bevat onder meer een reeks maatregelen die het aantal sociale woningen (sociale huurwoningen en sociale koopwoningen) fors moet doen stijgen. Op zich is dit een goede doelstelling maar de manier waarop de Vlaamse overheid dit wil verwezenlijken roept grote vragen op. Omdat de sociale huisvestingsmaatschappijen de voorbije jaren niet in hun opdracht geslaagd zijn, richt de overheid nu haar pijlen op de private woningbouwers. In bijna elke nieuwe verkaveling of groot appartementsblok die een bouwfirma vanaf 2009 ontwikkelt, dient zij gemiddeld 20 % voor te behouden voor sociale woningen. Op zich lijkt het een goede zaak dat de privésector wordt betrokken bij sociale woningbouw, ondermeer ook als stimulans voor het behoud van de werkgelegenheid. Maar het probleem is dat de ontwikkelaars de verplichte sociale woningen onder de marktprijs zullen moeten verkopen waarbij de gevolgen duidelijk zullen zijn : de overige gezinnen uit dezelfde verkaveling zullen een flinke meerprijs voor hun woning moeten neerleggen. Een modaal gezin dreigt 12.000 tot 15.000 euro méér te betalen voor een doorsneewoning in een nieuwe verkaveling.

Bovendien dreigt ook het aanbod aan nieuwe woningen te verminderen voor diegenen die niet in aanmerking komen voor een sociale huurwoning en/of sociale koopwoning. Noch de private sector noch de gemeenten zijn klaar voor de uitvoering van het decreet waardoor de komende jaren minder projecten zullen worden vergund. Voor de tienduizenden Vlamingen die op een wachtlijst voor een sociale huurwoning staan bestaat er nochtans een goede oplossing die uitblinkt door zijn eenvoud : de huursubsidie die dan wel substantieel dient te zijn (een paar honderd euro per maand). De overheid kan aldus méér gezinnen helpen en de wachtlijsten worden sneller afgebouwd.

Het Vlaams Belang wil :

- betaalbare gronden en woningen voor diegenen die niet in aanmerking komen voor sociale huisvesting, ook in de verkavelingen die vallen onder het nieuwe grond- en pandendecreet.

Gronden van sociale huisvestingsmaatschappijen sneller bebouwen en gronden van overheden activeren voor woningen. De sociale huisvestingsmaatschappijen hebben nu al tal van ongebruikte gronden die bouwrijp zijn of het snel kunnen worden, samen goed voor 20.000 woningen in woongebied en 27.000 woningen in woonuitbreidingsgebied. Deze gronden moeten sneller bebouwd worden. Diverse overheden van intercommunales tot OCMW's hebben allerlei ongebruikte grond liggen. Het gaat om ruim 8.000 ha onbebouwde percelen in woonzones. Als deze reserves sneller op de markt zouden komen, zou een groot deel van de problemen al opgelost zijn.

Het Vlaams Belang wil :

- het sneller op de markt brengen van onbebouwde en in woonzones gelegen gronden in eigendom van OCMW's, kerkfabrieken, enz...

Particulieren op gelijke voet met openbare infrastructuur. Ter ondersteuning van de bouwsector liet minister Van Mechelen in december 2008 dat meer dan 3.000 woningen en een aantal grote infrastructuurwerken versneld hun vergunning zouden krijgen. Het valt evenwel te vrezen dat lokale besturen en de Gewestelijk Stedenbouwkundige Ambtenaar (GSA) zullen meten met twee maten en twee gewichten.

Het Vlaams Belang wil :

- dat het uitreiken van vergunningen voor particuliere woningen niet mag achterblijven bij infrastructuurprojecten.

Verjaring van bouwovertredingen harmoniseren. Onder druk van het Vlaams Belang is de verjaringstermijn bij bouwovertredingen gedaald. De termijn is nu afhankelijk van de stedenbouwkundige zonering en bedraagt voor de meeste overtredingen vijf jaar. Een uitzondering is voorzien voor ruimtelijk kwetsbare gebieden. De verjaringstermijn m.b.t. de herstellvordering bedraagt in deze gebieden tien jaar, maar gaat pas in op de dag dat de overtreder een einde stelt aan het wanbedrijf. Onze partij

vindt dit al te kras. Wij willen hieraan een einde stellen en de termijn van straf- en herstelvordering ook in deze gebieden terugbrengen tot vijf jaar.

Wat het strafrechtelijke aspect rond bouwovertredingen betreft is er de voorbije jaren een positieve evolutie merkbaar. Tegelijkertijd is het duidelijk dat de verjaring van het bouw misdrijf jammer genoeg nog altijd niet noodzakelijk samenvalt met deze van de herstelvordering. Er zijn echter reeds verschillende arresten waarbij Hoven van Beroep stellen dat ingevolge verjaring van het bouw misdrijf en/of de strafvordering ook de opgelegde herstelmaatregelen dienen te verdwijnen. Er bestaat dan geen aanleiding meer om in te gaan op de herstelvordering indien er geen strafsancie meer geldt. Het Vlaams Belang dringt ook al jaren aan op een oplossing van deze problematiek.

Het Vlaams Belang wil :

- dat de verjaringstermijn van de herstelvordering voor alle gebieden op vijf jaar wordt gebracht;
- de depenalisering van het instandhouden van een bouwovertreding binnen ruimtelijk kwetsbaar gebied waardoor ook in dit gebied de overtreding strafrechtelijk kan verjaren en waardoor ook de verjaringstermijn voor de herstelvordering kan beginnen lopen;

Oude bouwovertredingen regulariseren.

Het Vlaams Belang is van oordeel dat spreken over bouwkundige ordening in Vlaanderen echter totaal geen zin heeft indien er op de eerste plaats geen algemene regulariserende maatregelen getroffen worden ten aanzien van het verleden. Zeer veel bouwovertredingen, ook wanneer er zelfs geen vergund of vergund geacht hoofdvolume is, werden immers jarenlang oogluikend getolereerd. Het Vlaams Belang vindt dat alle bouw misdrijven in alle bestemmingsgebieden waarvan de verjaringstermijn van vijf jaar is verlopen dienen te worden geregulariseerd.

Het Vlaams Belang wil :

- de regularisatie van alle verjaarde bouwovertredingen

Weekendverblijven: rechtszekerheid voor alle bewoners. De twee aspecten van het vraagstuk van de weekendverblijven zijn de permanente bewoning in recreatiegebied en de alleenstaande verblijven of clusters in kwetsbaar gebied. Niettegenstaande een aantal planologische regularisaties, blijft de problematiek aanslepen. Niet alle gemeenten en provincies waren immers even snel met planologische oplossingen. Het nieuw decreet voorziet dat uitstel of afstel voor planologische oplossingen voor weekendverblijven niet langer kunnen. In principe daagt hiermee het licht aan het einde van de tunnel voor de bewoners weekendverblijven. Waar planologische oplossingen echt niet te vinden zijn, wil de regering een aanvullend woonrecht tot minstens einde 2029 garanderen. Het woonrecht in afwachting van een planologische oplossing en omzetting van de recreatiezone naar woonzone (met recreatief karakter) zal echter niet voor alle permanente bewoners van weekendzones een oplossing vormen. Sommige gemeenten maken echter nog altijd misbruik van de onwetendheid van veel permanente bewoners van weekendverblijven door hen de inschrijving in het bevolkingsregister te weigeren. Hierdoor zullen deze personen niet voldoen aan de voorwaarden van het nieuwe aanpassings- en aanvullingsdecreet waardoor ze niet zullen kunnen genieten van het woonrecht. Ook is er door deze lokale besturen al gedreigd met dwangsommen. Het Vlaams Belang vindt dit onaanvaardbaar.

Het Vlaams Belang wil :

- dat niet de inschrijving in het bevolkingsregister één jaar voor de inwerkingtreding van het decreet het juridische ijkpunt vormt voor permanent bewonerschap, maar wel de inschrijving ten laatste op de datum van de inwerkingtreding van het aanpassings- en aanvullingsdecreet;
- een uitdoofbeleid in plaats van herhuisvestingsbeleid voor weekendverblijven waarvoor geen planologische oplossingen mogelijk blijken;
- planologische oplossingen voor clusters van weekendverblijven in kwetsbare gebieden.

Voldoende bedrijventerreinen in Vlaanderen. Het Vlaams Belang wil het aanbodbeleid voor nieuwe bedrijventerreinen en strategische locaties voortzetten, zodat er een “ijzeren voorraad” aan terreinen aanwezig blijft. De nadruk moet hierbij liggen op de versnelde sanering van de zogenaamde “brownfields”. Nieuwe terreinen moeten rekening houden met de leefbaarheid en de draagkracht van de omgeving, zeker op het vlak van mobiliteit. Visuele hinder dient zo veel mogelijk vermeden te worden. De invulling van de terreinen moet op een spaarzame, kwaliteitsvolle en duurzame wijze gebeuren. Wij wensen lopende planningsinitiatieven, zoals de afbakening van regionaalstedelijke gebieden snel af te ronden. Inzake Vlaams-Brabant en met name de luchthavenregio moet een oververzadiging vermeden worden. Vandaag reeds zit het verkeer er helemaal vast. Een teveel aan nieuwe bedrijven zal leiden tot een structureel tekort aan arbeidskrachten en bijgevolg nieuwe immigratie. Het Vlaams Belang pleit er daarom voor de nieuwe bedrijventerreinen vooral te voorzien in de stedelijke centra die verder van Brussel verwijderd liggen (Leuven, Tienen, Aarschot, Diest,...). Ook in Brussel zelf zijn er nog heel wat mogelijkheden.

Het Vlaams Belang wil :

- dat de Vlaamse economische structuur wordt voorzien van voldoende open bedrijventerreinen voor een variëteit aan ondernemingen en projecten;
- zoveel mogelijk planologische oplossingen voor zonevreemde bedrijven;
- een maximale en versnelde ontwikkeling van verlaten en gesaneerde bedrijventerreinen;
- dat bij de zoektocht naar nieuwe terreinen rekening wordt gehouden met de leefbaarheid en de draagkracht van de omgeving, zeker op het vlak van mobiliteit;
- dat een oververzadiging in de regio Zaventem wordt vermeden.

Windturbines in Vlaanderen op correcte locaties. De planologische en procedurele rompslomp voor windenergie neemt af. Het wijzigingsdecreet ruimtelijke ordening voorziet dat windturbines en windturbineparken makkelijker kunnen worden ingeplant. Deze evolutie dreigt echter vooral ten koste te gaan van de open ruimte.

Het Vlaams Belang wil :

- de oordeelkundige inplanting van windturbines in het vlakke Vlaanderen met bundeling in industriegebieden, langs lijninfrastructuur (o.a. hoofdwegenetwerk en structurerende waterwegen/kanalen) en randstedelijke omgeving;
- dat niet alleen aandacht gaat naar mogelijke geluidshinder, veiligheid, vogeltrek en luchtvaart, maar bovendien naar landschappelijke inpasbaarheid van windturbines; vooral de provincies moeten hier hun verantwoordelijkheid nemen.

- dat windturbines verhoudingsgewijs niet zwaarder doorwegen in de Vlaamse inspanningen dan andere vormen van hernieuwbare energie, zoals zonne-energie.

Cultuurhistorisch patrimonium: deel van ruimtelijke draagkracht. De bouw van moskeeën in Vlaanderen is uiteraard vergunningsplichtig. Maar onze ruimtelijke ordening zegt niets over de impact van de aanblik van een Oosters religieus gebouw op onze West-Europese, Vlaamse stads- en dorpsgezichten. Het vergunnen van moskeebouw vanuit enkel een stedenbouwkundige optiek is te eng. Het behoud van een cultuurhistorisch verantwoord totaalbeeld van een Vlaamse stad of dorpskom moet ook een criterium zijn in het stedenbouwkundig vergunningenbeleid. Bescherming van monumenten, landschappen, archeologische zones of zelfs stads- en dorpsgezichten zijn te beperkte instrumenten om de ‘ruimtelijke draagkracht’ te vrijwaren.

Het Vlaams Belang wil :

- de decretale mogelijkheid voor steden en gemeenten om bouwvoorschriften in ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's) en bijzondere plannen van aanleg (BPA's) dusdanig juridisch te onderbouwen, dat zij toelaten niet-Westerse bouwvormen, zoals bijvoorbeeld minaretten, uit te sluiten.

Stop aan de schotelantennewildgroei. De nieuwsparing in Vlaanderen is vrij. Steden en gemeenten kunnen middels een stedenbouwkundige verordening of voorwaarden in verkavelingsvergunningen de gevels van woningen en appartementsgebouwen vrijhouden van schotelantennes. Een gemeenschappelijk distributiesysteem en schotelantenne per appartementsgebouw is een mogelijk alternatief. Sociale huisvestingsmaatschappijen kunnen hier in Vlaanderen het goede voorbeeld geven.

Het Vlaams Belang wil :

- stedenbouwkundige maatregelen die het aantal schotelantennes in het straatbeeld van bepaalde wijken of stadsdelen beperken.

*

* *

XII. LEEFMILIEU

Het leefmilieu in Vlaanderen blijft een zorgenkind. Het Vlaams Belang vindt vanzelfsprekend dat de overheid haar inspanningen moet volhouden. Evenwel zijn wij van mening dat het kostenplaatje voor de Vlamingen niet te hoog mag oplopen.

Stop aan de stijging van de waterprijsfactuur. Sinds 2006 bestaat de waterprijs uit een prijs voor het leveren van drinkwater en uit een vergoeding voor de inzameling en de zuivering van afvalwater. Deze vergoedingen hebben voor het gemiddelde Vlaamse gezin de drinkwaterprijs met 31% doen stijgen. De bedrijven betalen zelfs 34% tot 38% meer. Ten dele zijn deze toenames het gevolg van Europese afspraken. Het verband tussen bijvoorbeeld de rioleringsbijdrage die de gemeenten aanrekenen en hun rioleringskosten, is nochtans niet duidelijk. Er bestaan verschillen tussen de gemeenten in hun rioleringsinspanningen, maar ook in de kosten die zij doorrekenen. Niet alle betaalde riolerings- en waterbijdragen gaan dus in dezelfde mate naar waterzuivering en uitbreiding van het rioleringsnetwerk. Het Vlaams Belang laakt de onduidelijkheid. We moeten vermijden dat willekeurige prijszettingen op termijn tot onbetaalbare waterfacturen leiden.

Het Vlaams Belang wil :

- een coherente Vlaamse visie op de financiering van het waterbeleid en op wat een verantwoord kostenplaatje voor de waterdiensten mag zijn;
- een tarievenstop in afwachting van afdoende controle door de nieuwe prijsregulator voor waterdiensten;

Nood aan goede planning en sluitende financiering in het afvalwaterbeleid. Volgens de Europese Richtlijn Stedelijk Afvalwater moet tegen 2015 het afvalwater een 100 % zuiveringsgraad hebben bereikt. Onze Vlaamse waterlopen zijn echter nog steeds te veel vervuild en de belasting met huishoudelijk afvalwater is daar één van de grote oorzaken van. In Vossem (Tervuren) werd half maart de laatste grote rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) opgestart die Vlaanderen nodig had om te voldoen aan de EU-Richtlijn Stedelijk Afvalwater. Deze verplicht afwatersanering voor alle agglomeraties groter dan 10.000 inwoners. Vlaanderen moest hieraan al in 1998 voldoen en werd om die reden in 2004 veroordeeld door het Hof van Justitie.

Daarnaast is er de Europese Kaderrichtlijn Water die tegen 2015 aan Vlaanderen normen oplegt voor de waterkwaliteit van alle waterlopen. De Vlaamse Regering kondigde aan in 2009 25 miljoen euro meer subsidies te zullen toekennen voor de aanleg van gemeentelijke rioleringen, hetgeen het totaal op 120 miljoen euro brengt. Voor de aanleg en optimalisatie van gewestelijke infrastructuur krijgt Aquafin jaarlijks 150 miljoen euro. In december 2008 stemde de Vlaamse regering in om Aquafin 100 miljoen euro extra te geven voor de overname van projecten van gemeenten. Aquafin concentreert zich momenteel wat de gewestelijke infrastructuur betreft op de zogenaamde ERSA-P bis-projecten, met name de installaties voor agglomeraties tussen 2.000 en 10.000 inwoners.

Drinkwatermaatschappij TMVW berekende dat voor een 100 % zuiveringsgraad er behoefte is aan een budget van 1,88 miljard euro voor 47 Vlaamse gemeenten, of 40 miljoen euro per gemeente met een gemiddelde van 20.000 inwoners. In nogal wat Vlaamse gemeenten bevindt het rioleringsstelsel zich overigens in een bedenkelijke toestand. Heel wat oudere riolen rotten letterlijk weg in de bodem en lekken naar het grondwater. Een degelijk beheer vergt een goede kennis van dit patrimonium, degelijk onderhoud en correcte afschrijving in functie van de reële sleet van het stelsel. Ondanks het gegeven dat de opdrachtenportefeuille van Aquafin voor de bovengemeentelijke uitbouw en de verbetering van de infrastructuur nog nooit zo groot is geweest en het Vlaams Gewest een inspanning heeft gedaan voor de

verbetering van het gemeentelijk rioleringsstelsel via het Lokaal Pact dienen de gewestelijke subsidies via het gewestelijk Rio-fonds nog te worden versterkt.

Het Vlaams Belang wil :

- dat de Vlaamse overheid nog meer inspanningen doet om aan de Europese Kaderrichtlijn Water te voldoen. De financiering van dit waterbeleid moet zoveel mogelijk gebeuren via algemene middelen.

Gelijke zuiveringskosten voor iedereen. Alle nieuwe rioleringen scheiden het hemel- van het afvalwater. Deze gescheiden afvoer is overal verplicht. Reeds bestaande rioleringen ondergaan aanpassingswerken. Toch is het niet mogelijk alle Vlamingen (bv. diegenen die op het platteland wonen of in geïsoleerde woonkorrels) aan te sluiten op het rioleringsstelsel. Deze gezinnen moeten binnenkort beschikken over een individuele behandelingsinstallatie (IBA). Zo een IBA kost al snel meer dan 5.000 euro en vergt voortdurende opvolging en een jaarlijks onderhoud. Wie in het Vlaamse buitengebied woont, dreigt zelf te moeten opdraaien voor een eigen waterzuiveringsinstallatie. Het Vlaams Belang wil deze onrechtvaardigheid oplossen.

Het Vlaams Belang wil :

- dat de gemeenten zoveel mogelijk de kosten van de waterzuivering gelijk houden voor alle inwoners;
- dat gemeenten via substantiële subsidies desgevallend burgers ondersteunen bij de installatie van de gescheiden afvoer.

Bijkomende inspanningen voor water- en luchtkwaliteit. De kwaliteit van het water in Vlaanderen gaat er verder op vooruit. Het nitraat (afkomstig van meststoffen en industrie) in het water daalt ook, maar 30% ligt nog altijd boven de norm. Ook de lucht in Vlaanderen is gezonder. Maar fijn stof blijft een probleem. Bij eenentwintig van de zesendertig meetpunten in Vlaanderen werd in 2007 de Europese grenswaarde van 50 microgram fijn stof per kubieke meter meer dan 35 keer overschreden. Telkens wanneer de norm wordt overschreden wordt een alarmfase afgekondigd waarbij er o.a. smogborden worden geplaatst om snelheidsvermindering af te dwingen.

Het Vlaams Belang wil :

- dat steden en gemeenten infrastructurele maatregelen nemen tegen fijn stof door het vervangen van verkeersdrempels door andere verkeersremmers, omdat is gebleken dat drempels een belangrijke bron van verhoogde uitstoot van fijn stof zijn;
- een forse subsidiëring door de Vlaamse overheid van de uitrusting met een roetfilter van dieselwagens gebouwd tussen 2000 en 2005.

De volledige financiering van geluidsschermen door het Vlaams Gewest. Herhaalde blootstelling aan geluid van meer dan 80 decibel kan gehoorschade, stress en hartklachten veroorzaken. Geluidsschermen kunnen een oplossing bieden, maar ze zijn duur voor steden en gemeenten die ze langs gewestwegen willen plaatsen. Daaraan wil onze partij iets veranderen.

Het Vlaams Belang wil :

- de volledige financiering door het Vlaams Gewest van geluidsschermen in plaats van de kosten deels op de steden en gemeenten af te wentelen;
- de verlaging van de norm van 80 decibel omdat blijkt dat zelfs 65 decibel als zeer hinderlijk wordt ervaren.

Noodzakelijk draagvlak bij automobilisten voor leefmilieugerelateerde maatregelen in het verkeer. Veel automobilisten zijn de voorbije jaren wel degelijk zeer bewust geworden van de schadelijke gevolgen van de uitstoot van het verkeer maar stellen zich wel terechte vragen bij de concrete plannen die de Vlaamse overheid ter remediëring voorlegt. Er groeit bij de automobilisten een draagvlak voor milieubescherpende maatregelen maar dit wordt soms schade toegebracht door ondoordachte maatregelen zoals de aankondiging van het alternerend rijverbod in Brussel, de plannen voor rekeningrijden voor personenwagens, een jaarlijkse verkeersbelasting die gekoppeld is aan de ecoscore van de wagen, enz.... Men beoordeelt deze (potentiële of aangekondigde) maatregelen als onrealistisch, asociaal en discriminerend en men wenst tevens een bijsturing van het smogalarm. Men is wel voorstander van maatregelen als een schootpremie voor wie zijn te vervuilende wagen vervangt, de grotere subsidiëring van de installatie van roetfilters, de optimalisering van de doorstroming aan verkeerslichten, enz...

Het Vlaams Belang wil :

- dat leefmilieugerelateerde maatregelen voor het verkeer steeds gestoeld zijn op een maximaal draagvlak bij de automobilisten en andere weggebruikers.

Veralgemeend gebruik van waterstof in de transportsector. Het Vlaams Belang wil dat Vlaanderen het veralgemeend gebruik van waterstof in de transportsector helpt bevorderen. Onze auto-industrie moet versneld gestimuleerd worden in de richting van een schone uitstoot, zonder roet en fijn stof. Door de afhankelijkheid van dure olieprijs te verminderen kan het privé- en professioneel transport ook op lange termijn blijven én milieuvriendelijk worden. Dit zou de leefbaarheid van de steden sterk ten goede komen.

Het Vlaams Belang wil :

- dat Vlaanderen het veralgemeend gebruik van waterstof in de transportsector helpt bevorderen;

Sterker gemeentelijk milieuhandhavingsbeleid. Gebrek aan ter zake geschoold personeel en politieke onwil liggen aan de basis van een gebrekkig toezicht van steden en gemeenten op bedrijven op hun grondgebied. Lokale overheden moeten hun verantwoordelijkheid beter opnemen.

Het Vlaams Belang wil :

- dat steden en gemeenten hun bevoegdheden om toezicht te houden op de naleving van de milieuwetgeving effectief invullen;

- dat gemeentelijke milieuambtenaren een structureel overleg opzetten.

Afvalverbrandingsovens maar vergunnen tegen strenge voorwaarden. De milieuvergunning van een aantal afvalverbrandingsovens loopt nog tot 2011. Vermits sommige een kwalijke reputatie hebben, moeten bij het toekennen van nieuwe vergunningen een aantal strenge voorwaarden van toepassing zijn.

Het Vlaams Belang wil :

- het aanwenden van Best Bruikbare Technologie en principes van energie-efficiëntie;
- nieuw plaatsonderzoek die rekening houdt met alle factoren;
- inspanningen voor recyclage van bodemassen;
- een degelijk behoefteonderzoek naar de noodzakelijke verwerkingscapaciteit.

Herstructurering van brownfields. Via brownfieldconvenanten komt de Vlaamse overheid financieel tussen in de sanering van oude, aangetaste bedrijventerreinen. Vlaanderen telt immers heel wat verlaten fabrieksterreinen, die na sanering heel wat mogelijkheden bieden. Investeerders schrikken echter terug van de kostprijs en de moeilijke procedures. Een sanering van deze ruimtelijk vaak interessant gelegen oude industriezones kan nieuw economische bedrijvigheid aantrekken. Gezien de beperkte ruimte in Vlaanderen, wil het Vlaams Belang prioriteit geven aan de opkuis van deze zones.

Het Vlaams Belang wil :

- grotere financiële inspanningen van de Vlaamse overheid voor de (her-)ontwikkeling van brownfields;
- veroudering en kwaliteitsverlies van het Vlaamse bedrijventerreinareaal voorkomen door een doorgedreven preventief beleid.

Fonds voor stookolietanks. Lekkende stookolietanks hebben veel bodemverontreiniging veroorzaakt waarbij de eigenaar moet opdraaien voor de financiële kost van de sanering. De oprichting van een sectorfonds dat tussenkomt in de kosten van lekkende ondergrondse stookolietanks van particulieren is dringend nodig.

Het Vlaams Belang wil :

- de oprichting van een fonds voor lekkende stookolietanks.

Milieubeleidsovereenkomsten vergen Vlaams productenbeleid. Via een milieubeleidsovereenkomst worden producenten van potentieel milieubelastende materialen (batterijen bv.) aangezet tot een zuinige en duurzame productie én recyclage. Om dit op maat van het Vlaams consumptiegedrag te kunnen sturen komt het producentenbeleid toe aan de gewesten en niet langer aan het federale België.

Het Vlaams Belang wil :

- de overheveling van alle resterende federale bevoegdheden inzake afval en milieu naar Vlaanderen.

*

*

*

XIII. OPENBARE WERKEN EN HAVENBELEID

Het Vlaams Belang pleit voor een weginfrastructuur in Vlaanderen die via verschillende vervoers- en transportmodi de bereikbaarheid, toegankelijkheid, verkeersveiligheid, verkeersleefbaarheid en duurzaamheid ten goede komt.

Ontbrekende verkeersschakels wegwerken. De invulling van ontbrekende schakels in de Vlaamse verkeersinfrastructuur blijft aanslepen. Logistiek Vlaanderen heeft nood aan het sluiten van deze schakels om de economische rendabiliteit van onze wegennet te optimaliseren. Samen met private partners wil de Vlaamse Regering alvast zes ontbrekende schakels prioritair aanpakken. Onze regering zal echter dertig jaar lang een beschikbaarheidsvergoeding van - op kruissnelheid - 66 miljoen euro jaarlijks moeten betalen aan de private projectpartners. Vlaams Belang is voorstander van publiek-private samenwerking. De kosten mogen evenwel niet oplopen tot exuberante bedragen, omdat nu plots werk aan de winkel is waar de overheid afgelopen decennia verstek liet gaan. De effectieve werken aan belangrijke missing links zoals de N8 Ieper-Veurne, de N74 noord-zuidverbinding Limburg, het omvormen van de AX Havenrandweg Zuid naar Zeebrugge, de R4-Zuid (Gent), de N49 (Westkapelle-Zelzate), N60 Ring om Ronse en de ombouw tot autoweg van de A12 Boom-Brussel zijn tijdens deze legislatuur alvast nog steeds niet begonnen. Voor ondermeer de volgende missing links kan op dit ogenblik zelfs geen concrete timing worden gegeven : aanleg van de A102 (Merksem R1, tot A13 Wommelgem, omvormen van de A12 Antwerpen-Roosendaal tot autosnelweg, omvormen van de A8 te Halle tot autosnelweg, E40 Brussel-Leuven op 4 rijstroken brengen, realisatie van de verbinding tussen Rotselaar (Leuven) en de E19 (Mechelen).

Het Vlaams Belang is overigens voorstander van een onderzoek naar het vermijden van fileleed door het openstellen van spitsstroken. Dit zijn tijdelijk inschakelbare, camerabewaakte rijstroken die gebruik maken van de pechstrook. Het idee van deze spitsstroken mag het bredere verkeersdebat over nieuwe verkeersinfrastructuur evenwel niet fnuiken, zoals over de dringende sluiting van de ontbrekende verkeersschakels. De sluiting van deze schakels is ook een kwestie van de leefbaarheid van stads- en dorpskernen. Zwaar vervoer moet immers vaak een omweg maken door deze kernen, omdat de 'missing link' al jarenlang niet raakt ingevuld.

Voor het mobiliteitsprobleem rond Brussel dient er een duurzame oplossing tot stand te komen. Dit is enkel mogelijk door de (ondertunnelde) voltooiing van de Ring in het zuiden van Brussel (tussen Oudergem en de bocht van Vorst). Enkel op die manier kunnen de automobilisten immers een alternatieve route volgen wanneer er zich ernstige ongelukken voordoen of wanneer er werkzaamheden plaatsvinden.

Het Vlaams Belang wil :

- de volledige invulling van de ontbrekende Vlaamse verkeersschakels, volgens de principes van behoorlijk bestuur en dus zonder de kosten onnodig te laten oplopen;
- de voltooiing (sluiten van) de Brusselse Ring ten zuiden van Brussel;
- het vereenvoudigen van de lange, wettelijk opgelegde procedures zoals MER, GRUP, PAC, onteigeningen, enz...

Het Masterplan Mobiliteit Antwerpen en de Oosterweelverbinding : voor wanneer een echte oplossing van de Antwerpse mobiliteit ? Bijna 10 jaar wacht Vlaanderen op de uitvoering van het Masterplan Antwerpen, een ambitieus programma van infrastructuurwerken dat de mobiliteitsknoop in

en om Antwerpen moet ontwarren. De Vlaamse Regering keurde in december 2000 het Masterplan goed waarbij de kosten toen geraamd werden op 1,4 miljard euro waarvan bijna 600 miljoen euro bestemd was voor de Oosterweelverbinding (inbegrepen de zgn. Lange Wapperbrug) die de Ring aan de noordkant moet rondmaken en een nieuwe verbinding tussen linker- en rechteroever van de Schelde realiseren. In april 2008 was de raming van de BAM (Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel) voor de Oosterweelverbinding al opgelopen tot 2,52 miljard euro (vandaag al 2,7 miljard euro met de kosten die buiten de aanbesteding zitten) en 3,055 miljard euro als men ook rekening houdt met andere projecten die bij deze verbinding aansluiten. Het totale kostenplaatje voor het Masterplan was dan al opgelopen tot bijna 4 miljard euro.

Op het programma stonden openbaar vervoer, binnenvaart en een gesloten Antwerpse Ring. De logistieke ambities van Vlaanderen werden hiermee sterk onderstreept.

Onder aanhoudende maatschappelijke druk, ondermeer van het Vlaams Belang, besliste de Vlaamse Regering in juni 2008 om een bijkomend onderzoek naar alternatieve tracés te laten uitvoeren. Het huidige BAM-tracé met de tunnel-brugvariant wordt door zeer veel Antwerpenaren omwille van diverse redenen terecht gecontesteerd. De kostprijs van het BAM-tracé is inmiddels al opgelopen tot bijna 3 miljard euro, dus veel hoger dan het ooit binnen de regering afgesproken prijsplafond van 1,85 miljard euro.

De nieuwe studie van het studie bureau Arup/SUM bestempelt de drie onderzochte tracés eigenlijk als onvoldoende voor een totaaloplossing en lanceert daarom een vierde eigen tracé. Dat zogenaamde Arup-tracé voorziet in een tunnel van op Linkeroever tot Ekeren, waarbij de Kennedytunnel wordt ontlast, de Liefkenshoektunnel meer wordt benut en het Oosterweelknooppunt wordt vermeden. Het is immers duidelijk dat een alternatief tunnel-tracé, met route meer noordelijk in de haven en een grotere benutting van de Liefkenshoektunnel via een aansluiting op de E17 en een automatisch verkeersbegeleidingssysteem duidelijke voordelen zou hebben op het vlak van kostprijs, milieu, verkeersveiligheid en verdere stadsontwikkeling. Het kan volgens het Vlaams Belang wel niet de bedoeling zijn dat een maximale tolheffing wordt ingevoerd (inbegrepen personenwagens). Het sluiten van de Antwerpse ring is niet alleen van Antwerps belang, maar ook van Vlaams en van internationaal belang. Tolheffingen genereren bovendien negatieve effecten zoals sluisverkeer in de woongebieden. Vandaag is er in ieder geval nog altijd geen duidelijkheid over het tracé van de Oosterweelverbinding, ongetwijfeld het koninginnestuk van de zgn. Vlaamse “investeringsregering”. En dat op een moment dat een economisch relancebeleid moet gevoerd worden met investeringen die duizenden jobs kunnen scheppen !

De Vlaamse regering besliste eind maart evenwel dat de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM) een bouwaanvraag kan indienen voor haar tracé. Toch is de knoop volgens de Vlaamse regering nog niet definitief doorgehakt. Zo krijgt de stad Antwerpen de tijd en ruimte om een advies af te leveren en daarvoor nader onderzoek te voeren. In het najaar hakt de regering de knoop door over de bouwvergunning. Het Vlaams Belang vreest dat het Antwerpse stadsbestuur toe zal geven aan de druk van de Vlaamse Regering. Het is trouwens hallucinant dat de Vlaamse Regering het bijkomend onderzoek naar het tracé van het studie bureau Arup/SUM naar de stad Antwerpen doorschuift waarmee ze aangeeft zelf hier niet in te geloven en onverkort achter het BAM-project te blijven staan. Zolang de Vlaamse Regering vasthoudt aan het tracé van de BAM blijft het Vlaams Belang in ieder geval nog steeds voorstander van een volksraadpleging in Antwerpen. De keuzemogelijkheid voor de Antwerpenaren moet heel duidelijk zijn : ofwel komt er een Lange Wapper en rijden er dagelijks tienduizenden vrachtwagens door de woonwijken ofwel rijdt het verkeer ten noorden van de stad en ondergronds. Het kan dus in geen geval dat de vis wordt verdrongen in een vraag over het volledige Masterplan.

Het Vlaams Belang wil :

- een zo snel mogelijke oplossing voor het duurzaam verhogen van de mobiliteit rond Antwerpen via een meer noordelijke sluiting van de Ring (alternatief tunnel-tracé) waarbij de Kennedytunnel meer wordt ontlast en de Liefkenshoektunnel meer wordt benut;
- dat hierbij echter geen tolheffing wordt ingevoerd

Voldoende middelen voor een efficiënt en toekomstgericht Vlaams Havenbeleid. De Vlaamse Regering heeft met het opstarten van Flanders Port Area een belangrijke stap gezet om onze vier zeehavens – meer dan in het verleden – te laten samenwerken. In februari 2007 presenteerde de Vlaamse Regering aan Flanders Port Area een strategisch actieprogramma voor de Vlaamse zeehavens met als leidraad een rationeel investeringsbeleid.

Half maart 2009 ging de Vlaamse overheid echter nog een stap verder en wil ze samenwerking tussen de havens via financiële kruisparticipaties. Voor de bouw van drie belangrijke sluizen in Antwerpen, Zeebrugge en Gent wil men het havendecreet aanpassen en een NV Vlaamse Haveninfrastructuur oprichten. Dit betekent dat de Vlaamse overheid niet meer langer integraal de financiering van de drie sluiscomplexen zou dragen maar er een zoveelste pps-structuur zou worden opgericht.

Het Vlaams Belang beklemtoont dat een toekomstgerichte en economisch verantwoorde maritieme toegankelijkheid van de Vlaamse zeehavens een belangrijke beleidsprioriteit is die evenwel ernstig moet rekening houden met de maatschappelijke draagkracht. De maritieme toegankelijkheid vormt immers de kern van de bestaansreden van de zeehavens, zeker in relatie met de huidige evoluties in de wereld van het maritieme transport.

Er staan voor de toekomst enkele belangrijke infrastructuurprojecten op stapel zoals de tweede sluis voor de Waaslandhaven (capaciteit van de Kallosluis is ontoereikend), bijkomende terminalcapaciteit op de Linkerscheldeoever in de haven van Antwerpen met o.a. de eventuele aanleg van het Saeftinghedok, de eventuele verbreding van het Schipdonkkanaal (Seine-Schelde-West-project) en het SHIP (Strategisch Haveninfrastructuurproject) voor de haven van Zeebrugge, de maritieme toegang (met o.a. zeesluis) van het Kanaal Gent-Terneuzen voor de haven van Gent.

Blijkbaar beschikt de Vlaamse Regering niet langer over voldoende financiële middelen om deze grote infrastructuurwerken in en rond onze havens te financieren. De Vlaamse Regering stelt dat ze lessen heeft getrokken uit het financieel débâcle rond het Deurganckdok en dat er een goede inschatting moet zijn van het budget. Ze stuurt erop aan om op een onderhandelde manier de havenbedrijven zelf te laten meebetalen. De Vlaamse overheid investeert jaarlijks circa 350 miljoen euro in de vier Vlaamse havens. Bijna de helft gaat naar (levenslange) onderhoudsbaggerwerken. De verdere uitdieping van de Schelde bijvoorbeeld zal de volgende twee jaar circa 100 miljoen euro kosten. Het uitdiepen van de twee drempels op Vlaams grondgebied tot 13,10 m tijongebonden, is gerealiseerd. Nu moeten nog zeven drempels op Nederlands grondgebied worden uitgediept. De Vlaamse overheid is niet van plan het jaarlijkse investeringsbedrag van 350 miljoen de komende jaren op te voeren maar wil dit nu dus laten zakken door de havenbesturen ook zelf te laten meefinancieren in o.a. de bouw van bijkomende sluisinfrastructuur. Tegelijkertijd moeten de havenbesturen nu al 80 procent van de kaaimuren, 50 procent van aanlegbaggerwerken en 100 procent van de onderhoudsbaggerwerken in de havens betalen.

Het Vlaams Belang is geen voorstander van steeds meer bijkomende co-financiering door de havenbesturen en wil zoveel mogelijk de principes van het huidige Havendecreet respecteren dat de regering nog steeds de taak oplegt om grote infrastructuurwerken, zoals sluizen, zelf te financieren. De Vlaamse Havenvereniging schuift het Havendecreet nog steeds terecht naar voor als “best practice”.

Tot nog toe was het principe dat de kosten voor de maritieme toegang door de overheid worden gedragen en dat de kosten van de overige infrastructuur wel worden doorgerekend aan de gebruikers.

Investerings in haveninfrastructuur en –superstructuur zijn zeer kapitaalsintensief. Private ondernemingen hebben bij deze investeringen in de eerste plaats nood aan een rechtszeker en transparant kader. Het ontbreken van een duidelijk Europees kader over staatssteun aangepast aan de specificiteiten van de havensector zorgt creëert onduidelijkheid, vooral dan voor de dienstverleners. Het Vlaams Belang gaat er mee akkoord dat staatssteun in ieder geval niet mag aanleiding geven tot concurrentievervalsing, noch tussen bedrijven in de haven, noch tussen de havens onderling. Er mag geen overheidsfinanciering worden verleend voor infrastructures die niet gebruikt kunnen worden door verschillende gebruikers. De overheidsfinanciering dient grotendeels te worden verleend in functie van de uitoefening van publieke taken (politie, milieu, veiligheid) en (voor iedereen) beschikbare maritieme toegang, inclusief sluisen.

De Vlaamse havens spelen een belangrijke rol, enerzijds als motor van de regionale en/of nationale economie, anderzijds als toegangspoorten tot Noordwest-Europa. Er moet dan ook bijzondere aandacht uitgaan naar de logistieke keten : vooral de hinterlandverbindingen zijn uiterst belangrijk. De Transeuropese Netwerken (TEN) zijn uiterst belangrijk voor de transportstromen van en naar de havens.

Het Vlaams Belang wil :

- zo snel mogelijk een gemeenschappelijke hinterlandstrategie voor de Vlaamse zeehavens;
- voldoende financiële middelen voor een toekomstgerichte en economisch verantwoorde maritieme toegankelijkheid van de Vlaamse zeehavens
- het stimuleren van de tewerkstelling in de haven
- nog meer versterking en coördinatie van de buitenlandse promotie van onze havens

Het behoud van Doel. Het Vlaams Belang pleit voor het behoud van Doel als woondorp in afwachting van een definitieve beslissing over de ligging en realisatie van het Saeftinghedok.

Natuurcompensaties voor de havenuitbreiding mogen niet enkel in het Waasland worden doorgevoerd. Het Vlaams Belang wil dat men de juridische noodzakelijkheid van deze natuurcompensaties grondig onderzoekt en pleit op zijn minst om bepaalde natuurcompensaties – voor infrastructuurwerken die reeds uitgevoerd werden – naar de Rechteroever te verplaatsen of naar gemeenten die zelf natuurgebieden wensen aan te leggen. Het Plan-MER van de haven van Antwerpen toont aan dat op Rechteroever maar in weinig natuurcompensaties worden voorzien; nochtans zou dit kunnen bijdragen tot een betere inbuffering van enkele omliggende Antwerpse gemeenten tegenover het havengebied.

De onverkorte realisatie van de Ijzeren Rijn. Tussen Nederland, België en in mindere mate binnen Nederland zelf lopen al jaren discussies over de heractivering van de Ijzeren Rijn. Dat was in de late negentiende eeuw één van de belangrijkste industriële spoorverbindingen van West-Europa. Ze verbindt Antwerpen met het Ruhrgebied. Het internationale goederentransport op de Ijzeren Rijn ging in de tweede helft van de 20ste eeuw sterk achteruit en werd in 1991 zelfs stopgezet. Het Belgische deel van de lijn bleef in gebruik, vooral voor personenverkeer. Het is intussen ook grotendeels gemoderniseerd. Op Nederlands grondgebied daarentegen niet en het gaat daar maar om een enkel spoor, dat slechts over een beperkte afstand is geëlektrificeerd. Vanaf de late jaren negentig werd duidelijk dat de heractivering

van de Ijzeren Rijn de beste oplossing zou zijn om de voorspelde verzadiging van de huidige omleiding via de Montzenlijn op te vangen. Er lag immers al een spoorweg en het traject is ook het kortste. Nederland erkent wel het basisrecht van België op deze spoorverbinding, maar is erg terughoudend voor de aanlegkosten wat betreft de verdubbeling van het spoor en het veel intensievere verkeer dan voorheen. De concurrentie met zijn eigen Betuwelijn (Rotterdam-Duitsland) speelt hierin natuurlijk een rol. Verder loopt de Ijzeren Weg door de Meinweg, een ecologisch waardevol gebied dat intussen is uitgeroepen tot "stiltegebied". Er is ook sterke tegenstand van de bewoners van de zone Weert-Roermond. Tegelijkertijd mag ook niet worden vergeten dat de Ijzeren Rijn ook voor de regionale ontsluiting van Noord-Limburg belangrijk is. Eind vorig jaar werd eindelijk een nieuw akkoord gesloten over de heractivering en modernisering van het historische spoor waarbij het historische tracé grotendeels zou behouden blijven mits beschermende ingrepen voor het natuurgebied De Meinweg (tunnel).

Het Vlaams Belang wil :

- dat de Ijzeren Rijn binnen de vooropgestelde tijdstippen gerealiseerd moet worden en dat dit geen meerkosten voor België (en dus ook Vlaanderen) mag veroorzaken

De nationale luchthaven De luchthaven van Zaventem is voor Vlaanderen en voor Vlaams-Brabant en Brussel in het bijzonder een uiterst belangrijke economische groeipool, waar vele tienduizenden Vlamingen rechtstreeks of onrechtstreeks hun brood verdienen. Het Vlaams Belang hekelt daarom de aanhoudende agitatie en obstructiepolitiek vanuit Franstalige, Brusselse hoek, die er op gericht is Zaventem te herleiden tot een luchthaven van regionaal belang of zelfs tot de verplaatsing van de luchthaven naar Wallonië.

Anderzijds heeft het Vlaams Belang ook steeds gepleit voor de verzoenbaarheid van de luchthavenontwikkeling met de leefbaarheid van de ruime omgeving. Zowel inzake economische expansie, mobiliteit als geluidshinder moet rekening gehouden worden met de draagkracht van de omliggende gemeenten. Daarom heeft het Vlaams Belang steeds gepleit voor een geleidelijke en gecontroleerde groei en verzetten we ons tegen de megalomane plannen van sommigen die van de luchthaven in versneld tempo een Europese "Main Port" willen maken.

Het Vlaams Belang blijft dan ook gekant tegen het standpunt van de provincie Vlaams-Brabant inzake de afbakening van het (nefaste) "Vlaams Stedelijk Gebied Rond Brussel" waarbij grote stukken landbouwgebied op korte termijn zouden moeten omgevormd worden tot bedrijfsterreinen. Een oververzadiging van de luchthavenregio moet vermeden worden. Vandaag reeds zit het verkeer er helemaal vast. Daarom willen we dat de nieuwe bedrijventerreinen vooral worden voorzien in de stedelijke centra die verder van Brussel verwijderd liggen (Leuven, Tienen, Aarschot, Diest, ...). Ook in Brussel zelf, dat kampt met een hoge werkloosheid, zijn er nog heel wat mogelijkheden. Overleg is ten eerste aangewezen.

Wat betreft de mobiliteit zijn we voorstander van een betere bereikbaarheid van de luchthaven via het openbaar vervoer. Anderzijds staan we erg kritisch tegen de drastische verbredingsplannen voor de oostelijke ring, omdat die, wegens het flessenhalseffect van het viaduct van Vilvoorde, zullen leiden tot nog langere files. Wij blijven pleiten voor de voltooiing van de Ring in het zuiden van Brussel via een tunnel. Enkel op die manier kan de mobiliteit rond Brussel opnieuw vlot worden getrokken.

Inzake geluidshinder blijft het Vlaams Belang voorstander van een billijke spreiding van de hinder, zowel overdag als 's nachts via een voldoende afwisselend gebruik van de diverse startbanen en via een eerlijke verdeling van de routes. Met het plan-Schouppe dat sinds 31 januari 2009 in werking trad, werd ter zake een grote stap achteruit gezet in plaats van vooruit. Men vertrekt nu zagezegd vanuit het principe dat

men tegen de wind invliegt, maar door de invoering van totaal ongelijke windnormen voor de verschillende startbanen én de handhaving van de extreme Brusselse geluidsnormen, krijgen we opnieuw een concentratiebeleid boven de Noordrandgemeenten. De nieuwe regeling werd dan ook heel gunstig onthaald door de Franstalige partijen, omdat Brussel nu nog minder deelt in de hinder en geen enkele tegenprestatie hoeft te betalen.

Alle debatten over geluidsnormen, routes en windnormen zijn verschoven tot na de regioverkiezingen van 7 juni, nadat daarover nieuwe studies zijn uitgevoerd. Maar aangezien de Franstalige partijen nu reeds over de gehele lijn hun zin hebben gekregen, bestaat er voor hen geen enkel argument meer om na de zomer opnieuw over de kwestie te onderhandelen. Met het plan-Schouppe hebben de Vlaamse partijen vooraf alle wapens uit handen gegeven, zodat de kans zeer klein is dat er ooit nog een globaal en evenwichtig akkoord over de luchthaven komt.

Het Vlaams Belang wil :

- dat de obstructiepolitiek vanuit Franstalige hoek tegen de luchthaven van Zaventem een einde neemt;
- dat bij de economisch ontwikkeling van de luchthavenregio rekening wordt gehouden met de draagkracht van de ruime omgeving en dat een oververzadiging wordt vermeden
- een doordachte aanpassing van de Ring, onder meer via een voltooiing van de zuiderring;
- een evenwichtige oplossing voor de geluidshinder, waarbij de overlast op een rechtvaardige wijze gespreid wordt, met gelijke windnormen voor de startbanen, eerlijke geluidsnormen en een transparant controlesysteem

Veilige wegen vergen engagement Vlaamse Regering. In Vlaanderen werden er zeven jaar geleden 800 zgn. “zwarte verkeerspunten” gedetecteerd. Helaas is einde 2008 nauwelijks een derde van deze punten daadwerkelijk heringericht. Een andere bron van onveiligheid is het gebrekkige wegenonderhoud. De administratie Wegen en Verkeer slaagt er onvoldoende in haar middelen te gebruiken waarvoor ze zijn bedoeld: onze Vlaamse wegen in goede conditie houden. Ook het Rekenhof stelde vast dat de administratie in 2007 25% van het budget niet besteedde aan haar basistaak. De realisaties op het terrein zijn dus niet steeds in overeenstemming met de toename van de kredieten die hiervoor uitgetrokken worden. Het Rekenhof stelde tevens vast dat onzorgvuldigheden aanleiding gaven tot verrekeningen, verwijlntresten en schadeclaims.

Het Vlaams Belang wil :

- dat de efficiëntie en doelmatigheid van de algemene werking en organisatie van AWW scherp wordt afgetoetst aan de beheersovereenkomst tussen AWW en de Vlaamse Regering;
- een verdere inhaalbeweging bij de budgetten voor en de effectieve realisatie van het wegenonderhoud;
- een verdere evaluatie van de huidige werking van de administratie Wegen en Verkeer op basis van de beheersovereenkomst met de Vlaamse Regering;
- het versneld wegwerken van alle “zwarte verkeerspunten”;

Flitspalen in Vlaanderen: een oordeelkundige plaatsing ? Vlaanderen heeft het dichtste flitspalennetwerk van Europa. Flitscamera's kunnen door een selectieve en oordeelkundige inzet ontradend werken. Op die manier kunnen ze een positieve invloed hebben op de verkeersveiligheid. Ze verhogen het bewustzijn van de chauffeurs. De wijze waarop het aantal camera's de voorbije jaren toenam, heeft evenwel meer te maken met budgettaire doelstellingen en geldklopperij dan met sensibilisatie.. Het repressieve imago overheerst. Het Vlaams Belang wil oordeelkundig geplaatste camera's, op voorhand door een verkeersbord aangekondigd. Méér camera's plaatsen zal de halvering van het aantal verkeersdoden tegen 2010 niet binnen bereik brengen.

Het Vlaams Belang wil :

- oordeelkundig geplaatste vaste en mobiele camera's die op voorhand door een verkeersbord worden aangekondigd.

Flexibeler wegvervoer. De delta van Schelde, Maas en Rijn is uitgegroeid tot een van de drukste en sterkste verkeerscentra ter wereld. Ofschoon de overheid treinvervoer en binnenvaart aanmoedigt, blijft het aantal goederenkilometers via vrachtwagens toenemen. In de strijd tegen het verkeersinfarct wil het Vlaams Belang creatieve maatregelen.

Het Vlaams Belang wil :

- een betere spreiding van het zware verkeer op onze wegen door een versoepeling van de arbeidsuren doorheen de logistieke keten (onder meer een verruiming van de laad- en losuren);
- het toelaten van wegtransporten met langere vrachtwagens of ecocombi's, die tot 40% meer lading kunnen vervoeren dan de huidige vrachtwagens in Vlaanderen.

Vervollediging fietsroutenetwerk. Vlaanderen en de provincies subsidiëren de steden en gemeenten om in de omgeving van scholen nieuwe fietspaden aan te leggen. Onteigeningen om ontbrekende schakels in het functionele fietsroutenetwerk te realiseren belemmeren de snelheid van aanleg van de fietspaden. Het Vlaams Belang wil dat de bevoegde overheidsinstanties nog een tandje bijsteken.

Het Vlaams Belang wil :

- extra betoelaging van het Fietsfonds om het fietsroutenetwerk te vervolledigen.

Binnenscheepvaart alle kansen geven. De Vlaamse bevaarbare waterlopen bieden een waardevol instrument met een sterk groeipotentieel om het mobiliteitsprobleem aan te pakken. De voordelen van de waterwegen zijn: milieuvriendelijkheid, veiligheid en verkeersleefbaarheid. Het Vlaams Belang gelooft in de binnenscheepvaart als een transportmiddel voor de toekomst. Bedrijven zouden via een netwerk van containerterminals minder afhankelijk kunnen zijn van het wegvervoer.

Er is heel wat te doen rond de mogelijke verbreding van het Schipdonkkanaal (het Seine-Schelde-West-project). Het Vlaams Belang wil in de eerste plaats dat alle bewoners van de reservatiestrook voor het eventueel verbrede kanaal zo snel mogelijk duidelijkheid krijgen. Het Vlaams Belang is in het licht van de ontsluiting van de haven van Zeebrugge voorstander van de verbreding. Evenwel stellen wij strenge

voorwaarden: geen milieuhinder, geen nieuwe bedrijventerreinen langs de kanaaloever, gedegen landschappelijke inpassing, geen te hoge bruggen en het niet verstoren maar verbeteren van de waterhuishouding in de omliggende gebieden. Onze partij vraagt ook om tegelijkertijd voor ogen te houden dat het zogenaamde ‘Noorderkanaal’ over Balgerhoeke naar Zelzate voor de hinterlandverbinding van Zeebrugge zelfs de meest ideale en logische oplossing zou zijn.

Het Vlaams Belang wil :

- de toename van het aantal binnenvaartterminals en kaaimuren voor containeroverslag;
- de modernisering van het Albertkanaal, de Van Cauwelaertsluis en de Royerssluis, aanpassing van de Dender tussen Aalst en Dendermonde, nieuwe sluisen voor de Bovenschelde;
- een betere ontsluiting van de haven van Zeebrugge via de binnenvaart;
- een inhaalbeweging bij het baggeren om de aanslibbing van waterwegen tegen te gaan waarbij voldoende opslagplaats voor de baggerspecie noodzakelijk is;
- meer financiële steun voor het onderhoud en de modernisering van de huidige vloot van binnenschepen.

Valoriseren van de potentialiteiten van “trage wegen” mits een lokaal draagvlak. De voorbije jaren kwamen de zgn. “trage wegen” (kerkwegels, landbouwpaden, jaagpaden langs kanalen, landbouwwegen, enz...) steeds meer in de belangstelling omwille van vooral hun toeristisch-recreatieve potentialiteiten. Er bestaat vandaag terecht een grotere gevoeligheid in het omgaan (afschaffen, verleggen) met dit soort wegen. Het feit dat de inventarisatie van dit soort wegen overal wordt geactualiseerd mag echter niet betekenen dat men bv. bij het heropenen van een “trage weg” voorbij gaat aan het lokale draagvlak en het individueel eigendomsrecht. Heropening en ingebruikname kan mits grondig overleg met de betrokken aangelanden.

Het Vlaams Belang wil :

- de valorisatie van de toeristisch-recreatieve en utilitaire (woon-werkverkeer) potentialiteiten van “trage wegen” mits de aanwezigheid van een lokaal draagvlak bij de aangelanden en eigenaars

*

* *

XIV. MOBILITEIT

Duurzame mobiliteit is een modeterm. Het Vlaams Belang is ook voorstander van duurzame mobiliteit. Duurzame mobiliteit moet echter ook structureel zijn. Het mobiliteitsbeleid zelf moet met andere woorden zélf duurzaam zijn. En daar wringt in Vlaanderen het schoentje. In het kader van het Pendelfonds gaat er bijvoorbeeld veel Vlaams geld naar tal van projecten van Vlaamse bedrijven of overheidsdiensten die duurzaam woon-werkverkeer organiseren. Veel van deze goedbedoelde projecten sterven niettemin snel een stille dood. De kosteneffectiviteit is dus gering. Meer geld investeren in openbaar vervoer dat vertrekt vanuit de behoefte van de pendelaar zou qua duurzaamheid veel meer zoden aan de dijk zetten.

Efficiëntie van De Lijn verbeteren. Uit verschillende onderzoeken aangaande geldstromen in het openbaar vervoer en privaat vervoer blijkt dat ondanks de miljoenen investeringen in openbaar vervoer, het privé-vervoer nog steeds het meest gebruikte verplaatsingsmiddel is. Het privépersonenvervoer voor woon-werkverkeer is de laatste jaren zelfs opnieuw toegenomen. Prognoses tonen aan dat het wegvervoer voor professioneel gebruik de komende jaren nog zal toenemen. Dat betekent dat onze wegen een nog grotere belastinggraad zullen kennen. Uit de meest recente gegevens blijkt dat het openbaar vervoer slechts 14,3 percent van het woon-werkverkeer voor zijn rekening neemt. De modal shift (overgang van een unimodale mobiliteit, waarin het individuele gebruik van de wagen centraal staat, naar een multimodale mobiliteit. Die transitie streeft naar minder verplaatsingen en een betere koppeling van verschillende transportmodi zodat we de negatieve gevolgen van onze mobiliteit maximaal kunnen beperken) blijft, ondanks een substantiële verhoging van de middelen, dus ondermaats. Tussen 1995 en 2006 is het aandeel van De Lijn in het totale verplaatsingsgedrag slechts gestegen van 10,5 naar 11,5% en dit ondanks een verdrievoudiging van de middelen sinds 2000. De Lijn kost de belastingbetaler nu jaarlijks bijna één miljard euro. De uitgavenexplosie bij De Lijn vindt o.a. haar oorsprong in het decreet basismobiliteit waarbij de opdracht was aan elke Vlaming binnen een straal van 750 meter van zijn of haar woonplaats openbaar vervoer aan te bieden, en dit los van de daadwerkelijke vraag naar deze dienstverlening. De interne evaluatie doet volgens een rapport van het Rekenhof hier echter geen of onvoldoende concrete voorstellen rond om dit te verbeteren. Het rapport van het Rekenhof bespeurt veel onnauwkeurigheden en vergissingen. De kostprijs van de basismobiliteit kan niet eens berekend worden, omdat alle dotaties aan De Lijn sinds 2004 in één pakket zitten.

Er is dringend een externe evaluatie van De Lijn nodig. De vraag hierbij is o.a. welke het aandeel van De Lijn is in de globale mobiliteit en of dit aandeel stijgt. Is de bezettingsgraad wel zo hoog als De Lijn voorhoudt? Worden het jaarlijks aantal reizigers niet overschat? Realiseert het openbaar vervoer op een efficiënte manier de doelstelling van de Vlaamse overheid? De bevoegde minister is uiteindelijk eind 2008 toch akkoord gegaan met een externe audit van De Lijn. In een zogenaamde “internationale benchmark” zal De Lijn vergeleken worden met zijn buitenlandse tegenhangers en dit op vlak van aanbod, kostprijs, reizigerstevredenheid, enz. Op die manier kan men objectief meten of de dotaties van De Lijn efficiënt en doeltreffend worden aangewend en welke verbeteringen en bijstellingen in de toekomst mogelijk zijn om tot een kwaliteitsvoller openbaar vervoer te komen. Tegelijkertijd zal een college van experts zich over de problematiek buigen, teneinde ook de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Regering en De Lijn - die dit jaar gestalte moet krijgen - voor te bereiden.

Het Vlaams Belang is de mening toegedaan dat openbaar vervoer op de eerste plaats een antwoord dient te bieden aan de vraag van de gebruiker. Bussen en trams moeten op de eerste plaats rijden op plaatsen en tijdstippen waar zich een tekort aan capaciteit voordoet. In veel gevallen biedt het openbaar vervoer nog steeds diensten aan waar weinig of geen vraag voor is, terwijl op andere plaatsen en tijdstippen reizigers geconfronteerd worden met overvolle trams of bussen.

Het Vlaams Belang stelt in ieder geval vast dat ondanks het verhoogde aanbod van openbaar vervoer de mobiliteitsbehoeften onvoldoende ingevuld zijn. Bovendien dienen tal van ‘missing links’ nog steeds te worden aangelegd. Door de beperkte reguliere middelen ontstaan in vele regio’s in Vlaanderen problemen van verkeersdoorstroming.

Het Vlaams Belang wil :

- een efficiënter openbaar vervoer waardoor het aandeel van De Lijn in de globale mobiliteit hoger komt te liggen. Het aanbodgericht denken moet plaats ruimen voor meer vraaggericht denken;
- een structurele verbetering van de kostendeckingsgraad in het licht van de houdbaarheid van de financiering van het openbaar busvervoer;
- meer transparantie vanwege De Lijn over de efficiëntie van haar vervoersprestaties
- de zorg voor een efficiënte inzet van middelen als belangrijkste uitgangspunt bij de uitvoering, de opvolging en de bijsturing van de beheersovereenkomst tussen het Vlaams Gewest en de VMM/De Lijn
- het bevorderen van de betaalbaarheid door de ontwikkeling van één enkel ticket voor alle vormen van openbaar vervoer en gezinskorting voor gezamenlijke verplaatsingen van verschillende gezinsleden.
- geen verdere doortrekkingen van tramlijnen zoals deze opgenomen zijn in het ruimtelijk structuurplan Antwerpen.

Veiligheid op De Lijn. De voorbije jaren is de criminaliteit op en rond bussen, stelplaatsen en premetrostations van De Lijn ernstig toegenomen. Onder druk van het Vlaams Belang en het personeel van De Lijn werden er de voorbije jaren uiteindelijk toch een aantal maatregelen getroffen om de veiligheid op De Lijn in de Vlaamse grootsteden te verhogen. Deze maatregelen blijven echter onvoldoende.

Het Vlaams Belang wil :

- een politionele Bus-Tram en Metrobrigade die voltijds toezicht houdt op het openbare vervoer;
- een centraal meldpunt voor overlast en geweld op trams en bussen van De Lijn. Op die manier kunnen de busgebruikers laagdrempelig hun klachten uiten en kan De Lijn veel sneller inspelen op problemen. Bovendien zijn lang niet alle verzuchtingen van strafbare aard en kan de bevolking op deze manier voorstellen doen, problemen signaleren, enz.;
- versnelde installaties van camera’s (niet alleen op de bussen maar ook aan bepaalde risicovolle bushaltes die door een dispatching ook effectief worden beheerd).

Een wegenvignet voor de buitenlandse gebruikers van ons wegennet maar geen slimme kilometerheffing voor personenwagens en “groen” eurovignet voor vrachtwagens. In 2004 heeft de Vlaamse Regering in haar regeerakkoord uitdrukkelijk de “invoering van een wegenvignet ter vervanging van de bestaande verkeersbelasting” binnen de voorbije legislatuur in het vooruitzicht gesteld.. De Vlaamse Regering voerde in maart 2007 omwille van het Europese richtkader het algemeen wegenvignet af en zou in overleg met de buurlanden nog “bekijken” welke techniek het meest

aangewezen is om de gebruikers te laten betalen voor onze weginfrastructuur. Eind oktober 2007 besliste de Vlaamse Regering dan om voluit te gaan voor de voorbereiding van een kilometerheffing voor vrachtwagens, geïnspireerd op het Duitse model. Het is daarbij de bedoeling om tegen 2011 een ecologisch gemoduleerde slimme kilometerheffing in te voeren, die gedifferentieerd kan worden naar plaats, tijd, rijgedrag en milieukeurmerken van het voertuig. Hierbij wordt ook gestreefd naar een maximaal gelijktijdige invoering, bij voorkeur in de hele Benelux.

Het Vlaams Belang betreurt dat de Vlaamse Regering haar voornemen voor de invoering van een wegvignet niet heeft kunnen doorvoeren. Het wegvignet diende voor het Vlaams Belang wel uitsluitend te worden voorbehouden voor de buitenlandse gebruikers. De slimme, ecologisch gemoduleerde kilometerheffing voor vrachtwagens die men nu wil invoeren draagt onze steun niet weg en dient in ieder geval zo kostenneutraal mogelijk te zijn voor de Vlaamse bedrijven en voor de Vlaamse transportsector. Daarom steunt het Vlaams Belang ook het verzet tegen de “groene” hervorming van het eurovignet voor vrachtwagens die aan de lidstaten zal toelaten om vanaf 2012 ‘groene tol’ te realiseren. De transportkosten van de handelssector zullen door de hervorming met meer dan 11 % stijgen. De bedoeling van Europa is immers dat naast infrastructuurkosten voortaan ook milieukosten (lawaai, luchtvervuiling en fileed) in rekening kunnen worden gebracht bij de vastlegging van de tol. Nochtans zijn de handel en de transportsector volop aan het investeren in ecologisch verantwoorde vrachtwagens. Het is ten eerste de vraag of met deze “vergroening” van het eurovignet de files en de luchtvervuiling zullen worden gereduceerd. Het Europees Parlement heeft hiermee de deur geopend voor het principe van “de vervuiler betaalt” in het wegtransport waarbij op termijn ook de personenwagens zullen worden gevisieerd (bv. ook via een congestietol).

Het Vlaams Belang verzet zich tegen een slimme kilometerheffing voor personenwagens. Wat het personenvervoer betreft, kunnen we niet voorbij de vaststelling dat er vandaag ook al een vorm van kilometerheffing bestaat : iedereen betaalt accijnzen aan de pomp ! Het Vlaams Belang vreest dat men bovenop de accijnzen nog eens een kilometerheffing zal invoeren om de automobilist te laten betalen. Met de wagen rijden wordt vandaag door nogal wat beleidsmakers immers gepercipieerd als “maatschappelijke kosten” veroorzakend. Het kan voor het Vlaams Belang niet de bedoeling zijn dat de totale fiscale druk voor de automobilist verder verhoogt en we staan dan ook zeer wantrouwig tegenover gedragsturende fiscaliteit op het wegvervoer.

Het Vlaams Belang wil :

- geen vergroening van het eurovignet voor vrachtwagens en geen “slimme” kilometerheffing die de transportkosten van de handelssector ernstig zullen doen stijgen;
- een wegvignet voor de buitenlandse gebruikers van ons wegvignet.

Meer capaciteit en veiligheid op snelwegparkings. Onze partij wil de onveiligheid op snelwegparkings hard aanpakken en de vele diefstallen daar terugdringen. De parkings zijn ook te klein.

Het Vlaams Belang wil :

- versnelde kwaliteitsverhoging van snelwegparkings met de nadruk op hygiëne en veiligheid;
- camerabewaking om de veiligheid te verhogen;
- capaciteitsverhoging van het aantal parkeerplaatsen voor vrachtwagens met een derde tot de helft.

Veilige en goed onderhouden bussen. Heel wat bussen van De Lijn beantwoorden niet aan minimale kwaliteitsnormen. Er zijn te veel technische mankementen, die door een gebrek aan personeel in technische diensten onopgelost blijven. Reservebussen zijn er te weinig.

Het Vlaams Belang wil:

- perfect onderhoud en degelijke reparaties van het gehele buspark van De Lijn;
- aanwerving van voldoende technisch personeel.

Meer steun voor carpooling. Slechts 5 à 7% van de actieve Vlaamse beroepsbevolking maakt gebruik van carpooling om te pendelen naar het werk. Het Vlaams Belang wil het autodelen steunen door een aantal stimuli.

Het Vlaams Belang wil :

- een zo groot mogelijke verspreiding van een voordeelcalculator waarmee elke potentiële ‘carpooler’ het economische en het ecologische voordeel van carpoolen in zijn of haar situatie kan berekenen;
- verhogen van de kwaliteit van de carpoolparkings;
- promotiecampagnes binnen bedrijven en aandacht voor de toegankelijkheid van carpoolparkings voor fietsers en voetgangers.

Veilige inrichting van de zone-30! Het doel van een zone 30 is het plaatselijk leven voorrang geven op het verkeer. Fietsers, voetgangers en auto’s delen samen de rijweg. Dat betekent nochtans niet dat de rijweg aangepast is aan zo een toestand van ‘gemengd verkeer.’

Het Vlaams Belang wil :

- infrastructurele maatregelen die de veiligheid in zone-30’s verhogen.

Bij (her)aanleg van straten moeten de ontwerpen worden afgetoetst aan de belangen van kwetsbare weggebruikers. Het advies van de lokale bewonersgroepen en andere belangengroepen is bijzonder belangrijk. Vooral in de buurt van scholen dient men in te zetten op de aanleg en het onderhoud van veilige fiets- en voetpaden. Op wegen met hogere snelheid (gewestwegen) zijn voet- en fietspaden best afgescheiden van de rijbaan.

Het Vlaams Belang wil :

- maximale aandacht voor de belangen van de kwetsbare weggebruikers bij de (her)aanleg van wegen

Beter werkend fietspadenmeldpunt. De staat waarin vele fietspaden in Vlaanderen verkeren, is beneden alle peil. Einde 2007 richtte de overheid een meldpunt op waar burgers de slechte toestand van een fietspad kunnen melden. Het meldpunt bestaat momenteel echter alleen uit het overmaken van de klacht en een dossier aan de wegbeheerder. Slechts iets meer dan 50% van de klachten kreeg een antwoord.

Het Vlaams Belang wil :

- een optimalisering van het meldpunt voor fietspaden en duidelijk aanbrengen van het telefoonnummer van het meldpunt ter hoogte van de fietspaden.

Stimuleren van het in groepsverband fietsen naar school. Onze partij is voorstander van het trainen van fietsvaardigheid door in groepsverband verplaatsingen te maken. Concreet denken we hierbij vooral aan kinderen die onder begeleiding en degelijk uitgerust met reflecterende vestjes 's morgens naar school en 's avonds naar huis fietsen. Het kan bezorgde ouders toch helpen overtuigen hun kind met de fiets naar school te laten gaan.

Het Vlaams Belang wil :

- meer veilige schooltrajecten en begeleiding door vrijwilligers op weg naar school en naar huis; een budget voor de verzekering van de vrijwilligers moet voorhanden zijn.

Veiligheid in het vrachtvervoer. Het vrachtvervoer is in belangrijke mate verantwoordelijk voor de verkeersbelasting van onze wegen. Wij wijzen op geen enkele manier met een beschuldigende vinger naar deze uiterst belangrijke sector van de Vlaamse economie. Wij moeten helaas vaststellen dat de ernst van de ongevallen met vrachtvervoer toeneemt, terwijl het aantal ongevallen daalt. In 2007 vielen er in Vlaanderen 464 verkeersdoden, waarvan 95 bij een ongeval met een vrachtwagen. Dit is 20,5% van het aantal slachtoffers, terwijl het vrachtwagenverkeer 10% uitmaakt van het totaal aantal in Vlaanderen verreden kilometers. Onze partij ijvert dan ook voor een transportsectorbeleid op Vlaamse maat en dus voor regionalisering van de bevoegdheden. Ten bate van de leefbaarheid van stads- en dorpskernen willen we ook het sluipverkeer aanpakken.

Het Vlaams Belang wil :

- de uitbouw van een bewegwijzerd en gps-gestuurd routenetwerk voor doorgaand vrachtverkeer;
- onderzoek naar de haalbaarheid van subsidiëring van de dodehoekspiegels, temeer daar Europa de verplichting voor nieuwe vrachtwagens al heeft opgelegd.

Verkeersveiligheidseducatie voor iedereen. Vanaf dit schooljaar kunnen scholieren van het 2de en 3de leerjaar van de 3de graad van het secundair onderwijs in 90 procent van de Vlaamse scholen via het project "Rijbewijs op School" hun theoretisch rijexamen afleggen. De leerlingen krijgen hierbij eerst een pakket van 8 uur verkeerseducatie. Daarin worden naast de wegcode ook thema's als verkeersveiligheid en duurzame mobiliteit behandeld. Na de lessen kunnen de scholieren gratis in de eigen school hun theoretisch examen afleggen. Toch ging 10 procent van de Vlaamse secundaire scholen niet in op het aanbod. Tegelijkertijd blijft er het knelpunt dat leerlingen van lagere jaren (bv. 1ste leerjaar van de 3de graad secundair onderwijs), die wel de noodzakelijke leeftijd hebben voor deelname aan het theoretisch examen niet mogen deelnemen aan het project. De Vlaamse Regering moet maximaal inzetten op verkeerseducatie.

Het Vlaams Belang wil :

- permanente verkeersveiligheidseducatie voor alle leeftijdsgroepen;
- campagnes voor adolescenten met voldoende schokkende beelden;

- de verdere verankering van een aangepaste verkeers- en mobiliteitseducatie tijdens de lessen en dit in de verschillende niveaus van het secundair onderwijs.
- de bestending via structurele middelen van “Rijbewijs op School” als voorbereiding op het theoretisch examen en als eerste stap naar een gratis, professionele basisrijopleiding voor jongeren waarbij met begeleiding van de Vlaamse Stichting Verkeerskunde jongeren ook via de school zullen kunnen worden ondersteund in de praktische rijopleiding

*

* *

XV. ENERGIE

Er is rond energie heel wat te doen. Nog niet zo lang geleden werd het energiebeleid vanuit louter economisch gezichtspunt bekeken. Energievoorziening en de groeiende afhankelijkheid van Vlaanderen ter zake kwam slechts de laatste jaren meer in de belangstelling. Zonder elektriciteit valt onze samenleving stil, zonder brandstof is Vlaamse export niet meer mogelijk. Zonder gas of mazout kunnen de Vlamingen hun huizen niet meer verwarmen. Energie is het laatste decennium ook het milieuthema bij uitstek geworden.

Coherent energiebeleid en lagere prijzen. In het federale België zijn de bevoegdheden m.b.t. energie verdeeld over de verschillende bestuursniveaus. De vrije keuze van leverancier door de afnemers is een gewestelijke bevoegdheid, maar de openstelling van de energiemarkt is federaal, evenals de vastlegging van elektriciteits- en aardgastarieven en de heffing van taksen. Via de bevoegdheid over het +70 kilovolthoogspanningsnet, kernenergie en de opslag en het vervoer van aardgas blijft de federale overheid een cruciale rol spelen in het energiebeleid in Vlaanderen. Op hernieuwbare energie na is ze verantwoordelijk voor de productie van de energie die de consumenten afnemen.

De gewesten zijn bevoegd voor de distributie van elektriciteit via netten met een spanning van minder dan of gelijk aan 70 kilovolt (kV), de distributie van aardgas, de productie van hernieuwbare energie en elektriciteit uit warmtekrachtkoppeling en voor het rationeel energiegebruik.

In de praktijk is door deze bevoegdheidsverdeling geen efficiënt energiebeleid mogelijk.

In Vlaanderen hebben de klanten sinds de liberalisering van de energiemarkt de keuze tussen verschillende leveranciers. Maar in realiteit is er onvoldoende mededinging op het vlak van productie. Vlaanderen is niet bevoegd voor het creëren van een kader voor het mogelijk maken van meer competitie op het vlak van elektriciteitsproductie, het creëren van meer capaciteit op het transportnet, het creëren van meer verbindingen met de buitenlandse transportnetten en het snoeien in de federale heffingen voor de leveranciers en netbeheerders. Vlaanderen zou evenwel de concurrentie in de productie van energie kunnen aanwakkeren, indien België deze bevoegdheid tenminste niet langer zou uitoefenen. Ondanks de komst van EON heeft Electrabel nog steeds een marktaandeel van 70%. Van weinig respect voor de verbruiker blijkt ook de niet-invulling van een federaal ombudsman voor energie, niettegenstaande de elektriciteitswet van 1999 dit al aankondigde. Vlaanderen moet zelf deze lacune opvullen.

Ook de kernenergie blijft federale bevoegdheid. Vlaanderen heeft hierbij een belangrijke handicap op het vlak van wetenschappelijk onderzoek naar vernieuwende vormen van het gebruik van kernenergie.

De Vlaamse overheid zet haar onvolledige energiebevoegdheden echter op haar beurt wel om in een aantal verplichtingen voor de Vlaamse distributienetbeheerders. Deze intercommunales rekenen dit aan de eindverbruikers op hun beurt terug door in hun nettarieven. Hogere energieprijzen zijn het resultaat. De burger wordt m.a.w. een speelbal tussen de prijzenpolitiek van de producenten, distributienetbeheerders en leveranciers. De distributienetbedrijven hebben de afschaffing van de Eliataks de voorbije jaren trouwens gecompenseerd door zelf hun tarieven te verhogen. Tegelijkertijd hebben zij voor de periode 2009-2012 bij de CREG tariefvoorstellen ingediend waarbij de netbeheerders de tarieven in Vlaanderen met 12 % willen laten stijgen. Anderzijds moet worden gezegd dat de versnippering van de bevoegdheden er nu voor zorgt dat de netbeheerders gekneld zitten tussen de overheden, met name de gewestelijke overheid die verplichtingen oplegt en anderzijds de federale regulator die moet oordelen over de verrekening van de kostprijs van deze verplichtingen in de nettarieven. Door de spreiding van bevoegdheden beoordeelt de gewestelijke regulator (VREG) de

netbeheerder op andere criteria (kwaliteit dienstverlening, betrouwbaarheid netten, veiligheid netten) dan de federale regulator (CREG) (hoogte nettarieven). Omwille van het soms tegenstrijdige verband zouden deze criteria door één en dezelfde regulator beoordeeld moeten worden.

Ook voor gezinnen en bedrijven heeft een homogeen bevoegdheidspakket heel wat voordelen. Momenteel worden zij overstelpt met REG-maatregelen (rationeel energiegebruik) van gemeenten, provincies, gewesten, federale overheid en netbeheerders. Omdat de doelgroep, de voorwaarden en de financiële voordelen vaak verschillend zijn, zien vooral gezinnen door de bomen vaak het bos niet meer. Een overheveling van de volledige REG-bevoegdheid naar de gewesten zal het mogelijk maken een aantal REG-maatregelen te rationaliseren en de efficiëntie in het REG-beleid te verhogen.

Een homogeen energiebevoegdheidspakket zou het in ieder geval mogelijk maken dat de overheid een coherent beleid voert op het vlak van rationeel energiegebruik, hernieuwbare energiebronnen, warmtekrachtkoppeling en sociale maatregelen. Op die manier zou kunnen vermeden worden dat de ene overheid de distributienetbeheerders verplicht om acties te ondernemen om energie te besparen, terwijl een andere overheid de distributienetbeheerders ontmoedigt om beter te doen dan de opgelegde verplichting. Met een homogeen bevoegdheidspakket zal het aantal bevoegdheidsbetwistingen tussen de verschillende overheden sterk afnemen en zullen de gevoerde acties beter op elkaar kunnen worden afgestemd. Het is heel belangrijk dat de Vlaamse overheid die sociale en ecologische openbaardienstverplichtingen oplegt aan de distributienetbeheerders ook kan toekijken op de kostprijs van deze verplichtingen en op de impact ervan op de tarieven.

Het Vlaams Belang wil :

- de volledige regionalisering van het energiebeleid;
- een écht vrije markt, ook voor energieproductie;
- afbouw van het feitelijke Electrabel-monopolie inzake elektriciteitsproductie.
- Betaalbare energie : daling van het BTW-tarief op gas, steenkool, stookolie en elektriciteit van 21 naar 6 %.
- het verzekeren van bevoorradingsonafhankelijkheid en -zekerheid;
- een volwaardige ombudsdienst voor klachten over leveranciers en netbeheerders.

Kostenbeheersing voor industrie en consumenten. De emissiehandel heeft tot doel de CO₂-uitstoot van energie-intensieve installaties op een zo kostenefficiënt mogelijke wijze te reduceren. Hierbij kunnen de betrokken ondernemingen ook gebruik maken van de zgn. “flexibele mechanismen”.

De CO₂-emissierechten worden tijdens de nog steeds lopende periode van het Kyoto-protocol (2008-2012) nog zo goed als volledig gratis verdeeld aan de installaties die vallen onder de ETS-Richtlijn. De lidstaten maakten nauwelijks gebruik van de mogelijkheid om 10 % van de emissierechten te veilen. De bedoeling van deze gratis allocatie was en is bedrijven geen bijkomende CO₂-kosten aan te rekenen, op voorwaarde dat ze efficiënt omspringen met hun energiegebruik.

Het huidige ETS systeem heeft een impact op de groothandelsprijs van elektriciteit wat een extra opbrengst oplevert voor de producenten via de termijncontracten gelieerd aan de groothandelsprijs.

Wanneer het verschil tussen deze extra opbrengsten en de extra uitgaven tengevolge van ETS en allocatie van CO₂-rechten positief is wordt gesproken van een “windfall profit”. De gratis toewijzing van emissierechten aan de elektriciteitsproductie had echter niet de bedoeling te leiden tot “windfall profits” voor de elektriciteitsproducenten, ten nadele van de betrokken gebruikers (het doorrekenen van de CO₂-prijs in de elektriciteitsprijs). Deze “windfall profits” zijn dus veroorzaakt door de manier waarop het ETS-systeem is ingevoerd in een elektriciteitsmarkt die onvoldoende concurrentieel is. Een belangrijke

doelstelling van het ETS systeem was juist om de emissiereducties voor de ETS-sectoren tegen de laagst maatschappelijke kost te realiseren. De ontwikkeling van “windfall profits” valt hiermee niet te verenigen.

In december 2008 stemde het Europees Parlement in met een omvangrijk klimaat- en energiepakket. Op de VN-Conferentie te Kopenhagen in december 2009 hoopt Europa met de Verenigde Staten en China een breed internationaal akkoord af te sluiten. Dit moet het Kyoto-protocol vernieuwen. De EU-lidstaten kiezen voor de realisatie van de milieudoelstellingen voornamelijk voor de handel in emissierechten en voor emissiereductie via partners buiten Europa. De EU wil voortaan ook in blok optreden. Deze schaalvergroting maakt het mogelijk emissiecriteria per sector vast te leggen voor de ganse EU. Opbrengsten van de veiling van emissierechten dienen gedeeltelijk naar energie-efficiëntie, onderzoek en ontwikkeling en herbebossing te gaan.

In ieder geval daalt sinds 2004 in Vlaanderen de uitstoot in Vlaanderen. Tegelijkertijd worden er resultaten geboekt via energiebesparing. De uitstoot van het wegverkeer blijft echter toenemen. Het Europees akkoord over de uitstootnorm van 130 gram CO₂ voor wagens vanaf 2015 (vanaf 2012 geleidelijk ingevoerd) mag de kosten voor de consumenten niet opdrijven. De groene autofiscaliteit die de Vlaamse Regering in de vorm van een ecoscore plant, mag voor het Vlaams Belang in de verkeersfiscaliteit niet leiden tot een hogere financiële druk op de Vlamingen.

Het Vlaams Belang wil :

- de hervorming van het ETS-systeem omdat voor onder meer de chemiesector het in de toekomst verplicht kopen van certificaten een grote bijkomende productietaks zal zijn;
- dat verplichte investeringen door de industrie ten gunste van het milieu steeds worden afgewogen tegen de draagkracht van de Vlaamse industrie door energie-efficiëntie te belonen, -inefficiëntie te bestraffen en investeringen aan te moedigen;
- geen bijkomende kosten voor de consument tengevolge van de Europese uitstootnorm van 130 gram CO₂ voor personenwagens.

Vlaams Klimaatbeleidsplan 2006-2012. Het Vlaams Belang steunt de initiatieven in het kader van het Vlaams Klimaatbeleidsplan 2006-2012. We denken dan aan warmtekrachtkoppeling en de stabiele productie van groene stroom, maar ook aan energieprestatiecertificaten, energieaudits en de energieprestatieregelgeving. Maatregelen, zoals het isoleren van ruim 800.000 daken van Vlaamse woningen, kunnen een enorme energiebesparing opleveren. Per woning zo'n 30% of 1.000 Euro per gezin. De Vlaamse Regering heeft deze doelstelling ingeschreven tegen 2020 in haar Energierenovatieprogramma.

Het Vlaams Belang kiest voor een veelvuldig en grondig controlerende overheid om na te gaan of nieuwbouw en gerenoveerde woningen voldoen aan een voldoende ambitieuze energieprestatie. Wij geloven dat dit meer zal opleveren dan nóg strengere energieprestatienormen op te leggen, omdat onze buurlanden ook steeds strengere criteria vastleggen. Een nieuwbouwwoning moet betaalbaar blijven. Om alle dubbelzinnigheid en complexiteit te vermijden, wil het Vlaams Belang ook geen onderscheid tussen de eisen aan het energieprestatiecertificaat van publieke en niet-publieke gebouwen.

Het Vlaams Belang wil :

- dat het minderverbruik van 30% energie tegen 2020 van de Vlaamse gezinnen de kosten voor de gezinnen van condensatieketels, hoogrendementsglas en dakisolatie niet uit de pan doet rijzen;

- dat er speciale aandacht gaat naar oudere mensen, die vaak in weinig energiezuinige woningen wonen;
- dat voor de laagste inkomens en beschermde afnemers van energie de premie voor energiebesparende investeringen toeneemt.

Een realistische ambitie inzake hernieuwbare energie. België moet tegen 2020 een vrij hoog percentage van 13 % hernieuwbare energie behalen. Dit is niet eenvoudig omdat wij relatief weinig zonneshijn hebben, een korte kustlijn en weinig hoogteverschillen. Deze doelstelling vergt een goed gecoördineerd beleid en een duidelijk stappenplan, maar dit ontbreekt omdat de bevoegdheden inzake hernieuwbare energie verspreid zitten over het federale en gewestelijke niveau. Zo is alles wat te maken heeft met windenergie op zee nog steeds een federale materie. En PS-minister Maignette van Energie vindt het niet nodig om een degelijke samenwerking met de gewesten uit te bouwen en concrete doelstellingen inzake windenergie uit te werken. Een zoveelste reden waarom het gehele energiebeleid snel moet overgeheveld worden naar de gewesten, zodat Vlaanderen eindelijk kan werken aan een samenhangend en ambitieus plan inzake hernieuwbare energie.

Meer in het algemeen is het Vlaams Belang van mening dat er nog veel meer moet worden geïnvesteerd in wetenschappelijk onderzoek en nieuwe technologieën in verband met zowel energiebesparing als wind- en zonne-energie, warmtepompen en biogascentrales. Dit zal ons niet alleen toelaten de door Europa opgelegde milieudoelstellingen te halen, maar zal ook kleinschaligheid, decentralisatie en onafhankelijkheid van de aan Frankrijk verkochte energiesector in de hand werken. Vlaanderen heeft in hernieuwbare energie ondertussen wel al een grote expertise opgebouwd en de uitreiking van groenestroomcertificaten neemt een hoge vlucht. Het kan echter niet zijn dat vooral Vlaanderen zal moeten opdraaien voor het halen van de Belgische doelstelling tegen 2020, te meer daar niet alle certificaten in Vlaanderen in de eerste plaats aan energiehernieuwing ten goede komen. Heel wat certificaten gaan naar bedrijven die overheidssteun niet nodig hebben, maar die wel hun winstmarges zien stijgen. Wie certificaten moet aankopen, omdat hij de doelstellingen zelf niet kan halen, rekent door naar de verbruiker. Het stelsel van de groenestroomcertificaten lijkt meer op een premiestelsel dat zichzelf afschermt voor nieuwe spelers op de energiemarkt die het goed menen met het milieu en met groene stroom. Het groene stroomplan van de Vlaamse Regering waarmee men begin dit jaar uitpakte en dat als doel heeft om tegen 2020 een aandeel groene stroom van 13 procent te hebben, dreigt tot prijsverhogingen van 40 procent te leiden voor de industrie. De federatie van industriële energieverbruikers (Febeliec) vindt het huidige systeem van groenestroomcertificaten te statisch en niet efficiënt met te weinig stimulansen voor de producenten die de boetes gewoon doorrekenen.

Het Vlaams Belang wil :

- effectieve en doordachte maatregelen die leiden tot een toename van het aandeel hernieuwbare energiebronnen en groene stroom, maar wel met realistische doelstellingen tegen 2020 én vooral op maat van Vlaanderen;
- een oordeelkundige inplanting van windturbines die beperkt blijft tot zeehavens en industriegebieden waarbij open ruimte-gebieden worden gevrijwaard van windturbineparken
- de volledige herziening van het stelsel van de groenestroomcertificaten en voldoende nadruk op besparing van energie (energie-efficiëntie).

Een volwaardige biobrandstoffenmarkt. De federale overheid heeft in 2005 de Belgische doelstelling voor biobrandstoffen in 2010 op 5,75% van het brandstofverbruik in de transportsector vastgelegd. De

voorbijge jaren heeft de federale overheid een aantal beleidsmaatregelen genomen waarbij geopteerd is voor een openbare aanbesteding waarbij hoeveelheden biobrandstoffen aan bedrijven werden toegewezen in combinatie met een accijnsvermindering. Een vorm van verplichte bijmenging hoorde daar jarenlang niet bij. Deze doelstelling van 5,75% is momenteel dan ook niet binnen het bereik. In 2006 werd slechts 1.282 m³ biodiesel op de markt gebracht, wat overeenkomt met een aandeel van 0,01% van het totale dieselvebruik. Voor 2007 zou dit 1,1% bedragen. Het percentage bio-ethanol in de superbenzine mag zelfs oplopen tot 7 procent. In de praktijk schommelt het echter slechts rond 0,63 %. De hoeveelheid biobrandstoffen die via de openbare aanbesteding beschikbaar komt, kan zelfs in volle uitvoering slechts 4,5% invullen van de doelstelling, dus bijkomende maatregelen zijn sowieso nodig. Daarenboven bleek uit het recentste rapport van de Europese Commissie, dat de inschatting voor België inclusief beleidsmaatregelen tot eind 2006, 2,1% in 2010 bedraagt. In de meeste Belgische tankstations is er nog altijd geen biodiesel en bio-ethanol te krijgen. En dat meer dan twee jaar nadat de federale regering heeft beslist om via een fiscale vrijstelling de introductie van biobrandstoffen te stimuleren. Zeven bedrijven kregen toen de toelating om biobrandstoffen fiscaal vrij te verkopen aan de oliemaatschappijen en onafhankelijke brandstofverdelers die het grootste deel van de tankstations in ons land bevoorraden. Maar vandaag blijkt dat de biobrandstofmakers met hun productie blijven zitten. Diverse Vlaamse ondernemingen melden dat door het niet bestaan van een vorm van verplichte bijmenging, er ernstige problemen ontstaan die hun economisch en financieel functioneren in het gedrang brengen. Een biodieselfabrikant - Proviron - heeft zijn productie al stilgelegd. De bio-ethanolproducent Alco Bio Fuel in de Gentse Kanaalzone overweegt eveneens de stillegging van de nochtans splinternieuwe fabriek.

De inzet van biobrandstoffen is nochtans één van de belangrijkste federale maatregelen om haar binnenlandse reductiedoelstelling van jaarlijks 4,8 Mton CO₂ te realiseren in 2008-2012. Deze reducties komen evenwel ten goede van de gewesten. Het invoeren van een vorm van verplichte bijmenging van biobrandstoffen is al mogelijk sinds de programmawet van 27 april 2007. Het is sindsdien aan de federale overheid om dit in werking te stellen. Pas begin april 2009, enkele maanden vóór de verkiezingen, maakte de federale regering bekend dat vanaf juli 2009 producenten van motorbrandstoffen voortaan 4 procent biobrandstof zullen moeten mengen in diesel en benzine. Dit zou geen weerslag mogen hebben op de prijs voor de consument door de vrijstelling van accijnzen die hiervoor blijft gelden. Maar de producenten moeten hun biobrandstoffen dan wel betrekken bij één van de zeven Belgische vestigingen. De federale regering werkt overigens nog aan een Koninklijk Besluit over het op de markt brengen van de zogenaamde E85, brandstof die voor 85 procent bestaat uit biobrandstoffen. Door de fiscale vrijstelling zal die variant veel goedkoper zijn dan de klassieke motorbrandstof. Bedoeling is dat de E85 ook midden 2009 op de markt komt. Maar niet alle wagens kunnen op E85 rijden. Het gamma aan modellen die dat wel kunnen, wordt echter steeds groter.

De innovatieve tweede generatie biobrandstoffen heeft in ieder geval een belangrijk potentieel voor de duurzame vermindering van de uitstoot van broeikasgassen en verdient de nodige steun

Het Vlaams Belang wil :

- een grotere aanzwengeling en versterking van het biobrandstoffenbeleid waarbij een volwaardige biobrandstoffenmarkt wordt uitgebouwd.

Kernenergie. Het Vlaams Belang meent dat de energie-efficiëntie moet verbeteren, dat we moeten investeren in hernieuwbare energie - wind, biomassa en biobrandstoffen – maar dat we ook opnieuw in toenemende mate moeten durven vertrouwen op kernenergie. Dit driesporenbeleid vermindert immers de uitstoot van broeikasgassen en verbetert de bevoorradingszekerheid. Een kernuitstap zou ons

bijzonder afhankelijk maken van buitenlandse aardgasproducenten en overschat het aandeel hernieuwbare energie. Kernenergie zorgt vandaag voor 55 % van onze stroom. België telt twee kerncentraleparken: Doel en Tihange. De paars-groene regering-Verhofstadt I besliste in 2002 tot een 'kernuitstap', waardoor alle kerncentrales moeten sluiten tussen 2015 en 2025. De wet voorziet er evenwel in dat, bij onvoldoende alternatieven, de sluiting van de kerncentrales niet doorgaat. Wanneer kernenergie tussen 2015 en 2020 volledig zou wegvallen, betekent dit dat we voor 40 % van onze stroom opnieuw een beroep zouden moeten doen op fossiele brandstoffen of... elektriciteit opgewekt uit kernenergie moeten importeren uit het buitenland. De Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek, het VITO rekende voor dat in 2020 hernieuwbare energie slechts 15% van onze energiebehoeften kan lenigen.

Vlaanderen heeft sinds de jaren '50 steeds aan de absolute top gestaan wat betreft kennis en onderzoek inzake kernenergie via het Studiecentrum voor Kernenergie (SCK) in Mol. Hier wordt met het zogenaamde Myrrha-project gewerkt aan de kerncentrales van de vierde generatie waarbij voor de reactoren veel minder uranium zou nodig zijn. Ook de radioactieve levensduur van het afval zou ernstig worden gereduceerd. Deze nieuwe productiewijze zal ook toelaten om op grote schaal waterstof aan te maken, zodat we voor ons transport zouden kunnen omschakelen naar een CO₂- en fijnstofvrije brandstof. Federaal Minister Maignette voert momenteel obstructie tegen dit zeer belangrijke onderzoeksproject van het SCK. Het Vlaams Belang wil dan ook dat de Vlaamse overheid dit veelbelovende project volledig naar zich toe trekt.

Onze partij verzet zich dan ook tegen een kernuitstap. Wij willen het openhouden van de kerncentrales gebruiken om de Franse groep GDF Suez, die de kerncentrales beheert, te overtuigen haar monopolistische greep op de Belgische energiemarkt te lossen en meer concurrentie toe te laten.

Het Vlaams Belang wil :

- het operationeel blijven van alle kerncentrales die aan de internationale veiligheidscriteria beantwoorden, m.a.w. behoud van de kernenergie in Vlaanderen en onmiddellijke intrekking van de beslissing tot sluiting van de kerncentrales vanaf 2015;
- krachtige ondersteuning van het onderzoek naar de kerncentrales van de vierde generatie;
- dat GDF Suez in ruil voor het openhouden van de kerncentrales een concessievergoeding betaalt die ten goede komt aan technologische innovatie, hernieuwbare energieproductie, sociale tarieven en algemene energie-efficiëntie.
- de versnelde omschakeling van luchtvaart, scheepvaart en wegtransport op waterstof

*

* *

XVI. LANDBOUW, JACHT, PLATTELAND EN VISSERIJ

Vlaanderen moet de eigen voedselproductie naar waarde schatten. In de lijn van het Europese landbouwbeleid moet Vlaanderen een dynamisch beleid ontwikkelen ten voordele van de Vlaamse familiale land- en tuinbouwbedrijven, die aan sterke concurrentie onderhevig zijn. De unieke toegevoegde waarden van de Vlaamse agrarische productie zijn hoge kwaliteit en veelzijdigheid.

Het Vlaams Belang wil :

- de overheveling van alle federaal gebleven landbouwbevoegdheden naar Vlaanderen waarbij ook de bevoegdheid inzake landbouwcrampen en het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB);
- de overheveling van de onteigeningsbevoegdheid en de uitbouw van de Vlaamse Comités tot aankoop;
- de overheveling van de pachtwetgeving.

Landbouwinkomen. Terwijl de omzet van de landbouwsector *status quo* is gebleven, ligt ten gevolge van een forse stijging van energie- en grondstofprijzen het globale land- en tuinbouwinkomen in Vlaanderen in 2008 liefst 46% lager dan in 2007. Het Vlaams Belang blijft aandringen op een transparante prijsvorming aan de zijde van de toeleveranciers en aan die van de afnemers en de distributie. In het licht van de financiële crisis is het uitbouwen en versterken van een handels- en dus exportondersteunend netwerk meer dan ooit cruciaal, ook voor landbouw- en voedingsproducten. Vlaamse exportbedrijven moeten kunnen blijven rekenen op kortetermijnkredieten.

Het Vlaams Belang wil :

- een prijzenobservatorium om prijzen en marges in de voedselketen beter op te volgen zodat qua prijszetting de landbouwbedrijven niet steeds het kind van de rekening zijn;
- de structurele ondersteuning via het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds van de Vlaamse land- en tuinbouw, met inbegrip van steunmaatregelen voor investeringen in de biologische landbouwsector.

Europees landbouwbeleid. De Europese landbouw geeft een divers beeld te zien. Deze diversiteit zou de kracht kunnen uitmaken van een landbouwsector die een minimale Europese zelfvoorziening kan waarborgen. Daarom moet Europa inzetten op de complementariteit van de Europese land- en tuinbouwmarkten. Concurrentie mag niet ten koste gaan van de complementariteit van een hoogkwalitatief voedselaanbod uit verschillende Europese landen.

Het Vlaams Belang stelt vast dat Europa zijn gemeenschappelijk landbouwbeleid al drastisch heeft hervormd. De Verenigde Staten trokken hun subsidies aan de landbouw echter fors op. Dit gaat volledig in tegen de Doha-onderhandelingen over de vrijmaking van de wereldhandel in landbouwproducten. Bovendien schermen China, India en Brazilië hun markten nog steeds af voor Europese producten. Onze partij is dan ook van oordeel dat Europa zijn marktondersteunende mechanismen niet verder mag afbouwen. Ook de melkquota dienen behouden te blijven, evenwel in een nieuw, jaarlijks aanpasbaar stelsel.

Het Vlaams Belang wil :

- dat de Europese landbouw zich profileert als producent van hoogwaardige producten;

- dat de bezorgdheid over voedselzekerheid centraal staat in de toekomstige debatten over het Europese landbouwbeleid;
- dat in het licht van de wispelturige internationale land- en tuinbouwmarkten een omvorming wordt doorgevoerd van de inkomenssteun voor landbouwers naar flexibele vangnetten die de stijgende productiekosten helpen compenseren;
- het behoud van de melkquota, maar in het licht van de afschaffing van deze quota de installatie van een interprofessionele structuur van melkveehouders.

Mestvraagstuk. Landbouw en milieu hoeven elkaar niet naar het leven te staan. Wat mestverwerking en het halen van de nitraatnorm betreft, boekten de Vlaamse landbouwers de afgelopen jaren goede resultaten. Het Vlaams Belang zorgde voor aanpassing van tal van pijnpunten in het mestdecreet, dat sinds 2007 in voege is. Toch blijven nog steeds een aantal aandachtspunten overeind.

Het Vlaams Belang wil :

- het sneller toekennen door de Mestbank van mestverwerkingsrechten;
- de aanpassing van het mestdecreet aan de specificiteit van poldergronden en aan extreme weers- en groeiomstandigheden;
- het treffen van maatregelen om nitraatmeetfouten die vooral nadelig zijn voor kleine en smalle percelen te voorkomen.

Durven inzetten op biobrandstoffen. Onze partij wenst dat Vlaanderen in de toepassing van biobrandstoffen een pioniersrol op zich neemt. In elk geval zal België er niet in slagen om tegen 2010 5,75% diesel aan te bieden die gemengd is met brandstof uit biologische oorsprong. Vlaanderen kan evenwel het verschil helpen maken.

Het Vlaams Belang wil :

- een gunstig investeringsklimaat voor de productie van hernieuwbare niet-voedingsgrondstoffen.

Jachtsector betrekken bij wildschade. Het Vlaamse jachtopenings- en jachtvoorwaardenbesluit beoogt onder meer een grotere betrokkenheid van de jagerij bij milieuzorg. Het Vlaams Belang wil de jagers meer armslag geven in het terugdringen van de wildschade door ganzen, duiven, everzwijnen en vossen. De jongste jaren is dit een nieuw verschijnsel.

Het Vlaams Belang eist :

- het effectief instellen van periodes, occasioneel of regelmatig van gecontroleerde ‘bijzondere bejaging’ door jagers of wildbeheerseenheden om de uitdunning van schadelijke diersoorten doelmatig en efficiënt te organiseren;
- de participatie van de jachtsector en wildbeheerseenheden bij de opstelling van de ‘doelstellingen natuur’ voor alle Vlaamse Natura 2000-gebieden.

De landbouw en het Schelde-estuarium-geactualiseerd Sigmoplan. Het Sigmoplan van 1976 legde vast dat naast 13 overstromingsgebieden (waarvan het GOG in Kruibeke met meer dan 600 ha het grootste zou worden) een stormstuw de betrokken Vlaamse gemeenten moest behoeden van overstromingsgevaar. De noodzakelijke stormstuw is er echter nooit gekomen. Een geactualiseerd

Sigmaplan schrapt (voorlopig) de stormstuw en voorziet de komende jaren de aanleg van bijkomende overstromingsgebieden in vele Vlaamse gemeenten langsheen de Schelde, de Durme, Nete, Dije,... Tegen 2010 moet er ongeveer 2.500 hectare natuurinrichting- en ontwikkeling op de sporen staan. Dat zijn voor een groot deel gebieden die opnieuw onder invloed van de getijden worden gebracht. Tegen 2015 komt daar nog eens 1.800 hectare bij. De volledige realisatie van het Sigmaplan loopt tot 2030. Het grootste gecontroleerde overstromingsgebied van de Zeeschelde wordt ingericht in de polders van Kruibeke – Bazel - Rupelmonde. Het overstromingsgebied compenseert ook de natuur die bij een aantal grootschalige infrastructuurwerken in het Zeescheldebekken verloren is gegaan: 300 hectare slikken en schorren, 150 hectare weidevogelgebied en 40 hectare bos. Telkens gaat dit ten koste van de landbouw. De eerste prioriteit van het oorspronkelijke Sigmaplan namelijk de veiligheid is vervangen door de natuurlijkheid. De landbouw werd de voorbije jaren gepaaid met de oprichting van een Grondenbank en perimeteraanpassingen. Dit maakt onderdeel uit van het zgn. “flankerend landbouwbeleid” waarbij getroffen boeren zo goed mogelijk zouden worden vergoeden op basis van een landbouweffectenrapport. Dat laatste wordt echter opgesteld op het niveau van de individuele bedrijven.

Voor het Vlaams Belang is het duidelijk dat met belastingsgeld duizenden hectaren landbouwgrond en landbouwbedrijvigheid worden uitgekocht in plaats van de veiligheid in het Scheldebekken via de bouw van een stormstuw te verzekeren.

Het Vlaams Belang wil :

- het bouwen van en stormstuw in plaats van de aanleg van voortdurend meer bijkomende overstromingsgebieden in het Scheldebekken
- het stopzetten van de bijna permanente bestemmingswijzigingen van landbouwgrond in natuurgebied

Werk aan de winkel voor het platteland. In het verlengde van het Europese initiatief Leader+ wil het Vlaams Belang werken aan plattelandontwikkeling. Een verbreding van de plattelandseconomie en een verbetering van de leefbaarheid van het platteland staan hierbij voorop. Het Vlaamse platteland staat immers niet alleen synoniem voor landbouw en toerisme, maar moet er ook aandacht gaan naar tewerkstelling en kwaliteitsvolle voorzieningen voor de lokale bevolking. Speciale inspanningen zijn aan de orde voor de paardenhouderij, waarvoor het niet steeds makkelijk is het fokken (landbouwactiviteit) te verzoenen met de dressuur, die een piste vereist. Pas enkele maanden vóór de verkiezingen zorgde de Vlaamse Regering via een aantal uitvoeringsbesluiten ervoor dat voortaan alle mengvormen van paardenhouderij toegelaten zijn in agrarisch gebied en hierdoor niet langer zonevreemd. De paardensector kampte immers met nogal wat problemen inzake vergunningen. Een paardenhouder of -fokker die bijvoorbeeld een piste wilde aanleggen, kwam terecht in de categorie manege en die hoort thuis in recreatiegebied. Bijgevolg was de paardenhouderij zonevreemd. Het Vlaams Belang heeft altijd gesteld dat de paardenhouderij een economische sector is en wil ze daarom alle kansen bieden om zich te ontplooien.

Plattelandsdorpen zijn meer dan slaapdorpen. Het economische weefsel van heel wat plattelandsgemeenten verschaalt. De concurrentie van relatief nabijgelegen steden en winkelcentra doet hier geen goed aan. Tegelijk is er met de toenemende vergrijzing meer nood aan lokale basisvoorzieningen, zoals bijvoorbeeld buurtwinkels.

Het Vlaams Belang wil :

- dat de nood aan voldoende gemeenschapsvoorzieningen, buurtwinkels, het onderhoud van plattelandswegen, dorpskernhernieuwing en de tewerkstellingsmogelijkheden op het platteland gezien de geringe bestuurskracht van kleine landbouwgemeenten nog meer aandacht krijgen. Dit betekent volgehouden aandacht voor de fiscale en algemeen financiële draagkracht van vele plattelandsgemeenten, die nog te vaak zelf moeten opdraaien voor hun leefbaarheid en de verbreding van hun aanbod.
- dat de verbreding van plattelandsactiviteiten (hoevetoerisme, plattelandslogies, paardenhouderij, enz...) ook in het vergunningenbeleid zijn weerspiegeling vindt.

Duurzaam vissen belonen. Tijdens de Europese Raad voor Landbouw- en visserijministers in Brussel op 18 en 19 december 2008 werden de visserijmogelijkheden voor 2009 vastgelegd en werd met een status-quo van de algemene hoeveelheid gequoteerde vis die de vissers mogen vangen de schade nog beperkt. Ook de gevolgen van het kabeljauwherstelplan voor het aantal dagen dat een schip in zee mag doorbrengen zijn met een daling van 5 à 10 % uiteindelijk nog beperkt. Toch is het duidelijk dat de Europese Commissie de voorbije maanden en jaren opnieuw talrijke offensieven voorstelde om de vissersvloot in Europa verder af te bouwen. Dit zou de duurzaamheid van de visserij moeten versterken. Tegen 2012 wil de Europese Unie in ieder geval een grootschalige hervorming van het visserijbeleid doorvoeren. Uit een eerste oriënterend debat bleek in december 2008 dat men een quotasysteem behouden wil alhoewel verschillende landen terecht een meerjarensysteem voorstellen dat voor meer stabiliteit en zekerheid voor de vissers moeten zorgen. De vissers stellen terecht dat de Europese vangstquota's hen niet toestaan om voldoende geld te verdienen. Bovendien worden vissers die omschakelen nu te zeer gestraft met een strengere vangstbeperking. Duurzaamheid is weliswaar nodig voor de rentabiliteit van de ondernemingen en voor het behoud van de visbestanden maar in dat licht is bv. omschakelen van boomkorvisserij naar andere visserijtechnieken niet evident en de reders vragen dan ook zekerheid. Wie zijn motor (motorvermogen) vervangt moet zijn vangstquota kunnen behouden. De alternatieve boomkor levert niet alleen minder teruggooi, minder bodemberoering, een betere viskwaliteit en minder brandstofverbruik op, maar zou ook moeten resulteren in betere prijzen. Het is in ieder geval wel een goede zaak dat de Europese Commissie heeft ingestemd om het minimaal aandeel dat de reder moet bijleggen bij investeringen om op een meer duurzame manier te vissen terug te brengen van 60 procent naar 40 procent. Rechtstreekse steun voor brandstofkosten blijft echter verworpen.

Het Vlaams Belang wil :

- de versoepeling van de Europese regels voor visserij met verlaging van de financiële last voor de reders om private investeerders ruimte te geven;
- financiële steun voor reders en bemanning tijdens de ombouw van hun vaartuigen en het creëren van mogelijkheden om de inspanningen van de reders te vertalen naar verkoopsargumenten die de bewuste consument aanspreken (waarbij een vaartuig dat aan een duurzaamheidscore voldoet zijn vis onder een nieuw kwaliteitslabel zou kunnen vermarkten);
- de verzekering op lange termijn van voldoende motorvermogen voor reders die investeren;
- het vrij maken van extra middelen binnen de VLAM voor de promotie van eigen vissoorten waarbij de Vlaamse consument er van wordt doordrongen dat de Vlaamse vis een kwaliteitsproduct is.

*

* *

XVII. CULTUUR EN MEDIA

Het cultuurlandschap in Vlaanderen is de laatste jaren door tal van decreten en revisies van bestaande decreten danig veranderd. Er was een gestage decretale verankering van alle sectoren binnen de Kunsten. Het Kunstendecreet van vorige legislatuur is daarvan het beste voorbeeld. Maar er is ook het Topstukkenbeleid en het decreet op het integraal lokaal cultuurbeleid. De middelen, in het bijzonder de subsidies, zijn verdubbeld en ondersteunen zowel de plaatselijke dynamiek als een uitgebreid veld van Vlaamse instellingen, diensten en projecten.

Het decreet lokaal cultuurbeleid introduceerde een aantal nieuwe bouwstenen van beleid, met het cultuurbeleidsplan, de cultuurbeleidscoördinator, een proces van opmaak en evaluatie van het plan, enz... De rol van bibliotheken en cultuurcentra werd gemoderniseerd. Bijna driekwart van de Vlaamse gemeenten diende eind 2008 een cultuurbeleidsplan in. Het Vlaams Belang vindt echter dat de kleinere gemeenten de trein niet definitief mogen missen. De decretale mogelijkheden van intergemeentelijke samenwerking worden op het vlak van cultuurbeleid nog te weinig benut.

CultuurInvest is de nieuwe Vlaamse openbare culturele investeringsmaatschappij. Ze heeft al subsidiedossiers lopen in musical, mode en design. Niets hoeft uit te sluiten dat op termijn een samenspel kan komen tussen CultuurInvest en traditionele subsidiemechanismen. Naast deze twee subsidiestromen is er dan ook nog de inbreng van de private sector. Maatregelen zoals de tax shelter bijvoorbeeld hebben de Vlaamse filmsector een nieuw elan gegeven. Het samenspel van deze openbare en private steun moet eindelijk ook durven gaan naar andere cultuursectoren dan degene waarmee Vlaanderen terecht internationaal naam en faam heeft verworven, zoals de dans.

Subsidies die inzetten op participatie. Het Participatiedecreet dreigt de betrokkenheid van de doorsnee Vlaming bij kunst en cultuur niet te verhogen omdat men verhoogde participatie niet decretaal kan bereiken. Het aanscherpen van culturele competentie bij het potentiële publiek, een deregulering van bepaalde amateurkunsten (dans bv.) en het afstoffen van repertoireoeuvre kan soelaas bieden. De artistieke vrijheid mag daarbij niet in het gedrang komen. Toegankelijkheid van kunst in alle mogelijke opzichten is wat het publiek thans vraagt.

Het Vlaams Belang wil :

- een meer evenwichtige samenstelling van de advies- en beoordelingscomités in het kader van het Kunstendecreet;
- een grondig onderzoek of subsidies wel bij kunstenaars terecht komen en niet bij niet artistiek ondersteunende personeel;
- de vertaling in beheersovereenkomsten tussen cultuurhuizen en de overheid dat meer repertoire- en variététheater aan bod zal komen;
- de depolitisering van cultuurhuizen;
- de naleving door de KVS van de taalwetgeving;
- de verdere uitbouw van subsidiestromen via Cultuurinvest en tax-shelter-maatregelen in culturele domeinen waar dit nu nog niet voor de hand ligt.
- dat het ondertekenen van een cultureel verdrag met de Franse Gemeenschap onbespreekbaar is, zolang de Franstaligen zich blijven bemoeien met cultuur in Vlaanderen;
- de oprichting van een Vlaamse Vaste Nationale Cultuurpactcommissie;

- meer openheid in de sector van de amateurkunsten en een gedereguleerd beleid dat meer vanuit de basis vertrekt;
- geen herhaling meer van de onwaardige discussies over aankoop van het schilderij van Adriaan Brouwer door een proactief beleid in het kader van het Topstukkendecreet;
- de actieve ondersteuning van zowel het boek als de kwaliteitsboekhandel in Vlaanderen door onder meer de vaste boekenprijs.

Een objectieve openbare omroep. In het medialandschap is de VRT de sterkhouder bij uitstek. Vlaams Belang is voorstander van een slagkrachtige, objectieve en onafhankelijke openbare omroep. Evenwel is het de Vlaamse belastingbetaler die zelf het leeuwendeel van zijn openbare omroep financiert. Dat betekent dat de VRT in de eerste plaats leemtes moet opvullen die de commerciële stations laten liggen. Bovendien moet de VRT objectief informeren. De recent opgerichte Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) kan dit nochtans onvoldoende waarborgen. Naar het voorbeeld van de Franse Conseil Supérieur de l'Audiovisuel moet de VRM een actieve en preventieve rol durven spelen.

Het Vlaams Belang wil :

- actieve en preventieve rol van de VRM in de vrijwaring van objectieve berichtgeving;
- sancties bij het overtreden van de regels betreffende onpartijdigheid en neutraliteit, bijvoorbeeld het intrekken van de overheidsdotatie;
- annulering van de beleidsnota 'De VRT en de democratische samenleving,' die aan journalisten de uitdrukkelijke opdracht meegeeft het Vlaams Belang niet te behandelen als een normale politieke partij.
- Dat de voorzitter van het Vlaams Parlement maandelijks een overzicht krijgt van welke partijen hoe vaak en hoe lang op de nationale en regionale omroepen aan bod kwamen.

Zuivere financiering van de VRT. De betoelaging van de VRT is een gemengde financiering. Met een bepaald plafond kan de VRT reclame-inkomsten innen. Zo roomt de openbare omroep een groot deel van de reclamemarkt af. Dit stelt een blijvende Vlaamse verankering van commerciële zenders ter discussie. De dalende commerciële inkomsten maken een vertrek naar het buitenland tot een verlokkelijke piste.

Het Vlaams Belang wil :

- een doorzichtige en transparante financiering van de VRT;
- een zuivere financiering van de openbare omroep zonder publiciteitsinkomsten en sponsoring.

Zuinig en doeltreffend financieel beheer bij de VRT. Uit het rapport van het Rekenhof blijkt dat de openbare omroep gul is met het gunnen van opdrachten aan productiehuizen. Ook werd gewezen op de buitensporige representatie-, hotel- en restaurantkosten van het management van de VRT in 2006.

Het Vlaams Belang wil :

- ondubbelzinnige afspraken inzake onkostennota's, hotel-, restaurants- en representatiekosten;
- jaarlijkse doorlichting van de uitgaven van de VRT door het Rekenhof.

Nederlandstalige programma's op de openbare omroep. De mediadecreten en de beheersovereenkomst 2007-2011 voorzien dat de VRT een totaal Nederlandstalig muziekaanbod van minstens 20% moet waarborgen. Uitgezonden tv-producties moeten voor 50% van eigen bodem zijn.

Het Vlaams Belang wil :

- een minimum van 50% uitgezonden Vlaamse tv-producties;
- een 20%-norm voor uitgezonden Nederlandstalige muziek per VRT-radiostation en per tijdsblok overdag en 's nachts;
- een digitaal radiostation dat enkel Nederlandstalige muziek uitzendt.

Digitaal VRT-archief. Het DIVA, het digitale archief van de VRT, vormt een schat aan audiovisueel cultureel erfgoed. Dat erfgoed vormt het audiovisueel geheugen van alle Vlamingen.

Het Vlaams Belang wil :

- op korte termijn een volledige ontsluiting voor alle Vlamingen van dit archief.

Mediaopvoeding vanzelfsprekend maken. Door de snelle evolutie en de veelzijdigheid van moderne media zijn mediageletterdheid en -weerbaarheid nieuwe vaardigheden waarin jong en oud zich moeten bekwalen om zich te wapenen tegen de toevloed van informatie die via de media op hen afkomt.

Het Vlaams Belang wil :

- binnen het totale lessenspakket aandacht voor digitale en andere media via verplichte media-educatie in alle richtingen van het secundair onderwijs.

Kinderen en minderjarigen beschermen en een verplichte gedragscode rond de verkoop van bepaalde videospelletjes. De komst van digitale televisie heeft de toegang vergemakkelijkt tot zenders die geregeld programma's met expliciete seksuele handelingen of extreem gewelddadige sporten uitzenden. Ook liggen gewelddadige computerspelletjes goed in de markt bij kinderen en jongeren. Verschillende wetenschappelijke studies hebben echter aangetoond dat er wel degelijk een verband bestaat tussen effectief gewelddadige jongeren en het spelen van en kijken naar respectievelijk gewelddadige spelletjes en gewelddadige programma's. Ook het Europees Parlement geraakte er in maart 2009 eindelijk van overtuigd dat een gedragscode voor producenten van videospelletjes, handelaars en eigenaars van internetcafés in het leven moet worden geroepen. Een dergelijke code moet voorkomen dat kinderen toegang krijgen tot extreem gewelddadige videogames. Het Europese Parlement denkt in eerste instantie aan de verdere versterking van het zogenaamde PEGI-label (Pan Europees Games Informatiesysteem), een door de sector ontwikkeld label dat aan de hand van pictogrammen aangeeft of een videospelletje extreme seks of geweld bevat en meteen een geschikte leeftijdsdrempel aanduidt. Dat label bestaat ook reeds voor online spelletjes. Met een gedragscode voor producenten, winkeliers en eigenaars van internetcafés kan de verkoop van games worden afgestemd op het PEGI-label. Spellen die geclassificeerd worden als ongeschikt voor minderjarigen, mogen dan niet meer worden verkocht aan minderjarigen. Wie deze afspraken negeert, moet streng worden gestraft. Een andere mogelijkheid is de ontwikkeling van de zogenaamde "rode knop", die ouders in staat zou stellen om online videospelletjes te blokkeren.

Het is voor het Vlaams Belang essentieel dat onze kinderen en jongeren voldoende beschermd worden tegen dergelijke invloeden. In het buitenland bestaan er voldoende voorbeelden hoe ondermeer een

‘leeftijdslabel’ de ouders kan helpen om in te schatten in hoeverre ze bepaalde ‘games’ en films aan hun kinderen kunnen ter beschikking stellen. Daarnaast blijft natuurlijk de vorming via het onderwijs sterk aangewezen om jongeren met videospelletjes te leren omgaan. Jongeren die kritisch en onafhankelijk aankijken tegen de media, zijn doorgaans beter gewapend als ze geconfronteerd worden met bedenkelijke of amorele videogames.

Het Vlaams Belang wil :

- de uitwerking van categorieën waarin alle mediaproducten - dvd’s, computerspelletjes, maar ook digitale tv-gidsen - een plaats kunnen krijgen;
- de mogelijkheid een kinderslot te activeren voor bepaalde leveranciers van digitale televisie.
- financiële ondersteuning van projecten inzake media-opvoeding en bewustmaking van ouders en kinderen voor wat betreft o.a. veilig internet en reclamebewustzijn, ondermeer via het socio-cultureel werk en de school
- een verbod op reclame die schadelijk kan zijn voor kinderen (alcohol, tabak, ...) rond de kinderprogramma’s, en een verbod productplaatsing in kinderprogramma’s
- de verdere versterking van het PEGI-label
- een verplichte Europese gedragscode voor producenten van videospelletjes, handelaars en eigenaars van internetcafés waardoor de verkoop van games kan worden afgestemd op het PEGI-label
- een effectieve bestraffing voor diegenen die zich niet houden aan de gedragscode m.b.t. de verkoop van games met een +16 orf +18 label aan jongere kinderen.

Afrekenen met Franstalige stoorzenders. Vlaanderen heeft al tientallen jaren te kampen met Franstalige stoorzenders. Dit zijn radiostations die uitzenden op niet aan hen toegekende frequenties of met een te groot vermogen. Ze blazen de Vlaamse radiostations uit de ether. Sinds 2006 kan het BIPT optreden als etherpolitie. Sancties tegen stoorzenders blijven echter dode letter. De Franstaligen weigeren hun frequentieplannen af te stemmen op het Vlaamse radiolandschap.

Het Vlaams Belang wil :

- overheveling van de federale bevoegdheden voor telecommunicatie naar de gewesten.

Verbod op spelletjesprogramma’s voor politici. De tijd dat politici enkel op televisie aan bod kwamen in het nieuws of een debatprogramma ligt al lang achter ons. Intussen is het ‘bon ton’ geworden dat politici deelnemen aan allerhande spelletjes- en entertainmentprogramma’s. Dat ze daarmee de geloofwaardigheid van de politiek ondermijnen lijkt deze dames en heren politici niet te deren. Komt daar nog bij dat verschillende politici hun deelname aan dergelijke programma’s gebruiken als een imagocampagne. Bovendien is de toegang tot dergelijke programma’s voor niet alle politici gelijk. Vermits politici zelf blijkbaar niet beseffen dat ze de politiek hiermee meer kwaad dan goed doen, is het voor het Vlaams Belang nodig dat politici in deze tegen zichzelf beschermd worden.

Het Vlaams Belang wil :

- via het mediadecreet dient voor de openbare zender een verbod op deelname van politici aan programma's andere dan informatie- en duidingsprogramma's te worden ingevoerd.

Digitale radio en televisie voor iedereen/De digitale kloof dichten. De komst van digitale radio en televisie biedt een waaier van mogelijkheden. Er moet ruimte komen voor nieuwe initiatieven naast de stations die al over een licentie beschikken om radio en/of tv te maken. Voor de radioluisteraar en tv-kijker mag de factuur van een basispakket radio- en tv-zenders in het digitale tijdperk niet hoger zijn dan wat ze vandaag betalen voor hun basispakket analoog.

Dit land is koploper inzake breedbandpenetratie, maar niet wat pc- en internetgebruik betreft. Het prijskaartje van een internettoegang en uitrusting heeft daar veel mee te maken. Dit zorgt er evenwel voor dat deze samenleving een nieuw soort analfabeten aan het creëren is, nl. de mensen die niet met een computer kunnen werken en geen ervaring hebben met het internet. Nochtans is het internet steeds meer aan het uitgroeien tot een werkelijke basisbehoefte. Vlaams Belang is dan ook van mening dat mensen die minder begoed zijn en zich dus geen pc en internet kunnen aanschaffen geen twee keer slachtoffer zijn, doordat ze een digitale achterstand oplopen.

Het Vlaams Belang wil :

- multimediacheques en een sociaal internettarief voor mensen die het financieel moeilijk hebben.

Jeugdbeleid. De uitdagingen en bedreigingen waar onze jeugd voor staan zijn groot. De drang bij de Vlaamse jongeren om op eigen benen te staan groeit bovendien. De jongeren kunnen of willen soms niet altijd beroep doen op hun ouders om zich hier voldoende op voor te bereiden. Daarom is het belangrijk dat er een goed en gezond samenspel is tussen ouders, school en overheid dat zorgt voor een passende ondersteuning bij opgroeiende jongeren.

Jongeren komen regelmatig in de media met negatieve berichten: geweld op school, rijden onder invloed, vandalisme, druggebruik... Nochtans toont het merendeel van de Vlaamse jeugd wel het goede voorbeeld, maar zorgen een aantal rotte appels wel voor een slechte naam. Jongeren moeten evenwel beseffen dat het leven meer is dan het opeisen van rechten en dat uit die rechten ook plichten voortvloeien.

Het onderwijs is een belangrijke factor bij de vorming van jongeren. Jongeren vormen met een open maar kritische geest is noodzakelijk. Daarom dient een school zich steeds partijpolitiek neutraal op te stellen en dus geen politiek correcte dogma's op te leggen zoals het opdringen van de multiculturele samenleving.

Al te vaak worden jongeren op school, tijdens hun vrijetijdsbeleving of gewoon op straat, geconfronteerd met drugs en druggebruik. Als ouder is het vandaag bijzonder moeilijk om hun kind te beschermen en te wapenen tegen deze constante dreiging. Daarom is het essentieel dat de scholen en de overheid een strikte zerotolerantie voeren tegen het bezit en het gebruik van drugs. Een gedoogbeleid is op geen enkele wijze te rechtvaardigen en de drughandelaars dienen hard aangepakt te worden. Een drugvrij label voor scholen en horecazaken is daarbij een nuttig hulpmiddel.

Op vlak van vrijetijdsbesteding worden jongeren overspoeld met een breed aanbod op sportief of socio-cultureel vlak, maar het is vaak minder duidelijk waar kwaliteit wordt geboden. De overheid kan hierbij

een rol spelen door het kwalitatieve jeugdwerk extra te ondersteunen en te promoten. De traditionele jeugdbeweging zal deze stimulans zeker goed kunnen gebruiken.

Een sterk instrument bij het betrekken van de jeugd bij het beleid van de diverse overheden is de jeugdraad. Zowel op lokaal, provinciaal als Vlaams vlak dringt zich een depolitisering op. Het is immers belangrijk dat dit adviesorgaan haar rol tegenover de politieke besluitvorming zo onafhankelijk mogelijk kan spelen en politici of politieke organisaties mogen hier dan ook geen deel van uitmaken. De politieke organisaties zelf worden bovendien via hun moederpartij door de wet op de partijfinanciering reeds voldoende financieel ondersteund.

Jeugd- en jongerenorganisaties kunnen hun werking maar ontwikkelen op voorwaarde dat er aangepaste en veilige jongereninfrastructuur is. De algemene verwachtingen en het bewustzijn op het gebied van veiligheid en 'comfort' zijn zowel voor de jongeren, hun ouders als de overheid de laatste decennia toegenomen. Dit genereert grotere kosten en een explosieve toename van regels en wetgeving om aan die verwachtingen te voldoen.

Het Vlaams Belang wil :

- geen indoctrinatie in het onderwijs;
- geen gedoogbeleid van druggebruik en zerotolerantie voor drughandelaars;
- ondersteuning van het traditioneel jeugdwerk;
- depolitisering van de jeugdraad;
- structurele financiële maatregelen om de veiligheid en basisvoorzieningen in jeugdinfrastructuur aan te passen aan hedendaagse normen en verwachtingen
- een Vlaamse aansturing van de brandveiligheidsnormen, gekoppeld aan een voldoende financiële ondersteuning en de voortzetting van een financieel impulsbeleid m.b.t. verenigingslokalen met de focus op basisvoorzieningen.
- een domeinoverschrijdend jeugdinformatiebeleid

*

* *

XVIII. Buitenlands Beleid

Overeenkomstig het principe 'In foro interno, in foro externo' kan Vlaanderen in het buitenland optreden op alle terreinen waarvoor het ook binnenlands bevoegd is. Al in de jaren zeventig oefenden de regio's hun interne culturele autonomie ook extern uit. Sinds de jaren negentig zijn de gefedereerde entiteiten zelfs bevoegd om met andere staten of regio's exclusieve verdragen te sluiten, zonder tussenkomst vanwege de federale overheid. Ondertussen heeft Vlaanderen al tientallen exclusieve bilaterale verdragen met andere landen getekend. Dit autonoom verdragsrecht van de Belgische deelstaten is een unicum want bv. de Duitse bundesländer moeten voor het aangaan van internationale akkoorden langs de bondsregering passeren.

De deelstaten bouwen hun instrumentarium voor buitenlands beleid verder uit door in de landen waar ze nauwe betrekkingen mee onderhouden, een direct aanspreekpunt te voorzien voor partners uit economische en andere sectoren.

In de praktijk is het Vlaams buitenlands beleid niettemin eerder beperkt. De Vlaamse vertegenwoordigers handelen immers onder het diplomatiek-protocolair gezag van het Belgische ambassadehoofd. Tegelijkertijd proberen ze in hun dagdagelijkse werkzaamheden de taken uit te voeren die de deelstaatregeringen hen toevertrouwen. Precies die ambiguïteit leidt in de praktijk tot fricties. De deelstaatvertegenwoordigers worden soms gedwarsboomd via o.a. vertraagde of fragmentarische doorstroom van informatie.

Tegelijkertijd proberen de Franstaligen systematisch schade te berokkenen aan Vlaanderen via klachten bij internationale instellingen zoals de Raad van Europa over de vermeende discriminatie van Franstaligen in Vlaams-Brabant. De Vlaamse regering reageert amateuristisch op deze doelbewuste strategie. Vlaanderen kan hier ook niet rekenen op de Belgische diplomatie.

Door de goedkeuring van het zgn. Verdrag van Lissabon (de Europese Grondwet) is de evolutie naar een federaal Europa verder versterkt. Omdat het geen staat en dus geen EU-lidstaat is, heeft Vlaanderen geen eigen stem in de EU. Het 'Comité van de Regio's' en soortgelijke structuren hebben nauwelijks enig gewicht in de Europese besluitvorming.

Samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland is een voorwaarde om de toekomst van de Nederlandse taal en cultuur in de EU te vrijwaren. Samenwerking is ook strategisch belangrijk om onze invloed in Europa en de wereld te vergroten.

Het Vlaams Belang wil :

- een maximale invulling van het Vlaams buitenlands beleid, wat onder meer betekent dat de Vlaamse Regering het initiatief moet nemen voor bijkomende 'Vlaamse Huizen' in het buitenland, als embryonale ambassades van de toekomstige Vlaamse staat;
- een actief en efficiënt optreden om de strategie van de Franstaligen te counteren, wanneer zij via internationale instellingen Vlaanderen imagoschade trachten toe te brengen;
- doorgedreven Vlaams-Nederlandse samenwerking;
- de verdediging van de Vlaamse belangen, de nationale soevereiniteit, het zelfbeschikkingsrecht en het respect voor de mensenrechten als basisprincipes van elk buitenlands beleid;
- een confederaal Europa, waarbij de lidstaten hun soevereiniteit behouden;
- de beperking van de EU tot naties die tot de Europese beschavingsgemeenschap behoren; Turkije kan dus geen lidstaat worden.

XIX. Sport

Een sportbeleid moet er naar streven om zoveel mogelijk mensen meer te doen bewegen om aldus de fysieke gezondheid en de maatschappelijke cohesie te verbeteren. De overheid moet de voorwaarden realiseren om in optimale omstandigheden te kunnen sporten: dit geldt vooral voor de breedtesport maar ook voor de topsport.

Sport als Vlaamse bevoegdheid. Het sportbeleid is de exclusieve bevoegdheid van de Gemeenschappen. De Vlaamse Gemeenschap erkent enkel autonome (gesplitste) sportfederaties en sportstructuren. Niet-gesplitste federaties zoals het BOIC en de Voetbalbond kunnen dus als sportfederatie geen aanspraak maken op erkenning en subsidiëring. Toch heeft de Vlaamse regering een achterpoortje gezocht en gevonden om het voetbal te subsidiëren met een zogenaamde splitsing van de KBVB die erin bestaat dat men een Vlaamse voetballiga heeft opgericht waar Vlaamse Clubs tot 3^e nationale zich bij kunnen aansluiten. De Belgische voetbalbond liet al duidelijk weten dat de oprichting van de Vlaamse voetballiga “*een financiële truc is om Vlaams geld te bekomen*” en wil onder geen beding het woord “*splitsing*” gebruiken. Maar niet enkel het BOIC en de KBVB, ook hockey, ijshockey, kaatsen en cricket zijn voorbeelden van nog altijd unitaire sportbonden. Het is ergerlijk te moeten vaststellen dat ondanks het feit dat het BOIC en de KBVB nog unitair zijn gestructureerd, ze toch steun en/of inspraak krijgen in het Vlaamse sportbeleid. Op die manier heeft de Vlaamse regering alle hefboomen uit handen gegeven om deze unitaire sportfederaties aan te zetten tot een splitsing. Met ondermeer de splitsing van de unitaire sportbonden wil het Vlaams Belang dat er een einde komt aan de Belgische recuperatie van de internationale successen van Vlaams Topsporters. Terwijl het Vlaanderen is die zorgt voor de financiering van de topsport, wordt er nog steeds bij internationale successen stevast met de Belgische vlag gezwaaid. Vlaamse topsporters die door Vlaanderen worden ondersteund moeten onder het symbool van Vlaanderen kunnen deelnemen aan internationale sportmanifestaties. Een eigen Vlaams Nationaal voetbalelftal zou bijvoorbeeld een belangrijke troef kunnen zijn voor het uitdragen van onze Vlaamse identiteit in het buitenland.

Ook de splitsing van het Belgisch Olympisch Interfederaal Comité (BOIC) en het oprichten van een Vlaams Olympisch Comité moeten in dat kader gezien worden. De oprichting van een Vlaamse Olympische ploeg is noodzakelijk.

Het Vlaams Belang wil :

- de splitsing van de resterende unitaire sportfederaties in Vlaanderen;
- de oprichting van een Vlaams nationaal voetbalelftal
- de splitsing van het BOIC;

Het topsportbeleid. Het Vlaams Belang heeft zich verzet tegen het feit dat de een niet-gesplitste federatie zoals het BOIC het topsportbeleid in Vlaanderen mee bepaalt. Sport is en blijft een Vlaamse bevoegdheid en met een wafelijzerpolitiek, zoals die bij het BOIC beleden wordt is de Vlaamse topsport niet gebaat.

Vlaanderen heeft nood aan een effectief en efficiënt topsportbeleid, inclusief een efficiënt topsportdecreet. Vlaams Belang is van mening dat er voor de topsport één aanspreekloket moet zijn zodat de atleten niet langs BLOSO, kabinet, topsportmanager en BOIC moeten lopen. Het is o.i. beter een afzonderlijk topsportinstituut op te richten waarin een Vlaams Olympisch comité, samen met de Topsportfederaties en deskundigen vertegenwoordigd zouden zijn. De huidige topsporttalentscholen leveren geenszins slecht werk, maar de prestaties hebben aangetoond dat het beter kan. Vlaams Belang pleit dan ook voor een doorlichting van de topsportscholen teneinde het beleid waar nodig te kunnen bijsturen.

Voor topsport wordt nu in Vlaanderen meer dan 20 miljoen euro per jaar uitgegeven; als erkenning voor deze investeringen moeten de Vlaamse sporters internationaal veel herkenbaarder worden.

Het Vlaams Belang wil :

- één aanspreekloket voor topsporters;
- een afzonderlijk topsportinstituut;
- evaluatie van de bestaande topsporttalentscholen;
- grotere herkenbaarheid van Vlaanderen wanneer atleten deelnemen aan internationale en nationale toernooien;

Sport en onderwijs. Gedurende de lessen lichamelijke opvoeding kunnen ALLE kinderen in een pedagogische context bewegen en sporten. Daarom moet er van kleuter tot middelbaar onderwijs gestreefd worden naar 1 uur bewegingsactiviteiten per dag; deze activiteiten moeten niet alleen de sportieve maar alle kinderen aanspreken; positieve waarden, ethiek en normen moeten voorop staan. Deze uren lichamelijke opvoeding dienen op vrijwillige basis structureel te worden aangeboden door de scholen aanvullend op de bestaande lessen.

Sport en andere bewegingsactiviteiten moeten een grotere aandacht krijgen in de curricula van alle medische en paramedische opleidingen.

Het Vlaams Belang wil :

- meer aandacht voor sport en bewegingsactiviteiten in de curricula van medische en paramedische opleidingen;
- op vrijwillige basis meer uren lichamelijke opvoeding aanvullend op de bestaande lessen

Sport en diversiteit. Wij zijn tegen verplichte quota van allochtonen in sportbeleidstructuren of voor speciale ondersteuning van allochtonen binnen het prioriteitenbeleid en het participatiedecreet. Voor projecten die zich richten op of uitgaan van 'personen met een etnisch-cultureel diverse achtergrond' en projecten waar interculturaliteit wordt beoogd, wordt jaarlijks een groot deel van het in het participatiedecreet bedoelde bedrag voorzien. Het sportbeleid moet er niet op gericht zijn om diversiteit te versterken in de samenleving maar wel om vreemdelingen aan te passen aan onze Vlaamse gemeenschap.

Wat betreft sport en media meent het Vlaams Belang dat door de VRT meer aandacht moet worden besteed aan de damessport en de gehandicapensport.

De rol van het BLOSO. Het BLOSO heeft een belangrijke rol te vervullen in het Vlaamse sportbeleid. BLOSO is nu eenmaal de prioritaire partner van de Vlaamse regering inzake de uitvoering van het sportbeleid.

Het Vlaams Belang wil :

- dat het BLOSO de voorwaarden schept en coördineert van het sportgebeuren met in acht name van het subsidiariteitsprincipe;
- dat het BLOSO de begeleiding van en steun aan lokale en privé-initiatieven waarneemt;
- dat het BLOSO een sportpromotiebeleidsplan met lange-termijn-visie opstelt;
- dat het BLOSO binnen de Vlaamse Trainersschool (VTS) voor marktconforme honoraria voor de medewerkers zorgt;

Sport en economie. Nog steeds is sport in Vlaanderen te veel een luxeproduct. Sommige sporten zijn redelijk duur wanneer men ze wil beoefenen. Daarom is het essentieel om sport, ook qua kostprijs meer toegankelijk te maken voor de bevolking. Bovendien staat of valt het sportgebeuren in Vlaanderen bij gratie van vrijwilligers. Voor het Vlaams Belang moet het vrijwilligerswerk in sport dan ook optimaal ondersteund worden. Ook het gebrek aan sportinfrastructuur is in Vlaanderen een steeds groter probleem. Daarin ligt volgens het Vlaams Belang een belangrijke taak voor gemeentelijke overheden in het voorzien van ruimte voor sport in de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen.

Het Vlaams Belang wil :

- de reductie van het BTW-tarief voor sportinfrastructuur, sportmateriaal en sportbegeleiding van 21% naar 6%;
- de maximale ondersteuning van het vrijwilligerswerk in de sport;
- het voorzien van voldoende ruimte in de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen voor sport- en spelactiviteiten;
- de verplichte opname in de Gecoro's van een afgevaardigde van de gemeentelijke sportdienst of sportraad.

Kansen bieden aan eigen jongeren. Sedert het Bosman-arrest is het aantal spelers van buiten de EU in onze sportcompetities enorm toegenomen. Goede buitenlandse spelers zijn hier onmiddellijk inzetbaar, er moet dus niet worden geïnvesteerd in een opleiding. Ze zijn vaak tevreden met voeding, onderdak en een loon dat stukken lager ligt dan wat Europese spelers verwachten.

Deze import van “goedkope arbeidskrachten” heeft verstrekende gevolgen, vooral dan wat de ploegsporten betreft, meer bepaald het voetbal. Voor onze eigen spelers zijn de gevolgen hiervan gewoonweg nefast. Omdat het voor een club zoveel gemakkelijker en goedkoper is Afrikaanse of Oost-Europese spelers aan te werven dan zelf jonge spelers op te leiden, dreigt onze jeugdopleiding te worden verwaarloosd. Bijkomend is dat Vlaamse talentvolle jongeren zich niet meer kunnen vervolmaken omdat ze minder kans hebben om op het hoogste niveau uit te komen.

Onze bekommernis is dus dubbel: enerzijds willen we vreemde spelers beschermen tegen uitbuiting en mensenhandel en anderzijds willen we meer kansen bieden aan onze eigen jongeren.

Verskillende maatregelen zijn mogelijk. Zo zou het verhogen van het minimumloon dat een niet-Europese speler moet verdienen drastisch kunnen worden verhoogd, zoals in Nederland het geval is.

Van zeer groot belang is ook dat de sportfederaties een beperking per wedstrijd van het aantal buitenlandse spelers instellen, zoals dat in sommige ons omringende landen wel gebeurt. Hierdoor komen meer plaatsen vrij voor onze eigen spelers, met als logisch gevolg dat de clubs meer aandacht zullen besteden aan de jeugdwerking.

Tenslotte is het niet meer dan logisch dat ook de sportsector wordt onderworpen aan dezelfde regels als de andere economische sectoren voor wat betreft het uitreiken van arbeidsvergunningen. Dezelfde procedures moeten worden gevolgd en dezelfde restricties worden opgelegd. Dit houdt onder andere in dat men slechts een beroep mag doen op niet-EU-werknemers wanneer men de vacatures niet kan opvullen met eigen werkzoekenden die aan de kwalificaties voldoen. Omdat een bedrijf dat onvoldoende solvabel is, geen nieuwe contractuele arbeidsverbintenissen met niet-EU-werknemers mag aangaan, moet voorafgaand aan de uitreiking van een arbeidsvergunning, een grondig onderzoek worden uitgevoerd naar de economische situatie van de sportclubs.

Het Vlaams Belang wil :

- de toepassing van de EU-regels inzake arbeidsvergunningen voor de sportsector;
- de beperking tot 25 % van het aantal buitenlanders in een sportploeg die in competitie uitkomt;

Dopingbestrijding. Vlaanderen heeft zowat het strengste beleid inzake dopingbestrijding van Europa. Uiteraard is het belangrijk dat doping uit de sport verdwijnt. In het professionele sportmilieu is een dergelijke aanpak niet meer dan normaal. Die sporters worden begeleid door dokters en medici die makkelijk en van naaldje tot draadje kunnen weten welke middelen verboden zijn. Voor amateursporters is dat niet zo evident. Het is dan ook niet meer dan normaal dat de communicatie over de dopinglijst naar de sportbeoefenaars verbeterd wordt. Ook moet het onderscheid tussen doping en medische verzorging eenduidiger gemaakt worden.

Het Vlaams Belang wil :

- dat het onderscheid tussen doping en medische verzorging eenduidiger wordt gemaakt;
- de informatie voor niet- professionele sportbeoefenaars over de dopinglijst wordt verbeterd;
- dat het onderscheid tussen doping en medische verzorging eenduidiger wordt gemaakt;
- de informatie voor niet- professionele sportbeoefenaars over de dopinglijst wordt verbeterd.

Concrete eisen Vlaams Belang

I. Vlaanderen op eigen kracht

- de correcte splitsing van het kiesarrondissement én het gerechtelijke arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde - zonder dat hierover onderhandeld wordt en zonder enige tegenprestatie;
- de zo snel mogelijke realisatie van de Vlaamse onafhankelijkheid;
- de Vlaamse regering moet - bij verdere weigering van Wallonië om de Belgische federatie grondig te hertekenen op basis van de 'Vijf Resoluties' - meteen overgaan tot de realisatie van de Vlaamse onafhankelijkheid;
- tuchtsancties ten aanzien van politieke mandatarissen die weigeren de wetten en decreten toe te passen. Desnoods moet de Vlaamse regering een regeringscommissaris sturen ter vervanging van burgemeesters die weigeren de wet toe te passen;
- de afschaffing van de faciliteiten (zowel in de Rand als in de taalgrensgemeenten) en de afdwingbaarheid van de taalwetgeving;
- de volgende Vlaamse regering moet de aanbevelingen uit de studie van Professor Boes over de vernederlandsing van het straatbeeld in de praktijk brengen;
- de naleving van het Septemberdecreet moet een prioritair punt van aandacht worden;
- de invoering van een Vlaamse Rand-toets in de decreet- en regelgeving;
- de uitbreiding van de bevoegdheden van de Vlaams Minister voor de Vlaamse Rand;

II. Directe democratie

- een decreetgevend initiatiefrecht van de Vlamingen (burgers moeten de mogelijkheid krijgen zelf wetgevende initiatieven in te dienen bij het parlement);
- bindende volksraadplegingen;
- de rechtstreekse verkiezing van de Vlaamse Minister-President;
- de afschaffing van de gepolitiseerde ministeriële kabinetten;
- de ontvetting van het politiek bedrijf;
- de afschaffing van de provincies en de arrondissementen;
- een kandidaat zetelt in het parlement waarvoor hij of zij zich kandidaat stelt.

III. Veiligheid en Justitie

- een Vlaamse politie en Justitie;
- een viersporenbeleid van (1) preventie én (2) kordate reactie, van (3) alternatieve én (4) effectieve en onsamendrukbare straffen;

- de consequente toepassing van het nultolerantieprincipe in probleemwijken. Volgens dit principe dient elk misdrijf aanleiding te geven tot een politionele of strafrechtelijke reactie;
- invoeren van een efficiënt snelrecht;
- strenge beteugeling van de kleine criminaliteit;
- de uitbreiding van de maximale termijn voor politiearrest van 24 naar 48 uur;
- de verstrakking van de wet m.b.t. het schuldig verzuim.
- een drastische uitbreiding van de celcapaciteit van 9000 naar 14.000 plaatsen. De huidige uitbreidingsplannen tot 10.000 cellen (evenveel als het actueel aantal gedetineerden) vinden we veel te beperkt, ook al omdat ze louter gericht zijn op het comfort van de gevangenen (één man één cel);
- het zwaartepunt van de bestraffing opnieuw bij de strafrechter leggen;
- de wet-Lejeune afschaffen;
- de strafrechter de mogelijkheid geven om cumulatieve straffen uit te spreken voor veelplegers én de mogelijkheid om zeer zware criminelen en terroristen voorgoed uit de samenleving te bannen via beveiligingsstraffen;
- meer mensen en middelen voor de parketten en het beroep van parketmagistraat aantrekkelijker maken;
- een helder en eenvoudig procedurerecht naar Nederlands model, waarbij verhinderd wordt dat criminelen zomaar kunnen vrijkomen ten gevolge van vormelijke fouten;
- meer waardering en steun voor de politie;
- betere juridische bescherming;
- herwaardering van de wijkagent;
- de versnelde uitvoering van de plannen voor bijkomende opvangcapaciteit voor delinquente jongeren. De plannen voor de uitbreiding van Everberg en voor de instelling van Achêne volstaan hoegenaamd niet en brengen geen soelaas op korte termijn. Het aantal voorziene plaatsen moet worden verhoogd;
- de instellingen voor delinquente jongeren moeten het karakter krijgen van volwaardige jeugdgevangenissen, waar zwaar delinquente jongeren vanaf 12 jaar hun volledige straf kunnen uitzitten. Het regime dient er merkkelijk strenger te zijn dan dat van de huidige gemeenschapsinstellingen. Inkorting van de opgelegde straffen is mogelijk via tuchtstages;
- de organisatie van tuchtstages naar het Amerikaanse model van de ‘bootcamps’ – een project dat ook in Nederland en in Denemarken navolging kent – waarbij losgeslagen jongeren via een strenge en mentale training heropgevoed worden;
- het bijhouden van statistische gegevens van de criminaliteit volgens nationaliteit én afkomst;
- alles in het werk stellen opdat buitenlandse gedetineerden hun straf zouden uitzitten in het land van herkomst. Bij een veroordeling omwille van zware of herhaalde criminaliteit, dient de nationaliteit te worden afgenomen;
- een sterk ontradingsbeleid in de scholen;
- harde aanpak van de drugproductie en drughandel via zware celstraffen, afschrikwekkende boetes en meer mogelijkheden tot inbeslagname en verbeurdverklaring van hulpmiddelen en opbrengsten van drugcriminelen;
- betere ondersteuning van slachtoffers van criminaliteit;
- het recht op noodweer uitbreiden naar de verdediging van de eigen goederen, naar het voorbeeld van de bestaande wetgeving in Nederland en Duitsland;
- een grotere betrokkenheid van de bevolking bij het veiligheidsbeleid, via wijkveiligheidscomités en buurtinformatienetwerken;

- de invoering naar Rotterdams voorbeeld van een Veiligheidsindex, als gestandaardiseerde graadmeter voor de veiligheid op nationaal, regionaal en lokaal niveau;
- dat overheveling van het volledige verkeersbeleid en de verkeersveiligheid naar de deelstaten;
- de verkeersboetes volledig ten goede komen van de politiezones waarin ze uitgeschreven worden;
- de onmiddellijke stopzetting van de geldstroom van Vlaanderen naar Wallonië in het verkeersboetefonds.

IV. Gezin

- de volledige overheveling van alle gezinsbevoegdheden naar Vlaanderen zodat Vlaanderen een eigen onafhankelijk, coherent gezinsbeleid kan voeren;
- een Vlaams minister voor Gezinsbeleid;
- dat elk gezin in de mogelijkheid dient te zijn de mogelijke kindwens te verwezenlijken wat tot uiting moet komen in een gezinsvriendelijk overheidsbeleid;
- het wegwerken van alle discriminaties van gezinnen tegenover andere leefvormen;
- voldoende financiële ondersteuning van de gezinnen en het invoeren van gezinsmodulering in de sociale zekerheid;
- bijzondere aandacht voor de kwetsbare gezinnen (eenoudergezinnen, problematische situaties, enz...);
- de uitbouw van een gezinsvriendelijke fiscaliteit;
- de invoering van een gezinseffectenrapport waarbij een analyse wordt gemaakt van de effecten van overheidsmaatregelen op het gezin;
- de Gezinsbond een volwaardige gesprekspartner wordt van de Vlaamse Regering en de SERV in beleidsdiscussies en beleidsadviezen die het gezin betreffen;
- er in het Overlegcomité Vrouwen binnen de SERV er een afgevaardigde is die aandacht geeft aan de belangen van de thuiswerkende ouder;
- een degelijk, vrijwillig, ruim en divers ondersteuningsaanbod dat inspeelt op de vragen en noden van ouders en jongeren en dat moet gericht zijn op iedereen die mee een verantwoordelijkheid draagt bij de opvoeding;
- een sterke ondersteuning van de gezinsrelaties. Het beleid kan hierbij kwaliteitsvolle vormingsinitiatieven tot relatiebekwaamheid en hulpverlening bij huwelijksmoeilijkheden of crisissituaties ondersteunen met bijzondere aandacht hierbij voor de gevolgen voor de kinderen.;
- een eigen statuut voor de thuiswerkende ouder gekoppeld aan financiële ondersteuning en pensioenkrediet;
- invoering van een opvoedersloon voor de voltijds thuiswerkende ouder;
- maatregelen die de harmonieuze combinatie van gezin en arbeid stimuleren;
- voldoende betaalbare, kwaliteitsvolle en flexibele kinderopvang waarbij de ouders de mogelijkheid moeten krijgen die kinderopvang te kiezen die het beste aansluit bij de noden van het gezin en met ouderbijdragen die rekening houden met de financiële draagkracht van het gezin;
- bijzondere aandacht voor zieke kinderen en voor opvang van gehandicapte kinderen die een bijzondere opvang nodig hebben;
- een volwaardig werknemersstatuut voor onthaalouders;
- de volledige harmonisering van het versnipperde kinderopvanglandschap met volledige opheffing van de discriminatie tussen de zelfstandige en gesubsidieerde kinderopvang;

- aandacht en ondersteuning voor de mantelzorger die vaak op een informele wijze kinderopvang organiseert;
- meer investeringen voor de buitenschoolse opvang met meer aandacht voor tieners;
- het einde van alle onterechte geldstromen van Vlaanderen naar Wallonië in de kinderopvang, zoals in het Fonds voor Collectieve Uitrusting en Diensten (FCUD);
- meer aandacht voor de opvang van oudere kinderen en tieners in buitenschoolse projecten.;
- een gezinsvriendelijke bedrijfscultuur stimuleren met financiële ondersteunende maatregelen en fiscale voordelen;
- het uitwerken van een duurzame visie op thuiswerk door het uitwerken van een telewerkplan door overheid en bedrijfsleven dat thuis- of telewerk fiscaal aantrekkelijk maakt, maar de grenzen tussen “thuis” en “werk” niet volledig laat vervangen;
- dat de compensatie van loonverlies in geval van deeltijds werk afhankelijk is van basisinkomen van het gezin en het aantal kinderen ten laste;
- de flexibilisering steeds rekening houdt met de nood van kinderen aan vaste structuren, tijdstippen en leefpatronen.;
- uitbreiding van de themaverloven tot drie jaar ouderschapsverlof, drie jaar palliatief verlof en een jaar zorgverlof;
- de mogelijkheid om ouderschapsverlof op te nemen tot de leeftijd van 18 jaar van het kind;
- hogere uitkeringen voor wie gebruik maakt van een verlofstelsel;
- pensioenkrediet voor wie tijdelijk stopt met werken om zorg op te nemen;
- harmonisering van de stelsels voor wie in de openbare, de private, de academische of nog een andere sector werkt;
- vergelijkbare verlofmogelijkheden voor wie zelfstandige is;
- het bevallingsverlof of zwangerschapsverlof optrekken tot 26 weken;
- het koppelen van werkloosheidsvergoeding, ziekte- en invaliditeitsvergoeding en bestaansminimum aan de gezinssamenstelling;
- een hogere geboortepremie in afwachting van een integratie van geboortepremie en kraamgeld in één kostendekkende tegemoetkoming na overheveling naar Vlaanderen van de sociaal-economische hefboomen;
- een Vlaams eenheidsstelsel voor de kinderbijslag : dezelfde voldoende hoge basisbedragen voor alle kinderen (alleen kinderen met een handicap hebben recht op nog hogere bijslag) ongeacht het statuut van de ouders en ongeacht de rang;
- de invoering van een dubbele maand kinderbijslag in september;
- compensatie voor de laagste inkomens die onvoldoende van belastingsaftrek kunnen genieten, het verhogen van de belastingsvrije sommen voor het tweede kind en de volgende kinderen ten laste en het uitbreiden van de belastingsvrije som voor kinderen tot drie jaar die thuis worden opgevoed tot twaalf jaar;
- bijzondere financiële tegemoetkoming aan gezinnen;
- de hervorming van het huwelijksquotiënt in de fiscaliteit naar een gezinsquotiënt die beter is afgestemd op de zorg- en opvoedingssituaties;
- de verhoging van de belastingvermindering voor gezinnen met een gezinspensioen;
- fiscale beloning van de mantelzorger.
- de uitbouw van een netwerk van centra voor zwangerschapsbegeleiding om deze ondersteuning te kunnen bieden en dit op professionele basis.
- de uitwerking van een statuut voor pleegouders, dit gekoppeld aan ondersteunende maatregelen om meer opvangplaatsen te creëren in de pleegzorg;

- pleegouders die zorgen voor een gehandicapt kind moeten het recht hebben op een persoonlijk assistentiebudget;
- pleegzorg steeds het eerste alternatief is bij uithuisplaatsing van kinderen jonger dan 14 jaar;
- een systeem van tijdskrediet voor pleegzorg en de mogelijkheid van pleegzorgverlof voor alle Vlaamse ambtenaren;
- het wegwerken van de knelpunten inzake kinderbijslag;
- alle vervangingsinkomens moeten alleenstaanden en eenoudergezinnen voldoende beschermen tegen armoede;
- het toetsen van beleidsmaatregelen op hun gevolgen voor alleenstaande ouders;
- het wegwerken van discriminaties bij nieuw samengestelde gezinnen door ondermeer de invoering van een dubbele domiciliëring;
- een gezinseffectenrapport dat beleidsmaatregelen niet alleen toetst aan hun gevolgen voor volledige gezinnen, maar ook aan die voor eenoudergezinnen;
- het bijsturen van vervangingsinkomens voor de categorie van de eenoudergezinnen;
- het in kaart brengen van discriminaties waaronder nieuw samengestelde gezinnen te lijden hebben om met een gericht beleid deze stapsgewijs weg te werken;
- versterking van de positie van het slachtoffer door een snellere procedure tot uithuiszetting van de dreigende partner, omgangsverbod, omgevingsverbod en strikte controle op de effectieve toepassing hiervan;
- ondersteuning van het slachtoffer om in de gezinswoning te kunnen blijven, enz...;
- verplichte dadertherapie;
- initiatieven om familiaal geweld uit de taboesfeer te halen;
- meer investeren in de uitvoering van het nationaal actieplan tegen partnergeweld;
- een zwaardere bestraffing voor geweld tussen partners en het mishandelen van kinderen en ouders;
- verplichte familiale verzekeringspolis;

V. Immigratie en inburgering

- een waterdichte immigratiestop;
- het aanpassen van de wetgeving inzake politiek asiel, nationaliteit, veiligheid en uitwijzing aan de uitgangspunten “aanpassen of terugkeren”;
- de intrekking van de erkenning en aldus subsidiëring van de Islam;
- asielzoekers moeten tijdens het hele verloop van de asielprocedure in gesloten asielcentra in de grensgebieden worden ondergebracht;
- alleen nog opvang van asielzoekers uit Europese landen;
- een niet alleen door privé-initiatief maar ook door de overheid ontwikkeld Islamobservatorium dat nagaat hoe de islamisering in Europa vordert. Hierbij zouden burgers dan bijvoorbeeld kunnen melden wanneer kruisen of kerstbomen uit culturele centra of bibliotheken verwijderd worden wegens geen respect voor de islam, wanneer er rituele slachtingen plaatsvinden buiten de officiële slachtplaatsen, of zouden ze bv. de verspreiding van radicale boodschappen in moskeeën kunnen melden;
- de bestaande regeling rond gezinshereniging moet drastisch worden verstrengt en verstrakt;

- een strenger en strikter uitwijzingsbeleid. De regering moet daadwerkelijk repatriëren;
- geen algemene regularisaties;
- illegalen moeten actief worden opgespoord. Alle illegalen moeten efficiënt en kordaat worden uitgewezen en gerepatrieerd. Ook algemene regularisaties van illegalen kunnen voor het Vlaams Belang absoluut niet;
- afschaffing van de snelbelgwet uit 2000;
- het beginsel van afstamming opnieuw de basis vormt van het Belgische (in de toekomst het Vlaamse) nationaliteitsrecht. De toekenning van het staatsburgerschap op grond van de afstamming van een Belgische (Vlaamse) ouder moet de algemene regel zijn;
- naturalisatie is enkel mogelijk na een geslaagd assimilatieproces. Het verkrijgen van de Belgische (in de toekomst de Vlaamse) nationaliteit is bovendien enkel mogelijk indien de oorspronkelijke nationaliteit wordt opgegeven. Het Vlaams Belang wijst het meervoudige staatsburgerschap af;
- geen stemrecht voor vreemdelingen. Het gemeentelijk stemrecht voor vreemdelingen moet worden afgeschaft. Het stemrecht of de stemplicht moet bij alle verkiezingen voorbehouden blijven aan volwaardige staatsburgers;
- niet-EU'ers, die hier permanent wensen te verblijven, moeten aan de inburgeringsplicht worden onderworpen en een verplicht inburgeringsexamen afleggen. In een loyaliteitsverklaring moeten de vreemdelingen van buiten de EU beloven de fundamentele waarden van onze samenleving te respecteren en onze wetten na te leven;
- het door de Vlaamse overheid organiseren van opleidingen ter voorbereiding van de burgerschapsproef. Vreemdelingen kunnen deze opleidingen volgen op eigen kosten. De vreemdeling die niet slaagt in de inburgeringsproef of die een loyaliteitsverklaring weigert af te leggen, krijgt geen verblijfsvergunning;
- in een aantal plaatsen, zoals in overheidsscholen en in lokalen van openbare dienst, moeten hoofddoeken zonder meer verboden worden. Hoofddoeken zijn niet strikt religieuze symbolen, maar symboliseren de opmars van de politieke macht van de islam. Bovendien symboliseert de hoofddoek de publieke onderwerping van moslima's aan hun mannen;
- de intrekking van de erkenning van de islamitische godsdienst en de sluiting van moskeeën waar haat wordt gepredikt tegen de westerse samenleving;
- vacante betrekkingen in het openbaar bestuur moeten voorbehouden worden voor staatsburgers;
- de schrapping van de Islam uit het decreet betreffende de materiële organisatie en werking van de erediensten;

VI. Welzijn

- de onmiddellijke overheveling van alle bevoegdheden inzake welzijn, sociaal beleid en gezondheid om zo een efficiënt, gestroomlijnd en doorzichtig sociaal beleid te kunnen voeren;
- een geïntegreerd zorgbeleid waarbij specifieke noden van de zorgvrager worden beantwoord en alle verschillende vormen van zorg gecoördineerd worden;
- voldoende investeringen in de uitbouw van preventie en gezondheidspromotie, thuiszorg en eerstelijns- en residentiële zorg, waarbij er telkens voldoende middelen worden vrijgemaakt om dit op een degelijke en afdoende wijze te organiseren;
- aandacht voor de thuiszorg zodat mensen in een zorgbehoevende situatie die ervoor kiezen om thuis te blijven hiertoe ook effectief de mogelijkheid krijgen zonder hierbij financieel te worden gediscrimineerd. Zorg op maat is hierbij essentieel;

- De ontwikkeling van een inclusief Vlaams vrijwilligersbeleid waarbij vrijwilligerswerk binnen alle bevoegdheidsdomeinen consequent en permanent aan bod komt;
- Het creëren van een vrijwilligersvriendelijk klimaat door maatregelen te treffen die de inzet en het engagement aanmoedigen, hiervoor de nodige financiële middelen vrij te maken om dit beleid te ondersteunen en binnen de regelgeving rekening houden met alle mogelijke effecten op het vrijwilligerswerk;
- Het voeren van beleidsondersteunend onderzoek ter bevordering van de ontwikkeling van het vrijwilligerswerk;
- Het recht op zorg is een afdwingbaar recht : elke Vlaming moet in functie van zijn behoeften beroep kunnen doen op kwaliteitsvolle en betaalbare zorg en dit zonder lange wachttijden;
- De uitbouw van een geïntegreerd zorgbeleid met het waarborgen van de continuïteit tussen preventie, thuiszorg, eerstelijnszorg en residentiële zorg is essentieel;
- Het geven van financiële en fiscale stimuli aan de Vlaming die er bewust voor kiest de zorg op zich te nemen voor de kinderen, de ouderen, familie, enz... zodat deze in de eigen thuisomgeving kunnen blijven;
- Een betere ondersteuning van de mantelzorger : het uitwerken van een fiscaal en sociaal statuut waarbij de mantelzorger in de zorgperiode sociale rechten kan opbouwen en de opgebouwde sociale rechten kan behouden (met de erkenning als volwaardige partner in het geheel van de zorgverlening gekoppeld aan sociale en financiële rechten), uitbreiding van de duurtijd van de periode van onderbreking van de arbeidsactiviteiten, verhoogde belastingvrije sommen met uitbreiding van het belastingvoordeel voor inwonende zorgbehoevende familieleden jonger dan 65 jaar, fiscale aftrekmogelijkheden voor de kosten gemaakt in de hoedanigheid van mantelzorger, professionele begeleiding van de mantelzorger, meer aandacht in de opleiding en nascholing bij zorgdisciplines en waarborgen voor een onmiddellijke opvang bij problemen of in crisissituaties;
- de volwaardige erkenning van de thuiszorg door deze prioritair te ondersteunen en subsidiëren. Het aantal zorgverstrekkers en hulpverleners dient te worden verhoogd. Er moet een goede samenwerking worden uitgebouwd tussen de hulpverleners en zorgverstrekkers, waarbij de huisarts een centrale rol speelt;
- tegemoetkomingen voor thuiszorg in het kader van de zorgverzekering moeten gelijk worden gesteld aan de tegemoetkomingen voor de residentiële zorg. Thuiszorg moet financieel neutraal zijn en mag niet duurder zijn dan een opname in een voorziening;
- het aanbod van kortverblijf, dagverblijf en nachtopvang dient drastisch te worden verhoogd zodat snel een antwoord kan worden geboden op alle terechte vragen;
- meer aandacht aan aanpasbare meegroeiwoningen;
- de herwaardering van de rol van huisarts: de huisartsen veel meer betrekken bij het preventiebeleid en ze tot bevoorrechte partner van de Vlaamse Gemeenschap promoveren;
- de dringende opmaak van een kadaster van actieve geneesheren om het aantal afstuderende artsen af te stemmen op de toekomstige noden;
- het opstellen van een actieplan om het groot personeelsverloop in de welzijnssector tegen te gaan. Hierbij is een sociaal personeelsbeleid met aandacht voor een goed carrièreperspectief, een harmonieuze combinatie van gezin en arbeid en aan flexibele arbeidsregelingen zeer belangrijk, alsook een betere verloning voor de onregelmatige uren, weekend- en nachtwerk. Extra inspanningen om 50-plussers langer aan de slag te houden is hierbij belangrijk.
- de ondersteuning van de opleiding van jongeren in de zorgsector (huisarts, verpleegkundigen én zorgkundigen);

- het herbekijken van de erelonen voor prestaties verricht door een specialist met een beter evenwicht tussen de zeer goed betaalde prestaties van bepaalde specialisten tegenover minder vergoede prestaties van andere dokters-specialisten;
- administratieve vereenvoudiging en een coördinatie van de regelgeving;
- het beperken van de regelgeving voor de zorgvragers en zorgverstrekkers;
- het automatisch toekennen van voordelen waar de zorgbehoevende recht op heeft;
- het recht op zorgzekerheid : het recht op zorg moet onmiddellijk worden ingevoerd en decretaal worden verankerd. Zo kan het recht op zorg worden gewaarborgd en afdwingbaar gemaakt wanneer zorg en ondersteuning noodzakelijk zijn. Het Vlaams Belang zal zo zorgen voor het onmiddellijk wegwerken van de wachtlijsten in de gehandicaptensector. Er moet onmiddellijk voldoende geld worden uitgetrokken om de urgente problemen in de residentiële sector op korte termijn op te lossen, maar ook om een structurele oplossing te bieden aan de zorgvragen van alle personen op de wachtlijst;
- de onmiddellijke uitbreiding van het Persoonlijk Assistentie- en Persoonsgebonden Budget (PAB). Gehandicapten die een eigen, autonoom bestaan willen opbouwen en daarbij een beroep willen doen op thuisverzorging moeten meer financiële steun kunnen genieten. Zij dienen voorrang te krijgen bij het toekennen van een PAB;
- gehandicapten dienen een betere toegang tot de arbeidsmarkt te krijgen en bij de overheid dienen er meer aanwervingen te gebeuren voor personen met een handicap. Ook bedrijven dienen te worden gestimuleerd tot het aanwerven van personen met een handicap.
- de positieve beeldvorming bij het brede publiek ten aanzien van personen met een handicap dient te worden bevorderd en alle vooroordelen en misverstanden moet worden weggewerkt;
- het wegwerken van leeftijdsdiscriminaties voor mensen met een handicap;
- de bouw van aanpasbare woningen stimuleren met een aanpassing binnen de fiscaliteit zodat het kadastraal inkomen na aanpassing niet kan worden verhoogd.;
- de technische hulpmiddelen moeten beter worden terugbetaald en de invoering van een kwaliteitslabel voor technische hulpmiddelen zodat wie een dergelijk hulpmiddel koopt, verzekerd is van de kwaliteit en de levensduur ervan;
- de toegankelijkheid van gebouwen en openbaar vervoer voor personen met een handicap moet worden verbeterd. Trein- en busperrons, evenals de voertuigen zelf moeten toegankelijk gemaakt en uitgerust worden voor rolstoelgebruikers;
- het openbaar vervoer moet op termijn volledig toegankelijk worden voor gehandicapten. Alternatieven voor het openbaar vervoer, die betaalbaar vervoer garanderen aan gehandicapten, dienen behoorlijk ondersteun te worden;
- mensen met een niet-aangeboren hersenletsel moeten in het kader van hun revalidatie, maar ook achteraf, kunnen rekenen op een zorg ‘op maat’;
- de berekening van de premie voor de zorgverzekering op basis van het gezinsinkomen;
- meer mogelijkheden voor Brusselse Vlamingen om verzorgd te worden in hun eigen taal, onder meer door het aanbod aan ouderenvoorzieningen vanuit Vlaanderen drastisch te verhogen;
- wegwerken van alle discriminaties binnen de Vlaamse zorgverzekering;
- een structurele aanpak van armoede. Een actief Vlaams tewerkstellingsbeleid zal ervoor zorgen dat er werk is voor iedereen. Het verhogen van de arbeidskansen van mensen die in armoede leven : meer jobs zijn de beste garantie tegen armoede. Het beleid dient dan ook dringend werk te maken van het creëren van meer werk;
- onderwijs, gezondheidszorg, openbaar vervoer, huisvesting en rechtsbedeling moeten voor iedereen toegankelijk en betaalbaar zijn. Het wegnemen van de financiële drempels in het onderwijs voor kinderen die leven in gezinnen in armoede. Internet en computermogelijkheden

zijn vandaag een absolute noodzakelijkheid. Ook voor mensen in armoede dient dit de toegang tot ICT te worden gerealiseerd teneinde iedere vorm van uitsluiting te vermijden. Een betere toegankelijkheid van de gezondheidszorg : de gezondheidskloof in Vlaanderen is groot wat de ongelijkheid in gezondheid tot onmiddellijke gevolg heeft. Ook hebben mensen in armoede nood aan het verhogen van de eerstelijnszorg, het versterken van de preventie en het wegnemen van alle financiële drempels;

- meer ondersteuning van de gezinnen : een grote oorzaak van armoede is het uiteenvallen van gezinnen. Door het voeren van een actief gezinsbeleid kan heel wat armoede worden voorkomen Kwetsbare alleenstaande ouders met kinderen (helaas meestal vrouwen) moeten beter worden ondersteund. Belangrijk hierbij is de waarborg van de toegang tot de kinderopvang zodat dit geen hinderpaal kan zijn bij de zoektocht naar werk;
- een verhoogde aandacht voor de bestedingspatronen : Het voorkomen van schulden kan o.m. worden bereikt door het beperken van de kredietmogelijkheden die vandaag zeer uitgebreid zijn en aanleiding geven tot afbetalingsmoeilijkheden en de hieruit voortvloeiende financiële problemen. Er moet een betere bescherming van de consumenten komen tegen misbruiken, meer advies en begeleiding van de bevolking in verband met bestedingspatronen en ondersteunende maatregelen tegen het uiteenvallen van gezinnen. Beperking van de kredietmogelijkheden is hierbij cruciaal. In het middelbaar onderwijs dient er aandacht te gaan naar financiële educatie zodat jongeren erop worden voorbereid op eigen benen te staan;
- het verhogen van de rechtsbedeling door het beter bekendmaken van het pro deo systeem en de mogelijkheden tot kosteloze rechtsbijstand;
- het uitwerken van een algehele strategie ter preventie van thuisloosheid met bijzondere aandacht voor de samenwerking en gedeelde verantwoordelijkheid van alle betrokken beleidsdomeinen om te komen tot een algehele aanpak en concrete beleidsmaatregelen met een structurele oplossing voor alle onderliggende problemen;
- de oprichting van een Sociaal Loket in elke gemeente of wijk dat alle sociale rechten verstrekt : ziekte- en invaliditeitsuitkeringen, werkloosheidsvergoedingen, sociale huisvesting, pensioenen, kinderbijslag, enz.
- de invoering van een maximumfactuur voor gezondheidszorg die beschermt tegen onaanvaardbaar hoge kosten in vergelijking met de draagkracht.;
- psychosociale hulpverlening moet een voor iedereen afdwingbaar recht zijn. De aanpak van de wachtlijsten geestelijke gezondheidszorg (GGZ) door een behoorlijke uitbreiding van de capaciteit zowel bij de residentiële opvang als de psychiatrische thuisbegeleiding, de centra GGZ en de private geestelijke gezondheidszorg. De zekerheid tot onmiddellijke opvang in crisissituaties moet gewaarborgd worden. Belangrijk is hierbij te waken over de laagdrempeligheid van de hulpverlening;
- het leveren van extra inspanningen om de tekorten in de jeugdpsychiatrie weg te werken en in voldoende capaciteit te voorzien om opvang en begeleiding te bieden aan kinderen en jongeren met psychiatrische problemen;
- een gecoördineerd beleid met verantwoordelijkheid van alle ministers om te komen tot een degelijk preventiebeleid voor depressies en zelfdoding;
- jongeren die problemen hebben met drugverslaving moeten op voldoende opvang kunnen rekenen met voldoende aandacht voor diversiteit en de gespecialiseerde aanpak volgens de noden van de drugverslaafden;
- het onmiddellijk wegwerken van alle wachtlijsten en meer aandacht voor het gebrek aan opvangmogelijkheden in de bijzondere jeugdzorg;

- een gedifferentieerd plaatsingsbeleid waarbij rekening gehouden wordt met de specifieke problematiek van de jongeren die op deze wijze geplaatst worden in de juiste inrichting. Zorg op maat is immers essentieel voor de toekomst van het kind;
- het voorzien van voldoende personeelsomkadering en financiële middelen om de noodzakelijke taken kwaliteitsvol te kunnen uitvoeren;
- het wegwerken van de wachtlijsten bij tehuizen voor werkenden en begeleid en beschermd wonen zodat er voldoende plaatsen vrijkomen voor licht mentaal gehandicapten jongeren vanaf de leeftijd van 18 jaar;
- meer initiatieven voor trajectbegeleiding voor jongeren met een complexe problematiek en licht mentaal gehandicapte jongeren vanaf 18 jaar, gekoppeld aan de uitbouw van voorbereidingshuizen verbonden aan de instelling om deze jongeren voor te bereiden op de trajectbegeleiding. Het mediërend agogisch handelen als nieuwe techniek dient hierbij te worden gestimuleerd en financieel ondersteund;
- dringend structurele maatregelen nemen om de armoedeproblematiek in Vlaanderen beter te bestrijden met bijzondere aandacht voor gezinnen waar kinderen leven in een problematische opvoedingssituatie.
- de invoering van een stringent jeugdsanctierecht, herstellbemiddeling en alternatieve straffen mits voldoende opvolging, een degelijke opvolging en nabegeleiding van geplaatste jongeren en de harde aanpak van hardnekkige recidivisten;
 - de uitvoering van het protocol tussen de federale en Vlaamse overheid van november 2008 dient versneld te worden uitgevoerd zodat er onmiddellijk meer plaatsen worden gecreëerd in de gesloten instellingen teneinde ieder opvangtekort te voorkomen;
 - een kordaat heropvoedingssysteem van zwaar criminele jongeren. In deze instellingen moet Vlaanderen een pedagogische, herstelgerichte en responsabiliserende rol vervullen.
 - ouderen kunnen een belangrijke verantwoordelijkheid opnemen als mantelzorger en vrijwilliger. Maar tegelijkertijd moeten ze zorgen voor de eigen ouders die vaak nog in leven zijn. Initiatieven ter ondersteuning zijn dan ook belangrijk. Dit is een mogelijkheid om bepaalde sectoren te ontlasten van de veel te hoge werkdruk, zoals bijvoorbeeld in de zorgsector;
 - iedereen moet op een waardige manier kunnen genieten van een rustige oude dag : de minimumpensioenen dienen te worden verhoogd en moeten gelijke tred houden met de inflatie zodat ze een waarborg zijn voor een comfortabele oude dag, m.a.w. welvaartsvaste pensioenen en uitkeringen die de basisbehoeften dekken;
 - de uitwerking van een structurele financiering die de toekomst van het pensioenstelsel waarborgt en een robuust pensioenstelsel dat recht geeft op pensioen na 40 jaar arbeid, wat neerkomt op de loskoppeling van leeftijd en pensioenberekening. Wie actief wil blijven na 40 jaren werk en navenante belastingbijdragen, moet geen enkele vorm van sociale zekerheidsbijdragen meer betalen op de inkomsten uit arbeid;
 - ouderen moeten 's avonds de zekerheid hebben dat ze veilig op straat kunnen komen. Het veiligheidsbeleid dient hier extra aandacht aan te besteden;
 - ouderen verdienen dat ze inspraak en daarom is een pluralistisch samengestelde Vlaamse ouderenraad die een inclusief ouderenbeleid moet helpen ontwikkelen en stimuleren noodzakelijk;
 - ouderen stimuleren om hun sociale netwerken te onderhouden. Hier ligt tevens een belangrijke opdracht voor het verenigingsleven want hier kunnen ouderen hun sociale contacten blijven onderhouden;
 - initiatieven om de oudere te stimuleren en de kans te geven zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving te kunnen blijven. Zo lang mogelijk in de vertrouwde leefomgeving blijven wonen vereist ook de nodige ondersteuning door de mantelzorger en professionele hulpverlener;

- de versterking van de thuiszorg. Iedere zorgbehoevende ouder moet een gewaarborgde toegang krijgen tot de thuiszorg, de gezins- en poetshulp, en dag-, nacht en kortverblijf. De gevraagde uren thuiszorg en poetshulp moeten zowel continu als gegarandeerd zijn.;
- meer initiatieven om de thuiszorg beter te koppelen aan residentiële zorg. Ook de financiering is hierbij cruciaal : thuisverzorging dient financieel neutraal te zijn en mag niet duurder zijn voor de oudere dan een verblijf in een rust- en verplegingstehuis of in het ziekenhuis;
- bijkomende investeringen in het licht van de toenemende vergrijzing, de grote nood aan bijkomende rusthuizen en serviceflats, de wachtlijst van 100.000 zorgbehoevende ouderen met een aanvraag voor opvang in een rusthuis;
- Vlaamse (Nederlandstalige) centra voor dagverblijf en kortverblijf in Brussel zodat oudere Brusselse Vlamingen in de toekomst kunnen verzorgd worden in hun eigen taal;
- bij het bouwen van nieuwe RVT's en serviceflats moet voldoende aandacht worden besteed aan kwaliteit en comfort. Een rusthuis dient een goede basiskwaliteit aan te bieden tegen een betaalbare prijs;
- het afschaffen van de onderhoudsplicht van de kinderen m.b.t. de rusthuisfactuur. Deze onderhoudsplicht tast de menselijke waardigheid aan, aangezien een oudere op die manier volledig financieel ten laste komt van de kinderen, wat hen vaak opzadelt met een schuldgevoel;
- concrete maatregelen voor het schrijnende personeelstekort in de rusthuissector;
- de nodige initiatieven om jongeren te overtuigen een beroep in de zorgsector te kiezen en dit beroep dan ook voldoende aantrekkelijk maken. Het herscholen van langdurig werklozen is bijvoorbeeld een mogelijke denkpiste. Veel oudere werknemers kampen in deze sector met gezondheidsproblemen, mogen de job niet meer ten volle uitvoeren, zijn langdurig afwezig, enz... wat maakt dat in de praktijk de personeelsbezetting steeds lager is dan op papier. Het zou goed zijn de personeelsnorm op te trekken om deze leeftijdsgebonden tekorten op te vangen;
- een gestructureerd beleid met meer initiatieven om de toenemende ouderenmis(be)handeling tegen te gaan. Bijzondere aandacht dient hier te gaan naar de problematiek van de te hoge werkdruk in de residentiële instellingen waardoor ouderen niet de nodige aandacht en zorg krijgen die ze verdienen. Ook is er nood aan meer aandacht voor deze problematiek in de opleiding en bijscholingen. Op ouderenmishandeling rust nog steeds een taboe. De ouderen die slachtoffer zijn, vragen zelden hulp uit angst of schaamte. Er moeten initiatieven komen om dit taboe te doorbreken;
- voldoende bijscholing voor het personeel voorzien teneinde gespecialiseerde zorg te kunnen verlenen aan ouderen met specifieke problematiek, bv. dementie, detectie van depressies, enz.;
- het organiseren van een 'Centrum voor drugsbestrijding' waar alle kennis over drugs en drugsbestrijding wordt gebundeld en van waaruit alle antidrugcampagnes worden gecoördineerd. Alle actoren, van de overheid tot de media en het onderwijs dienen samen te werken om een breed maatschappelijk antidrugklimaat te creëren;
- een pleidooi voor een coherente doeltreffende ontradringsstrategie t.a.v. alle drugs : iedere vorm van gedoogbeleid is onaanvaardbaar en zorgt alleen voor een totale verwarring bij jongeren, ouders, politie, onderwijs;
- structurele drugspreventie , niet louter projectmatig. In het preventiebeleid moet men meer de nadruk leggen op het ontraden van druggebruik en de financiële middelen voor preventie moeten aanzienlijk worden verhoogd zodat efficiënter en op grotere schaal kan worden gewerkt.
- regelmatige, grootschalige preventiecampagnes ter creatie van een maatschappelijk antidrugklimaat;
- een strenge aanpak van de drugmaffia en de drughandel, gekoppeld aan zware straffen. Enkel zware celstraffen, hoge boetes en het in beslag nemen van misdaadgeld zijn doeltreffend. Drughandelaars van vreemde oorsprong al dan niet legaal in het land, moeten onmiddellijk het

land worden uitgezet. De oprichting van een gemeenschappelijke recherche bij lokale en federale politie is noodzakelijk. Kleinere politiekorpsen moeten worden versterkt om weerstand te kunnen bieden aan druggerelateerde problemen. Elke stedelijke politiezone moet een drugpreventieteam krijgen. Samenwerking tussen politie, staatsveiligheid, fiscus, handelsregister, sociale inspectie, enz... zijn belangrijk om de inkomsten van de georganiseerde misdaadbenden op te sporen en in beslag te nemen;

- aandacht voor de verhoging van de weerbaarheid : de kleine druggebruiker is weliswaar geen crimineel maar hij of zij moet er wel op worden gewezen dat druggebruik maatschappelijk niet aanvaardbaar is en moet ook meer bewust worden gemaakt voor de gevaren van druggebruik;
- meer aandacht voor hulpverlening : iedereen, moet de kans krijgen om zijn verslavingsprobleem aan te pakken. Belangrijk hierbij is de aanpak van de wachtlijsten en de organisatie van een zorg op maat;
- ondersteuning van de ouders van drugsverslaafde jongeren. Hierbij is er dringend nood aan meer gespecialiseerde opvangplaatsen;
- een nultolerantie van druggebruik in het verkeer door de verplichte uitvoering van de speekseltest;
- drugsvrije scholen door drugscontrole op school;
- preventie is belangrijk : scholen en leerplannen moeten meer aandacht besteden aan de drugproblematiek. Bij preventiecampagnes moet expliciet gewezen worden op de gezondheidsrisico's en verslavende effecten van de zogenaamde softdrugs. Vanaf het lager onderwijs dienen er ontradingscampagnes te worden gevoerd. Directies moeten de mogelijkheid krijgen om drugstest te laten uitvoeren door de' politie op school;
- bij iedere manifestatie die op welke wijze dan ook gesteund wordt door de Vlaamse overheid of die plaatsvindt in eigendommen van de Vlaamse overheid moet de wet wordt nageleefd en dit moet door de Vlaamse overheid ook als dusdanig worden gecontroleerd;
- geen forum voor voorstanders van drugsgebruik in publicaties die gesponsord worden door de Vlaamse Gemeenschap;
- ouders, leerlingen en leerkrachten moeten degelijke informatie krijgen over drugs en de symptomen van druggebruik. Er moet vlugger werk worden gemaakt van de bekendmaking van nieuwe drugs en dit op grotere schaal. Onaangekondigde drugstest in scholen moeten minstens ter gelegenheid van het medisch schoolonderzoek absoluut mogelijk worden gemaakt;
- de overheveling van de volledige gezondheidszorg naar de gemeenschappen;
- een verdere uitbouw van de preventieve gezondheidszorg en de jeugdgezondheidszorg in Vlaanderen met een belangrijke rol voor de huisartsen;
- de eerstelijnsarts dichterbij het preventiebeleid naar darmkanker;
- meer algemene informatie over het voorkomen en de gevolgen van diabetes waarbij de scholen en ouders moeten worden betrokken;
- dringend meer investeringen in wetenschappelijk onderzoek naar de oorzaken en behandeling van CVS;
- het ontwikkelen van een structurele visie op het gewenste aanbod binnen de palliatieve functie in Vlaanderen en een structurele oplossing voor de palliatieve dagcentra

VII.Financiën

- een uitbreiding van deze korting tot de lagere inkomensgroepen;

- de vergelijking tussen de kostprijs van de alternatieve financiering en die van de klassieke financieringsmechanismen moet door de Vlaamse Regering grondiger worden onderzocht en hieruit moeten de juiste conclusies worden getrokken;
- de volledige vrijstelling van successierechten voor nalatenschappen in rechte lijn en tussen echtgenoten en samenwonenden;
- voor erfenissen tussen alle andere personen een sterk verlaagd tarief van 7%;
- de volledige vrijstelling van een belasting op het schenken van privé-goederen;
- de uitbreiding van de vrijstelling van successierechten ten voordele van de langstlevende partner tot de volledige nalatenschap;
- aan 'gezinswoning' een ruimere invulling geven, zodat partners die een woning bezitten, maar er niet in verblijven, evenmin successierechten moeten betalen;
- de invoering van - overeenkomstig de termijn van meeneembaarheid van registratierechten - een meeneembaarheid van de vrijstelling van successierechten van maximum twee jaar tussen de verkoop van de oude gezinswoning en de aankoop van een nieuwe;
- het optrekken van het maximum meeneembare bedrag aan registratierechten tot 20.000 euro;
- het waarborgen van de meeneembaarheid van aanvullende registratierechten;
- de afschaffing van registratierechten op de verdeling van een woning bij echtscheiding;
- voor de enige woning de hypotheekrechten afschaffen;
- deze maatregel combineerbaar maken met de meeneembaarheid van registratierechten, zodat voormalige eigenaars eveneens kunnen genieten van dit voordeel;
- deze vermindering ook toepassen voor mensen die reeds vóór 1 januari 2009 een bouwgrond of een woning in hun bezit hadden en nu een hypotheek wensen af te sluiten voor bouwen of verbouwen;
- de overheveling naar Vlaanderen van de inning van de verkeersbelasting zonder deze later te koppelen aan een ecoscore;

VIII. Ondernemend Vlaanderen

- de overheveling naar de gewesten van alle sociaal-economische en fiscale bevoegdheden;
- bijkomende initiatieven om Vlaams kapitaal aan te trekken;
- de oprichting van een volksbank of een algemene participatie- en investeringsmaatschappij met Vlaams spaargeld voor Vlaamse projecten;
- vetorecht van de Vlaamse overheid tegen fusies of overnames die de belangen van Vlaanderen en de Vlaamse bevolking kunnen schaden.
- het behoud van een stevige productie-economie in Vlaanderen met een hoge toegevoegde waarde;
- ernstig onderzoek naar de mogelijkheid van een eigen Vlaamse autoproduktie;
- de koppeling van de stedenbouwkundige en socio-economische vergunning, m.a.w. grote winkelvevestigingen integreren in de ruimtelijke ordening, met kernwinkelgebieden en aangepaste afbakening van kleinhandelszones;
- regionalisering van de wet op de handelsvestigingen;
- de invoering van een Vlaams Steunfonds voor Zelfstandigen dat gedurende een jaar een aanvullende uitkering waarborgt;
- een ecologiepremie voor patrimoniumvennootschappen die milieuvriendelijke investeringen doen;

- de lijst van technologieën die in aanmerking komen voor steun uitbreiden met ook in KMO's haalbare milieuvriendelijke technieken
- de VDAB moet nog meer een ondernemersgerichte organisatie worden;
- de loonkost van oudere werknemers verlagen;
- toepassing door Vlaanderen van een netto loonindexering om de koopkracht te vergroten en het overheidsbeslag op lonen in de hand te houden.
- De snelle sanering van brownfields om ze ter beschikking te kunnen stellen van kandidaat-ondernemers en een financiële tussenkomst van de overheid in saneringskosten van KMO's die kampen met verontreinigde terreinen;
- de reeds bestemde bedrijventerreinen versneld bouwrijp maken;
- oplossingen voor zonevreemde bedrijven binnen de 2 jaar finaliseren;
- uitspraak over de aanvraag tot planologisch attest van een zonevreemd bedrijf binnen de 4 maanden;
- de reconversie van oude militaire kazernes naar bedrijventerreinen voor KMO's;
- de verdere uitbreiding en verhoging van de waarborgregeling voor banken en kredietverschaffers;
- de ruimere promotie van de winwinlening voor starters en de ondernemerschapsportefeuille BEA (Budget voor Economisch Advies);
- het vereenvoudigen van het systeem van de ecologiepremie (waarbij de starter gemakkelijker vooraf kan bepalen of de onderneming aan welbepaalde criteria voldoet (een meer rechtszeker systeem van steunverlening);
- de oprichting van een financieringsagentschap voor KMO's – als dochter van de Participatiemaatschappij Vlaanderen – en dit ter vervanging van alle andere reeds lopende fondsen en subsidiëringssystemen;
- de afschaffing van taksen die zelfs hun administratieve kostprijs niet dekken en de bundeling van de overige KMO-relevante belastingen.
- de tewerkstellingsvoorwaarde voor vrijstelling van successierechten bij de vererving van familiale bedrijven schrappen;
- in het kader van het rookverbod de afschaffing van de 33%-drempel (omzetregel) en uitwerking van equivalente regels voor alle horecazaken die eten opdienen;
- een tewerkstellingsbeleid dat gericht is op de dienstverlenende sectoren waarbij jongeren de gelegenheid krijgen om in de horecasector “werken” en “leren” te combineren. Een dergelijke aanpak veronderstelt wel ondersteuningsmaatregelen voor de werkgever en een uitbreiding van het aanbod van werkervaringsprojecten en bijscholingen;
- de promotie van het technisch en beroepsonderwijs in de horecasector en het wegwerken van de financiële drempels voor ouders bij de inschrijving in een hotelsector
- dat de VDAB een sectorale horecavisie ontwikkelt en in uitvoering van deze visie in overleg met de sociale partners uit de horecasector actieplannen opstelt;
- sectorspecifieke tewerkstellingsmaatregelen door o.a. het wegnemen van de druk op de loonkost en een vermindering van de administratieve lasten
- de mogelijkheid voor restaurants en eetcafés om rookkamers in te richten;
- de keuzevrijheid voor de uitbater van een drankcafé om zijn zaak al dan niet rookvrij te maken;
- de verlaging van het BTW-tarief voor de horeca van 21% naar 6% waarbij deze ook voor de cafés moet gelden;
- volledige vrijheid van de wijze van betalen : geen verplichte elektronische betalingen;
- een volledige fiscale aftrekbaarheid van restaurantkosten in plaats van de huidige aftrekbaarheid van 69%;

- de regionalisering van alle beleidshefbomen om deze hervormingen in Vlaanderen te kunnen doorvoeren; de beëindiging van de Vlaamse samenwerkingsakkoorden met het federale niveau en dus de volledige regionalisering van de sociale economie;
- een specifieke invulling van sociale economie in een sterk competitieve Vlaamse economische context;
- een betere samenwerking tussen de onderwijs- en onderzoeksinstituten en de bedrijfswereld;
- het dringend uitwerken van een nieuwe benadering van het stelsel van steun voor innovatie;
- de volledige regionalisering van alle bevoegdheden in het wetenschapsbeleid;
- de doelgerichte ondersteuning van onze KMO's door Flanders Investment & Trade (FIT) en door het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen (VAIO); wij denken ondermeer aan subsidiëring van de deelname aan beurzen, maar ook aan steun voor de uitvoering van haalbaarheidsstudies, marktonderzoeken en zelfs demonstratieprojecten.

IX. Onderwijs

- scholen in het vrije net hebben het recht om leerlingen of leerkrachten, die zich niet aansluiten bij het pedagogisch en/of religieus project van de school – en zich bijgevolg niet schikken naar de essentiële voorschriften – te weigeren en/of uit te sluiten;
- een totaalverbod op hoofddoeken in het onderwijs, noch voor leerlingen, zowel voor leerlingen, als voor leerkrachten;
- een inschrijvingsstop voor leerlingen met een niet-Vlaamse culturele achtergrond, indien het aantal allochtone leerlingen de draagkracht van de school dreigt te overbelasten;
- elk doelgroepenbeleid in het onderwijs moet worden stopgezet. Wél is er nood aan een degelijk zorgbeleid voor alle leerlingen, waardoor ook voor o.a. hoogbegaafden een beleid op maat van de leerling kan uitgewerkt worden.
- een onderwijsfinanciering die gericht is op de praktijk en in overeenstemming met de reële noden omdat goed onderwijs niet “maakbaar” is door de overheid. De financiering moet bijgevolg losgekoppeld worden van de politiek correcte, maar onderwijskundig irrelevante factoren waarop zij nu gestoeld is;
- een zo groot mogelijke kosteloosheid van het leerplichtonderwijs;
- de afschaffing van de maximumfactuur in het leerplichtonderwijs.
- Nederlands is op alle onderwijsniveaus de onderwijstaal; wij verzetten ons dan ook tegen de sluipende invoering van het Engels als onderwijstaal in het hoger onderwijs.
- een taalbadklas voor kinderen die het Nederlands niet voldoende machtig zijn; dit op basis van een taaltest die peilt naar de kennis van het Nederlands op de overgang van kleuter- naar lager onderwijs en van lager naar secundair onderwijs;
- het onderricht van (vreemde) talen opnieuw waarderen door aanpassing van eindtermen, met meer nadruk op kennisverwerving;
- het afschaffen van het faciliteitenonderwijs;
- de initiële lerarenopleiding moet voorbereiden op kennis- en cultuuroverdracht;
- een volledige hervorming van het eindtermenstelsel, met voldoende aandacht voor het belang van het kennisaandeel;
- het herstel van schoolautonomie om een voldoende streng, maar rechtvaardig en ondubbelzinnig schoolreglement ook in de praktijk te kunnen afdwingen;
- een kordate aanpak van geweld op school.

- een ondubbelzinnige veroordeling van elke vorm van drugsgebruik op school én een streng optreden t.o.v. leerlingen die gebruiken. Leerlingen die dealen, moeten onmiddellijk van school worden gestuurd;
- een financieringssysteem dat gekoppeld is aan objectieve parameters (het aantal studenten, de reële studiekost, de infrastructuur, ...);
- een versterking van de eigenheid van de Vlaamse opleidingen, om zo niet alleen onze internationale concurrentiepositie veilig te stellen, maar tevens de huidige kwaliteit te behouden;
- de uitbouw van een autonoom stelsel van sociale voorzieningen aan de hogescholen, met een degelijk personeelsstatuut voor de medewerkers en gestuurd door een sociale raad, die evenredig is samengesteld uit studenten en hogeschoolpersoneel;
- verlaging van de planlast voor leerkrachten;
- de nodige administratieve omkadering, zodat schooldirecties en leerkrachten zich op hun kerntaak kunnen toeleveren;
- aanpassing van de lonen aan het werkvolume en aan de belangrijke maatschappelijke rol van leerkracht of schooldirecteur: de leraar dient opnieuw te worden erkend als lesgever, de directeur als professioneel leider van het schoolteam;
- volwaardige (ortho-)didactische opleiding voor leerkrachten om alle leerlingen in de klas optimaal te kunnen begeleiden;
- permanente bijscholingsmogelijkheden voor alle leerkrachten;
- geen hervormingen meer die van boven af opgelegd worden;
- een grondige evaluatie, bespreking en bijsturing van de voorliggende plannen m.b.t. het leezorgkader met alle betrokkenen.

X. Sociale Huisvesting en Stedenbeleid

- ambitieuze streefcijfers in de sociale woningbouw en een overeenkomstig bouwbeleid, waarbij de regering durft denken op termijn van een generatie;
- de verhoging van het aanbod van sociale woningen;
- de reorganisatie van de sociale huisvestingssector door middel van audits, fusies en depolitisering;
- een aangescherpt leefbaarheidsbeleid in de sociale huisvesting;
- de beperking van het aandeel niet-Europese allochtonen per sociale woonblok en woonwijk overeenkomstig hun aandeel in stad of gemeente, maar met een maximumgrens van 10%;
- de effectieve kennis van het Nederlands van sociale huurders in plaats van de louter bereidheid het Nederlands te willen leren;
- huurprijshervormingen moeten beperkt blijven tot de indexering en dienen in alle geval begrijpelijk te zijn voor de sociale huurders zelf, net als alle andere aspecten van het sociaal tarief en zijn berekening;
- hard aanpakken door de overheid van fraude en onderzoek naar onroerende eigendommen en inkomsten van allochtone sociale huurders in het land van herkomst;
- een centraal en onafhankelijk informatiepunt voor sociale huurders;
- een rol voor de steden en gemeenten bij de hervorming van de sociale huursector en de huisvestingsmaatschappijen waarbij deze moeten optreden als regisseurs van het sociale woonbeleid op hun grondgebied; m.a.w. sociale woonnood moet op maat van stad en gemeente een antwoord krijgen.

- de uitbouw van een volwaardig Vlaams huursubsidiestelsel tegen het koopkrachtverlies van lage inkomens;
- huursubsidies alleen voor woningen die aan de minimumkwaliteitsnormen van de Vlaamse Wooncode voldoen en afhankelijk van het inkomen en de gezinssituatie van de huurder;
- herwerken van de stelsels van het VAP en de renovatiepremie tot één globaal en voor iedereen rechtvaardig premiestelsel;
- strenge betrugering van fraude;
- de uitbreiding van de controles van huurwoningen in slechte staat;
- veiligheid moet in onze steden een recht worden. De topprioriteit voor de overheid en de eerste en belangrijkste voorwaarde voor het herstel van de leefbaarheid is het garanderen van de veiligheid van de stedelingen en de bezoekers.
- in de getto's moet onmiddellijk komaf worden gemaakt met de gedoogpolitiek ten aanzien van illegaliteit, kleine criminaliteit en overlast.
- in de steden moet werk worden gemaakt van een operatie 'grote schoonmaak', waarbij stadsbestuur, politiediensten en parket nauw samenwerken in dossiers als de harde aanpak van de straatcriminaliteit, waaronder de drughandel;
- een strenge controle op allochtone vzw's, die vaak opereren als dekmantel voor illegale praktijken, een consequente controle op de toepassing van de wetgeving (sluiting, handelspraktijken,...) door winkeluitbaters, een strenge aanpak van het sluikstortprobleem en het nauwlettend opvolgen van de kwaliteit van de huurwoningen, gekoppeld aan een harde aanpak van huisjesmelkerij;
- meer blauw op straat. Om een doeltreffend veiligheidsbeleid te voeren is het nodig dat het stedelijke politiekorpsen worden uitgebreid. Niet-politionele taken moeten waar mogelijk te worden uitgevoerd door administratieve krachten. De politie dient zeer wijkgericht te werken, zodat snel kan worden ingespeeld op de problemen in de betrokken wijken;
- meer normbevestigend optreden. Wat kan en wat niet kan, moet duidelijker dan voorheen worden omschreven. Hierbij dient gestreefd te worden naar een eenduidig normatief referentiekader voor de hele stadsgemeenschap. In de steden dient een 'Code van goed nabuurschap' in het leven worden geroepen, waarin de rechten en de plichten van de stadsinwoner ondubbelzinnig worden vastgelegd.;
- in steden met hoge concentraties niet-geïntegreerde allochtonen moet in het belang van de leefbaarheid een inschrijvingsstop wordt uitgevaardigd voor allochtone nieuwkomers.
- complementair aan de inschrijvingsstop dient er een kordaat cultuur- en assimilatiebeleid wordt gevoerd, met het oog op de bestendiging van het Vlaamse karakter van de stedelijke wijken;
- ernstig werk maken van de opwaardering van de huidige probleemwijken tot 'heroplevingszones'. Middenstanders en andere ondernemers die zich in een dergelijke 'heroplevingszone' vestigen, moeten kunnen rekenen op bepaalde fiscale en andere tegemoetkomingen vanwege de overheid (de stad, de Vlaamse overheid en de federale overheid), waardoor de nadelen waarmee zij geconfronteerd worden door de vestiging in een probleemwijk worden gecompenseerd door bepaalde voordelen.

XI. Ruimtelijke Ordening en Grond- en pandenbeleid

- de actualisering, evaluatie en gedeeltelijke herziening van het RSV;
- de vereenvoudiging en bespoediging van complexe planningsprocessen
- de integrale schrapping van het concept “Vlaams Stedelijk Gebied rond Brussel”;
- een ruimtelijke ordening op maat van de Vlaamse Rand, waarbij een duidelijk fysiek onderscheid wordt behouden met Brussel, gekoppeld aan een krachtig Vlaams woonbeleid;
- de snelle invoering van een Noodplan voor de Vlaamse Rand, dat zich toelegt op de opkoop en renovatie van woningen en huizenrijen in de woonkernen, ten behoeve van Vlaamse gezinnen;
- betaalbare gronden en woningen voor diegenen die niet in aanmerking komen voor sociale huisvesting, ook in de verkavelingen die vallen onder het nieuwe grond- en pandendecreet.;
- het sneller op de markt brengen van onbebouwde en in woonzones gelegen gronden in eigendom van OCMW’s, kerkfabrieken, enz. . .
- het uitreiken van vergunningen voor particuliere woningen mag niet achterblijven bij infrastructuurprojecten;
- de verjaringstermijn van de herstelvordering voor alle gebieden moet op vijf jaar wordt gebracht;
- de depenalisering van het instandhouden van een bouwovertreiding binnen ruimtelijk kwetsbaar gebied waardoor ook in dit gebied de overtreiding strafrechtelijk kan verjaren en waardoor ook de verjaringstermijn voor de herstelvordering kan beginnen lopen;
- de regularisatie van alle verjaarde bouwovertreidingen;
- niet de inschrijving in het bevolkingsregister één jaar voor de inwerkingtreding van het decreet moet het juridische ijkpunt vormen voor permanent bewonerschap, maar wel de inschrijving ten laatste op de datum van de inwerkingtreding van het aanpassings- en aanvullingsdecreet;
- een uitdoofbeleid in plaats van herhuisvestingsbeleid voor weekendverblijven waarvoor geen planologische oplossingen mogelijk blijken;
- planologische oplossingen voor clusters van weekendverblijven in kwetsbare gebieden;
- de Vlaamse economische structuur moet worden voorzien van voldoende open bedrijventerreinen voor een variëteit aan ondernemingen en projecten;
- zoveel mogelijk planologische oplossingen voor zonevreemde bedrijven;
- een maximale en versnelde ontwikkeling van verlaten en gesaneerde bedrijventerreinen;
- bij de zoektocht naar nieuwe terreinen moet rekening worden gehouden met de leefbaarheid en de draagkracht van de omgeving, zeker op het vlak van mobiliteit;
- een oververzadiging in de regio Zaventem moet worden vermeden;
- de oordeelkundige inplanting van windturbines in het vlakke Vlaanderen met bundeling in industriegebieden, langs lijninfrastructuur (o.a. hoofdwegennetwerk en structurerende waterwegen/kanalen) en randstedelijke omgeving;
- niet alleen aandacht gaat naar mogelijke geluidshinder, veiligheid, vogeltrek en luchtvaart, maar bovendien naar landschappelijke inpasbaarheid van windturbines; vooral de provincies moeten hier hun verantwoordelijkheid nemen.
- windturbines mogen verhoudingsgewijs niet zwaarder doorwegen in de Vlaamse inspanningen dan andere vormen van hernieuwbare energie, zoals zonne-energie;
- de decretale mogelijkheid voor steden en gemeenten om bouwvoorschriften in ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP’s) en bijzondere plannen van aanleg (BPA’s) dusdanig juridisch te onderbouwen, dat zij toelaten niet-Westerse bouwvormen, zoals bijvoorbeeld minaretten, uit te sluiten;
- stedenbouwkundige maatregelen die het aantal schotelantennes in het straatbeeld van bepaalde wijken of stadsdelen beperken;

XII. Leefmilieu

- een coherente Vlaamse visie op de financiering van het waterbeleid en op wat een verantwoord kostenplaatje voor de waterdiensten mag zijn;
- een tarievenstop in afwachting van afdoende controle door de nieuwe prijsregulator voor waterdiensten;
- de Vlaamse overheid moet nog meer inspanningen doen om aan de Europese Kaderrichtlijn Water te voldoen. De financiering van dit waterbeleid moet zoveel mogelijk gebeuren via algemene middelen;
- de gemeenten moeten zoveel mogelijk de kosten van de waterzuivering gelijk houden voor alle inwoners;
- de gemeenten moeten via substantiële subsidies desgevallend burgers ondersteunen bij de installatie van de gescheiden afvoer.
- de steden en gemeenten moeten infrastructurele maatregelen nemen tegen fijn stof door het vervangen van verkeersdrempels door andere verkeersremmers, omdat is gebleken dat drempels een belangrijke bron van verhoogde uitstoot van fijn stof zijn;
- een forse subsidiëring door de Vlaamse overheid van de uitrusting met een roetfilter van dieselwagens gebouwd tussen 2000 en 2005;
- de volledige financiering door het Vlaams Gewest van geluidsschermen in plaats van de kosten deels op de steden en gemeenten af te wentelen;
- de verlaging van de norm van 80 decibel omdat blijkt dat zelfs 65 decibel als zeer hinderlijk wordt ervaren;
- leefmilieugerelateerde maatregelen voor het verkeer moeten steeds gestoeld zijn op een maximaal draagvlak bij de automobilisten en andere weggebruikers;
- Vlaanderen helt het veralgemeend gebruik van waterstof in de transportsector bevorderen;
- steden en gemeenten vullen hun bevoegdheden om toezicht te houden op de naleving van de milieuwetgeving effectief in;
- gemeentelijke milieuableidaren zetten een structureel overleg op;
- het aanwenden van Best Bruikbare Technologie en principes van energie-efficiëntie;
- inspanningen voor recyclage van bodemassen;
- een degelijk behoefteonderzoek naar de noodzakelijke verwerkingscapaciteit in de afvalverwerking;
- grotere financiële inspanningen van de Vlaamse overheid voor de (her-)ontwikkeling van brownfields;
- veroudering en kwaliteitsverlies van het Vlaamse bedrijventerreinareaal voorkomen door een doorgedreven preventief beleid;
- de oprichting van een fonds voor lekkende stookolietanks.
- de overheveling van alle resterende federale bevoegdheden inzake afval en milieu naar Vlaanderen.

XIII. Openbare Werken en Havenbeleid

- de volledige invulling van de ontbrekende Vlaamse verkeersschakels, volgens de principes van behoorlijk bestuur en dus zonder de kosten onnodig te laten oplopen;
- de voltooiing (sluiten van) de Brusselse Ring ten zuiden van Brussel;
- het vereenvoudigen van de lange, wettelijk opgelegde procedures zoals MER, GRUP, PAC, onteigeningen, enz...
- een zo snel mogelijke oplossing voor het duurzaam verhogen van de mobiliteit rond Antwerpen via een meer noordelijke sluiting van de Ring (alternatief tunnel-tracé) waarbij de Kennedytunnel meer wordt ontlast en de Liefkenshoektunnel meer wordt benut;
- afschaffing van de tolheffing in de Liefkenshoektunnel;
- zo snel mogelijk een gemeenschappelijke hinterlandstrategie voor de Vlaamse zeehavens;
- voldoende financiële middelen voor een toekomstgerichte en economisch verantwoorde maritieme toegankelijkheid van de Vlaamse zeehavens;
- het stimuleren van de tewerkstelling in de haven;
- nog meer versterking en coördinatie van de buitenlandse promotie van onze havens;
- het behoud van Doel als woondorp in afwachting van een definitieve beslissing over de ligging en realisatie van het Saefthingedok;
- havengerelateerde natuurcompensaties mogen niet enkel in het Waasland worden gerealiseerd;
- dat de IJzeren Rijn binnen de vooropgestelde tijdstippen gerealiseerd moet worden en dat dit geen meerkosten voor België (en dus ook Vlaanderen) mag veroorzaken
- dat de obstructiepolitiek vanuit Franstalige hoek tegen de luchthaven van Zaventem een einde neemt;
- dat bij de economisch ontwikkeling van de luchthavenregio rekening wordt gehouden met de draagkracht van de ruime omgeving en dat een oververzadiging wordt vermeden;
- een doordachte aanpassing van de Ring, onder meer via een voltooiing van de zuiderring;
- een evenwichtige oplossing voor de geluidshinder, waarbij de overlast op een rechtvaardige wijze gespreid wordt, met gelijke windnormen voor de startbanen, eerlijke geluidsnormen en een transparant controlesysteem;
- dat de efficiëntie en doelmatigheid van de algemene werking en organisatie van AWW scherp wordt afgetoetst aan de beheersovereenkomst tussen AWW en de Vlaamse Regering;
- een verdere inhaalbeweging bij de budgetten voor en de effectieve realisatie van het wegenonderhoud;
- een verdere evaluatie van de huidige werking van de administratie Wegen en Verkeer op basis van de beheersovereenkomst met de Vlaamse Regering;
- het versneld wegwerken van alle “zwarte verkeerspunten”;
- een selectievere en meer oordeelkundige plaatsing van flitspalen in Vlaanderen;
- een betere spreiding van het zware verkeer op onze wegen door een versoepeling van de arbeidsuren doorheen de logistieke keten (onder meer een verruiming van de laad- en losuren);
- het toelaten van wegtransporten met langere vrachtwagens of ecocombi's, die tot 40% meer lading kunnen vervoeren dan de huidige vrachtwagens in Vlaanderen;
- extra betoelaging van het Fietsfonds om het fietsroutenetwerk te vervolledigen;
- de toename van het aantal binnenvaartterminals en kaaimuren voor containeroverslag;
- de modernisering van het Albertkanaal, de Van Cauwelaertsluis en de Royerssluis, verbreding van het Schipdonkkanaal, aanpassing van de Dender tussen Aalst en Dendermonde, nieuwe sluizen voor de Bovenshelde;
- een inhaalbeweging bij het baggeren om de aanslibbing van waterwegen tegen te gaan waarbij voldoende opslagplaats voor de baggerspecie noodzakelijk is;

- meer financiële steun voor het onderhoud en de modernisering van de huidige vloot van binnenschepen;
- valorisatie van de toeristisch-recreatieve en utilitaire (woon-werkverkeer) potentialiteiten van “trage wegen” mits de aanwezigheid van een lokaal draagvlak bij de aangelanden en eigenaars;

XIV.Mobiliteit

- een efficiënter openbaar vervoer waardoor het aandeel van De Lijn in de globale mobiliteit hoger komt te liggen. Het aanbodgericht denken moet plaats ruimen voor meer vraaggericht denken;
- een structurele verbetering van de kostendekkingsgraad in het licht van de houdbaarheid van de financiering van het openbaar busvervoer;
- meer transparantie vanwege De Lijn over de efficiëntie van haar vervoersprestaties;
- de zorg voor een efficiënte inzet van middelen als belangrijkste uitgangspunt bij de uitvoering, de opvolging en de bijsturing van de beheersovereenkomst tussen het Vlaams Gewest en de VMM/De Lijn;
- het bevorderen van de betaalbaarheid door de ontwikkeling van één enkel ticket voor alle vormen van openbaar vervoer en gezinskorting voor gezamenlijke verplaatsingen van verschillende gezinsleden;
- geen verdere doortrekkingen van tramlijnen zoals deze opgenomen zijn in het ruimtelijk structuurplan Antwerpen.;
- een politionele Bus-Tram en Metrobrigade die voltijds toezicht houdt op het openbare vervoer;
- een centraal meldpunt voor overlast en geweld op trams en bussen van De Lijn. Op die manier kunnen de busgebruikers laagdrempelig hun klachten uiten en kan De Lijn veel sneller inspelen op problemen. Bovendien zijn lang niet alle verzuchtingen van strafbare aard en kan de bevolking op deze manier voorstellen doen, problemen signaleren, enz.;
- versnelde installaties van camera's (niet alleen op de bussen maar ook aan bepaalde risicovolle bushaltes die door een dispatching ook effectief worden beheerd);
- geen vergroening van het eurovignet voor vrachtwagens en geen “slimme” kilometerheffing die de transportkosten van de handelssector ernstig zullen doen stijgen;
- een wegenvignet voor de buitenlandse gebruikers van ons wegenvignet;
- versnelde kwaliteitsverhoging van snelwegparkings met de nadruk op hygiëne en veiligheid;
- camerabewaking om de veiligheid te verhogen;
- capaciteitsverhoging van het aantal parkeerplaatsen voor vrachtwagens met een derde tot de helft.;
- het perfect onderhoud en degelijke reparaties van het gehele bussenpark van De Lijn;
- de aanwerving van voldoende technisch personeel;
- een zo groot mogelijke verspreiding van een voordeelcalculator waarmee elke potentiële ‘carpooler’ het economische en het ecologische voordeel van carpoolen in zijn of haar situatie kan berekenen;
- verhogen van de kwaliteit van de carpoolparkings;
- promotiecampagnes binnen bedrijven en aandacht voor de toegankelijkheid van carpoolparkings voor fietsers en voetgangers;
- infrastructurele maatregelen die de veiligheid in zone-30's verhogen;

- maximale aandacht voor de belangen van de kwetsbare weggebruikers bij de (her)aanleg van wegen;
- een optimalisering van het meldpunt voor fietspaden en duidelijk aanbrengen van het telefoonnummer van het meldpunt ter hoogte van de fietspaden;
- meer veilige schooltrajecten en begeleiding door vrijwilligers op weg naar school en naar huis;
- een budget voor de verzekering van deze vrijwilligers;
- de uitbouw van een bewegwijzerd en gps-gestuurd routenetwerk voor doorgaand vrachtverkeer;
- onderzoek naar de haalbaarheid van subsidiëring van de dodehoekspiegels, temeer daar Europa de verplichting voor nieuwe vrachtwagens al heeft opgelegd.
- permanente verkeersveiligheidseducatie voor alle leeftijdsgroepen;
- de verdere verankering van een aangepaste verkeers- en mobiliteitseducatie tijdens de lessen en dit in de verschillende niveaus van het secundair onderwijs;
- de bestending via structurele middelen van “Rijbewijs op School” als voorbereiding op het theoretisch examen en als eerste stap naar een gratis, professionele basisrijopleiding voor jongeren waarbij met begeleiding van de Vlaamse Stichting Verkeerskunde jongeren ook via de school zullen kunnen worden ondersteund in de praktische rijopleiding

XV. Energie

- de volledige regionalisering van het energiebeleid;
- een écht vrije markt, ook voor energieproductie;
- afbouw van het feitelijke Electrabel-monopolie inzake elektriciteitsproductie.
- betaalbare energie : daling van het BTW-tarief op gas, steenkool, stookolie en elektriciteit van 21 naar 6 %.
- het verzekeren van bevoorradingsonafhankelijkheid en -zekerheid;
- een volwaardige ombudsdienst voor klachten over leveranciers en netbeheerders;
- de hervorming van het ETS-systeem omdat voor onder meer de chemiesector het in de toekomst verplicht kopen van certificaten een grote bijkomende productietaks zal zijn;
- dat verplichte investeringen door de industrie ten gunste van het milieu steeds worden afgewogen tegen de draagkracht van de Vlaamse industrie door energie-efficiëntie te belonen, -inefficiëntie te bestraffen en investeringen aan te moedigen;
- geen bijkomende kosten voor de consument tengevolge van de Europese uitstootnorm van 130 gram CO₂ voor personenwagens;
- het minderverbruik van 30% energie tegen 2020 van de Vlaamse gezinnen mag de kosten voor de gezinnen van condensatietetels, hoogrendementsglas en dakisolatie niet uit de pan doen rijzen;
- speciale aandacht naar oudere mensen, die vaak in weinig energiezuinige woningen wonen;
- de toename van de premie voor energiebesparende investeringen voor de laagste inkomens en beschermde afnemers van energie;
- effectieve en doordachte maatregelen die leiden tot een toename van het aandeel hernieuwbare energiebronnen en groene stroom, maar wel met realistische doelstellingen tegen 2020 én vooral op maat van Vlaanderen;
- een oordeelkundige inplanting van windturbines die beperkt blijft tot zeehavens en industriegebieden waarbij open ruimte-gebieden worden gevrijwaard van windturbineparken

- de volledige herziening van het stelsel van de groenestroomcertificaten en voldoende nadruk op besparing van energie (energie-efficiëntie);
- een grotere versterking van het biobrandstoffenbeleid waarbij een volwaardige biobrandstoffenmarkt wordt uitgebouwd;
- het operationeel blijven van alle kerncentrales die aan de internationale veiligheidscriteria beantwoorden, m.a.w. behoud van de kernenergie in Vlaanderen en onmiddellijke intrekking van de beslissing tot sluiting van de kerncentrales vanaf 2015;
- krachtige ondersteuning van het onderzoek naar de kerncentrales van de vierde generatie;
- in ruil voor het openhouden van de kerncentrales moet GDF Suez een concessievergoeding betalen die ten goede komt aan technologische innovatie, hernieuwbare energieproductie, sociale tarieven en algemene energie-efficiëntie;
- de versnelde omschakeling van luchtvaart, scheepvaart en wegtransport op waterstof;

XVI. Landbouw, jacht, platteland en Visserij

- de overheveling van alle federaal gebleven landbouwbevoegdheden naar Vlaanderen waarbij ook de bevoegdheid inzake landbouwrampen en het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB);
- de overheveling van de onteigeningsbevoegdheid en de uitbouw van de Vlaamse Comités tot aankoop;
- de overheveling van de pachtwetgeving
- de structurele ondersteuning via het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds van de Vlaamse land- en tuinbouw, met inbegrip van steunmaatregelen voor investeringen in de biologische landbouwsector;
- dat de Europese landbouw zich profileert als producent van hoogwaardige producten;
- dat de bezorgdheid over voedselzekerheid centraal staat in de toekomstige debatten over het Europese landbouwbeleid;
- dat in het licht van de wispelturige internationale land- en tuinbouwmarkten een omvorming wordt doorgevoerd van de inkomenssteun voor landbouwers naar flexibele vangnetten die de stijgende productiekosten helpen compenseren;
- het behoud van de melkquota, maar in het licht van de afschaffing van deze quota de installatie van een interprofessionele structuur van melkveehouders;
- het sneller toekennen door de Mestbank van mestverwerkingsrechten;
- de aanpassing van het mestdecreet aan de specificiteit van poldergronden en aan extreme weers- en groeiomstandigheden;
- het treffen van maatregelen om nitraatmeetfouten die vooral nadelig zijn voor kleine en smalle percelen te voorkomen.
- een gunstig investeringsklimaat voor de productie van hernieuwbare niet-voedingsgrondstoffen;
- het effectief instellen van periodes, occasioneel of regelmatig van gecontroleerde ‘bijzondere bejaging’ door jagers of wildbeheerseenheden om de uitdunning van schadelijke diersoorten doelmatig en efficiënt te organiseren;
- de participatie van de jachtsector en wildbeheerseenheden bij de opstelling van de ‘doelstellingen natuur’ voor alle Vlaamse Natura 2000-gebieden;
- Het bouwen van en stormstuw in plaats van de aanleg van bijkomende overstromingsgebieden in het Scheldebekken

- Het stopzetten van de bijna permanente bestemmingswijzigingen van landbouwgrond in natuurgebied;
- de nood aan voldoende gemeenschapsvoorzieningen en buurtwinkels, het onderhoud van plattelandswegen, dorpskernhernieuwing en de tewerkstellingsmogelijkheden op het platteland moeten gezien de geringe bestuurskracht van kleine landbouwgemeenten nog meer aandacht krijgen. Dit betekent volgehouden aandacht voor de fiscale en algemeen financiële draagkracht van vele plattelandsgemeenten, die nog te vaak zelf moeten opdraaien voor hun leefbaarheid en de verbreding van hun aanbod.
- de verbreding van plattelandsactiviteiten (hoevetoerisme, plattelandslogies, paardenhouderij, enz...) moet ook in het vergunningenbeleid zijn weerspiegeling vinden;
- de versoepeling van de Europese regels voor visserij met verlaging van de financiële last voor de reders om private investeerders ruimte te geven;
- financiële steun voor reders en bemanning tijdens de ombouw van hun vaartuigen en het creëren van mogelijkheden om de inspanningen van de reders te vertalen naar verkoopsargumenten die de bewuste consument aanspreken (waarbij een vaartuig dat aan een duurzaamheidscore voldoet zijn vis onder een nieuw kwaliteitslabel zou kunnen vermarkten);
- de verzekering op lange termijn van voldoende motorvermogen voor reders die investeren;
- het vrij maken van extra middelen binnen de VLAM voor de promotie van eigen vissoorten waarbij de Vlaamse consument er van wordt doordrongen dat de Vlaamse vis een kwaliteitsproduct is.

XVII. Cultuur, Media en Jeugd

- een meer evenwichtige samenstelling van de advies- en beoordelingscomités in het kader van het Kunstendecreet;
- een grondig onderzoek of subsidies wel bij kunstenaars terecht komen en niet bij niet artistiek ondersteunend personeel;
- de vertaling in beheersovereenkomsten tussen cultuurhuizen en de overheid dat meer repertoire- en variététheater aan bod zal komen;
- de depolitisering van cultuurhuizen;
- de naleving door de KVS van de taalwetgeving;
- de verdere uitbouw van subsidiestromen via Cultuurinvest en tax-shelter-maatregelen in culturele domeinen waar dit nu nog niet voor de hand ligt;
- het ondertekenen van een cultureel verdrag met de Franse Gemeenschap is onbespreekbaar, zolang de Franstaligen zich blijven bemoeien met cultuur in Vlaanderen;
- de oprichting van een Vlaamse Vaste Nationale Cultuurpactcommissie;
- meer openheid in de sector van de amateurkunsten en een gedereguleerd beleid dat meer vanuit de basis vertrekt;
- geen herhaling meer van de onwaardige discussies over aankoop van het schilderij van Adriaan Brouwer door een proactief beleid in het kader van het Topstukkendecreet;
- de actieve ondersteuning van zowel het boek als de kwaliteitsboekhandel in Vlaanderen door onder meer de vaste boekenprijs;
- actieve en preventieve rol van de VRM in de vrijwaring van objectieve berichtgeving;
- sancties bij het overtreden van de regels betreffende onpartijdigheid en neutraliteit, bijvoorbeeld het intrekken van de overheidsdotatie;

- annulering van de beleidsnota 'De VRT en de democratische samenleving,' die aan journalisten de uitdrukkelijke opdracht meegeeft het Vlaams Belang niet te behandelen als een normale politieke partij;
- een maandelijks overzicht voor de voorzitter van het Vlaams Parlement van welke partijen hoe vaak en hoe lang op de nationale en regionale omroepen aan bod kwamen;
- een doorzichtige en transparante financiering van de VRT;
- een zuivere financiering van de openbare omroep zonder publiciteitsinkomsten en sponsoring;
- ondubbelzinnige afspraken inzake onkostennota's, hotel-, restaurants- en representatiekosten;
- jaarlijkse doorlichting van de uitgaven van de VRT door het Rekenhof.
- een minimum van 50% uitgezonden Vlaamse tv-producties;
- een 20%-norm voor uitgezonden Nederlandstalige muziek per VRT-radiostation en per tijdsblok overdag en 's nachts;
- een digitaal radiostation dat enkel Nederlandstalige muziek uitzendt;
- op korte termijn een volledige ontsluiting voor alle Vlamingen van dit archief;
- binnen het totale lessenpakket aandacht voor digitale en andere media via verplichte media-educatie in alle richtingen van het secundair onderwijs;
- de uitwerking van categorieën waarin alle mediaproducten - dvd's, computerspelletjes, maar ook digitale tv-gidsen - een plaats kunnen krijgen;
- de mogelijkheid een kinderslot te activeren voor bepaalde leveranciers van digitale televisie;
- financiële ondersteuning van projecten inzake media-opvoeding en bewustmaking van ouders en kinderen voor wat betreft o.a. veilig internet en reclamebewustzijn, ondermeer via het socio-cultureel werk en de school;
- een verbod op reclame die schadelijk kan zijn voor kinderen (alcohol, tabak, ...) rond de kinderprogramma's, en een verbod productplaatsing in kinderprogramma's;
- de verdere versterking van het PEGI-label;
- een verplichte Europese gedragscode voor producenten van videospelletjes, handelaars en eigenaars van internetcafés waardoor de verkoop van games kan worden afgestemd op het PEGI-label;
- een effectieve bestraffing voor diegenen die zich niet houden aan de gedragscode m.b.t. de verkoop van games met een +16 of +18 label aan jongere kinderen;
- overheveling van de federale bevoegdheden voor telecommunicatie naar de gewesten;
- via het mediadecreet dient voor de openbare zender dient een verbod op deelname van politici aan programma's andere dan informatie- en duidingsprogramma's te worden ingevoerd;
- multimediacheques en een sociaal internettarief voor mensen die het financieel moeilijk hebben;
- geen indoctrinatie in het onderwijs;
- geen gedoogbeleid van druggebruik en zerotolerantie voor drughandelaars;
- ondersteuning van het traditioneel jeugdwerk;
- depolitisering van de jeugdraad;
- structurele financiële maatregelen om de veiligheid en basisvoorzieningen in jeugdinfrastructuur aan te passen aan hedendaagse normen en verwachtingen;
- een Vlaamse aansturing van de brandveiligheidsnormen, gekoppeld aan een voldoende financiële ondersteuning en de voortzetting van een financieel impulsbeleid m.b.t. verenigingslokalen met de focus op basisvoorzieningen;
- een domeinoverschrijdend jeugdinformatiebeleid;

XVIII. Buitenlandse Beleid

- een maximale invulling van het Vlaams buitenlands beleid, wat onder meer betekent dat de Vlaamse Regering het initiatief moet nemen voor bijkomende ‘Vlaamse Huizen’ in het buitenland, als embryonale ambassades van de toekomstige Vlaamse staat;
- een actief en efficiënt optreden om de strategie van de Franstaligen te counteren, wanneer zij via internationale instellingen Vlaanderen imagoschade trachten toe te brengen;
- doorgedreven Vlaams-Nederlandse samenwerking;
- de verdediging van de Vlaamse belangen, de nationale soevereiniteit, het zelfbeschikkingsrecht en het respect voor de mensenrechten als basisprincipes van elk buitenlands beleid;
- een confederaal Europa, waarbij de lidstaten hun soevereiniteit behouden;
- de beperking van de EU tot naties die tot de Europese beschavingsgemeenschap behoren; Turkije kan dus geen lidstaat worden.

XIX. Sport

- de splitsing van de resterende unitaire sportfederaties in Vlaanderen;
- de oprichting van een Vlaams nationaal voetbalelftal;
- de oprichting van een Vlaams Olympisch Comité en een Vlaamse Olympische ploeg;
- één aanspreekloket voor topsporters;
- een afzonderlijk topsportinstituut;
- evaluatie van de bestaande topsporttalentscholen;
- grotere herkenbaarheid van Vlaanderen wanneer atleten deelnemen aan internationale en nationale toernooien;
- meer aandacht voor sport en bewegingsactiviteiten in de curricula van medische en paramedische opleidingen;
- op vrijwillige basis meer uren lichamelijke opvoeding aanvullend op de bestaande lessen;
- het BLOSO dient de voorwaarden te scheppen en te coördineren van het sportgebeuren met in acht name van het subsidiariteitsprincipe;
- het BLOSO dient de begeleiding van en de steun aan lokale en privé-initiatieven waar te nemen;
- het BLOSO moet een sportpromotiebeleidsplan met lange-termijn-visie opstellen;
- het BLOSO dient binnen de Vlaamse Trainersschool (VTS) voor marktconforme honoraria voor de medewerkers te zorgen;
- de toepassing van de EU-regels inzake arbeidsvergunningen voor de sportsector;
- de beperking tot 25 % van het aantal buitenlanders in een sportploeg die in competitie uitkomt;
- de reductie van het BTW-tarief voor sportinfrastructuur, sportmateriaal en sportbegeleiding van 21% naar 6%;
- de maximale ondersteuning van het vrijwilligerswerk in de sport;

- het voorzien van voldoende ruimte in de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen voor sport-en spelactiviteiten;
- de verplichte opname in de Gecoro's van een afgevaardigde van de gemeentelijke sportdienst of sportraad;
- het onderscheid tussen doping en medische verzorging wordt eenduidiger gemaakt;
- de informatie voor niet- professionele sportbeoefenaars over de dopinglijst wordt verbeterd;